Հայկական գիտահետազոտական հանգույց
Armenian Research & Academic Repository

Սույն աշխատանքն արտոնագրված է «Ստեղծագործական համայնքներ ոչ առևտրային իրավասություն 3.0» արտոնագրով

This work is licensed under a Creative Commons Attribution-NonComercial 3.0 Unported (CC BY-NC 3.0) **license.**

Դու կարող ես.

պատճենել և տարածել նյութը ցանկացած ձևաչափով կամ կրիչով
ձևափոխել կամ օգտագործել առկա նյութը ստեղծելու համար նորը

You are free to:

Share — copy and redistribute the material in any medium or format
Adapt — remix, transform, and build upon the material

N° 29 ~~1237~~ 14.

2180

ԳԻՐՔ
ՍԱՂՄՈՍԱՑ ԴԱՒԹԻ
ՈՐԴՒՈՅ ՅԵՍՍԵԱՑ։

Համեմատական ոճիւք չափեալ ՚ի Յարութիւնէ Սահակեան աղանուրեանց Նոր Ջուղայեցւոյ։

՚Ի ծախս փեսայն ՚ի պատիւ և ՚ի վայելս մանկանց սիրողին որդւոյ եկեղեցւոյ։

՚Ի Հայրապետութեան տն Եփրեմի սրբազան կաթուղիկոսին ամ Հայոց, որ ՚ի լուսանկարն սբ Էջմիածին։

Արդեամբ և ծախիւք Օժանդակք լինողաց Գործարանիս։

Յամ չնորհարարին Տեառն 1815։
Եւ ՚ի թուականութեան Հայոց 1264։

՚Ի Տպարանի Զընթլումեան Ըհեալի։

՚Ի ԿԱԼԿԱԹԱՅ։

3385

Սաղմոսն Ազդիչ՛ Ղօղեալ Մեղաց·
Ընչէջ Ղամբար՝ Մարդկ՟ն Ոգեաց·
Ղեկ Մ՟րդկայինս Ուղղոյ Սաու՟երց·
Մարզիչ Ոգւոյ՝ Սարսափ Դիւ՟աց·
Ոգւոլ Սրբոլ՝ Դաւ՟իթ Ազգեաց·
Սաղմոս Դրու՟ատոս՝ Ընչուշտ Իիւսեաց·
Դրոշմեալ Աղերս՝ Իիւթի՟ Թորեաց·
Ընձին Իիւծու՟մն՝ Թափեաց ՚Ի քաց։

ԳԻՐՔ
ՍԱՂՄՈՍԱՑ ԴԱՒԹԻ:

Սաղմոս. Ա:

Սաղմոս Դաւթեան՝ մարգարէ ին·
Արքայ յուսոյ՝ խորայէ ըին·

Են երանեալ՝ այրք յաշխար հին·
որ ո՛չ չոգան՝ զ հետ չա րին·
ոչ 'ի խորհուրդս՝ ամբարըշ տին·
և ո՛չ նստան՝ յաթոռ ժան տին:
2 Յօրէնս տն՝ էն կամք նո ցին·
Է տիւ և գիշեր՝ յայն խորհեա ցին·
որպէս ծառոյ՝ նմանեա ցին·
'ի գնացս ջուրց՝ որ տնկեա ցին:

3 Ոյք ՚ի ժամուն՝ պտուղ տայ ին.
տերև որոյ մի թափես ցին.
զոր ինչ առնեն՝ զամենե սին.
յաջողեսցի՝ տերամբ նո ցին։
4 Ո՛չ ամբարիշտք՝ այսպէս է ին.
և ո՛չ այս պէս՝ ամենե քին.
որպէս փոշի ՚նմանես ցին.
զոր հողմ հոսէ՝ յերեսս երկ րին։
5 Ոչ ամբարիշտք՝ ույք չարք է ին.
՚ի դատաստան՝ յառնեն նո քին.
ոչ մեղաւորք՝ ամենե քին.
են ՚ի խորհուրդս՝ սրբոց նո ցին։
6 Զի ճանաչէ՝ տէր իւրո վին.
զճանապարհս՝ սրբոց նո ցին.
այլ ճանապարհ՝ ամբարըշ տին.
իսկ կորիցէ՝ յաչաց նո րին.

Տունք. 6։

Սաղմոս. Բ։

Անվերնագիր ՚ի Եբրայեց ւոցն.
Էն Դ համար այս երգի տին։

Ընդէ՞ր հեթանոսք՝ խռովե ցին.
և ժողովուրդք՝ ՚ի զուր խորհին։
2 Արդ՝ թագաւորք՝ իշխանք երկ րին.
իսկ յանդիման եղեն նը մին.
ժողովեցան ՚ի միա սին։

փառն օծելոյ՝ տն նո	րին:
3 Խզեսցուք կապանս՝ նոցա ուժ	գին.
ընկեսցուք ՚ի մէնջ՝ զլուծ նո	ցին:
4 Ջնորքօք բարձրեալն՝ ծիծաղես	ցէ.
տէր զնոսա՝ արհամար	հէ:
5 Խօսի ընդ նոսա՝ յոյժ բարկու	թբ.
խռովեցուսցէ՝ սրտմտու	թբ:
6 Ես թագաւոր կացի յան	ձին.
զի՚ի վերայ՝ Սիոնի լե	րին.
Նոր սիոնի՝ սրբոյ նո	րին.
զ հրամանս տն՝ պատմել նո	ցին:
7 Տէր ասաց ցիս՝ որդի իմ	ես.
և ես այսօր՝ ծնայ ըզ	քեզ:
8 Խնդրեա յինէն՝ տաց քեզ նո	վին.
զ հեթանոսս՝ ժառանգ յերկ	րին.
իշխանութի քեզ բնա	ճին.
ընդ ամենայն՝ ծագս աշխար	հին:
9 Զի հովուեսցես՝ դու զնո	սին.
դաւազանաւն՝ իմ երկա	թին.
եւ դու որպ՝ զանօթ բըր	տին.
խակ փշրեցես՝ զամենե	սին:
10 Արդ թագաւորք՝ իշխանք երկ	րին.
՚ի մի՚տ առէք՝ զայս առան	ձին.
խրատեցարուք՝ ամենե	քին.
որ դուք դատէք՝ զերկիր ինք	նին.
11 Ծառայեցէք՝ Տն երկիւ	ղին.
և ցնծայէք՝ ՚ի նա ա	հին:

12

12 Ընկալարո՛ւք՝ զխրատ նո րին,
մի՛ բարկասցի՝ տէր ձեր վե րին.
կորնչիցիք՝ զի դուք նո վին
յարդարութե՛՝ Ճանապար հին։
13 Յայնմ ահագին՝ ժամանա կին.
մինչ բարկութի՛ն՝ բորբոքես ցին։
14 Ամենեցուն՝ է երա նին.
ոյք յուսացան՝ 'ի Տէր յերկ րին.

Տունք. 14։

Սաղմոս. Գ։

Սաղմոս դաւթայ՝ մարգարէ ին։
յորժամ փախնոյց շնա որ ցին։

Տզի բազմում 'նեղիչք են իմ.
բազումք յարեան 'ի վերայ իմ։
2 Բազումք զանձնէ՝ իմ ասե ին.
չի՛ք փրկութի՛ առ Տէր նո րին։
3 Տէր օգնական՝ է իմ հոգ ւոյ.
բարձրացուցիչ՝ փառք իմ գլ խոյ։
4 Զանի՛ն առ Տէ՛ր՝ ես կարդա ցի.
լուա՛ւ ինձ լեռնէ՝ սբ՛ սիոն նէ։
5 Ես քուն եղէ՝ և ննջե ցի.
զարթեայ է Տէ՛ր՝ իմ ընդունե լի։
6 Ես ո՛չ երկեայց՝ ю՛ զօրաց նո ցին.
որք շուրջ պատեալ՝ զիս պահե ին։

7 Արի՛ փրկեա՛ Տէր զիս լինք նին.
զի դու հարեր՝ զամենե սին.
թշնամութե՛ ոյք յիս է ին.
դու զատամունս՝ փշրեա՛ նո ցին ։
8 Տեառն այ՝ է փրկու թիւն.
՚ի ժողովուրդս՝ խոր օրհնու թիւն ։
Տունք 8 ։ Դուբլայս. 28 ։

Սաղմոս, Դ ։

Ի կատարած՝ սաղմոս դաւ թին ։
յորժամ յաղթեաց՝ լսեա ինձ մին ։

Ընդ կարդալ իմում՝ ի հեծութե
լուաւ ինձ այ արդարութեան
անդորր արար՝ ՚ի նեղու թեան.
լուա՛ աղօթից՝ Տէր օգնա կան.
2 Որդիք մարդկան՝ ամենե քին.
խստասրտիք՝ մինչ յերբ յան ձին.
զի՞ զնանրութի՛ սիրէք յերկ րին.
և ստութի՛ խնդրէք չա րին ։
3 Արդ ծանիրո՛ւք՝ Տր սքանչե լիս.
այս իւրում՝ արար յերկ րիս.
եւ լուիցէ՝ իմում ձայ նիս.
ի կարդալ իմում՝ առնա բա նիս ։
4 Մինչ բարկանայք՝ մի մեղան չէք.
՚ի սիրտս ձեր՝ զոր ինչ ա սէք.
՚ի յանկողինս՝ մինչ ննջե ցէք.
զղջա

փղջացարուք՝ զձեզ սրբե ցէք։
5 Տն պատարագ՝ սբ մատու ցէք.
յուսացարուք՝ ի տէր դար ձէք։
6 Քանզի բազումք՝ որ ասէ ին.
ո՞ զբարութիւն ցուցցէ նո րին.
Նշանեցաւ՝ լոյս քո յերկ րին.
ուրախութիւն տուաւ աղ դին։
7 Ի ցորենոյ գինւոյ նո ցին.
ձիթոյ լցեր՝ զամենե սին։
8 Խաղաղութբ՝ յայս ՟Է ալ մին.
ննջել զարթնուլ՝ ի մխա սին.
դու Տր միայն՝ զմեզ աւան ձին.
բնակեցուցեր՝ յուսով քո յին։
Տունք. 8։

Սաղմոս. Ե։

Ի կատարածն՝ սաղմոս դաւ թին.
Վժառանգելոյն՝ ընդ Վս ին։

Բանից իմոց՝ Տր՝ ունկըն դիր.
զաղաղակ իմ՝ ՟Է՝ միտ առ ձա նիր։
Նայեաց ի ձայն՝ իմ աղօ թից.
Թագաւոր իմ՝ Տէր բնա կից։
3 Զքեզ աղաչեմ՝ Տէր հանա նից.
զի լուիցես՝ իմում ձայ նից.
ընդ առաւօտս՝ պատրաստ ե լից.
քեզ յանդիման՝ լինել բա նից։

4 Ո՛չ չարութիւն՝ կամիս ընտ րին
և ո՛չ առ քեզ՝ չարք բնա կին.
մի՝ անօրէնք՝ ընաւ՚կեա ցին.
հուպ առաջի՝ աչաց քոյ ին.
5 Յոյժ ատեցեր՝ դու զնո սին.
զմեղս անօրէն՝ ոյք գործէ ին.
կորուսանես՝ զամենե սին.
ոյք 'ի նմանէր՝ սուտ խօսէ ին.
6 Զարխնահեղ՝ այր նենգա լից.
դու պղծ առնես՝ Տէր համայ նից.
Ես՝ քում գթութեան՝ ես տուն քո մտից.
սրբ տաճարիդ՝ երկիրպա գից.
7 Առաջնորդեա՛ ինձ 'ի բա րին.
յարդարութեան ճանապար հին.
Զթշնամեաց՝ իմոյ նո ցին.
ուղիղ արա՝ իմ առա ջին.
8 Ճշմարտութիւն՝ չ՚գոյ 'ի նո սին.
զի սիրտք իւրեանց՝ նանրեալք է ին.
9 Զե՛րթ գերեզման՝ բաց են կո կորդք.
լեզուօք իւրեանց՝ են նենգա ւորք.
10 Դատեա՛ զնոսա՝ Ա՛ծ իմ նին.
'ի խորհրդոյն՝ անկանի ցին.
զչարեաց իւրեանց՝ մերժեա՛ զնո սին.
զի յոյժ զքեզ՝ դառնացու ցին.
11 Ամենեքեան՝ ուրախ լի ցին.
ոյք յուսացան՝ 'ի քեզ յան ձին.
այլ ցնծասցեն՝ յաւիտեանո քին.

զի

զի բնակեսցես՝ դու ՚ի նմա սին։
12 Ընդ քեզ սիրելիք՝ քո պարծես ցին.
զի օրհնեսցես զարդարն յերկ րին.
տէր հաճութ՟՝ զինու քոյ ին.
պսակեցեր՝ զի՛ զնո սին.

Տունք. 12։

Սաղմոս. Զ։

՚Ի կատարած սաղմոս դաւ՟ ըին։
Ա՟ հապաղյման՝ ութերորդին։

Մի բարկութ՟՝ տէր զիս խրատեր.
սրտմտութ՟՝ յանդիմա ներ.
Հիւանդ իմ ես՝ ինձ ողոր մեա.
զանձն իմ խռովեալ՝ Տէր բժշկեա։
3 Անձն իմ է՟ ի՝ յոյժ խռո վեաց.
մինչ յերբ զիս տր՝ թողուս ՚ի բաց.
4 Դարձ զիս փրկեա՝ և ապրե ցո.
ըստ ողորմութ՟՝ քում զիս կե ցո։
5 Զքեզ ՚ի մահու ոչ ոք յի շէր.
կամ ՚ի դժոխս՝ խոստովա նէր։
6 ՚Ի հեծութ՟՝ վաստակե ցի.
լուայի զմահիճս՝ ՚ի գիշե րի.
եւ արտասուօք իմովք կա րի.
ինկ զանկողինս՝ ես իմ թա ցի։
7 Ըստ սրտմտութեց՝ ակն իմ խռովի.
՚ի թշնամեաց՝ վերայ մա շի։
8 Զարք դուք յինէն՝ ՚ի բաց կա ցէք.

որ

որ զանօրէն՝ զմեղս գոր ծէք։
9 Լուաւ տէր ձայնի՝ իմ աղօ թից.
զխնդրուածս՝ ընկալաւ քա նից։
10 Ամաչեսցեն՝ և խռովես ցին.
իմ թշնամիք՝ ամենե քին.
ամաչեսցեն՝ յետս դարձ ցին.
վաղվաղակի՝ խռովես ցին։
Տունք 10. գուբղայս 30։

Սաղմոս։ Է։

Ինչապարանց՝ սաղմոս Դաւ թայ.
վ Քուսինի՝ [illegible] [illegible] [illegible]։

ՏԷՐ իմ՝ ՚ի քեզ յուսա ցայց
և զիս փրկեա՛՝ ՚ի թշնա մեայ.
՚ի յամենայն՝ չար հալած չայ.
զիս ապրեցո՛ և ողոր մեա՛յ։
2 Գուցէ՛ երբեք՝ յափշտա կէ.
ո՛պ առիւծ՝ զանձն իմ կըր ցէ.
ո՛չ ոք լիցի՝ որ փրկես ցէ.
և ո՛չ այն որ՝ ապրեցուս ցէ։
3 Ջայս արարի՝ տէր իմ ե թէ.
թէ չարութի՝ ՚ի ձեռս իմ ի ցէ։
4 Թէ հատուցի՝ երբեք նո ցին.
ոյք զ չարիս՝ ինձ հատու ցին.
ես ընդունայն՝ անկեայց նո վին.
՚ի թշնամեաց՝ իմոց նո ցին։

5 Զիս թշնամին՝ հալածես ցէ·
և ՚ի վերայ՝ իմ նա հաս ցէ·
յերկիր զկեանս իմ կոխես ցէ·
զփառս ՚ի հող՝ բնակեցուս ցէ։
6 Բարձր՝ լեր տ̄ր՝ արի՝ ինք նին·
առ՚ի սպառել՝ զթշնա մին։
7 Զարթիր տէր իմ՝ ա̄ծ քում հրամա նին·
պատուիրեցեր՝ զոր առա ջին·
ժողովրդոց՝ ժողովք նո ցին·
յերկրի զքև՝ շուրջ եղի ցին։
8 Դա՛րձ ՚ի բարձունս՝ տ̄ր՝ վերըս տին,
զժողովուրդս՝ դատեա՛ ինք նին։
9 Դատ արա ինձ՝ ըստ արդարու թե.
ըստ իմում որ յիս ամբծու թե։
10 Զարք մեղաւորք՝ չարեօք լց ցին·
քև արդարոցն՝ յաջողես ցին։
11 Ա̄ծ արդար՝ որ յինքն նէ·
զերիկամունս՝ սիրտս քըն նէ.
ինձ օգնութի՝ է ՚ի տեառ նէ.
սրտիւք ուղղիս՝ ապրեցու ցէ։
12 Ա̄ծ արդար՝ տր՝ դատա ւոր·
երկայնամիտ՝ է յոյժ հը զօր·
որ ոչ ածէ՝ հանապա զօր·
զիւր բարկութի՝ յազգս ան զօր։
13 Թէ ոչ դառնայք՝ առ նա սրը բեալ·
զսուր և զաղեղն՝ է իւր լա րեալ·
զմահու անօթն՝ է պատրաս տեալ·

այրե

այրեցելովք՝ զնետս իւր գոր ծեալ։
14 Ահա երկնեաց՝ զամբարշտու թիւն․
յղացեալ զմեղս՝ ծնաւ չարու թիւն։
15 Գուբն փորեաց՝ որ և պե ղեաց․
անկցի ՚ի նմին՝ զոր և գոր ծեաց։
16 Ցաւք ՚ի գլուխ՝ նորա դարձ ցին․
առ գագաթամբն՝ մեղք իւր հեղ ցին։
17 Տ͞ն եղէց՝ ես խոստո վան․
զի ը͞ս նորին արդարու թեան․
երգս ասացից՝ միշտ սաղմո սեան․
իսկ բարձրելոյն՝ ա͞ն ան ուան։

Տունք, 17։

Սաղմոս, Ը։

Ի կատարած․ սաղմոս դաւթի․
վ͞ս հնձանացն՝ երգեալ նորին․

Տ͞ր տէր է մեր՝ զի՛ սքանչե լի․
անուն քո ը͞ն վերայ յերկ րի։
2 Յորժ համբարձաւ՝ վայելչու թիւն․
դեր քան զերկինս՝ քո բարձրու թիւն․
՚ի բերանոյ՝ մանկանց նո ցուն․
կատարեցեր՝ քո զօրհնու թիւն։
3 Զթշնամեաց՝ քոյ տ͞ր նո ցին․
հակառակորդն եղծցի ուժ գին։
4 Տեսից յերկինս՝ զգործս մա տանց․

ըՂ

զլուսին զաստեղս՝ ստեղծեր ան անց։
5 Որդ ո՞չ է մարդ՝ զնա դու յի շես.
որդւոյ մարդոյ՝ այց առա ցես։
6 Փոքր ինչ խոնարհ՝ զնա արա րեր.
քան զհրեշտակս՝ քո առ ըն թեր.
փառօք պատուով՝ պսակե ցեր.
զձեռակերտօք քո կայու ցեր։
7 Հնազանդ արար՝ ա͞է ոտիւք նո րին.
զխաշն և զարջառ՝ զամենե սին։
8 Զթռչունս երկնից՝ զերէ վայ րին.
զծովու ձկունս՝ յոր շրջե լին։
9 Տէր տ͞ր զի՞ է սքանչե լի.
անուն քո ս͞բ համայն յերկ րի։

Տունք 9։ գուբղայս, 26։

Սաղմոս, Թ։

՚Ի կատարած՝ սաղմոս դաւ թին։
վ͞ն գաղտնեաց՝ որդւոյ էր նին։

Զքեն գոհացայց՝ տ͞ր ընա ւից.
զսքանչելիս՝ քո պատմե ցից.
ուրախ եղէց՝ և ցնծա ցայց.
Երգս սաղմսից՝ քեզ սաղմո սայ։
3 ՚Ի դառնալ յետս՝ ՚ի թշնա մեաց.
տկարասցին՝ քոյ յերե սաց։

4 Ինձ արարեր՝ զդատաս տան.
Նստար յաթոռ՝ արդարու թեան.
5 'Ի հեթանոսս՝ յոյժ սաստե ցեր.
և զամբարիշտն՝ սատակե ցեր.
զորոց զանուանս՝ իսկ ջնջե ցեր.
զէն թշնամւոյն՝ խորտակե ցեր.
6 Զնոյին քաղաքս՝ աւերե ցեր.
զյիշատակսն՝ յերկրէ բար ձեր.
7 Կայ և մնայ՝ տր̅ յաւի տեան.
արար զաթոռ՝ դատողու թեան.
8 Դատէ զաշխարհս՝ արդարու թբ̅.
զժողովուրդս՝ իւր ուղղու թբ̅.
9 Տէր ապաւէն՝ լեալ տնան կին.
'ի նեղութե̅՝ ժամանա կին.
10 'Ի քեզ յուսան՝ ամենե քին.
զանուն քո ա̅ծ՝ ոյք գիտաս ցին.
զի ոչ թողեր՝ դու զնո սին.
զքեզ տր̅ Ա̅Ծ՝ որք խնդրե ցին.
11 Տն̅ տայցէք՝ երգ սաղմո սին.
նմա որ բնակէ՝ 'ի սիով նին.
և՛ պատմեցէք՝ զգործս նո րին.
'ի հեթանոսս՝ յամենե սին.
12 Յիշեաց խնդրել՝ զարիւնս նո ցին.
լուաւ զաղօթս՝ տր̅ տնան կին.
13 Ինձ ողորմեա՝ տր̅ երկնա յին.
զխոնարհութի̅՝ տես իմ ան ձին.
'ի թշնամեաց՝ որ՛ յիս հա սին.

զիս

զիս բարձր արա՛, 'ի դղրանց նո ցին։
14 Եւ պատմեցից՝ ամ̄ նո ցին.
զքո օրհնութիւն՝ 'ի մէս սին.
դըստեր 'ի դըրունս՝ սբ̄ սիոն նին.
'ի փրկութեան՝ ցնծալ նո վին։
15 Ընկլան Հեթանոսք՝ ամենե քին.
ը̄ ճարիս խորեանց՝ զոր արա րին.
եւ որոգայթ՝ զոր թագու ցին.
ասցէ 'ի նոյն՝ զոտս նո ցին։
16 Տր̄ Ճանաչի՝ յառնել ինք նին.
զդատաստանս՝ իւր առ ձին.
ը̄՝ գործս ձեռաց՝ խորեանց ուժ- գին.
իսկ մեղաւորք՝ պինտ կապեա ցին.
17 Այլ մեղաւորք 'ի՝ մէս սին.
զի 'ի դժոխս՝ անդրէն դարձ ցին.
եւ Հեթանոսք՝ ամենե քին.
որք մոռացան՝ զԱծ̄ ինք նին։
18 Զի ո՛չ իսպառ՝ բոլոր վին.
տր̄ մոռանայ՝ աղքատն յերկ րին.
համբերութի՝ տնանկաց նո ցին.
մի կորիցէ իսպառ յան ձին։
19 Արի՛ Ած̄՝ յանձնէ ինք նին.
մի զօրասցի՝ մարդ առ ձին.
զի Հեթանոսք՝ ամենե քին.
իսկ առաջի՝ քո դատես ցին։
20 Օրէնսդիր՝ քաւ Հրամա նին.
տէր 'ի վերայ՝ կացո նո ցին.

զի

զի ծանիցեն՝ որով նա քին.
Թէ հեթանոսք՝ մարդիկ է ին:
21 Ընդէ՞ր տր̄ կայցես՝ ՚ի մէնջ հե ռի.
՚ի նեղութե՛ ժամանա կի:
22 ՚Ի բռնանալ՝ ամբարշ տին.
այրի աղքատն՝ այնու նո վին.
զի ՚ի խորհուրդսն՝ յոյժ արդեւ ցին.
զոր խորհեցան՝ ՚ի գուր նո քին:
23 Զի մեղաւորն՝ գովի յան ձին.
՚ի ցանկութի՛ իւրոյ ոգ ւոյն.
իսկ որ զրկէ՝ զաղքատ զայ րին.
եւ նա գովի՝ ա̄ կամս չա րին:
24 Իսկ մեղաւորն՝ ընդդէմ ինք նին.
յոյժ բարկացոյց՝ զԱ̄ծ վե րին
ըստ բարկութե՛ իւրում ոգ ւոյն.
Թէ ոչ խնդրէ՝ վրէժս ան ձին:
25 Ո՛չ է Ա̄ծ՝ իւր առա ջին.
միշտ ճանապարհք պիղծ են նո րին:
26 Են իրաւունք՝ բարձեալ չա րին.
ջանայ տիրել՝ զթշնա մին:
27 Զի նա ասաց՝ յիւրում սր տին.
ոչ սասանիմ՝ ամենե ւին:
28 Են դառնութի՝ անէծք չա րին.
լի նենգութե՛ ա̄ բերան նո րին,
եւ ՚ի ներքոյ՝ նորա լեզ ուին.
չարք եւ վաստակք՝ ծածկեալ է ին:
29 Ընդ մեծամեծս՝ դարան նըս տի.

՚ի

ՙի պայմանանէլ՝ զ՚ոքն գաղտ   նի :
30 Ընդ ՙի տանանկս՝ նորա Հայ   ին.
ոչ զատուիւծ՝ ՙի դարա   նին :
31 Գաղտնի զաղքատն՝ յափշտա   կեալ.
ՙի յորդայթ՝ զնա ձը   գեալ :
32 Ջնա յորդայթ՝ իւր խորհես   ցի.
տիրել տնանկաց՝ խոնարհես   ցի :
33 Նա ՙի սըրտի՝ իւրում   ասաց.
թէ մոռացաւ՝ զիս տ̃ր Աստ   ուած.
դարձոյց զերես՝ ըս իւր ՙի   բաց.
զնա մի տեսցէ զուրկ ՙի սպա   ռայ :
34 Արի Ա̃ծ՝ բարձր ձե   ռօք.
մի մոռանալ՝ զտնանկս ի   րօք :
35 Իսկ ամբարիշտն՝ ընդէր ինք   նին.
յոյժ բարկացոյց՝ զ տ̃ր իւր վե   րին.
զի նա ասաց՝ յիւրում սըր   տին.
թէ ոչ քննի՝ բնաւ առան   ձին :
36 Ջնա ՙի ցաւս՝ տեսցես ուժ   գին.
և սրտմտութիւն՝ Հայիս նո   րին :
ՙի քեզ թողեալ՝ է աղքա   տին.
դու օգնեսցես՝ որբ տնան   կին :
37 Բազուկ չարին՝ խորտակես   ցի.
խնդրիլ մեղացն՝ նա մի գըտ   ցի :
38 Թագաւորէ՝ տ̃ր աւան   ձին.
չարք կորիցեն՝ յերկրէ նո   րին :
39 Զյանկութիւն՝ լուաւ տնան   կաց.
և պէտս սրտից՝ նոցին Հայ   եաց.

40 Դատել որբոյն և տնանկ	կին.
յաւելուցու՝ մի մարդ կըջ	կին.
մեծաբանել՝ յիւրում ան	ձին.
խակ յերեսաց՝ վերայ երկ	րին:

Տուն, 40:

Սաղմոս, Ժ:

՚Ի չափաբերած՝ սաղմոս ձայն Բայց.
յորժամ հալածէր՝ ՚ի Սաւուղայ:

Ես յուսացայ՝ ՚ի Տէր ինք	նին.
ո՞րպ ասէն՝ ցանձն իմ նո	քին.
Թէ փոփոխեաց՝ ել աւան	ձին.
ո՞րպ ճնճղուկ՝ նա՚ի լե	րին:
2 Արդ մեղաւորք՝ ամենե	քին.
խակ զաղեղուն՝ սըն լարե	ցին.
զնետս ՚ի կապարճս՝ պատրաստե	ցին.
ձգել ընդ խաւար՝ սիրտ ուղ̃ նո	ցին:
3 Զոր շինեցեր՝ աւերե	ցին.
խակ զի արդարն՝ արար նո	ցին:
4 Տէր ՚ի տաճար՝ խակ սր̃ իւ	րում.
և տէր յերկինս՝ յաթոռ իւ	րում:
5 Աչք ՚ի տնանկս՝ նորա հայ	ին.
արտևանունքն՝ զորդս դա	տին:
6 Զչար և զարդարն՝ տէր քննե	ցէ.
սիրողն զմեղս՝ զանձն իւր ա	տէ:
7 Մեղաւորաց՝ վերայ նո	ցին.

Հուր

Հուր և ծծումբ՝ միշտ տեղաս   ցին·
այս մրրիկ՝ հողմ հրայ   ին·
է բաժակի՝ նոցա բա   ժին։
8 Արդար է տէր՝ ամենև   ին·
զարդարութի՝ սիրէ ինք   նին·
եւ զուղղութի՝ զամենե   սին·
իսկ տեսանեն՝ երեսք նո   րին։
Տունք, 8։

Սաղմոս, ԺԱ։

՚Ի չափաբերած՝ սաղմոս դաւթին.
որ ՚ի վերայ՝ ութ երոր   դին։

Զիս ապրեցո՝ տէր երկնայ   ին·
զի նուազեաց՝ սբ առան   ձին.
Ճշմարտութիք՝ նուաղե   ցին·
՚ի մարդկանէ՝ յորդւոց նո   ցին.
2 Այր ՚ի նմանի՝ խորով լեզ   ուա՜.
Ը ընկերին՝ զուր խօսե   ցա՜.
շրթամբ խորով՝ նենգաւո   րա՜.
սրտէ ՚ի սիրտ՝ սուտ խօսե   ցա՜։
3 Զնենգժոտ շրթունս՝ տէր սատա   կէ·
և զ մեծաբան՝ լեզուսա   տէ։
4 Յանդգնաբար՝ որք ասա   ցին·
մեծս արասցուք՝ զլեզուս յերկ   րին·
առ մեզ շրթունք՝ մեր եղի   ցին·

արդ. ո՛վ է տր՝ մեր աստէ　　լին.
5 Տառապանայ՝ վս աղքա　　տին.
և. Հեծութե՝ խսկ տնան　　կին.
յարեայց ասէ՝ ես տր լինք　　նին.
զիմ փրկութի դնել ՚ի նո　　սին.
6 Բանք տն են սբ՝ բանք երկնայ　　ին.
ոպ զարծաթ՝ յերկրէ փոր　　ձին.
սրբեալ պարզեալ՝ ամենև　　նին.
եօթնապատիկ՝ ըս հողոյ ան　　տին.
7 Դու տր յաղթես՝ զմեզ պահե　　ցեր.
մինչ յաւիտեան՝ ապրեցու　　ցեր.
8 Որք ամբարիշտք՝ զինև շըր　　ջին.
դու մեծ ատնես՝ զազգ մարդկայ　　ին.

Տունք, 8.

Սաղմոս, ԺԲ.

՚Ի կատարած՝ սաղմոս Դաւթայ.
Հնչի Ձեղայն՝ տաղ ԲՂ ա.

Մինչ յերբ զիս տր՝ մոռանայ ցես.
յինէ զերեսդ՝ դարձուցա նես.
2 Մինչ յերբ դնեմ յանձն իմ խորհուրդս
և ցաւք սրտի՝ իմոյ զա　　ւուրս.
3 Մինչև ցը երբ՝ տր բարձրա　　նայ.
չար թշնամին՝ յիմս վե　　րայ.
Նայեա լուր ինձ՝ և ողո　　մեա.

զի ես 'ի քեզ՝ տ̅ր՝ յուսա | ցայ:
4 Ջահս մտաց՝ լուսաւո | րեա.
զի մի երբէք՝ ննջել 'ի | մահ.
5 Մի ասասցէ՝ իմ թշնա | մին.
թէ յաղթեցի՝ նմա ուժ | գին.
կամ իմ նեղիչք՝ ուրախա | ցին.
սասանեցայց՝ թէ ես նո | վին:
6 Յողորմութիւն՝ քո յուսա | ցայ.
'ի փրկութեն՝ քում ցնծա | ցայ.
զքեզ օրհնեցից տ̅ր՝ իմ ար | քայ.
և զբարերարդ՝ իմ մերձա | կայ:

Տունք, 6:

Սաղմոս, ԺԳ.

Ի կատարած՝ սաղմոս դաւ̃թեան.
Մինչ տարբերն՝ ապականե ցան:

Այր անզգամն՝ ը̃՝ մտօք իւր ա | սաց.
թէ 'ի յերկինս՝ ո՛չ գոյ աստուա̃ծ:
2 Ապականեալ՝ պիղծք նո | քին.
ը̃՝ չարիս իւրեանց 'ի միա | սին.
և ո՛չ ոքէ՝ որ իւրո | վին.
զքաղցրութի՝ առնէ նո | ցին:
3 Նայեաց յերկնից՝ տ̅ր 'ի նո | սին.
յորդիս մարդկան՝ յամենե | սին.
որք իմաստուն իցէ յերկ | րին.
որ խնդրիցէ՝ զա̅ծ ինք | նին.

4 Խոստորեցան՝ 'ի միա   սին.
Եւ անպիտան՝ եղեն նո   քին:
5 Ոչ ոք առնէ՝ զքաղցրու   Թին.
մինչև 'ի մի չիք փրկու   Թին:
6 Ոչ ծանիցեն՝ ամենե   քին.
զ մեղս անօրէն՝ ոյք գործե   ին:
7 Զժողովուրդ՝ իմ ուտէ   ին.
և առ ած՝ ոչ կարդա   յին:
8 Անդ երկիցեն՝ զերկիւղ նո   քին.
ուր ոչ իցէ՝ երկիւղ նո   ցին.
քանզի է տր՝ իսկ առան   ձին.
յազգս արդարոյ՝ 'ի միա   սին:
9 Յամօթ առնէն՝ զխան աղքա   տին.
զի տր ած՝ է յոյս նո   րին:
10 'Ի սիովնէ՝ ո՛ տայ վե   րին.
զփրկութի՝ իսրայէ   լին.
դարձուցանել՝ զ գերիս նո   ցին.
ցնծալ յակոբ՝ եւ՝ իսրայէ   լին:

Տունք, 10: գուբղայս 32:

Սաղմոս, ԺԴ։

Ի կատարած՝ սաղմոս Դաւթին
Շգործոյ հրէից՝ ի փամբ բին։

Տ ո՞վ կացցէ՝ ընդ քում խորանին
կամ բնակեսցէ՝ ի քո լե րին։
2Որ գնայ յամբիծ՝ վարս բա րին.
զարդարութի՛ գործէ յերկ րին.
կամ խօսեսցի՝ լեզուա՛ւ նո վին.
զՃշմարտութի՛ յիւրում սըր տին։
3Որ ո՛չ նենգեաց՝ բանի՛ լեզ ուին.
չար ո՛չ արար՝ իւր ընկե րին։
4Ոչ նախատինս՝ առնու յան ձին.
ընդ մերձաւորայ՝ իւրոյ նո ցին.
արհամարհեալ՝ է առա ջին.
իւր չարագործն՝ և թշնա մին։
5Զ ան երկիւղածս՝ փառաւո րէ.
երդնու ընկերին՝ և ո՛չ սը տէ։
6Որք ո՛չ զարծաթ՝ ընդ վարձու տոյ կին.
կամ զկրանաց՝ կաշառս ա ռին.
այք արդարեն՝ զայս ընկե րին.
մի յաւիտեան՝ սասանես ցին.

Տուն, 6։

Սաղմոս, ԺԵ։

Ի չափաբերած՝ սաղմոս վրան ըին։
յարմարագէտ՝ ետոս չո   չին։

Պահեա զիս տէր՝ անձ րա   րի·
զի յուսացայ՝ ՚ի քեզ յերկ   րի·
տէր իմ ես դու՝ ան տա   ցի·
՚ի քէն բարիք՝ ինձ եղի   ցի։
2 Սրբոց քոց տէր՝ ՚ի քում յերկ   րի·
զկամս արարեր՝ սքանչե   լի։
3 Հիւանդութիւքն՝ յաճախես   ցին·
յետ այսորիկ՝ վաղվաղ ես   ցին։
4 Ոչ ՚ի ժողովս՝ յարեանց նո   ցին·
ժողովեցայց՝ ՚ի միա   սին·
եւ ոչ զանուանս՝ յիշեմ նո   ցին·
ես ՚ի շրթունս՝ իմ բնա   ւին։
5 Ժառանգութե՝ իմոյ բա   ժին·
դու տէր եղեր՝ իմ բաժա   կին·
դարձուցանես՝ այսրէն ինք   նին·
զժառանգութի՝ իմ յիս կըր   կին։
6 Ինձ է ընտիրս՝ վիճակ ե   լին·
ժառանգութիւ՝ հաճոյ է   ին։
7 Զտէր օրհնեցից՝ է կեանս իմ յերկ րին·
զիս իմաստուն՝ արար յան   ձին·
՚ի գիշերի՝ զիս խրատե   ցին·
երիկամունք՝ իմ առան   ձին·

8 Յառաջագոյն տեսանէ ի·
զտր̄ հանապազ՝ իմ առա ջի·
ընդ աջմէ՝ իմմէ՝ զի նստի ցի·
սասանեցայց՝ միեւս յերկ րի:
9 Վ̄ն այսորիկ՝ հոգւով նո րին·
ուրախ եղեւ՝ սիրտ իմ յան ձին·
եւ ցնծայած՝ լեզուս նո վին·
յուսով բնակէ՝ եւս իմ մար մին:
10 Ոչ 'ի դժոխս՝ զանձն իմ թող ցես·
ապականել՝ սրբոյդ տա ցես:
11 Ինձ ճանապարհ՝ կենաց ցու ցեր·
ուրախութբ̄՝ քով լցու ցեր·
'ի քաղցրութեցդ՝ յագեցու ցեր·
քո ա̄ջ աջովդ՝ պահպանե ցեր:

Տունք, II :

Սաղմոս, ԺԶ:

'Ի չափաբերած՝ սաղմոս փոխ՛ եալ·
յորժամ գոչէաց՝ 'ի սատանայէ:

Լուր տր̄ ա̄ծ՝ իմ աղօ թից·
'ի խնդրուածս՝ նայեա՛ յերկ նից·
եւ ունկնդիր՝ լինից բա նից·
զի ոչ շրթամբք՝ է նենգա լից:
2 Ինձ իրաւունք 'ի քէն ել ցեն·
եւ զուղղութի՟՝ աչք իմ տես ցեն·
3 Դու տր̄ զսիրտ՝ իմ փորձե ցեր

ի

'ի գիշերի՝ իսկ քննե ցեր·
եւ փորձելով՝ զիս ընտրե ցեր·
զբանս անիրաւ՝ յիս ոչ գը տեր։
4 Մ'ի խօսեսցի՝ բնաւ իմ բե րան·
զգործս պատմել՝ որդւոյ մարդ կան·
զբանից շրթանց՝ քոց ամե նայն·
զխիստ ճանապարհս՝ պահել մի այն։
5 Տէր հաստատեա՝ բանիւ քոյ ին·
զշաւիղս 'ի քում ճանապար հին·
եւ զիս պահեա՝ ըստ քում հրամա նին·
զնայք իմ զի մի՝ գայթագղես ցին։
6 Ես առ քեզ տէր՝ միշտ կարդա ցից·
զի լուիցես՝ իմում ձայ նից·
խոնարհեցո՝ զունկնդ յերկ նից·
լուր աղօթից՝ իմոց բա նից։
7 Ես աղաչելի՝ յողորմու թեան·
ո՞ զայնոսիկ՝ փրկես մի այն·
յորոց 'ի քեզ՝ ույք յուսա ցան·
որ հակառակ՝ աջոյ քո՛ կան։
8 Պահեա՛ ով՝ զբիբ ա չաց·
ընդ հովանեաւ՝ քով ծածկե ցայց·
եւ զիս փրկեա՝ յամբարշտ աց·
տառապեցայ՝ յիմոց նեղ չաց։
9 Ձիս թշնամիք՝ պաշարե ցին·
'ի ճարպս ուրեանց՝ իսկ արգե լին·
եւ խօսեցան բերանք նո ցին·
զամբարտաւան՝ բանս չա րին։

10

10 Ջինս պատեալ՝ զիս մերժե ցին·
գլորել յերկիր՝ ուշ դնէ ին·
11 Ինձ զերթ առիւծ՝ համարե ցին·
զի պատրաստի՝ յորս առա ձին·
զերթ առիւծուց կորիւնք նո ցին·
որ դարանեալ՝ յանկս նոր տին։
12 Արի նոյա՝ տր ժամա նեա·
զնոցին խորհուրդս՝ դու խափա նեա·
յամբարշտաց՝ զանձն իմ փրր կեա·
՚ի թշնամեաց զիս ազա տեա։
13 Կորո՛ յերկրէ՝ տր զնո սին,
՚ի կեանս իւրեանց՝ խափանե ցին։
14 Գաղտնի պատժովք՝ քո անհա դին·
քաղց որովայնք՝ լցան նո ցին·
պիղծ կերակրովք՝ յադենայ ին·
զմնացուածսն՝ տղայոց թո ղին։
15 Արդարութբ՝ երևե ցայց·
ես առաջի՝ քոյ երե սայց·
եւ ցաղկութբ՝ քով յագե ցայց·
՚ի յերևիլ՝ քո ոք փա ռաց։

Տունք, 15։ գուբղայս, 32։

Սաղ

Սաղմոս. ԺԷ.

Ի չափաւորած տաղմոս դաւթեան.
Ձայն երգելեաց՝ ի տաճար լայ։

Զքեզ սիրեցից՝ տէր՝ զօրու թեան.
Հաստատիչ և յոյս՝ իմ փրկու թեն։
Ըն եղև՝ իմ օգնա կան.
և ես յուսամ՝ ՚ի նա մի այն։
յոյս և եղջիւր՝ է զօրու թեան.
ընդունելի՝ իմ փրկու թեան։
3 Երգօք առ տէր՝ միշտ կարդա ցից.
՚ի թշնամեաց՝ զի ապրե ցից։
4 Երկուցք մահու՝ զինև շրջ ջին.
զիս ուղխք մեղաց՝ խռովեցու ցին։
5 Վիշտք դժոխոց՝ պաշարե ցին.
ինձ որոգայթք՝ մահու հա սին։
6 ՚Ի նեղութեան՝ իմում սրբ տի.
ես առ տէր՝ իմ կարդա ցի։
7 Լուաւ աղօթից՝ իմում ձայ նի.
՚ի տաճարէ՝ սբ սիո նի.
իմ աղաղակ՝ անդ առա ջի.
մտցէ յականջս՝ իւր լսե լի։
8 Երկիր դողաց՝ յահէ նո րին.
հիմունք լերանց՝ սասանե ցին։
և խռովեցան՝ բնակիչք նո րին.
տէր բարկացաւ՝ վերայ նո ցին։

9 Թարկութեն ծուխ ելնո — բին·
Հուր յերևայն՝ բորբոքե — ին·
փայլատակունք՝ հատանե — ին·
յորմե յերկիր՝ անկանե — լին·
10 Էջ և զերկինս՝ խոնարհե — ցոյց·
մէգ է ոտիւքն՝ իւրոմ կա — ցոյց:
11 Եւ ՚ի քրովբես՝ թռեա՛ւ ինք — նին·
՚ի թևս հողմոյ՝ սլացեալ նո — րին:
12 Եդ ՚ի ծածկոյթ՝ զխաւար խո — րին·
շուրջ զնովաւ՝ յարկք իւր է — ին·
եւ ջուրք խորոց՝ խաւարայ — ին·
մինչև յօդոյ՝ ամպս ե — լին:
13 Փայլատակեալ՝ երկնից ուժ — գին·
հուպ առաջի՝ աչայ նո — ցին·
ամպք զկարկուտ՝ արձակե — ցին·
զկայծակունս՝ հուրք անցու — ցին:
14 Տէր որոտայ՝ յերկնից ուժ — գին·
եւ ՚ի կարկուտ զձայն իւր լինք — նին·
՚ի կայծակունս՝ հուր առան — ձին·
հոսեալ յերկիր՝ յամենե — ւին:
15 Զնետս առաքեայ՝ իւր առ նո — սին·
որոտ ցրուեայ՝ զամենե — սին·
զփայլատակունս՝ յորդեայ նո — ցին·
և խռովեցոյց՝ զնոսա նո — վին:
16 Աղբերք ջրոյ՝ երևե — ցան·
հիմունք երկրի՛ խիկ յայտնե — ցան
17 ՚Ի քում սաստէ՝ տր̄ խռովե — ցան·

բոտ

ը̅ շնչել Հոգւոյ՝ քո բարկու թեան.
18 Զբանն 'ի բարձանց՝ իւր առա քեաց·
զիս ընկալաւ՝ 'ի ջուրց բազ մաց:
19 Փրկեա՛ զիս որ 'ի թշնա մեաց·
Հզօրաց իմոց՝ և ատե լեաց:
20 Յօրն ինձ հասեալ՝ չարչարա նաց·
եղև Հզօրին՝ տէրն իմ փա ռաց·
հան զիս յանդորր՝ 'ի թշնա մեաց·
որ կամեցաւ և զիս փր կեաց:
21 Հատուցց ինձ տէր՝ ը̅ արդարու թեան.
և ըստ իմում՝ ամբծու թեան:
22 Զճանապարհս՝ տն̅ իմ պա հեմ.
ոչ յաստուծոյ ամբարշ տեմ:
23 Զի իրաւունք՝ բանից նո րին·
են ամենայն՝ իմ առա ջին·
արդարութիւն՝ իւր առան ձին·
ոչ 'ի բացէ՝ յինէն առ նին:
24 Եղէց ամբիծ՝ ես ընդ նը մին·
'ի զգուշանալ՝ ը̅ մեղաց ան ձին:
25 Տէր հատուսցէ՝ ը̅ իրա ւանց·
ինձ ըստ իմոյ՝ արդարու թեանց:
ըստ սրբութեան՝ իմոց ձե ռաց·
հուպ առաջի՝ իւրոց ա չաց:
26 Զի ը̅ սրբյն՝ սբ̅ եղի ցիս.
ը̅՝ առն ամբծի՝ ամբիծ գըտ ցիս·
եւ ը̅ ընտրեալըն՝ միշտ ընտրեա ցիս.
կործանեսցես՝ զթիւրս և մո լիս:

27 Դու զխոնարհս՝ կեցուցա   նես·
զամբարտաւանս՝ ցածուցա   նես։
28 Դու լուսաւոր՝ զճրագ իմ առ   նես·
'ի խաւարի՝ լոյս արա   ցես։
29 Քեւ փրկութեամբ փրկեալ հոգ   ւով·
Ընդ պարիսպ անցից՝ ես աստու   ծով։
30 Են ճանապարհք՝ ամբիծ նո   րին·
բանք տեառն ընտրեալ՝ ամենեւ   ին·
է ապաւէն Ած նո   ցին·
ոյք յուսացան՝ 'ի նա յերկ   րին։
31 Ո՞վ է Ած՝ բաց 'ի տեառ   նէ·
կամ ո՞վ Ած՝ բաց 'ի նմա   նէ։
32 Ինձ զօրութիւն՝ որ զգեցու   ցեր·
յամբծութեան՝ զգնացս իմ ե   դեր։
33 Զոտս եղջերուի՝ հաստատե   ցեր·
և առ բարձամբք՝ զիս կացու   ցեր։
34 'Ի պատերազմ՝ զձեռս ուսու   ցեր·
հաստ զ բազուկ՝ իմ արա   րեր։
որպ զաղեղն՝ ամրացու   ցեր·
Ընդ պաշտպանութիւն՝ քո կայցու   ցեր։
35 Զիս ընկալաւ՝ աջ քո վե   րին·
և զիս կանգնեաց՝ խրատ քո բա   նին·
հաստատեցայ՝ իսպառ նո   վին·
ուսայ բանիւդ՝ Ածայ   ին։
36 Զ գնացս 'ի ստորև՝ Ընդ արձակե   ցեր·
ոչ զ շաւիղս՝ տկարացու   ցեր։
37 Զ թշնամիս՝ հալածե   ցից·

և

և 'ի վերայ նոցա հա   սից.
զիս 'ի նոցունց ոչ դարձու   ցից.
մինչ զնոսա սպառե   ցից։
38 Մի այլ կեցցեն՝ զոր նեղե   ցից.
և 'ի ներքոյ անկցին ո   տից։
39 Ինձ զօրութի̄ զգեցու   ցեր.
Է՛ պատերազմի զիս կազդու   ցեր.
զի յարուցեալքն 'ի վերայ   մեր.
զնոսա ներքոյ իմ արա   րեր։
40 Զթշնամիս՝ հալածե   ցեր.
և զատելիս՝ սատակե   ցեր։
41 Աղաղակեալ՝ իբրև նո   ցին.
ոչ ոք փրկեաց՝ անդ զնո   սին.
նոքա առ տր̄՝ մինչ կարդա   ցին.
նա ոչ լուաւ՝ ձայնի նո   ցին։
42 Այլ մանրեցից՝ ես զնո   սին.
մերձ առ հողմոյ՝ իբր զփո   շին.
կամ զերթ դուեհայ՝ կաւ̃ փողո   ցին.
իսկ կոխեցից՝ զամենե   սին։
43 Փրկեա՛ զիս տր̄՝ 'ի թշնա   մեաց.
գլուխ զիս կացո՝ հեթանո   սաց։
44 Ինձ ծառայեաց՝ ազգ օտա   րաց.
և ինձ 'ի լուր՝ լուաւ ական   ջաց։
45 Օտար որդիքն՝ ինձ ստե   ցին,
յիւրեանց շաւղայ՝ որ կաղա   ցին։
46 Ա̄ծ օրհնեալ՝ է կենդա   նի.
տէր փրկութեան՝ բարձր եղի   ցի.

47 Ըծ է որ՝ զվրէժ իմ խնդ րէ.
զժողովուրդս՝ հնազանդ առ նէ։
48 Ի թշնամեաց՝ իմոց նո ցա.
ոյք յարուցեալ՝ են յիմ վե րայ.
տէր առ նոքօք՝ զիս բարձրա րա.
յանիրաւէն՝ և զիս փրր կեա
49 Վա՛ս այսորիկ՝ քեզ խոստո վան
Ի հեթանոսս՝ եղէց հա մայն.
եւ՛ ասացից՝ ա՛ քուման ուան.
երգ սաղմոսայս՝ միշտ յաւե տեան։
50 Մեծ արարեր՝ թագաւո րին.
զողորմութի՛ առնել նը մին.
ընդ օծելոյ՝ դաւթայ նո րին.
ազգէ մինչ յազգ՝ իւր զաւա կին։

Տունք, 50։

Կանոնս, գուբղայս, Դ. Սաղմոս I Դ։

Տունս. 238։

Է օրհնութիւն՝ այս Մովսէ սին.
և իւր ուղղւոյն՝ Իսրայ էլին։
(Ելից, 15։ I։)

Զտէր օրհնեսցուք՝ ձայնիւ երգօք
փառաւորեալ՝ է յոյժ մեզ ուօք
2 Զհեծելազօրս՝ փարաւո նին.
ընկէց ի ծով՝ զամենե սին.
որ՛ օգնական՝ իմ ընդունե լին.

կնծ

՚ինձ փրկութիւն՝ եղև ինք   նին։
3 Սա է Ած՝ զսա օրհնե   ցից.
Ած հօրիմ բարձր արա   րից.
4 Խորտակեսցէ՝ տր զնո   սին.
քան զի է տր՝ անուն նո   րին։
5 Զընտիրս արանց՝ սպայից նո   րին.
զկառս երիվարս՝ զօրաց նո   ցին.
ե՛ւ զօրութիւն՝ փարաւո.   նին.
ընկէց՚ի ծով՝ զամենե   սին։
6 Ծով զնոսա՝ ծածկեաց ուժ   գին.
ընկլան յանդնդունս՝ ամենե   քին։
7 Աջ քո տր՝ փառաւո   րեալ.
իսկ զօրութբ՝ ի՛ւրով լը   ցեալ.
ե՛ւ աջ քո տր՝ ամէն օրհ   նեալ.
զԹշնամիս՝ քո խորտա   կեալ.
8 Եւ մեծութբ՝ փառաց քոց   վեր.
զհակառակորդս՝ քո մանրե   ցեր։
Զբարկութիւդ՝ առաքե   ցեր.
որ զեղէգն՝ զնոսա ե   կեր։
9 Հոգւով քով տր՝ սրտմտու   Թեան.
իսկ ջուրք ծովուն՝ պատառե   ցան.
որ պարիսպ՝ ջուրքն դի   զան.
՚ի մէջ ծովուն՝ և պաղե   ցան.
10 Այլ Թշնամին՝ ասէ հա   սից.
զնոսա հարեալ՝ հալածե   ցից.
զաւար նոցա՝ բաժանե   ցից.
՚ի նոցանէ՝ զիս լցու   ցից։

ՈՒ

11 Զնոսա 'ի սուր՝ իմ ես ար   կինց.
վաշխ առ նոքօք՝ բարձր արա   րինց.
12 Աւաքեցեր՝ զհողմն՝ ահա   գին.
և ծով ծածկեաց՝ զամենե   սին.
ոպ̃ կապար՝ իջանէ   ին.
է̃՝ ջուրս սաստիկ՝ ընկղմե   ին.
13 Ո՛ քեզ նման՝ և յաշխար   հի.
յա̃ծս տր̃՝ ա̃ծ ամենայ   նի.
եւ՞ կամ ով քեզ՝ նմանի   ցի.
փառաւորեալդ՝ ա̃ծ՝ սր̃բս երկ   նի.
14 Փառաւորեալդ՝ սքանչե   լին.
զնշան զարմանալիս՝ առնես յերկրին.
մինչ ձգեցեր՝ զձեռդ 'ի նո   սին.
զնոսա եկուլ՝ երկիր ինք   նին.
15 Առաջնորդեաց՝ ժողովրդ   դեան.
արդարութե̃դ՝ որք փրկե   ցան.
16 Մխիթարեաց՝ զամենե   սեան.
'ի բանակեող՝ քո սրբու   թեան.
զի ազգ լուեալ՝ յոյժ բարկա   ցան.
զփղշտացիսն՝ երկուղք կա   լան.
17 Դերք եդովմայ՝ անդ փութա   ցան.
մովաբացւոց՝ իշխանք ան   կան.
18 Կալաւ դողումն՝ զամենե   սեան.
քանանացւոց՝ ազգ հալե   ցան.
19 Ա՛հ և դողումն՝ ունի զնո   սին.
'ի հզօր բազկէ՝ քո քարա   ցին.
20 Մինչ ժողովուրդ՝ քո տր̃ անց   ցէ.

ժողո

զոր ստացար՝ քեզ յինքե　　　նէ.
21 Տարեալ տնկեա՛ տր՝ զնո　　　սին.
ժառանգութե՛ քո ՚ի լե　　　րին.
զի բնակութե՛ պատրաստ գըտ　　　ցին.
զժառանգելոյ՝ քո ած երկ　　　րին.
22 Ի սկզբանէ՝ դու զնո　　　սին.
տէր ստացար՝ բանիւ քոյ　　　ին.
զոր ձեռք քո ած պատրաստե　　　ցին.
տր՝ թագաւորդ՝ յաւիտե　　　նին.
23 Մուտ փառաւորն՝ հեծեալ կա　　　ռօք.
՚ի մէջ ծովուն՝ սպառազի　　　նօք.
24 Տէր ՚ի վերայ՝ էած նո　　　ցին.
զջուրս ծովուն՝ մինչ փութայ　　　ին.
գնացին որդիքն իսրայե　　　լին.
իբր ընդ ցամաք՝ ՚ի մէջ ծո　　　վին.

Տուն, 24.

Փառք համագոյ՝ երրորդու　　　թեան.
Հօր և որդւոյ՝ հոգւոյն բղխ　　　ման.
Այժմ և յաւէտ՝ և յանվախ　　　ճան.
յաւիտենից՝ ՚ի յաւի　　　տեան.

ՄԱՂԹԱՆՔ.

Ք ա̄ ԱԾ. է իմ ան　　　ձին.
փառաւորեմ՝ զնա իւրո　　　վին.
ԱԾ հօր իմ՝ իսրայե　　　լին.
բարձր արարից՝ զնա առ ան　　　ձին.

Մար

Մարգարտէր ոսկէր՝ բան հօր որ դրի.
վասն անարատ՝ մօր քո կուս սի.
վասն խաչիդ՝ պատուականա նի.
ընկալ զաղաչանս՝ քո ծառայ լի։

Քարոզն աղօթք՝ Երանելւոյն Ներսէսի Շնորհալւոյն։

Ա՜ծ ՚ի վերուստ՝ խաղաղու թեան.
անձանց մերոց՝ իսկ փրկու թեան.
Աղաչեսցուք՝ զՏր̅ միա բան.
Տր̅՝ ողորմեա՛ ազգի մարդ կան։
Ա՜ծ Աստուծոյն՝ մեզ լսե լոյ.
աղաչանաց՝ ձայնի մե րոյ։
Աղաչեմ՛՛։
Ա՜ծ ներող՝ մեզ լինե լոյ.
մեղաց մերոց՝ և քաւե լոյ։
Աղաչեմ՛՛։
Ա՜ծ յանձանաց՝ մերոց թող լոյ.
Թէ անկանիմ՝ կամայ զո լոյ։
Աղաչեմ՛՛։
Ա՜ծ խոստանամ՝ մի՛ դատանե լոյ.
պատասխանի՝ վերջին աւուր լոյ։
Աղաչեմ՛՛։
Ա՜ծ հոգւոյն՝ հանգուցե լոյ.
ուղիղ ՚ի Տր̅՝ ննջեցե լոյ։
Աղաչեմ՛՛։
Ե՜ւ եւս վս̅ մեղա միա բան.
աք հաւատոյս՝ ճշմարտու թեան։
Աղաչեմ՛՛։ Զան

Զանձինս մեր՝ և զմի մեան.
յանձն արասցուք՝ տն̃ յանդիմանն։
Մեզ ողորմեա՛ տր̃ գթու թեան.
ըստ քում մեծի՝ ողորմու թեան.
քեզ ասասցուք՝ ամենե քեան.
տէր ողորմեա՝ ազգի մարդ կան։

Աշխ+։

Տէր տու՛ ընչեան՝ և գիշե րոյ.
գոյացուցիչ՝ հաստիչ լու սոյ։
Զտի՛ արարեր՝ զբօսնը լոյ.
և զբարիս՝ մեզ գործե լոյ։
Որով զանձինս՝ սրբել յաղ տոյ.
փրկիլ ՚ի հրոյն՝ բորբոքե լոյ.
եւ՛ զգիշերն՝ հանգիստ քը նոյ.
տկարացեալ՝ բնութե՛ մե րոյ։
Բայեր զբերանս՝ մեր զարթու ցեալ.
օրհնել զանունդ՝ փառաւո՛ րեալ։
Զմեր չարչարանս՝ ընկալ սի րով.
և յաջողեա՛ մեզ հաւա տով։
Առաքինի՝ վարուք գոր ծով.
՚ի քոյ պաշտօն՝ մեզ կանխե լով.
փառաւորել՝ միշտ մեզ նո վին.
զհայր և զորդիդ՝ զսբ̃ հո գին։
Այժմ և յաւէտ՝ և անքըն նին.
՚ի յաւիտեանս՝ յաւիտե նին։

Ամէն։

՚Ի

Ի ծունգս անկեալ՝ խոնարհեա ցուցօ·
պէտաան ԱՅ՝ երջիր ասաց ցուց·

Զքեզ որ գթած՝ տէր ես բարի·
և մարդասէր՝ Տր՝ ամենայ նի·
միշտ աղաչեմք՝ արտասուալի·
զօրայուսես՝ Քս՝ գործս բա րի·
Օր ընդ օրէ՝ կալ ՚ի կար գի·
սպասաւորել՝ տանդ մե ձի·
Թեթևայն՝ զլուծ քո բա րի·
զոր ՚ի վերայ՝ եդեր աղ գի·
Զի կարասցուք՝ կալ ՚ի մարմ նի·
ընդ քում սիրոյ՝ պատուիրա նի·
միշտ ՚ի տուն է՝ ՚ի գիշե րի·
առնել զհաճոյս՝ քո առա ջի·
Հրեշտակային՝ երգակցու թեամբ·
որհնել գովել՝ զքեզ գոհու թեամբ·
մատուցանել՝ զփառս քո ան ուանս·
ամենազօր՝ քում գթու թեանս·
Այժմ և յաւէտ՝ և յանվախ ճանս·
յաւիտենից՝ ՚ի յաւի տեանս·
Ամէն·

Մաղթանք·

Միշտ սաղմոսիւք՝ երգօք բա նից·
փառաւորեմք՝ զտէրն համայ նից·

Զհայր

Զհայր եւ զորդի՝ զհոգին բնա   ւորց.
միշտ յաւիտեանս՝ յաւիտե   նից.
Ամէն։

Օրհնեալ է տր̃՝ Ած̃ որ   էն,
Յս̃ Քս̃՝ փրկիչն ա   մէն։
Հա՛յր մեր յերկինս՝ Ած̃ բա   րի.
անուն քո տր̃ սբ̃ եղի   ցի։
արքայութ̃իդ՝ գայցէ յայս   նի.
կամք քո ոպ̃՝ յերկինս յերկ   րի։
զհանապազորդ՝ հաց մեր ձր   րի.
տուր մեզ այսօր՝ տր̃ մերումկա   րի.
Թող զպարտիս՝ մեր վշտա   լի.
ոպ̃ թողումք՝ մեք ընկե   րի.
՚ի փորձութ̃ի՝ մի տար բռ   նի.
զմեզ ՚ի չարէն՝ փրկեա յերկ   րի։
Արքայութ̃ի՝ քո է երկ   նի.
փառք յաւիտեանս՝ անզրաւե   լի։
Ամէն։

ՍԱՂՄՈՍ. ԺԸ.

Ի կատարած՝ սաղմոս Դաւ՟ Բ.կ.
.վճ օրինակն՝ Տեառն ենէ։

Երկինք պատմեն՝ Տէ՟ զօրան վե րին·
զփառս Այ՝ ան արար չին·
Եւ զարարածս՝ ձեռաց նո րին·
Հաստատութիւն՝ պատմէ քա նին։
2 Տիւ եւ գիշեր՝ զբան բըղ խէ·
Եւ զգիտութիւն՝ մեզ ցուցա նէ։
3 Չի ոչ են բանք՝ ոչ խօսք նո ցին·
որոց ոչ ձայնք՝ նոցա լը սին·
4 ԸՆԴ երկիր՝ բարբառ քա նին·

ընդ

ը̅ ծագս աշխարհի՝ են խօսք նո ցին։
5 Հար յարեւու՝ զխորան իւր նա.
յառագաստէ՝ իբր ել փե սայ.
եւ նա ցնծայ՝ ոպ̅ ըս կայ.
զճանապարհս իւր ընթա նայ։
6 Յերկնից ծագաց՝ են ելք նո րին.
մինչեւ 'ի ծագս՝ հանգիստ լի ցին.
ո՛չ ոք իցէ՝ յանտի նո ցին.
որ թագիցէ՝ ը̅ տապոյ նո րին։
7 Սբ̅ են օրէնքն՝ Ա̃ծայ ին.
դարձուցանեն՝ զհոգիս կըր կին.
հաստատարիմ՝ են բանք նո րին.
ուրով տղայք՝ իմաստնա ցին։
8 Արդարութիւն՝ ուղիղ է ին.
ուրախանան՝ սիրտք մեր նո վին.
լոյս տան աչաց՝ բանք սբ̅ նո րին.
Մնայ յաւիտեան՝ երկիւղ բա նին։
9 Է դատաստան՝ արդար նո րին.
եւ ճշմարիտ՝ նա 'ի նը մին։
10 Է ցանկալի՝ նա քան զոս կին.
քան պատուական՝ զականս երկ րին.
քանզի յոյժ քաղցր՝ են բանք նո րին.
քան զխորիսխ՝ մեղուայ նո ցին։
11 Զայս քո ծառայ՝ միշտ պահես ցէ.
նմա 'ի պահելն՝ տր̅ հատուս ցէ։
12 Զի զյանցուածս՝ իւր յինքե նէ.
'ի միտ առնուլ՝ ով կարի ցէ.

զի

զիս 'ի գաղտնեացս՝ ո՛ք առնի ցէ·
և յօտարէն՝ զծառայս պա հէ։
13 Ո՛չ տիրեսցայց՝ թէ 'ի չա րեաց·
ես ո՛ք եղէց՝ 'ի մեծ մե ղաց։
14 Բանք բերանոյ՝ իմ առան ձին·
նոյնպ խորհուրդք՝ իմոյ սր տին·
միշտ եղիցի՝ քո առա ջին·
փրկիչ իմ ես՝ դու տ՛ր իմք նին։

Տունք, 14։

Սաղմոս, ԺԹ։

Սաղմոս դաւթեայ՝ հարգաւորէ ին·
ըստ ողաղարմանն՝ հէտապը նին։

Լուիցէ քեզ տր՝ յօրն անձկուե·
միշտ եղիցի՝ քեզ օգնա կան։
2 Տէր օգնութի առաքես ցէ·
զքեզ ընկալցի 'ի սիով նէ։
3 Զպատարագս՝ քո յիշես ցէ·
ընդունելի՝ զուխտ քո առ նէ։
4 Ըստ քում սրտի՝ տր քեզ տա ցէ·
և զքո խորհուրդս՝ կատարես ցէ։
5 'Ի փրկութե՝ քում ցնծաս ցուք·
մեք յանուն տն՝ մեծք եղի ցուք։
6 Զքո խնդրուածս՝ տր լցու ցէ·
ծանեաք զօծեալ՝ իւր կեցու ցէ։

7 Լուա՛ւ յերկնից՝ սրբութե նէ.
՚ի զօրութի՝ իւր յինքե նէ։
8 Սոքա կառօք՝ երիվա րօք.
մեք զանուն տն՝ կարդամք եր գօք։
9 Խափանեցան՝ սոքա ան կեալ.
ուղիղ եղաք՝ մեք յարու ցեալ.
10 Լուր մեզ կեցո՝ տր քո զար քայն.
առ քեզ կարդամք՝ մինչ մեա բան։
Տունք, 10։

Սաղմոս. Ի։

՚Ի կատարած՝ սաղմոս Դաւթայ.
Գնչ ողջայա՝ Եղէնի այ։

Իզօրութե՝ քում տր ուժ գին.
ուրախացեալ՝ թագաւո րին.
՚ի փրկութե՝ քում առատա ձին.
յոյժ ցնծացէ՝ նա ՚ի սըր տին։
2 Զցանկութի՝ սրտի նո րին.
ետուր նմա՝ տր լի վին.
զկամս շրթանց՝ իւրոյ սըր տին.
ոչ արգելեր՝ յանձնէ նո րին։
3 Զնա արարեր՝ դու տր ժա ման.
՚ի յօրհնութի՝ քո քաղցրու թեան.
եդիր ՚ի գլուխն՝ իւր փրկու թեան.
պսակ ՚ի քարե՝ յոյժ պատուա կան։
4 Կեանս խնդրեաց՝ ՚ի քէն յան ձին.

յա

յաւիտենից՝ եռուր նը մին։
5 Մեծ են փառք իւր՝ ՚ի փրկու ԹԵ.
դիցես ՚ի փառս՝ վայելչու ԹԵ։
6 Տէր օրհնութի՝ քո երկնայ լին.
յաւիտենից՝ տայես նը մին.
ուրախ առնես՝ զնա։ նո վլին.
յուրախութի՝ սրտի նո ըլին։
7 Կամաւ իւրով՝ Թագաւո րին.
է յուսացեալ՝ ՚ի տէր լինք նլին.
յողորմութեան՝ աստուածայ լին.
սասանեսցի՝ մի՝ բնա ճլին։
8 Առ թշնամեօք՝ ձեռք քո գըտ ցլին.
ած քո գտցէ՝ զքո ատե լլին։
9 Դիցես ՚ի հուր՝ հնոց զնո սլին.
քոյ յերեսաց՝ ժամանա կլին։
10 Տէր բարկութե՝ խռովէ զնո սլին.
հուր կերիցէ՝ զամենե սլին։
11 Պտուղ կորիցէ՝ յերկրէ ան տլին.
՚ի մարդկանէ՝ զաւակ նո ցլին։
12 Խորհուրդեցան՝ ՚ի քէն նո քլին.
յոյժ չարութե լցան յան ձլին.
զի խորհեցան՝ խորհուրդ չա րլին.
զոր հաստատել՝ ոչ կարա ցլին։
13 Այլ արասցես՝ դու զնո սլին.
Է հալածեալքն՝ ՚ի միա սլին.
՚ի մնացորդս՝ քո առան ձլին.
երեսք նոցա՝ պատրաստես ցլին։

14

14 Բա՛րձր լե՛ր տե՛ր՝ ի՛ քում զօրու թե̃,
երգս ասասցուք՝ քեզ օրհնու թե̃։
Տունք. 14։ գուբլայս, 38։

Սաղմոս, ԻԱ

'Ի չարչարանս սաղմոս դաւ թին.
ընդ օգնութեան՝ առաւօ տին։

Աստուած Ած՝ առ իս նայ եա՛ց,
ը̃ է՛ր թողեր՝ դու զիս՛ի բա՛ց.
Հեռի եղէ՝ ՚ի փրկու թեանց,
վ̃ բանից՝ իմ յանցա նաց։
2 Ած իմ ես՝ դու տի̃ւ յերկ րի.
՚ի տուէ առ քեզ՝ իսկ կարդա ցի.
զի ոչ լուար՝ իմում ձայ նի.
ոչ անսայեր՝ ՚ի գիշե րի։
3 Ես բնակեալ՝ ի̃ սրբս երկ նի.
գովեալդ՝ ՚ի մէջ իսրայե լի։
4 Հարքն յուսացան՝ ՚ի քեզ յերկ րին,
և փրկեցեր՝ դու զնո սին։
5 Առ քեզ Ած՝ ոյք կարդա ցին,
կեցցեն նոքա՝ ՚ի միա սին,
յորոց ՚ի քեզ՝ ոյք յուսա ցին.
մի՝ յաւիտեան՝ ամաչե ցին։
6 Այլ եմ ես որդն յոյժ անպի տան,
և ոչ եմ մարդ՝ ես բանա կան.
զի նախատինք՝ եղէ մարդ կան,

ար

արհամարհանք՝ ժողովր դեան։
7 Ամենեքեան՝ որք զիս տե սին.
արհամարհեալ՝ անարգէ ին.
զինև շրթամբ՝ չար խօսէ ին.
զգլուխս իւրեանց՝ որ շարժէ ին։
8 Նա յուսացաւ՝ ՚ի տր̅ լինք նին.
զնա փրկեսցէ՝ տր̅ առան ձին.
եւ կեցուսցէ՝ զանձն նո րին.
թէ զնա փրկել՝ կամի յերկ րին։
9 Դու որ հաներ՝ զիս յարգան դէ.
յոյս իմ ՚ի մօրս՝ ՚ի ստե նէ։
10 ՚Ի քեզ անկայ՝ եւ յարգան դէ.
ած̅ իմ ես՝ յորովայ նէ։
11 Մի ՚ի բացեայ՝ առնիր յի նէն.
եւ նեղութիւնք մերձեալ առ դէն.
եւ ոչ ոք է՝ ՚ի նոյա նէն.
որ օգնեսցէ՝ ինձ յինքե նէն։
12 Զուարակք բազումք՝ զինև շըր ջին.
ցուլք գէրք և զիս՝ պաշարե ցին։
13 Զբերանս իւրեանց՝ զինև բա ցին.
ոպ̅ առիւծ՝ մռնչէ ին։
14 Զերթ ջուր հեղայ՝ եւ առ երկրաւ.
համայն ոսկերք՝ իմ ցրուե ցաւ.
սիրտ իմ ոպ̅՝ մոմ հալե ցաւ.
յորովայնի՝ իմ մաշե ցաւ.
15 Զի զօրութիւն իմ չորա ցաւ.
ոպ̅ խեցուոյ՝ նմանե ցաւ.

լեզու

լեզուս ՚ի քիմս՝ իմ կցե ցա՛ւ.
՚ի հող մահու՝ անձն իմ ե դա՛ւ:
16 Զինև բազում՝ շունք շրջե ին.
զիս չար ժողովք՝ պաշարե ցին:
17 Զձեռս և զոտս՝ իմ ծակե ցին.
զհամայն ոսկերս՝ իմ թուե ցին.
որք հայեցան՝ և զիս տե սին.
ծաղր արարեալ՝ կատակե ին:
18 Զհանդերձս յուրեանս՝ բաժանեցին.
ը̅ս պատմուճանիս՝ վիճակ ար կին:
19 Մի՛ զօգնութիւն՝ առներ հե ռի.
նայեա՛ց ինձ տ̅ր՝ յօգնել ա րի:
20 Փրկեա՛ ՚ի սրոյ՝ զանձն իմ յերկ րի.
զմիամօրութ̅ի՛ ՚ի շանց ան տի:
21 Փրկեա՛ զիս տ̅ր՝ ՚ի յառիւ ծոյն.
և յեղջերէ՝ մի եղջե րոյն:
22 Եղբարց զանուն՝ քո պատմե ցից.
յեկեղեցւոջ՝ զքեզ օրհնե ցից:
23 Տ̅ն երկիւղածք՝ զ տ̅ր օրհնե ցէք.
ձնո՛ւնդք յակոբեան՝ երգս ասա ցէք:
24 Երկեա՛ւ զա՛ւակն՝ իսրայէ լին.
տ̅ր ո՛չ ատեաց՝ զաղքատս յերկ րին.
եւ ո՛չ զերեսս՝ դարձոյց ան տին:
այլ ՚ի կարդալն՝ լուա՛ւ իմ ձայ նին:
25 ՚Ի քէն եղև՝ իմ գովու թիւն.
յեկեղեցիս՝ քո օրհնու թիւն:
26 Կատարեցից՝ զուխտս իմ բա րի.

երկիւ

երկխղածայ՝ քոյ առա ջին։
27 Տնանկք կերիցեն՝ և յագես ցին·
զոր օրհնեսցեն՝ որ խնդրե ին։
28 'Ի յաւիտեան՝ կեցցեն նո քին·
դարձցին առ տր՝ ամենե քին։
29 Երկիրպագցեն՝ նմա առա ջին·
ազգք և ազինք՝ 'ի միա սին·
արքայութի՝ տն է նո րին·
նա 'ի վերայ՝ տիրէ նո ցին։
30 Կերան նոքա՝ ամենե քին·
պարարտք նմա՝ երկիրպա գին·
տն առաջի՝ նոքա անկ ցին·
որ իջանեն՝ 'ի հող երկ րին։
31 Քանզի նովաւ՝ անձն իմ կեց ցէ·
նմա իմ զաւակ՝ ծառայես ցէ։
32 Նմա պատմեսցի՝ ազգ որ գայ ցէ·
զարդարութի՝ նորին պատ մէ·
որ ծնանելոցն՝ է յայնյա նէ·
զոր տր արար՝ նմա յինքե նէ։

Տունք, 32։

Սաղ

Սաղմոս, ԻԲ։

Ի կատարած՝ սաղմոս Դաւ[թի] Երգ.
Ընթերցի հովիւ՝ կոչէ առ Գին։

Տր հովուեսցէ՝ զիս իւրո վերին.
և ինձ ինչ ո՛չ՝ պակասես ցին։
2 Ընդ վայրս դալար՝ զիս բնակե ցոյց.
ուր հանգստեան՝ ջուրս սը նոյց։
3 Զանձն իմ դարձոյց՝ առւիս կըր կին,
առաջնորդեաց՝ ինձ առան ձին.
՚ի Ճանապարհս՝ իւր երկնայ ին.
վասն անուան՝ իւրոյ բա նին։
4 Թէպէտ յատուերս՝ մահու եր թայց.
է որ ընդիս՝ ես ո՛չ եր կեայց.
5 Ցուպ քո հզօր՝ և գաւա զան.
մխիթարեն զիս՝ յաւի տեան։
6 Պատրաստեցեր՝ ինձ զսե ղան.
նեղչաց իմոց՝ ակն յանդի ման։
7 Քո սբ իւղով՝ զգլուխ իմ օ ծեր.
սբ բաժակաւդ՝ արբեցու ցեր։
8 Ողորմութի քո՝ որ վե րին.
միշտ եկեսցէ՝ զհետ իմ ան ձին.
Զկենաց իմոց՝ զաւուրս յերկ րին.
բնակել ՚ի տան՝ տն երկնայ ին։

Տունք, 8։

Սաղմոս, ԻԳ։

Սաղմոս դաւթայ մարգարէ ին.
զմի աւուրն կիւրակէ ին։

Տն է երկիր՝ լրիւ նո վին.
Եւ համայն՝ բնակիչք նո րին.
2 ՚Նմա արկ հիմունս՝ վերայ ծո վին.
զնա առ գետովք՝ արար ինք նին։
3 Իսկ ով ՚ի լեառն՝ ելցէ նո րին.
կամ սրբութեան՝ կայցէ տե ղին։
4 Սբ եւ ամբիծն՝ յուրում սր տին.
զնանրութիւն՝ ոչ առ յան ձին.
ոչ սուտ երդուեալ՝ ամենե ւին.
նա նենգութեամբ՝ ընդ ընկե րին։
5 Սա զօգնութիւն՝ առ ՚ի տեառ նէ.
զողորմութիւն՝ յուրում փրկ չէ։
6 Զի այս ազգ է՝ զտէր որ խնդ րէ,
զերեսս տն՝ տեսանի ցէ։
7 Արդ համբարձէք՝ իշխանք վե րին.
զդրունս ձեր՝ ՚ի վեր ինք նին.
Յաւիտենից դրունք՝ համբարձ ցին.
մտանել ՚ի փառս՝ թագաւո րին։
8 Ո՞վ է արքայ՝ սա իւրո վի.
որ թագաւոր՝ փառաց կո չի.
հզօր զօրութեամբ՝ լի ամենայ նի.
է տէր կարող՝ ընդ՝ պատերազ մի։

9 Այլ համբարձէք՝ իշխանք վե րին·
զդրունս ձեր՝ 'ի վեր յեր կին·
յաւիտենից՝ դրունք բաց ցին·
մտանել 'ի փառս՝ թագաւո րին։
10 Ո՞վ է արքայս՝ որ զօրու թեանց·
սա է արքայն՝ և տէր տե րանց։
Տունք, 10։ գուբղայս, 50։

Սաղմոս, ԻԴ։

'Ի չափաչած՝ սաղմոս դաւ րին·
է խնդրուածս՝ վս իւր ան ձին։

Զանձն իմ առ քեզ՝ տէր համբարձի·
զի յուսայ՝ 'ի քեզ յերկ րի·
ամաչեսցից՝ մի՝ 'ի մարմ նի·
մի՝ թշնամին՝ ծիծաղես ցի։
2 Ամենեքեան՝ որ համբե րեն·
մի՝ յաւիտեան՝ ամաչես ցեն·
այլ անօրէնք ոյք չարք ի ցեն·
յունայնութե՝ իսկ կորի ցեն։
3 Զճանապարհս՝ քո ինձ ծա նո·
տէր զշաւիղս՝ քո ինձ ու սո։
4 Առաջնորդեա՝ ինձ անսա սան·
ուսո 'ի քում՝ ճշմարտու թեան·
զի ես Ած՝ փրկիչ մարդ կան·
քեզ համբերի՝ միշտ յաւի տեան։

5 Զգթութիւս քո տր յի չեմ՛
կողորմութիւ՛ յիս՛ առա քեմ։
6 Մի՛ զմեղս յիշեր՛ տր մանկու թե·
և կամ խմոյս՛ պանդխտու թե·
յիշեա՛ զի քում՛ ողորմու թե՛
քաղցր և ուղիղ՛ ես հատուց ման։
7 Զմեղաւորաց՛ գնացս ուղ ղես·
օրէնս դէտ՛ զնոսա առ նես·
հեզոց սիրով՛ առաջնոր դես·
զքո Ճանապարհն՛ ուսուցա նես։
8 Են Ճանապարհք՛ տն նո րին·
Ճշմարտութիւ՛ միշտ առ նո սին·
զուխտս խնդրեն՛ որք առան ձին·
զվկայութի՛ պահեն նո րին։
9 Ըստ անուան քում տր՛ զմեղս իմ քաւեա
բազում եղեն՛ զի յիս նո քա·
ով՛ է տնէ՛ աստուածադո ղայ·
օրէնսդէտ՛ առնէ ըզ նա։
10 Ի բարութե՛ անձն հանգի ցէ·
զերկիր զաւակն՛ ժառանգես ցէ։
11 Երկիւղածաց՛ զքան իւր յայտ նէ·
զկտակարանն՛ ուսուցա նէ։
12 Աչք իմ առ տր՛ միշտ կանխի ցէ·
զոտս իմ եհան՛ յորոգայ թէ։
13 Նայեաց առ իս՛ և ողոր մեա՛·
միամօր որդիս՛ աղքատա ցայ։
14 Են նեղութիք՛ բազումս որ տիս·

հան

Հա՛ն 'ի վշտացս՝ զիս զ գե՛ րիս ։

15 Զխոնարհութի՝ տես իմ մի այն․
Թո՛ղ ինձ զմեղս՝ իմ ամե նայն ։
16 Զթշնամիսն՝ տես իմ ան ձին․
զի յոյժ բազում՝ եղեն նո քին․
ատելութի՝ զոր խորհե ին․
և 'ի նանիր՝ զիս ատե ցին ։
17 'Ի թշնամեաց՝ զանձն իմ պա հեա․
զիս 'ի ձեռաց նոցին փրը կեա․
զի մի՝ յամօթ՝ եղէց նո ցա․
այլ ես 'ի քեզ՝ տէ՛ր յուսա ցայ ։
18 Ամբիծք ուղի՛ղք՝ ինձ կցոր դին․
քեզ համբերի՝ ես կամո վին․
տէ՛ր զիսրայէլ՝ փրկեա՛ յերկ րին․
'ի նեղութե՛ց՝ ամ ատի նո ցին ։

Տունք, 18 ։

Սաղմոս, ԻԵ ։

'Ի կատարած՝ սաղմոս դաւթին․
յանկուած ղաշօնս՝ երգեալ նորին ։

Դատ արա ինձ՝ տր արդարու թե․
գնացի յիմում՝ ամբծու թե․
տէ՛ր յուսացայ՝ 'ի քեզ մի այն․
զի մի՛ եղէց՝ հիւանդ ու նայն ։
2 Փորձեա՛ զիս տէ՛ր՝ և քըննը նեա․
զերիկամունս՝ զսիրտ իմ փոր ձեա ։

3 Ողորմութի՛ւն քո տէր երկ   նի.
աչաց իմոյ՝ է առա   ջի.
Հաճոյ եղէց՝ և ամենայ   նի.
Ճշմարտութե՛ան քո սէր քա   նի.
4 Ո՛չ ես յաթոռս՝ նստիմ նան   րայց.
և անօրէնս՝ ո՛չ մերձե   ցայց.
5 Ես զժողովս՝ ատեմ չա   րաց.
և ամբարիշտս՝ ո՛չ ես նս   տայց.
6 Զձեռս սրբութե՛ք իմ լուա   ցայց.
զսեղանով՝ քո շրջե   ցայց.
7 Զձայն օրհնութեա՛ն՝ մինչ լս   ելի.
զսքանչելիս՝ քո պատմե   ցի.
8 Զվայելչութի՛ւն՝ տան քո յար   կի.
զտեղի փառաց՝ քոյ սիրե   ցի.
9 Մի՛ ընդ՝ ամբարիշտս՝ կորուսա   ներ.
և արիւնահեղս՝ զկեանս իմ մատ   ներ.
10 Որ ձեռք իւրեանց՝ և մեղօք ե   լի.
լի կաշառօք՝ էր աջ նո   ցին.
11 Յամբծութե՛ան իմում չո   գայ.
փրկեա՛ զիս տէ՛ր՝ և ողոր   մեա.
12 Ես յուղղութե՛ան իմում կա   ցից.
յեկեղեցիս՝ զքեզ օրհնե   ցից.

Տուն, 12.

Սաղմոս, ԻԶ.

՚Ի կատարած՝ սաղմոս դաւթեայ.
Մինչչև օծեալ էր նա ար   քայ.

Լոյս իմ և կեանք՝ է տէր աստուած.
յումմէ՞ արդեօք՝ զի ես երկեայց.
տէր ապաւէն՝ է իմ կե նաց.
յումմէ՞ սարսեալ՝ ես դողա ցայց:
2 'ի մերձենալ՝ առ իս չա րաց.
ուտել զմարմինս՝ իմ հնա րեաց.
խուել թշնամեաց՝ իմոց նեղ չաց.
տկարացեալ՝ անկան 'ի բաց:
3 Թէ պատերազմ՝ ինձ պատրաս տէ.
սիրտ իմ յորմէ՝ ոչ երկի ցէ.
Ճակատամարտ՝ թէ յարի ցէ.
սակայն 'ի քեզ՝ յուսամ զանձ նէ:
4 Զմի 'ի տեառնէ՝ ես խնդրե ցի.
զսոյն աղաչեմ՝ զն՝ ամենայ նի.
բնակել 'ի տան՝ տեառն մե ծի.
զաւուրս կենաց՝ իմոց յերկ րի:
5 Զվայելչութի՝ տեսի նո րին.
ետու հրաման՝ 'ի տաճա րին:
6 Տէր զիս ծածկեաց՝ յաւուր չա րին.
'ի խորանի՝ իւր առան ձին.
զիս իւր յարկաւ՝ արար նո վին.
և 'ի ծածկոյթ՝ իւր խորա նին:
7 Զիս 'ի վիմէ՝ անտի նո րին.
բարձր արարեր՝ տէր իմ վե րին.
արդ բարձրարա՝ զգլուխ իմ կըր կին.
յիմ թշնամեաց՝ վերայ նո ցին:

8 Զի շուրջ եղեց՝ և կարդա ցից·
զպատարագս՝ իմ մատու ցից·
'ի խորանի՝ զնա օրհնե ցից·
երգ սաղմոսայս՝ տն սա ցից։
9 Լու՛ր տր ԱԾ՝ իմում ձայ նի·
զի ես առ քեզ՝ տր կարդա ցի·
Լու՛ր զի սրտիւ՝ քեզ սա ցի·
զերեսս քո՝ տէր խնդրե ցի։
10 Տէ՛ր մի՝ զծառայս՝ քո խոտո րեր·
զերեսդ յինէն՝ դարձուցա նէր։
11 Լե՛ր օգնական՝ մի՛ անար գեր·
ԱԾ փրկիչ՝ մի՛ զիս մե ժեր։
12 Հայր իմ և մայր՝ մինչ զիս թո ղին·
զիս ընկալու՝ տր առան ձին·
13 Օրէնս դէտ՝ տէր զիս ա րա·
'ի քո շաւիղս՝ առաջնոր դեա։
14 Վս իմոց՝ չար թշնա մեաց·
մի՝ զիս 'ի ձեռս՝ մատներ նեղ չաց։
15 Յարեան զինև՝ վկայք մե ղաց·
ինձ ստեցին՝ ը՜ չարիս իւ րեանց։
16 Հաւատայի՝ տեսի ինք նին·
զբարութի՝ տն յերկ րին·
քաջալերեայ՝ համբերէ նը մին·
զի զօրասցի՝ սիրտ քո նո վին։

Տունք· 16 ։ գուբղյս. 46 ։

Սաղմոս. ԻԷ:

՚Ի չափարած՝ սաղմոս Դաւթայ.
Մինչ հալածեալ՝ ՚ի Սաւուղայ:

Առ քեզ կարդամ՝ տէր երկնային.
լռեսցես յինէն՝ մի՛ բնա ւին.
նմանիցեմ՝ զի ես նո ցին.
որ իջանեն՝ ՚ի գուբ խո րին:
2 Լուր տէր ձայնիս՝ խնդրուա ծաց.
առ քեզ իմոց՝ աղաչա նաց.
՚ի համբառնալ՝ իմում ձե ռաց.
՚ի սր̅բ տաճար՝ քո տ̅ր փա ռաց:
3 Մի՛ ը̅ ամբարիշտս՝ զիս համա րեր.
ը̅դ անօրէնսն՝ կորուս ներ:
4 Զխաղաղութ̅ի՝ ոյք խօսէ ին.
էր չարութ̅ի՝ ը̅նդ սրտս նո ցին:
5 Տուր տ̅ր նոցա՝ ը̅ս գործոց նո ցին.
ըստ չար գնացիցն՝ հատո՛ նո ցին.
6 Ըստ գործոց ձեռացն՝ հատո՛ նո ցին.
զհատուցումն՝ նոցա ուժ գին:
7 Ոչ իմացան զգործ՝ քո նո քին.
ը̅ գործս ձեռաց՝ ո՛չ հայե ցին.
կործանեսցես՝ դու զնո սին.
եւ մի՛ նորքա այլ՝ շինես ցին:
8 Օրհնեալ է տ̅ր՝ լուաւ իմ ձայ նին.
տ̅ր օգնական՝ է իմ ան ձին:

9

9 Յոր յուսացաւ՝ սիրտ իմ ինք   նին.
և զուարճացայ՝ իսկ իմ մար   մին.
Եւ ես կամօք՝ իմովք նո   վին.
իսկ խոստովան՝ եղէց նը   մին։
10 Տէր զօրութեան՝ ժողովրդ   դեան.
յոյս ապաւէն՝ իմ փրկու   թեան։
11 Զժողովուրդս՝ քո Տէր փրկ   կեա.
զժառանգութիւն քո՝ իսկ օրհ   նեա.
Եւ բարձրացո՛ զնոսա հով   ուեա.
մինչ յաւիտեան՝ պաշտպա   նեա։

Տունք. 11։

Սաղմոս. ԻԸ։

Երգս ՚ի կատարել՝ ՚ի չափս բոյծ.
ըստ տաղերգին՝ Նահանջի ձեւոյ։

Մատուցէք Տեառն՝ որդիք սրբ   բոց.
Տեառն մատուցէք՝ զորդիս խո   յոց։
2 Մատուցէք Տեառն՝ զփառս անուան   ձին.
զփառս մատուցէք՝ անուան նո   րին.
երկիրպագէք՝ Տեառն ինք   նին.
՚ի սրբութեան՝ ՚ի սրահ նո   րին։
3 Ձայն Տեառն՝ ՚ի ջուրց՝ վերայ հըն   չեաց.
Աստուած փառաց՝ յոյժ որո   տաց.
զի Տէր Աստուած՝ Տէր մեր փա   ռաց.
ինքն ՚ի վերայ՝ է ջուրց բազ   մաց։

4 Ձայն տն̃ եղև՝ ձայն զօրու թեց·
մեծ է ձայն տն̃՝ վայելչու թեց։
5 Ձայն տն̃ ուժգին՝ զմայրս փըշ րէ·
զԼիբանանու՝ մայրան ման րէ։
6 Մանրէ զնոսա՝ որպ̃ և նոյն·
մատաղատունկն՝ Լիբանա նուն·
որ սիրելին՝ է իսկ նո րուն·
որպ̃ զորդին՝ մի եղջե րոյն։
7 Ձայն տն̃ 'ի հրոյ՝ զբոց հատա նէ·
և զանապատն՝ իսկ շարժես ցէ·
տր̃ զանապատն՝ խռովեցուս ցէ·
և զ կադէս՝ իւր սրբես ցէ։
8 Ձայն զեղջերուս՝ հաստատես ցէ·
և իսկ զանտառս՝ յայտնի առ նէ։
9 'Ի տաճարի՝ սրբոյ նո րին·
զփառս ասասցեն՝ ամենե քին։
10 Տէր զջրհեղեղս՝ նատուցա նէ·
տր̃ յաւիտեան՝ թագաւո րէ։
11 Տէր զօրութի՝ սբ̃ց տա ցէ·
և ժողովուրդ՝ իւր օրհնես ցէ։

Տունք. II։

Սաղմոս. ԺԹ։

Երգս 'ի փառն՝ 'ի չափս բերծ·
վր̃ օրհնութեց՝ նաւաչա փեայց։

Զքեզ բարձր առնեմ՝ որ երկնային
զի ընկալար՝ զիս առան ձին.
Ո՛չ արարեր՝ ուրախ յերկ րին.
դու յիս երբէք՝ զիմ թշնա մին:
2 Տէր կարդացի՝ առ քեզ 'ի վեր.
դու զիս ինքնին՝ բժշկե ցեր.
'ի դժոխոց՝ զանձն իմ հա ներ.
'ի գբոյ անտի՝ զիս փրկե ցեր:
3 Երգ սաղմոսայս՝ օրհներգու թե.
ո՛ն ասացէք սրբք՝ ամե նայն.
նմա եղերուք՝ դուք խոստո վան.
յիշատակի՝ իւր սրբու թե:
4 Սրտմտութիւն՝ 'ի բարկու թեան.
կեանք 'ի կամսն՝ հաճոյա ցան:
5 Ընդ երեկոյս՝ լալիք հանգ չին.
առաւօտուն՝ ուրախա ցին:
6 Ես ասացի՝ 'ի բարու թե.
սասանեցայց՝ մի՛ յաւի տեան:
7 Դու որ ետուր՝ 'ի կամս քո.
'ի զօրութիւն՝ գեղոյ ի մոյ.
եւ դարձուցեր՝ զերեսս քո.
եղէ խռովեալ՝ յանձին ի մոյ:
8 Առ քեզ կարդամ՝ որ 'ի սրր տէ.
և աղաչեմ՝ յանձնէ իմ մէ.
քեզ յարենէս՝ զինչ օգու տէ.
յապականութիւն՝ թէ իջա նէ:

9 Մի՛ թէ քեզ հող՝ խոստովա նէ.
զճշմարտութի՛ն քո պատմես ցէ.
10 Լուաւ ինձ տէր՝ ողորմե ցաւ.
և տէր օգնել՝ ինձ փութա ցաւ:
11 Յուրախութի՛ն զսուգ իմ դար ձոյց.
զքուրձ զերծ յինէն՝ փառս զգե ցոյց.
12 Որպ սաղմոս՝ երգ օրհնու թե
քեզ սաղասցեն՝ փառք իմ մի այն
մի զղջացայց՝ այլ յաւի տեան
տէր քեզ եղէց՝ միշտ խոստո վան:
Տունք 12: գուբղայ 34:

Սաղմոս Լ.

'Ի չարաչարած՝ եան գողու ըն
երգս 'ի ջանքն՝ օրհներգոց ըն

Տէ յուսացայ՝ 'ի քեզ մի այն.
ամաչեցից՝ մի՛ յաւի տեան.
փրկեա՛ զիս քում՝ յարդարու թե.
և ապրեցո՛ միշտ անսա սան:
2 Զունկն առ իս՝ խոնարհե ցո.
վաղվաղակի՝ տէր զիս կե ցո:
3 Լեր իմ տէր՝ ինձ պաշտպա նեան.
կեցուցանել՝ զիս 'ի քո տան.
Եւ հզօրիչ՝ դու իմ մի այն.
և ապաւէն, ազգի մարդ կան:

4 Անուա՛մբ քո տէր զգնացս ուղղէ ցե՛ր·
թանի՞ քո սէր՝ զիս սնու ցեր·
յորոգայթէ՛՝ դու զիս հա ներ·
որ թագուցա՛ն՝ ինձ առըն թեր։
5 Դու ես տէր՝ իմ պաշտըն պան·
զ հոգիս աւանդեմ՝ քեզ ապաս տան։
6 Դու տէր տէր՝ զիս ազա րեր·
Ճշմարտութե̅՝ քով փրկե ցեր·
դու զայնոսիկ՝ յոյժ ատե ցեր·
պահեն զերկիւղ՝ որ յանվա ՛ւեր։
7 Այլ ես 'ի քեզ՝ տէր յուսա ցայ·
'ի փրկութե̅՝ քում ցնծա ցայ։
8 Ընդ խոնարհութ̅ի՝ իմ հայե ցեր·
զիս 'ի վշտաց՝ դու փրկե ցեր·
ընդ ձեռս նեղչաց՝ ո՛չ մատնե ցեր·
զոտս յանդորրու՝ իմ կացու ցեր։
9 Տէ՛ր ողորմեա՛ զի եմ նե ղեալ·
ընդ սրտմտութե̅ց՝ յոյժ խռո վեալ·
Ակն իմ և միտքս՝ է խաւ՛ա րեալ·
անձն իմ և փորս՝ յաւ՛էտ քաղ ցեալ։
10 Պակասեցան՝ կեանքս 'ի ցա ւոց·
ելանելոյ՝ ամք իմ յոգ ւոց։
11 Աղքատացայ՝ 'ի զօրու թե·
որով ոսկերք՝ իմ խռովե ցան։
12 Վ̅ան թշնամիս՝ իմ ամե նայն·
եղէ նախատ՝ դրացեացս հա մայն·
յոյժ ահ երկիւղ՝ խռովու թե·

յիս

յիս ծանօթից՝ իմոց հա　սան։
13 Ամենեքեան՝ որք զիս տե　սին՝
յինէն արտաքս՝ յոյժ փախչէ　ին.
14 Ես մոռացայ՝ որպէս մե　ռեալ.
եղէ անօթ՝ զերթ կորու　սեալ։
15 'Ի զբանբասանս՝ բազմաց լը　ուայ.
որ շուրջ էին՝ զինև նո　քայ.
խորհին ունել՝ զիս անխը　նայ.
այլ ես 'ի քեզ՝ տր̃ յուսա　ցայ։
16 Դու ես ա̃ծ՝ իմ ասա　ցի.
ժառանգութիս ը̃ քև եղի　ցի։
17 Փրկեա́ զիս տր̃ 'ի թշնա　մեաց.
և 'ի ձեռաց՝ չար հալած　չաց։
18 Յիս քո զերես՝ երևե　ցո.
ողորմութբ̃՝ քով ապրե　ցո։
չեղէց յամօթ՝ և ան յար　գոյ.
առ քեզ կարդամ՝ լուր և կե　ցո։
19 Արք ամբարիշտք՝ յամօթ լի　ցին.
և 'ի դժոխս՝ իջցեն նո　քին.
շրթունքնենգաւոր՝ համր եղի　ցին.
որք զարդարոյ՝ պչար խօսե　ին։
20 Ի յոյժ բազում՝ և անսահ　ման.
ողորմութիւ̃ քո քաղցրու　թե.
զոր պահեցեր՝ դու տր̃ մի　այն.
երկիւղածաց՝ քոյ ամե　նայն.
21 Դու արարեր՝ նոցա մի　այն.
ը̃քեզ յուսացան՝ որք առ մարդ　կան։

22 Ամրացուցեր՝ զնոսա յաղ գայ·
և ՚ի ծածկոյթ՝ քոյ երե սայ:
23 ՚Ի խորանի՝ քում ծածկե ցեր.
՚ի չար լեզուաց՝ ապրեցու ցեր:
24 Օրհնեալ է տէր՝ զի սքանչե լիս.
զողորմութի՝ արար յերկ րիս:
25 ՚Ի զարմանալ՝ իմում վար կայ·
թէ յերեսաց՝ քոյ ընկե ցայ:
26 Լուար աղօթից՝ իմում ձայ նին.
առ քեզ իմում՝ աղաղա կին:
27 Զտէր օրհնեցէք՝ սուրբք նո րին.
զի ստուգութի՝ խնդրէ տէր տին.
հատուցանէ՝ նոցա ուժ գին.
զմեղս առաւել՝ որ առնէ ին:
28 Ամենեցուն սիրտք զօրաս ցին.
ոյք յուսացան ՚ի տէր յերկ րին:
Տունք 28:

Սաղմոս ԼԱ:

՚Ի չապաշխարած՝ սաղմոս դաւ թի.
իմաստութի՝ երգս չո չէ:

Երանի ում՝ մեղք իւր թող ցին.
Համայն յանցանք՝ իւր ծածկես ցին.
2 Երանի առն՝ ոյր տէր ինք նին.
ոչ համարի՝ զմեղս նո րին.
եւ ոչ գոյի ամենև ին.

չար

չար նենգութի՝ և բերան նո   րին ։
3 Ես լռեցի՝ ՚ի մէջ նո   ցին.
համայն ոսկերք՝ իմ մաշէ   ին.
յաղաղակելս՝ առ տր ուժ   գին.
միշտ ՚ի տուէ՝ ՚ի գիշե   րին ։
4 Ձեռքդ ՚ի վերայ՝ իմ ծանրա   ցան:
և թշուառանալս՝ փուշք յիս հարան ։
5 Զմեղս իմ ցուցի՝ քեզ յանդի   ման.
չարիքս ՚ի քէն՝ ոչ ծածկե   ցան ։
6 Թէ պատմեցից՝ զմեղս իմ մի   այն.
զամբարշտութիս՝ Թողցես համ   մայն ։
7 Կայցեն յաղօթս՝ սրբք ՚ի սր   տի.
՚ի ժամանակ՝ ընդունե   լի ։
8 Բայց միայն՝ ՚ի ջուրցն հեղեղա   տի.
ոչ առնոսս՝ ինչ մերձես   ցի ։
9 Դու ես ած՝ յոյս իմ սր   տի.
և ապաւէն՝ ըր՝ ամենայ   նի.
՚ի նեղութէցս՝ փրկեա՛ սա   տի.
որ շուրջ եղեն՝ զինև յերկ   րի ։
10 Իմաստութի՝ յայնց զիս փր   կեա.
պաշարեցին՝ որ զիս նո   քա ։
11 Յոյժ իմաստուն՝ զքեզ արա   րից.
և զ ճանապարհս քո ուղղե   ցից.
յոր և գնասցես՝ յաջողե   ցից.
զաչս իմ առ քև՝ հաստատե   ցից ։
12 Մի՛ զերթ գրաստս՝ լինիք յան   ձին.
զի ոչ հանճար՝ գոյ ՚ի նո   սին.

Ճմլել

Զմբեւլ սանձիւ՝ զկզակս նո   ցին.
որ ոչ առ քեզ՝ ինչ մերձես   ցին.
13 Զի յոյժ բազում՝ և սաստկա   գին.
մեղաւորաց՝ տանջանք է   ին.
բայց որք յուսան՝ ՚ի տէր նո   վին.
Եւ՝ ողորմութիւն՝ տն եղի   ցին:
14 Ուրախ լերուք՝ ՚ի տէր ինք   նին
և ցնծացէք՝ արդարք յան   ձին.
պարծեցարուք ամենե   քին.
որ էք ուղիղ՝ սրտիւք նո   վին.
Տունք. 14. գուբղայս 42:

Սաղմոս. ԼԲ:

՚Ի չափաբաց՝ սաղմոս դաւթայ. առ գերութեն՝ եղելի   այ:

Յոյժ ցնծացէք՝ արդարք հա   մայն.
երգս է վայել՝ ուղղոց   միայն.
տն եղերուք՝ միշտ խոստո   վան.
երգս ասացէք՝ նմա տասնա   ղեան:
2 Նոր յօրհնութի՝ զտր օրհնե   ցէք.
նմա օրհնութբ՝ երգս ասա   ցէք.
3 Են յոյժ ուղիղ՝ պատգամք բա   նին.
և հաւատով՝ են գործք նո   րին.
զողորմութի սիրէ ինք   նին.
և զիրաւունս՝ առնէ նո   ցին:
4 Ողորմութբ տն լի   րին.

յոյժ

յոյժ լի եղեւ՝ երկիր ինք   նին.
երկինք եղեն՝ բանիւ նո   վին.
եւ զօրութիւնքն՝ հոգւով նո   րին ։
5 Որ 'ի տիկս՝ զծով ժողո   վեալ.
'ի խորս երկրի՝ զգանձ իւր ծածկեալ ։
6 Երկիր երկեաւ՝ տնէ ուժ   գին.
յորմէ դողան՝ բնակիչք նո   րին ։
7 Զի նա ասաց՝ եղեն նո   քին.
եւ հրամայեաց՝ հաստատե   ին ։
8 Տէր զհեթանոսս՝ յանդիմա   նէ.
եւ զխորհուրդս՝ նոցին ցր   ուէ.
զժողովրդոց՝ բանս անար   գէ.
եւ զիշխանացն՝ արհամար   հէ ։
9 Խորհուրդ տն՝ մնայ յաւի   տեան.
ազգէ մինչ յազգ՝ միշտ անսա   սան ։
10 Է երանի՝ այնմիկ ազ   գին.
որ օգնական՝ է տր նը   մին.
նա ժողովուրդ՝ ընտրեալ յերկ   րին.
Է ժառանգութի՝ իւր զնո   սին ։
11 Տէր նայեցաւ՝ յերկնից ինք   նին.
յորդիս մարդկան՝ յամենե   սին.
բնակութենէն՝ հայեցաւ վե   րին.
'ի բնակիչս՝ իւր աշխար   հին ։
12 Որ ստեղծ նոյա՝ զսիրտս առան   ձին.
'ի միտ առնու՝ զգործս նո   ցին ։
13 Ո՛չ ապրեսցի՝ Է՝ զօրս իւր ար   քայ.
'ի զօրութե՝ իւրում հս   կայ.

14

14 Զի սուտ է ձի՛ 'ի փրկու թե̃.
չապրէ հեծեալն՝ 'ի զօրու թե̃։
15 Զերկիւղածովք՝ աչք տն է ին.
յողորմութին՝ ոյք յուսաս ցին։
16 Փրկէ զանձինս՝ 'ի մահուա նէ։
Եւ սովու զնոսա՝ կերակրես ցէ։
17 Անձինք մեր տն՝ յոյժ համբե րին.
մեզ օգնական՝ նա եղ ինք նին։
18 Սիրտք մեր 'ի նա՝ ուրախաս ցին.
մեք յուսացուք՝ յանուն նո րին։
19 Ընդ ողորմութե̃՝ լիցուք նո վին.
'ի նա յուսամք՝ մեք յաշխար հին։

Տուն. 19։

Սաղմոս. ԼԳ։

'Ի չափաբերծ՝ սաղմոս Դաւթայ.
նա մինչ շերծաւ՝ 'ի Սաւուղայ։

Զտր օրհնեցից՝ ես սուտն ձին.
միշտ 'ի բերանս՝ է երգ նո րին։
'Ի տր պարծի՝ անձն իմ ինքնին.
հեզք լուիցեն՝ ուրախաս ցին։
3 Մեծ արարէք՝ զտրն երկնայ ին.
բարձրացուցէք՝ զանուն նո րին։
4 Լուաւ տր ձայնիս՝ խնդրուա ծայ.
'ի նեղութեց՝ նա զիս փրր կեայ։
5 Մատիք առ տր՝ զլոյս ընկալ ջիք.

մի

մի՛ ըդ երեսս՝ ամաչես չիք։
6 Զի այս աղքատ՝ առ տր̅ կար դայ,
սմա տր̅ լուա՛ւ՝ և իսկ ան սայ·
ըստ նեղութե̅՝ և ՚ի վե՛րջ տայ,
յամենայնէ՝ զսա փըր կեայ։
7 Շուրջեն հրեշտակք՝ զերկիւղածովք·
զնոսա պահեն՝ տն̅ խնա մովք։
8 Ճաշակեցէք՝ տեսջիք նո վին·
զի քաղցր է տր̅՝ ամենև ին,
է երանեալ՝ այրն առ ան ձին,
որ յուսասցի՝ ՚ի տր̅ ինք նին,
9 Սր̅ք երկերուք դուք ՚ի տեառ նէ.
տէր զերկիւղածս՝ իւր լցուս ցէ։
10 Յոյժ մեծամեծք՝ աղքատա ցան,
՚ի բարութեց՝ լքեալ ան կան։
որք խնդրեցին՝ զ տր̅ օգնա կան,
ո՛չ ՚ի բարեաց՝ պակասե ցան։
11 Լուարուք որդեակք՝ յիմոց բա նից,
զի զերկիւղ տն̅՝ ձեզ ուսու ցից։
12 Ո՛վ որ կամի՝ զկեանս անվախ ճան,
տեսցէ զաւուրս՝ ՚ի բարու թե̅,
13 Նա լռեսցէ՝ ՚ի չարու թե̅,
մի խօսեսցի՝ զբան նենգու թե̅։
14 Դա՛րձ ՚ի չարէ՝ արա զբա րին,
զխաղաղութե̅՝ զհետ երթ նո րին·
15 Առ արդարովք՝ աչք տն̅ է ին·
առ աղօթիւքն ականջք նո րին։

16 Զչարագործովք՝ երեսքն է ին.
զի զյիշատակն՝ ջնջելոց ցին։
17 Առ Տր՞ արդարք՝ միշտ կարդա ցին.
և Տր՞ լուա՛ւ՝ ձայնի նո ցին.
ըստ նեղութե՞՝ իւրեանց ուժ գին.
զնոսա փրկեաց՝ 'ի միա սին։
18 Մերձ առ մաշեալսն՝ սրտիւք է տէր.
զխոնարհս հոգւով՝ կեցուցա նէր։
19 Յոյժ նեղութիք՝ են արդա րոց.
զոր Տր՞ փրկէ՝ 'ի հարուա ծոց։
պահէ զոսկերս՝ համայն մարմ նոց.
մի փշրեսցի՝ բնաւ ինչ յո րոց։
20 Չա՛ր է յոյժ մահն՝ մեղաւո րի.
որ զսե՞ն ատէ՝ զուր զղջա ցի։
21 Տէր ծառայից՝ խորոց նո ցին.
փրկէ զանձինս՝ յախտէ չա րին.
ամենեքեան՝ մի զղջա ցին.
ոյք յուսացան՝ 'ի նա նո քին։

Տունք 21. դուբղայս 40։

Սաղմ. ԼԴ։

'Ի չափաբերձ՝ տաղմոս դաւ՞թայ.
Յինչ հալածեալն՝ 'ի Սաւ՞ղայ։

Դատեա՛ զնոսա՝ տէր առան ձին.
տարապարտուց՝ ոյք զիս դատա կին.
ընդ այնոսիկ՝ մարտիր ուժ գին

ընդ իս նոքա՝ որ մարտըն չին ։
2 Զգէն և զասպար՝ քո առ օգ նեա,
Տր՝ դէմ հալածչաց՝ զսուր քո մերկեա,
զնոսա արգել՝ յանձն իմ ա սա,
Թէ փրկութի՛ քո փութա ցայ ։
3 Ամաչեսցեն՝ յամօթ լի ցին,
զանձն իմ 'ի զուր՝ ոյք խնդրե ին,
ամաչեսցեն՝ յետս դարձ ցին.
ոյք զչարիս՝ ինձ խորհե ին ։
4 Որպէս փոշի՝ առջ հողմոյ հո սին,
տն հրեշտակ՝ նեղէ զնո սին ։
5 Ընդ խաւարի՝ գնացքն եղի ցին,
'ի հրեշտակէ՝ հալածես ցին ։
6 Ինձ որոգայթ՝ զուր թագու ցին.
զիս 'ի նանիր՝ նախատե ցին ։
7 Նոյն որոգայթ՝ հասցէ նո ցին.
զոր ոչ նոքա՝ բնաւ գիտա ցին.
որսն առցէ՝ զոտս նո ցին.
և յորոգայթ՝ 'ի նոյն անկ ցին ։
8 Պարծի 'ի Տր՝ անձն իմ ինք նին.
'ի փրկութե՛ն ցնծայ նո րին.
համայն ոսկերք՝ իմ ասե ին.
ո՛ քեզ նման՝ է տէր յան ձին ։
9 Փրկեաց զաղքատն՝ 'ի հզօ րէ.
անտի զնա որ՝ յափշտա կէ ։
10 Յարեան զինև՝ վկայք չա րին.
զոր ոչ գիտէի՝ հարցանէ ին ։

II

11 Զար ը՟ն բարւոյ՝ ինձ հատու ցին·
անժառանգել՝ զիս խորհէ ին·
12 Ես ՚ի նոցունց մինչ նե ղէի·
քուրձ զգեցեալ՝ աղօ թէի·
զիս ը՟ն պահօք՝ խոնարհ ար կի·
զաղօթս ՚ի ծոց՝ իմ դարձու ցի·
13 Որ՟պ եղբօր՝ և ընկե րի·
այնպ՟ հաճոյ՝ ես լի նէի.
կամ տրտմեցեալ՝ սգաւո րի·
այնպ՟ խոնարհ՝ զիս առ նէի:
14 Այլ առ ինև՝ ուրախա ցան·
և յիս տանջանք՝ ժողովե ցան·
ես ո՛չ ծանեայ՝ յետս չո գան·
ցրուեալ նոքա՝ ո՛չ զղջա ցան:
15 Յոյժ նենգութ՟բ՝ զիս փորձե ցին·
արհամարհեալ՝ անարգե ցին·
ե՟ զատամունսն՝ կրճտե ցին·
տ՟ր երբ տեսցես՝ դու զնո սին:
16 ՚Ի բա՛ց արա՝ զանձն իմ յերկ րին·
՚ի խորամանկ՝ բարուց նո ցին
ե՟ յառիւծոյ անտի նո րին·
զմիամօրութ՟ի՝ իմոյ ան ձին:
17 Տէր քեզ եղէց՝ միշտ խոստո վան·
յեկեղեցիս՝ մեծս հա մայն·
ե՟ ՚ի ժողովս՝ ժողովր դեան·
զքեզ օրհնեցից՝ ՚ի յաւի տեան:
18 Մի թշնամիք՝ ուրախաս ցին·

Որք 'ի նանիր՝ զիս ատէ ին.
եւ ակնարկէ՝ յիս առնէ ին.
աչօք իւրեանց՝ ամենե քին.
19 Զխաղաղութի՝ յիս խօսէ ին.
եւ բարկութե՝ զնենգ գործէ ին.
20 Զբերանս իւրեանց՝ զինև բա ցին.
այո՛ աստէն՝ աչք մեր տե սին.
21 Դու տր տեսեր՝ մի լռու լի նիր.
մի 'ի բացեայ՝ յինէն առ նիր.
22 Զարթիր Հայեաց յիմս դատաս տան.
եւ յիրաւունս՝ իմ ամե նայն.
դատեա ըստ քում՝ արդարու թեան.
տր իմ ած՝ լեր օգնա կան.
23 Մի թշնամիք՝ իմ խնդաս ցեն.
ըն սրտս իւրեանց՝ մի պարծես ցեն.
վա՛շ վա՛շ անձանց՝ իմ կարդաս ցեն.
թէ ընկլուզաք՝ զնա ասաս ցեն.
24 Ամաչեսցեն՝ յամօթ լի ցին.
որք ըն չարիս՝ իմ խնդայ ին.
յոյժ զանարգանս՝ զամօթ զգեց ցին.
որք 'ի վերայ՝ իմ պանծայ ին.
25 Յոյժ ցնծասցեն՝ ուրախ լի ցին.
արդարք 'ի քեզ ամենե քին.
եւ զուարճասցեն՝ 'ի քեզ նո քին.
յարդարութի՝ իմ որք կա մին.
26 Մեծ է ած՝ միշտ ասաս ցեն.
զխաղաղութի՝ իմ որք կա մեն.

27

27 Զարդարութիւն՝ քո պատմե ցից:
զօրհանապազ՝ զքեզ գովե ցից:

Տունք. 27:

Սաղմոս. ԼԵ:

Ի կատարած՝ սաղմոս Դաւթի ծառայ·
Մինչ խորհեցաւ՝ 'ի Սաւու ղայ:

Այլ անօրէնն՝ ասէր յերկ րին·
'ի մեղանչել՝ ըստ միտս իւր լինք նին
Թէ չիք երկիւղ՝ ա̃ծայ լին:
և առ աչաց՝ իւր առա ջին:
2 Նա առաջի՝ նենգեաց նո րին·
գտանել զմեղս՝ ատել նո ւին:
3 Բանք բերանոյ՝ և խօսք սըր տին·
լի են կեղծեօք՝ նենգաւո րին:
4 Ոչ կամեցաւ՝ լսել բա րին·
չար խորհեցաւ՝ յիւր անկող նին:
5 Ընդ ճ̃նայս եկաց՝ որ չէր բա րի·
ոչ 'ի չարէն՝ նա ձանձրա ցի:
6 Ողորմութի̃՝ քո է յեր կին·
Ճշմարտութի̃դ՝ յամպս է լին:
7 Արդարութի̃դ՝ նման լե րին·
են իրաւունքդ՝ խորս անդըն նին·
զմարդ զանասուն՝ 'ի միա սին·
կեցուցանես՝ դու Տ̃ր լինք նին:
8 Ի յոյժ բազում՝ և անդըն նին·

ողորմութի՛ քո երկնայ ին.
որդիք մարդկան՝ ամենե քին.
զի Ը̃ թեւօք՝ քոյ յուսաս ցին.
9 Այլ արբեսցին՝ ամենե քին.
ըստ պարարտութե՛ց՝ տան քո յարկին.
զուխս փափկութե՛՝ քո երկնայ ին.
տայես ըմպել՝ դու խակ նո ցին:
10 Ի քէն է որ՝ աղբիւր կե նաց.
զլոյս տեսանեմք՝ քոյդ յերե սայ:
11 Զողորմութի՛դ՝ ձգեա՛ նո ցին.
ոյք Ճանաչեն՝ զքեզ յերկ րին.
արդարութե՛դ՝ լից զնո սին.
ուղիղ սրտիւք՝ ոյք եղե ցին.
12 Մի՛ ի՛ վերայ՝ մեր շարժես ցին.
ամբարտաւա՛ն՝ ոտն նո ցին.
մեղաւորայ՝ ձեռօք չա րին:
դողայուսցին՝ մի զմեզ նո վին:
13 Անդ անկցին՝ ամենե քին.
զմեղս անօրէն՝ ոյք գործէ ին.
չարք մեղաւորք՝ յոյժ մերժես ցին.
եւ մի այլ եւս՝ հաստատես ցին:

Տունք 13. գուբղայս 40:
Կանոնս գուբղայս 7: Սաղմոս. 18:
Տունք. 290:

Երգս օրհնութե՛ նոյն Մովսէսին.
Տեառն՝ Մարգարէ ին:
(2 Օրինաց. 32 գլ: 21:)

Նայ

Հայեցարո՛ւք՝ երկինք առ խա·
լո՛ւ լիցէ երկիր՝ զպատգամ բանիս։
2 Լիցի բարբառս՝ ընդունե լի·
ցօղոյ պատգամքս՝ նմանես ցի։
3 Որպէս անձրեւ՝ վերայ սի զոյ·
և կամ տարափ՝ որ ՚ի խո տոյ·
կարդալ կանուն՝ տն Աստու ծոյ·
տալ զօրհնութի՛՝ տն մե րոյ։
4 Ճշմարտութե՛՝ են գործք նո րին·
գնայցն իրաւամբք՝ ամենեւ, ին։
5 Հաւատարիմ՝ ած ինք նին·
ոչ նենգութի՛ գոյ ՚ի նը մին։
զի է արդար՝ տր երկնա յին·
և Ճշմարիտ՝ ամենեւ ին։
6 Ոչ են նման՝ արատ որ դիք·
ծնունդք խոտորեալք՝ թիւրք և մոլիք։
7 Ոչ դա՛ է որ՝ տն հատու ցիք·
ազգ անիմաստք՝ և եղկե լիք։
7 Ոչ սա ինքնէ՝ հայր քո ան ձին·
զքեզ որ արար՝ ստեղծ ինք նին։
9 Քեզ յուշ լիցին՝ աւուրք ամայ·
զամս իմասջիր՝ յազգս ազ գայ։
10 Հարցջիր ցհայր՝ քեզ պատմես ցեն·
ցծերս քո՝ քեզ ասաս ցեն։
11 Մինչ բաժանեայ՝ զազգս ամե նայն·
տր սփռեալ՝ զորդիս մարդ կան։

12 Վայոյց սահմանս՝ հեթանո   սաց.
ը̅ աստուծոյն՝ Թովմայ հրեշտա   կաց.
13 Եղև յակոբ՝ ան բա   ժին,
և իսրայէլ՝ ժառանգ նո   րին.
14 Նաւ բանական՝ յանապա   տին,
պաշտպանեալ՝ զնա յանջրր   դին.
15 Խրատեալ զնա՝ յայտ յանդի   ման,
պահեալ ով՝ զբիբ ա   կան.
ընկալաւ՛ ի թևս՝ արծուոյ նը   ման,
որ գթայ ի ձագս՝ իւր բնա   կան.
16 Զնա ընկալաւ՛ թևօք իւ   րովք,
եբարձ զնա՝ թիկնամի   ջովք.
17 Տէր միայն ածէր՝ զնոսա ինք   նին,
օտար աստուածս՝ չգոյր ը̅ նո   սին.
18 Ի զօրութիւն՝ էած երկ   րին,
Լցոյց արդեամբք՝ զամենե   սին.
19 Դիեցոյց նոցա՝ մեղր ի վի   մէ,
իւղ յապառաժ՝ անապա   տէ.
20 Զի իւղ կովուց՝ կաթն մա   քեաց,
Ճարպով խոյոց՝ և նոխա   զաց.
21 Զպարարտութե̅՝ հայ ցորե   նոյ,
գինի զարիւն՝ արբ խաղո   ղոյ.
22 Եկեր յակոբ՝ յագեաց նո   վին,
և անդուշեալ՝ զսիրե   լին.
23 Յոյժ գիրացեալ՝ նա փափկա   ցաւ,
ստուարացեալ՝ խոկ լայնա   ցաւ.
յիւր արարչէն՝ յետս դա   ձաւ.

և

և 'ի փրկչէն՝ խնդրէ թո ղա՛ն։
24 Օտարոտիւքն՝ բարկացու ցին.
զնա կռովք իւրեանց՝ դառնացու ցին։
25 Դից զոհեցին՝ ոչ արար չին.
դիւացն զորս՝ ոչ գիտա ցին.
նորք առժամայնք՝ զորս հարք նո ցին.
ոչ իսկ բնաւ՝ ճանաչէ ին։
26 Թողին զտր՝ յորմէ ծը նան.
որ կերակրեացն՝ զնա մոռա ցան։
27 Մինչ տր ետես՝ նախանձե ցա՛ն.
յորդւոց վերայ՝ սրտմտե ցա՛ն։
28 Յորոց զերեսս՝ իմ դարձու ցից.
զինչ լինելոյն՝ նոցա ցու ցից։
29 Զի ազգ մի թիւր՝ եղեն նո քին.
և անհաւանք՝ որդիք չա րին,
զիս 'ի չաստուածսն՝ նախանձար կին.
'ի կուռս իւրեանց՝ դառնացու ցին.
30 Յազգ անպիտան՝ զնոսա ե դից.
անմիտ ազգաւ՝ զկծեցու ցից։

ՄԱՂԹԱՆՔ։

Փառս այ՝ տուք արար չին.
տուք օրհնութի՛ մարդասի րին.
յաւիտենից թագաւո րին.
որ զծառայս՝ փրկէ յերկ րին.
Մարդասէր տր՝ բան հօր որ դի.
վասն անարատ՝ մօր քո կու սի.
վասն

վ՟ր խաչիդ՝ պատուակա նի.
ընկալ զաղաչանս՝ մեր վշտա լի:

Քարոզ և աղօթք՝ Երկինք պատմեն և Տէր
ապա՟էն կանոնացն:

Ի գիշերի՝ ՚ի տուըն ջեան.
միշտ զ տ՟նէ՝ խօսել ըզ բան.
աղաչեսցուք՝ զտ՟ր միա բան:
տ՟ր ողորմեա՝ ազգի մարդ կան:
՚Ի փորձութի՝ մեզ չանկա նիլ.
յոր ոչ կարեմք՝ մեք հանդուր ժիլ.

Աղաչեմ՟:

Անդատապարտ՝ կալ յատե նին.
տ՟ն առաջի՝ մերում փրկ չին:

Աղաչեմ՟:

Յառաջնորդել՝ ի՟ կեանսն երկ նից.
և ՚ի հանգիստն՝ անմախՃա նից.

Աղաչէ՟:

Յարժանանալ՝ վերին կոչ ման.
տ՟ն երկնից՝ արքայու թե:

Աղաչէ՟:

Վ՟ն հոգւոյն՝ հանգուցե լոց.
յուսով ՚ի տ՟ր՝ ննջեցե լոց.
Եմ՟ս միաբան՝ ՚ի միա սին.
վ՟ն հաւատոյս՝ ա՟ծայ ին.
Զանձինս ըս մեր՝ ՚ի միա բն.
յանձն արասցուք՝ տ՟ն փրկ չին.

Մեզ

Մեզ ողորմեա՝ ած մի   այն.
ըս քում մեծի՝ ողորմու   թե:
միշտ աստացուք՝ ամենե   քեան.
տէր ողորմեա՝ ազգի մարդ   կան:

Աղօթք:

Ի գիշերի՝ 'ի տուընջ   ջեան.
և 'ի ժամու՝ միշտ ամե   նայն.
Զքեզ աղաչեմք՝ մեք միա   բան.
խնդրեմք 'ի քէն՝ տր գթու   թե.
Լուր մեզ ած փրկիչ մարդ   կան.
'ի խնդրուածս մեր ամե   նայն.
մի մեր վաստակք լիցին ու   նայն.
այլ գրիլ 'ի գործ արդարու   թե:
Ընկալ տր զաղօթս մեր պաշտա   ման.
զողորմութի դ. հաստ մարդ   կան.
զմեզ զօրացո դու տր մի   այն.
պահեա ոմ զբեկա   կան.
Արա առ մեզ բարի նը   շան.
և 'ի գովեստ քո սբ ան   ուան.
'ի փառս քո ածու   թեան.
միշտ կատարի երգս օրհնու   թե:
Փառք և պատիւ դերադրա   կան.
ամենասուրբ երրորդու   թեան.
հօր և որդւոյ հոգւոյն բղխ   ման:
յաւիտենից 'ի յաւի   տեան.

'ի

Ի ծնունդն անշէալ՝ խոնարհեցուցաք.
Տն Աստուածոյ՝ երկիրպագցուք։

Հովիւ բարի՝ յաւերժա կան.
Նայեա՛ ՚ի հօտ՝ քո բանա կան.
Տր այս արա՛ նոյին հա մայն.
որոց առ քեզ՝ ժողովե ցան։
Կամք առաջի՝ քո տէրու թեան.
և ակն ունիմք՝ ի քում խոստ ման.
զվարձս ընդունել՝ երանա կան.
յերկնից ՚ի կեանսն՝ արքայու թեան։
Դու Տր օրհնեա՝ զամենե սեան.
իմաստնայր՝ զնոսա հա մայն.
լուսաւորեա՝ զոգիս մարդ կան.
տուր քում՝ յերկնից արքայու թեան։
Զի դու ես Տր՝ Ած մի այն.
և տէր կենաց՝ ողորմու թեան.
քեզ վայելէ՝ երգս օրհնու թեան.
այժմ և յաւէտ՝ ՚ի յաւի տեան։

Մաղթանք։

Ի գիշերի՝ ՚ի տուըն ջեան.
փառաւորեմք՝ զՏրն անվախ ճան.
զՀայր և զՈրդի՝ զՀոգին խոստ ման.
յաւիտենից՝ ՚ի յաւի տեան։

Ամէն։

Օրհնեալ է Տր՝ Ած որ էն.
Յս Քս՝ փրկիչն ա մէն։
Հայր մեր յերկինս։

ՄԱՂ

ՍԱՂՄՈՍ. ԼԶ։

Սաղմոս Դաւթեայ՝ մարգարէ ին.
Ի ծերութեն՝ ժամանու չին։

Մի նախանձիր՝ ընդ չարս բնաւ ին.
մի ընդ որոց՝ զ չար գործէ ին։
2 Զի որպէս խոտ ամենե քին,
վաղվաղակի՝ ցամաքես ցին.
կամ դալարի՝ խոտոյ նո րին.
անցցեն նոքա՝ ՚ի մէա ային։
3 Յուսա՛ ՚ի տր՝ յուսով մե րին,
զ քաղցրութի՝ արա՛ նո վին,
բնակեա՛ յերկրի՝ մերձ առ հովու ին,
զի հովուեսցիս՝ բանիւ նո րին։

4

4 Ժամեամ խնդրել՝ զոր ՚ի տեառ   նէ·
զքո խնդրուածս՝ նա քեզ տա   ցէ·
զգնացդ յայտնեա՝ առ յինքե   նէ·
յուսա ՚ի նա՝ մինչ ՚ի սըր   տէ։
5 Նա զլոյս՝ յայտնի առ   նէ·
զարդարութիւն՝ քո հանե   ցէ·
եւ կամօքն՝ ըզ միջօ   րէ·
որ զերանունս՝ [illegible] արա   ցէ։
6 Հնազանդ լեր առն՝ նմա ծառայ   եա·
մի՛ նախանձիր՝ ընդ Է նա   սա·
որ առաւելայ՝ են գործք նո   ցա·
Է մարդոյ զմեղս՝ գործէ որ   նա։
7 ՚Ի բարկութենէ՝ լուռ լեր հան   գիր·
եւ մի՝ Է չարս՝ ընդ նախան   ձիր։
8 Չարք եւ վատթարք՝ ամենե   քին·
վաղվաղակի՝ սատակես   ցին·
առ համբերեն՝ ոյք կամն   վին·
ժառանգեսցեն՝ զերկիր նո   քին։
9 Փոքր մի եւս՝ այլ ո՛չ կըր   կին·
չար ամբարիշտն՝ կեցցէ յան   ձին·
մինչ խնդրեսցես՝ զտեղի նո   րին·
այլ ո՛չ գտցես՝ զնա առան   ձին։
10 Այլ որ են հեզքն՝ ՚ի միա   սին·
ժառանգեսցեն՝ զերկիր նո   քին·
որ ՚ի բազում՝ եւ ՚ի խա   րին·
խաղաղութեն՝ յոյժ փափկաս   ցին։
11 Այլ մեղաւորն՝ անձամբ յանձ   նէ·

մի շատ

մինչ արդարոյն՝ սպասես ցէ·
եւ զատամունս՝ իւր կրճե տէ·
որ զնովաւ՝ ծիծաղես ցէ:
12 Յուսաչափոյն՝ տեսցէ յերկ րին·
զի է հասեալ՝ չար օր նո րին:
13 Իսկ մեղաւորք՝ սուսերս հա նին·
և զաղեղունսն՝ պատրաստես ցին·
զտնանկ և զաղքատն՝ հարկանե լին·
սրտիւ զխոնարհն՝ սպանանե լին:
14 Մտցեն ՚ի սիրտս՝ սուսերք նո ցին·
չար աղեղունքն՝ խորտակես ցին:
15 Լաւ է սակաւն՝ ինչ անմե ղաց·
քան զմեծութի՝ մեղաւո րաց·
բազում անօրի՝ ամբարշ տաց·
խորտակեսցին՝ ՚ի թշնա մեաց:
16 Տէր հաստատէ՝ զարդարս յերկ րին·
և ճանաչէ՝ զօր ամբի ծին·
Ժառանգութի՝ սէրց նո ցին·
՚ի յաւիտեան՝ մինչ եղի ցին:
17 Ամաչեսցեն՝ մի բնաւ նո քին·
՚ի ժամանակս՝ յաւուր չա րին·
այլ և յաւուրս՝ սովոյ ուժ գին·
յորժ բարութէ՝ սէք յագես ցին:
18 Արդ մեղաւորք՝ յորժ կորն ցեն·
որ թշնամիք՝ տն ե ղեն·
մինչ բարձրացեալ՝ փառս վայե լեն·
ամ և ծուխ՝ պակասես ցեն:

19

19 'Ի մոլս առնուլ՝ մեղաւո րին՝
այլ ոչ հատոյց՝ փոխարա ճին.
իսկ որ արդարն՝ է 'ինա բին.
տայ ողորմի՝ միշտ աղքա տին:
20 Ոյք օրհնեսցեն՝ զ տէրն երկնայ ին.
ժառանգեսցեն՝ զերկիր նո ցին.
անիծանեն՝ ոյք չարա գին.
'ի նմանէ՝ սատակես ցին:
21 Առն գնայք՝ տնէ ուղ ղին.
նա զճանապարհս՝ կամի նո րին:
22 Թէպէտ և նա՝ գայթագղես ցի.
այլ մի խափան՝ կործանես ցի.
քանզի է տէր՝ միշտ խուր մի.
ձեռըն կալցէ՝ նմա յերկ րի:
23 Մանուկ էի՝ և ծերա ցայ.
ես ոչ տեսի՝ երբէք թո ղայ:
արդարն յերկրի՝ նուաստա նայ:
և կամ զաւակն՝ հաց մուրա նայ:
24 Փոխ տայ տնանկայ՝ և ողոր մի.
զաւակն օրհնեալ՝ միշտ եղի ցի:
25 Խորշ 'ի չարէն՝ արա զբա րին.
բնակեսցես՝ միշտ 'ինր մին:
26 Տէր զիրաւունս՝ յոյժ սիրե ցէ.
զ սուրբս 'ի կայր՝ ոչ հարկա նէ:
եւ 'ի չարէն՝ միշտ փրկես ցէ.
'ի յաւիտեան՝ զնոսա պա հէ:
27 Զայլք անօրէնք՝ հալածես ցին.

զաւակ

զաւակ նոցա՝ սատակես ցին.
28 Արդարք զերկիր՝ ժառանգես ցեն.
և միշտ 'ի նմա՝ բնակես ցեն։
29 Խորհի բերանն՝ զիմաստու թիւն.
և զիրաւունս՝ խօսի լե զուն.
30 Տն օրէնք՝ են 'ի սր տին.
մի գնացք նորա՝ գայթակղես ցին.
31 Մինչ մեղաւորն՝ ը̄ արդար հայ ե.
սպանանել՝ զնա խնդր է.
'ի ձեռս նորա՝ տէր ոչ թող ցէ.
ոչ 'ի դատելն՝ դատապար տէ։
32 Տն համբեր՝ քաջալե րեա.
զճանապարհս՝ նորա պա հեա.
զքեզ բարձր առնէ՝ թշնամեաց վերայ.
զաւատակումն՝ տեսցես նո ցա։
33 Եր ամբարիշտն՝ յոյժ վերա ցեալ.
որպէս զմայրն՝ նա բարձրա ցեալ։
34 Անցի ահա՝ ոչ էր յերկ րին.
և ոչ գտաւ՝ տեղի նո րին։
35 Զամբծութի՝ պահեա յան ձին.
տես զուղղութի՝ 'ի քում սըր տին.
զոր Միացուածք՝ բարեաց բա ժին.
խաղաղարար առն առան ձին։
36 Զարք անօրէնք՝ հալածես ցին.
և կորիցէ՝ զաւակ նո ցին։
27 Արդարք տերամբ՝ միշտ փրկես ցին.
վերակացու՝ էր տր նո ցին։

38

38 Տէր օգնեսցէ՛ նոցա լինք նին.
և ՚ի չարաց՝ փրկէ զնո սին.
Եւ կեցուսցէ՛ զամենե սին.
զի յուսացան՝ ՚ի նա նո քին։

Տուն՝ 38։

Սաղմոս ԼԷ։

Երգս ՚ի դաշնակս՝ յաղագս պահոց.
՚ի յիշատակ՝ յօր Շաբաթու բուռն։

Մի բարկութեան՝ քո զիս խրա տեր.
սրտմտութեամբ՝ յանդիմա ներ.
2 Նետք բարկութեան՝ քո յիս հա րան.
և ձեռք քո յիս՝ հաստատե ցան։
3 Բժշկութիւն՝ չիք իմ մի րոյ.
՚ի բարկութեան՝ քոյ յերե սոյ։
4 Խաղաղութիւն՝ չիք ոսկե րոյ.
վն մեղաց՝ իմոց չա րոյ։
5 Ամբարշտութիւնք՝ իմ բազմա ցան.
քան զգլուխ՝ իմ բարձրա ցան.
որպ և բեռն՝ ծանր նեղու թեան.
զի յիմ վերայ՝ յոյժ ծանրա ցան։
6 Վէրք իմ նեխեալ՝ յիս փտե ցան.
յիմ երեսաց՝ յանդգնու թեան։
7 Խոնարհ եղէ՝ տառապե ցայ.
զօր համապազ՝ տրտում չը գայ.
չարչարանօք՝ յանձին ԼԸ ցայ։

բժշկութիւն

բժշկութի՛ ոչ ընկա լայ.
8 Խոնարհ եղէ՝ չարչարե եայ.
՚ի հեծութեա՛ տագնապե ցայ:
9 Տէր ցանկութի՛ իմոյ սր տի.
է՛ հանապազ՝ քո առա ջի.
եւ հեծութի՛ իմ ողբա լի.
՚ի քէն երբէք՝ ոչ ծածկե ցի:
10 Սիրտ իմ ընդ իս՝ խռովե ցաւ.
և զօրութի՛ իմ ինձ թո ղաւ.
լոյս իմ աչացս՝ խաւարե ցաւ.
ոչ այս ընդ իս՝ եղև բը նաւ:
11 Իմ բարեկամք՝ յիս մերձ է ին.
և մերձաւորքն՝ յառաջ կա ցին:
Իսկ մերձաւորք՝ իմ առան ձին.
յինէն հեռի՝ եղեն նո քին.
12 Բռնադատել՝ զիս խնդրէ ին.
չար ՚ի վ՛ր՝ իմ խորհէ ին.
զինէն զչար՝ միշտ խօսէ ին.
և նենգութի՛ ինձ առնէ ին:
13 Եմ որպ՛ խուլ՝ որ ոչ լը սէ.
համր զբերանն՝ որ ոչ բաց ցէ.
14 Եղէ ես մարդ՝ որ ոչ լը սէ.
ոչ է՛ բերան՝ իւր խօսք ել ցէ:
15 Տէր յուսացայ՝ ՚ի քեզ մի այն.
լուր ինձ տէ՛ր՝ լեր օգնա կան.
16 Մի բնաւ ուրախ՝ յիս եղե ցին.
իմ թշնամիք՝ ամենե ին:

՚ի

՚ի տատանիլ՝ իմոյ ան ձին.
յայտ մեծամեծս՝ ընդդիս խօսէ ին:
17 Ես ՚ի տանջանս՝ պատրաստէ ի.
ցաւք իմ են միշտ՝ իմ առա ջի:
18 Զամբարշտութի՝ իմ պատմե ցի.
զմեղաց իմոց՝ յայտ հոգա յի:
19 Իմ թշնամիք՝ ՚ի միա սին.
են զօրացեալ՝ քան զիս նո քին.
՚ի նոցանէ՝ բազումք է ին.
որ ՚ի նանիր՝ զիս ատե ցին:
20 Չար ընդ բարւոյ՝ ինձ հատու ցին.
զինէն նոքա՝ չար խօսէ ին.
զարդարութե՝ զ հետ նո րին.
զի երթայի՝ ես առան ձին:
21 Տէ՛ր մի թողուր՝ զիս ՚ի նա նիր.
մի ՚ի բացեայ՝ յինէն առ նիր.
հայեա՛ց օգնել՝ ինձ փութա ցիր.
առ փրկութե՝ իմոյ դար ձիր:

Տուն. 21:

Սաղմոս. ԼԸ:

՚Ի չափաւորած՝ սաղմոս Դաւ թայ.
Երգս օրհնութե՝ Յիդիթով մայ:

Զճանապարհս՝ իմ պահե ցի.
զի մի լեզուաւ՝ մեղայց յերկրի:
2 Դնեմ պահապան՝ իմ բերա նին.

ընդ

ընդ հակառակել՝ մեղաւո   րին։
3 Ես խուլ եղէ՝ և լռե   ցի․
յիս նորոգեալ՝ ցաւք իմ սր   տի։
4 Ջեռաւ սիրտ՝ իմ յիմում փո   րի․
և 'ի խորհուրդս՝ հուր բորբո   քի։
5 Լեզուաւ իմով՝ ես ասա   ցի․
զիմս կատարած՝ ցոյց ինձ յայտ   նի․
զԹիւ աւուրցս՝ գիտել յերկ   րի․
որ չափ յինէն՝ պակասե   ցի։
6 Չափով զաւուրս՝ եդիր յերկ   րին․
կար զօրութե՛ իմ առան   ձին։
մարդ մնեղի՝ ամենև   ին․
է ընդունայն՝ իմ առա   ջին։
7 Որչի ով՝ 'ի պատկե   րի․
սակայն 'ի զուր՝ նա խռո   վի․
գանձէ զիւր գանձս՝ նա յաշխար   հի․
և ո՛չ գիտէ՝ ում ժողո   վի։
8 Համբերութի՛ իմ ո՛վ ի   ցէ․
թէ ոչ դու տէր՝ ես յինքե   նէ։
կար զօրութե՛ իմոյ յում   մէ․
թէ ո՛չ 'ի քէն՝ ինձ եկես   ցէ։
9 'Ի չար մեղաց՝ զիս փրկե   ցեր․
անզգամաց՝ ծաղր արա   րեր։
10 Ես խուլ եղէ՝ խցի զբե   րան․
դու արարեր՝ զամենե   սեան։
11 Զտանջանս յինէն՝ 'ի բաց ա   րա․
'ի զօրութենէդ՝ պակասե   ցայ։

12 Կշտամբութե՛ ած մեղաց մարդ կան.
դու խրատեցեր՝ զմարդ հա մայն.
գերթ մաշեցեր՝ սարդխոս տայն.
է ընդունայն՝ մարդ ամե նայն:
13 Լուր տր ձայնիս՝ խնդրուա ծայ.
և մի լռեր՝ իմ արտաս ուաց:
14 Պանդուխտ եմ ես՝ քո առա ջին.
որպ իմ հարքն՝ նժդեհ յերկ րին:
15 Թո՛յլ արա ինձ զի ես հան գեայց.
մինչչև երթեալ՝ ոչ ևս գը տայց:
Տունք. 15:

Սաղմոս. Լթ:
Ի կատարած՝ սաղմոս դաւ թի.
ժողովրդոյն՝ Բարեկե նի:

Համբերելով՝ տն համբե րից.
նայեաց լուաւ՝ իմ աղօ թից:
2 Հան զիս՚ի գբոյ՝ տառապա նաց.
և՚ի կաւոյ՝ տղմոյ մե ղաց:
3 Զոտս առ վիմաւ՝ իմ հաստա տեաց.
և զգնացս՝ իմ նա ուղ ղեաց:
4 Արկ՚ի բերանս՝ նոր օրհնու թիւն.
այ մերոյ՝ զօրհներգու թիւն:
5 Տեսցեն բազումք՝ զանգիտաս ցին.
և յուսասցին՝ ՚ի տր նո քին.

Ի երանեալ՝ այրն աւա ծին·
որ անուն տն՝ է յոյս նո րին։
6 Նա ոչ հայեաց՝ ՚ի նանրու թւն·
և ոչ ՚ի սուտ՝ ՚ի մոլու թւն։
7 Տէր ած իմ՝ քո սքանչե լիա·
և խորհրդոց՝ քոց գիտե լիա·
զի արարեր՝ բազում յերկ րիա·
ոք քեզ նման՝ չէ յաշխար հիա։
8 Զոր խօսեցայ՝ պատմել ինք նին·
են քան զթիւ՝ բազում նո քին·
ոչ հաճեցար՝ զ̃ զոհս նո ցին·
զկեան մեղացն՝ ոչ խնդրես ցին։
9 Յայնժամ յայտնի՝ ես սաս ցի·
ահա գամ ես՝ վաղվաղա կի·
՚ի գրոց գլուխս՝ ուր հաւա տի·
ոպ̃ գրի՝ վասն իմ յայտ նի։
10 Աստուած զկամս՝ քո արա րի·
զօրէնսդ է իմ՝ յորովայ նի։
11 Զարդարութիւն՝ քո պատմե ցից·
յեկեղեցին՝ զքեզ օրհնե ցից·
ահա շրթունս՝ ՚ի քոց բա նից·
լռեալ երբէք՝ ոչ արգե լից։
12 Տէր գիտայեր՝ յիմում սր տի·
զարդարութիւն՝ ոչ ծածկե ցի·
զճշմարտութն՝ բան քո յերկ րի·
և զփրկութի՝ քո յայտնե ցի։
13 Յեկեղեցին՝ միշտ սաս ցի·

զող̃ր

զողորմութիւդ՝ ոչ թագու ցի․
զճշմարտութին՝ բան քո բա րէ․
ժողովրդեան՝ քո ծանու ցի։
14 Դու տէր յինէն՝ լոյս ամենայ նի․
մի զգթութիւդ՝ առնէր հե ուլի․
ողորմութիւ՝ քո սքանչե լի․
յամենայն ժամ՝ զիս ընկալ ցի։
15 Զարք շուրջ զինեւ՝ եղեն յերկ րին․
զի ոչ որոց՝ էր թիւ նո ցին․
եւ չարութիւք՝ իմ ինձ հա սին․
ոչ կարացի՝ հայելն ը մին։
16 Քան զհեր գլխոյս՝ բազումք էին․
և զիս եթող՝ սիրտ իմ ինք նին։
17 Այլ զիս փրկել՝ տէր կամե ցաւ․
և տէր օգնել՝ ինձ նայե ցաւ։
18 Ամաչեսցեն՝ յամօթ լի ցին․
զանձն իմ բառնալ՝ որք խնդրէ ին․
ամաչեսցեն՝ յետս դարձ ցին․
որք ինձ յերկրի՝ չար խորհէ ին։
19 Կրեսցեն զամօթ՝ ամենե քին․
և որք վաշ վաշ՝ ինձ ասէ ին․
20 Ուրախ լիցին՝ և ցնծաս ցեն․
զքեզ տէր յորոց՝ որք խնդրես ցեն։
21 Մեծ է տր՝ միշտ ասաս ցեն․
և զփրկութիւ՝ քո որք սի րեն։
22 Աղքատ տնանկ՝ եմ ես յերկ րին․
տէր զիս խորհեա՝ 'ի քում ողոր մին։

Լեր օգնական՝ ինձ առաւան ձին.
մի՛ յամենար՝ տէր իմ վե րին:

Տունք. 22: գուբըղայս. 58:

Սաղմոս. Խ:

Ի կատարած՝ սաղմոս դաւ՟ ըի.
Խորհել ողորմութեան՝ է գործ երանի:

Երանեալ՝ այրն ինք նին.
որ միշտ խորհի՝ յիւրում սրտին.
զաղքատ տնանկն՝ նա առաւան ձին.
փրկէ զնա տէր՝ յաւուր չա րին:
2 Փրկէ զնա տէր՝ կեցուցա նէ.
երանելի՝ յերկրինս առ նէ.
զնա ոչ երբէք՝ յայնմհե տէ.
յիւր թշնամեաց՝ ձեռս մատ նէ:
3 Տէր օգնական՝ եղեւնը մին.
միշտ ի մահճին՝ ցաւոց նո րին.
եւ զանկողինս՝ դարձոյց ինք նին.
յոր՝ հիւանդութեց՝ անտի նո րին:
4 Ես ասացի՝ տէր ողոր մեա.
զիս բժշկեա՝ ես քեզ մե ղայ:
5 Իմ թշնամիք՝ ինձ առաւան ձին.
զօրհանապազ՝ չար ասէ ին.
թէ երբ լինէ՝ մեռցի ինք նին.
և կորիցէ՝ անուն նո րին:
6 Մուտ առեալ՝ զնանրու թիւն:

խօսէր

խօսէր 'ի սիրտս՝ գնենգու   թիւն.
եւ ժողովէր՝ յոյժ հաստա   տուն.
յանձին իւրում՝ զչարու   թիւն։
7 Ելեալ խօսէր՝ զնոյն ընդ նո   սին.
զինէն նոքա՝ շշնջէ   ին։
8 Զինէն նոքա՝ չար խորհէ   ին.
բան չարութեան՝ զինև ե   դին։
9 Մի թէ ինքնին՝ որ ննջի   ցէ.
և ո՛չ այլ ևս՝ անդրէն յառ   նէ.
խաղաղութեան՝ այրն յանձ   նէ.
յոր յուսացայ՝ ես յինքն   նէ։
10 Նա որ ընդ իս՝ ուտէր ըզ   հաց.
խաբէութիւն՝ ինձ յաճա   խեաց։
11 Ինձ՝ ողորմեա՝ տր՝ զիս կանգ   նեա.
զի հատուցից՝ և ես նո   ցա.
12 Ընդ յիս հաճեցար՝ ծանեայ ինք   նին.
յիս թշնամիք՝ մի՛ պարծես   ցին։
13 Զիս ընկալար՝ յամբծու   թեան.
հաստատեցեր՝ 'ի յաւի   տեան։
14 Օրհնեալ տն՝ իսրայէ   լի.
'ի յաւիտեան՝ միշտ եղի   ցի։
Տունք. 14։

Սաղմոս. ԽԱ։

'Ի կատարած՝ սաղմոս դաւթեայ.
Իմաստութեան՝ որդւոց Կորխայ։

Զերթ

Զերթ եղջերու՝ մինչ ծարա ւի.
յաղբերս ջուրց՝ փափագես ցի.
այնպէս ա̄ծ՝ տէր իմ բա րի.
անձն իմ առ քեզ՝ միշտ փափա գի:
2 Անձն իմ առ քեզ՝ է ծարա ւի.
ա̄ծ հզօր՝ տէր կենդա նի.
քեզ երբ եղէց՝ ընդունե լի.
երեւեցայց՝ քո առա ջի:
3 Ինձ արտասուք՝ իմ առան ձին.
եղեալ կերակուր՝ ՚ի գիշե րին.
զօր հանապազ՝ յիս ասէ ին.
ուր է ա̄ծ՝ տ̄ր քո մե րին.
4 Յայնժամ ո̄ղ՝ զայս յիշէ ի.
յանձին իմում՝ տառապէ ի:
մտանել ՚ի յարկն՝ փափագէ ի.
տանն ա̄յ՝ սքանչե լի:
5 Իբրեւ նման՝ երգս օրհնու թեան.
և ՚ի ձայն մեծ՝ վայելչու թեան:
6 Ընդէր տրտմիս՝ անձն իմ ինք նին.
կամ խռովես՝ ընդէր ուժ գին.
յուսա՛ յա̄ծ՝ ուխտել ընդ մին.
ա̄ծ փրկիչ՝ է քո ան ձին:
7 Յոյժ խռովեալ՝ անձն իմ յերկ րի.
վ̄ն այսորիկ՝ զքեզ յիշե ցի.
յորդանանու՝ յերկրէ ան տի.
ընդ փոքու լերանէ՝ ահերմո նի:

Տ

8 Խորք ՚ի խորոց՝ առ քեզ կար   դան.
սահանք գետոց՝ ձայնք քո լը   ռեան:
9 Եւ զբօսանք՝ քո բնա   ւին.
զինև ալիք՝ տէր քո ան   ցին:
10 Տէր ՚ի տունէ՝ իսկ պատուէ   րեայ.
զուղղութ͞ին՝ իւր առա   քեայ.
՚ի գիշերի՝ նոր երգ փա   ռայ.
կարկամ առ տէր՝ վ͞ն իմ կե   նաց:
11 Ընդունելի՝ տ͞ն սա   ղի.
զիս մերժեցեր՝ ընդէր յերկ   րի.
ընդէ՞ր երթամ՝ ես տրտմա   լի.
՚ի թշնամւոյն՝ մինչ նեղէ   ի:
12 Եւ մինչ ոսկերք՝ իմ փշրէ   ին.
զիս թշնամիք՝ նախատէ   ին.
զօրհանապազ՝ ցիս ասէ   ին.
ուր է ա͞ծ՝ տէր քո վե   րին:
13 Ընդէ՞ր տրտմիս՝ անձն իմ յերկ   րին.
կամ խռովես՝ էր զիս ուժ   գին.
յուսա՛ յա͞ծ՝ քո երկնայ   ին.
նա է փրկիչ՝ յոյս քո ան   ձին:

Տունք. 13:

Սաղմոս. ԽԲ:

՚Ի ջրատարանց՝ սաղմոս փա͞ռ   ըն.
զոտն գերեացն՝ խորայէ   լի:

Դա՛տ արա ինձ՝ Ա̃Ծ ինք   նին.
Իրա՛ւ արա՝ իմում ան   ձին։
2 Փրկեա՛ զիս Տ̃ր՝ յազգէ չա   րին.
և ՚ի մարդոյ՝ նենգաւո   րին։
3 Դու հզօրիչ՝ ես իմ ան   ձին.
էր մոռացար՝ զիս առան   ձին։
ընդէ՞ր տրտում՝ գնամ ես ինք   նին.
մինչ զիս նեղէ՝ իմ թշնա   մին։
4 Տէ՛ր առաքեա՛՝ զլոյս քո վե   րին.
զճշմարտութի՝ քո սբ հո   գին,
առաջնորդել՝ զիս առան   ձին.
՚ի լեառն սբ՝ քո վերըս   տին։
5 ՚Ի սրբութի՝ քո մտա   նել.
զմանկութիս՝ ուրախ առ   նել։
6 Տէր քեզ եղէց միշտ խոստո   վան.
Ա̃Ծ Ա̃Ծ՝ իմ յաւի   տեան։
7 Ընդէ՞ր տրտմիս՝ անձն իմ ինք   նին.
կամ խռովես՝ է՞ր զիս ուժ   գին.
յուսա՛ յԱ̃Ծ՝ դարձ առնը   մին.
նա՛ է փրկիչ՝ Տ̃ր քո ան   ձին։

Տունք 7։ պուբղայս 34։

Սաղմոս ԽԳ։

՚Ի չափաբերած՝ սաղմոս Դաւթայ.
Իմաստութեն՝ որդւոց Կորխայ։

Ա̃Ծ

Ած լուաք՝ մեր ական ջօք·
զոր պտմեցին՝ հարք մեր լեզուօք

2 Զոր գործեցեր՝ գործ քո յերկ րին·
յաւուրսն այն՝ հարցն առա ջին։
3 Զհեթանոս՝ ձեռամբ խլե ցեր·
և զնոսա՝ իսկ տնկե ցեր·
զժողովուրդս՝ չարչարե ցեր·
յերկրէ անտի՝ զնոսա հա ներ։
4 Ոչ թէ սրով իւրեանց նո վին·
նոքա զերկիր՝ ժառանգե ցին։
եւ ո՛չ բազուկ՝ կամկար նո ցին·
անտի փրկեաց՝ թէ զնո սին։
5 Աջ և բազուկ՝ լոյս քո դի մին·
զի հաճեցար՝ դու ընդ նո սին։
6 Դու ես Ած՝ և իմ ար քայ·
դու փրկութիւն՝ ես յակո բայ։
7 Զթշնամիս՝ քև ոտն հար ցուք·
քև զյարուցեալսն՝ անարգես ցուք։
8 Ոչ թէ յաղեղն՝ յուսամ յանձ նէ·
և ո՛չ զի սուր՝ իմ կեցուս ցէ։
9 ՚Ի թշնամեաց՝ զմեզ փրկե ցեր·
և զատելիս՝ ծաղր արա րեր։
10 Միշտ Այ՝ մեք պարծես ցուք·
և խոստովան՝ նմա եղի ցուք։
11 Բայց արդ զմեզ՝ անարգե ցեր·
և ո՛չ ընդ զօրս՝ դու մեր ե լեր։

12 Յե՛տս դարձուցեր՝ քանզ թշնա մին.
զմեզ ատելիք՝ մեր տիրե ցին.
13 Ոպ՛ զոչխար՝ զմեզ զենե ցին.
ընդ հեթանոսս իսկ ցրուե՛ ցին.
14 Առանց գնոյ՝ վաճառե ցին.
չգոյ թի՛ւ մերոյ՝ աղաղա կին.
15 Զմեզ նախատինս՝ ետուր դրա ցեայ,
յոյժ ծաղր և այպն՝ կատակա նայ.
16 Արար յառակս՝ հեթանո սայ.
շարժել զգլուխս՝ մեղանօ լայ.
17 Եւ նախատինքս՝ իմ առա ջին.
ամօթ ծածկեաց՝ զիս գլխո վին.
18 Ե՛ւ ՚ի ձայնէ՝ չարախօ սին.
՚ի թշնամւոյն՝ և հալած չին.
19 Եկն ՚ի վերայ՝ մեր այս հա մակ.
և մեք զքեզ՝ ո՛չ մոռա ցաք.
ո՛չ բնա՛ւ ուխտի՝ քում ստե ցաք.
և ո՛չ սրտիւք՝ յետս դար ձաք.
20 Դարձոյց զմեզ՝ յիւրոց շա՛ ղայ.
խոնարհ արար՝ ըստ մեր մե ղայ.
արկ ՚ի տեղի՝ չարչարա նայ.
ստուերք մահու՝ զմեզ ծած կեայ.
21 Թէ զանուն տն՝ մեք մոռա ցաք.
կամ առ. ածս՝ օտար դար ձաք.
22 Ապա այն ած՝ զայս խնդրես ցէ.
զգաղտնիս՝ սրտից՝ մեր քննես ցէ.
23 Մեք վս քո՝ միշտ մեռա նիմք.

որպ զոչխար՝ 'ի սպանդ մա ըրիմք:
24 Զարթիր դու տր՝ և մի՛ ննջ ջեր.
և մի՛ իսպառ՝ զմեզ մեր ժեր:
25 Զմզ 'ի մէնջ՝ յետս դար ծար.
և զնեղութիւն՝ մեր մոռա ցար:
26 Մինչև 'ի հող՝ խոնարհե ցաք.
ընդ խորս երկրի՝ ընկղմե ցաք:
27 Արի տր՝ դու մեզ օգ նեա:
ըստ քում անուան՝ զմեզ փր կեա:
Տունք. 27:

Սաղմոս. ԽԴ:

'Ի կատարած՝ սաղմոս դաւթեայ.
Իմաստութեան՝ որդւոց կորխայ:

ղխեաց սիրտ իմ՝ զբան քո բարի.
զգործս տայցիս՝ թագաւո րի:
2 Լեզուս իմ՝ գրիչ շարժա կան.
արագագիր՝ դպրի նո ման.
յոյժ գեղեցիկ՝ տեսլեամբ մի այն.
քան զմարդ՝ որդւոց մարդ կան:
3 'Ի քոյ շրթանց՝ շնորհք սփռե ցան.
օրհնեաց զքեզ՝ տր յաւի տեան
4 Ած Է մէջ քո՝ զսուր զօրու թէ.
ըստ քում գեղոյդ՝ վայելչու թեան:
5 Լարեա՛ ուղղեա՛ ըստ հեզու թեան.
թագաւորեա՛ յարդարու թեան:

առաջնորդէ՝ քեզ յաւի տեան.
սքանչելի՝ աջ քո՝ մի այն:
6 Նետք քո հզօր՝ սրեալ է ին.
և ժողովուրդ՝ ընդ քև անկը ցին.
այլ թշնամիք՝ թագաւո րին.
ընդ սիրտս խուրեանց՝ խոր խոցես ցին:
2 Է քո աթոռ՝ ա̃ծու թեան.
յաւիտենից՝ ՚ի յաւի տեան.
իսկ գաւազան՝ քո ուղղու թեան.
է գաւազան՝ արքայու թեան:
8 Զարդարութ̃ի՝ դու սիրե ցեր.
զանուղղութ̃ի՝ յոյժ ատե ցեր:
9 Վ̃ն այսորիկ՝ ամենև ին.
ա̃ծ ա̃ծ՝ զքեզ օծ ինք նին.
ուրախութ̃ե՝ իւղով նո վին.
քան առաւել՝ զընկեր քոյ ին:
10 ՚Ի քում զգեստէ՝ զմուռս ստաշ խին.
՚ի տաճարաց՝ փղոսկրե ին.
դստերք ուրախ՝ զքեզ արա րին.
առ ՚ի պատիւ՝ թագաւո րին:
11 Կայցէ դշխոյ՝ ընդ աջմէ քում մէ.
՚ի յոսկեհուռս՝ զարդիւք պըճ նէ:
12 Լուր դուստր և տես՝ զվեսայն դու քո՛.
զունկն քո նմա՝ խոնարհե ցո՛.
զազգ և զտուն՝ մոռա՛ հօր քո՛.
զ̲ի ցանկայաւ՝ տ̃ր քո գե ղո՛:
13 Սա է տ̃ր քո՝ երկրպա գեա՛.

երկիր

Երկիրպագցէ՝ դուստրն ծու   րայ.
պատարագօք՝ զերեսս սո   րա.
յոյժ մեծամեծք՝ պաշտեն սը   մա:
14 Զի փառք դստեր՝ թագաւո   րին.
է 'ի ներքոյ՝ 'ի թագը   ոլին.
վերջաւորեալ՝ զգեստուք նո   վին.
էր պաճուճեալ՝ ամենև   ին.
15 Տարցին կուսանք՝ զհետ նո   րին.
զընկերս նորա՝ նմա տար   ցին:
16 Յոյժ ցնծութբ՝ ածցեն նո   քին.
տարցին տաճար՝ 'ի փեսայ   ին,
եւ փոխանակ՝ հարց քոց նո   ցին.
ահա որդիք՝ քո եղի   ցին:
17 Զնոսա իշխանս՝ կացոյց յերկ   րի.
յազգս ամ՝ նա յիշես   ցի:
18 Վն այսորիկ՝ ամենե   քեան,
քեզ եղիցին՝ միշտ խոստո   վան.
այժմ եւ յաւէտ՝ եւ յանվախ   ճան.
յաւիտենից՝ 'ի յաւի   տեան:

Տունք՝ 18.

Սաղմոս. ԽԵ:

'Ի կատարած՝ սաղմոս դաւ   թայ.
վն գաղտնեաց՝ որդւոց կոր   խայ:

Մեղև՝ մեր ապա   ճէն.
և զօրուն՝ մեզ ինքնօ   րէն.
յօգնել զօրգիս՝ նեղութե   նէն.
'ի մեզ գտեալ՝ որ 'ի չա   րէն.
2 Ո՛չ երկիցուք առ երկիւ   ղին.
'ի խռովիլ՝ հիմանց երկ   րին.
'ի փոփոխիլ՝ լերանց նո   ցին.
ընդ սիրտ ծովու՝ մինչ ընկըղ   մին։
3 Ջուրք խռովեցան՝ և գոչե   ցին՝
յահէն լերինք՝ խռովէ   ին.
4 Գնացք գետոց՝ տան բա   նին.
ուրախ առնեն՝ զքաղաք նո   րին.
որ սբ̃ արար՝ զ յարկս իւր՝ յերկ   րին.
բարձրեալն ած̃՝ ամենև   ին։
5 Բնակեալ ած̃՝ 'ի մէջ նո   ցին.
և մի՝ նորա սասանես   ցին.
միշտ օգնեսցէ՝ ած̃ նո   ցին՝
առաւօտէ՝ յառաւօ   տին։
6 Այլ հեթանոսք՝ խռովես   ցին՝
և թագաւորք՝ խոնարհես   ցին.
եա զձայն իւր՝ բարձրեալն ինք   նին.
խռովեցաւ՝ երկիր նո   վին։
7 Տէր զօրութեանց՝ ընդ մեզ յերկ   րին.
է յակովբայ՝ ընդունե   լին։
8 Եկա՛յք տեսէք՝ զգործս նո   րին.
որ զնշանս՝ արար յերկ   րին։

9 Եւ պատերազմ՝ նա խըզո վին.
ծագաց 'ի ծագս՝ մինչ աշխար հին.
զէն զաղեղունս՝ փշրեաց նո յին.
այրեաց զասպարս՝ հրով ահա գին:
10 Արդ ծաներուք՝ ամենե քին.
ես եմ ա͞ծ՝ տէր երկնայ ին.
բարձր եղէց՝ յազգս երկ րին.
և բարձրացայց՝ վեր քան զե՛ր կին:
11 Տէր զօրութե՛ց՝ ընդ մեզ բնա կի.
է յակովբայ՝ ընդունե լի:

Տունք II. գուբղայս 56:

Սաղմոս ԽԶ:

'Ի չափաւորած՝ սաղմոս դա͞ւ թայ.
Երգս 'ի վերայ՝ որդւոց կոր խայ:

Ծափըս հարէք՝ 'ի միա սին.
դուք հեթանոսք՝ ամենե քին.
ալաղակել՝ առ տ͞ր յեր կին.
'ի ցնծութե՛ ձայն կաթո գին:
2 Զի տ͞ր բարձրեալ՝ և ահա ւո՛ր.
է առ երկրաւ՝ մեծ թագա ւո՛ր:
3 Զժողովուրդս՝ հնազանդե ցոյց.
և զհեթանոսս՝ ընդ ոտիւք կա ցոյց:
4 Ընդ ժառանգութի՛ զմեզ ընտ րեաց.
բանն յակոբայ՝ զոր և սի րեաց:
5 Տէր համբարձա՛ւ՝ հզօր զօրութեամբ.

ձայնի՟

Ձայնիւ փողոյ՝ և օրհնու թեամբ։
6 Տն ասացէք՝ երգ սաղմո սին.
և այ մերում՝ փրկ չին։
երգս ասացէք՝ ՚ի միա սին.
տն մերում՝ թագաւո րին։
7 Ի թագաւորի՝ հզօր զօրու թէ.
Նմա երգեցէք՝ իմաստու թէ.
8 Թագաւորեաց՝ ած յերկ րին.
հեթանոսաց՝ վերայ նո ցին։
ած նստաւ՝ յաթոռ դաւ թին.
՚ի սրբութե՝ իւրոյ յար կին։
9 Ժողովրդոց՝ իշխանք նո ցին.
Ժողովեցան՝ առ ած ինք նին։
զի զօրութի՝ տն նա րին.
յոյժ համբարձաւ՝ վեր քան զերկ րին.

Տունք. 9։

Սաղմոս. ԽԷ։

՚Ի կատարածն՝ սաղմոս դաւթեայ.
Երգս օրհնութե՝ որդւոց կորխայ։

Զի մեծ է տէր՝ փառօք վեր ին։
է յոյժ օրհնեալ՝ ամենև ին.
՚Ի քաղաք տն՝ մերոյ փրկ չին.
՚ի լեառն սբ՝ յարկի նո րին։
2 Զի հաստատմամբ՝ երկիր ինք նին.
յոյժ ցնծութե՝ ցնծայր նո վին.

կող

կողմն հիւսիսոյ՝ լերինք սիով նին.
քաղաք մեծի՝ թագաւո րին ։
2 Աստուած յայտնի՝ ՚ի տաճա րին.
լեալ օգնական՝ որպ նո ցին.
4 Անդ թագաւորք՝ ժողովեա ցին.
անցցեն նոքա՝ ՚ի միա սին ։
5 Այսպէս ինքեանք՝ իբրև տե սին.
յոյժ զարմացան՝ ՚ի միա սին ։
եւ խռովեալ՝ սասանէ ին.
կալաւ դողումն՝ զի զնո սին ։
6 Որպ երկունք՝ ՚ի ծնն դեան.
կամ ՚ի հողմոյն՝ նաւք փշրե ցան ։
7 Որպ լուաք՝ այնպէս տե սաք.
՚ի զօրութեց՝ տն. քա ղաք ։
8 Նմա տր հիմունս՝ արկ յաւի տեան.
զողորմութի՝ տն ընկա լան.
9 Են տիեզերք՝ ընդ քով օրհնու թե;
լի է քո աջ՝ արդարու թե ։
10 Ուրախ եղև՝ բանիւ քոյ ին.
լեառն սիովն՝ տուն քո յար կին ։
դստերք յուդայ՝ ցնծան ուժ գին.
վն իրաւանց՝ քո տր նո քին ։
11 Շուրջ զսիովնիւ՝ պաշարե ցէք.
և զաշտարակս՝ իւր պատե ցէք ։
12 Զսիրտըս ձեր՝ դիք առա ջին.
՚ի զօրութեց՝ վերայ բա նին.
բաժանեցէք՝ զամուրս նո րին.

զի

զի կարասցիք՝ պատմել յազ   գին․
13 Սա՛ է Ած՝ որ̄ մեր մի   այն․
սա հովուեսցէ՝ զմեզ յաւի   տեան․
Տուն․ 13։

Սաղմոս․ ԽԸ։

Ի կատարած՝ սաղմոս որդւոց Կորխայ․
Երգս օրհնութե՛ն՝ որդւոց Կորխայ։

Արդ լուարուք՝ զայս ատ–ան   ձին․
Ազգք ամենայն ՚ի մի   սին․
Եւ ունկնդիր՝ լերուք բա   նին․
որ բնակեալ էք յաշխար   հին։
2 Ծնունդք երկրի՝ աղգ. մարդկայ   ին․
տնանկք մեծամեծք՝ ՚ի մի   սին։
3 Խօսի բերանս՝ իմաստու   թի․
խորհուրդ սրտիս՝ գգօնու   թի։
4 Ունկն իմ յառակս՝ խոնարհի   չէ․
բացից զառակս ՚ի սկզբա   նէ։
5 Ընդէ՞ր բնաւ՝ ես ատ–ան   ձին․
յորժ երկնչիմ՝ յաւուր չա   րին․
զի չարութիք՝ իմոյ ան   ձին․
արդ շուրջ եղեն՝ զինև նո   քին․
6 Ի զօրութիւն՝ իսկ յուսայ   ին․
՚ի մեծութե՛ն՝ յորժ պարծէ   ին։
7 Ո՛չ փրկեսցէ՝ եղբայր ինք   նին․
Եւ ո՛չ փրկէ՝ մարդ ատ–ան   ձին․

ոչ

ոչ տայ զփրկանս՝ տն իւր վե   րին.
ոչ փրկանաց՝ զգինս իւր ան   ձին:
8 Միշտ վաստակեա՝ կեցցես նո   վին.
ոչ զաւերումն՝ տեսցես ան   ձին.
9 Յորժամ տեսցես՝ դու յաշխար   հին.
Թէ իմաստունք՝ մեռանի   ցին.
չարք կորիցեն՝ 'ի միա   սին.
զմեծութիւնս՝ տան օտա   րին:
10 Տունք գերեզմանքն՝ մինչ եղի   ցին.
ազգէ մինչ յազգ՝ և յարկք նո   ցին.
անուանք սոցա՝ և յետ նո   ցին.
ընդ հողս իւրեանց՝ մինչ կարդա   ցին:
11 Մարդ 'ի պատուի՝ իւր ոչ ըզ   գաց.
ոչ իմացաւ՝ զխելս իւր շնոր   հաց.
նա անբանից՝ հաւասա   րեաց.
և անասնոց՝ իսկ նմա   նեաց:
12 Այս Ճանապարհ՝ է գլխո   վին.
գայթագղութեն՝ նոցա նո   ցին.
յետ այսորիկ՝ զի հաճես   ցին.
իսկ բերանօք՝ իւրեանց նո   քին.
13 Ոչ և խաշն՝ զուր մատնես   ցին.
մահ հովուեսցէ՝ զամենե   սին.
եւ տիրեսցեն՝ ուղիղք նո   ցին.
ընդ առաւօտ՝ 'ի հանդի   սին:
14 Յօգնութեն՝ մինչ մաշես   ցին.
և 'ի փառաց՝ անկանի   ցին:
15 Զիս փրկեսցէ՝ ած ինք   նին.

յոր

յորժամ դժոխք՝ զիս ընդուն․ ն|ն։
16 Մարդ մեծանայ՝ յորժամ յերկ ը|ն.
փառք տան նորա՝ բազում լի ն|ն։
17 Ո՛չ թէ ընդ իւր՝ առցէ նոք ն|ն.
'ի մեռանելն՝ զամենե ա|ն.
ո՛չ թէ իջցեն՝ փառք տան նո ը|ն.
և ընդ նմա՝ 'ի միա ա|ն։
18 Անձն նորա՝ ըստ ամենայ ն|ի.
'ի կեանս իւրում՝ միշտ օրհնեա կ|ի.
քեզ խոստովան՝ նա եղի կ|ի.
մինչ արասցես՝ նմա բա ը|ի.
19 Յազգ հարց իւրոյ՝ յորժամ մըտ կ|է.
մի՛ յաւիտեան՝ զլոյս տես կ|է։
20 Մարդ 'ի պատուի՛ ոչ իմա կ|ա.
նա անբանից՝ նմանե կ|ա։

Տունք 20. դուբղայս՝ 42։

Սաղմոս ԽԹ։

'ի կատարած՝ սաղմոս դաւթայ.
Երգս օրհնութեան՝ է ասա դաւ։

Աստուածոց՝ ած նոք ն|ն.
տէր խօսեցաւ՝ 'ի մէջ նո կ|ն։
կոչեաց զերկիր՝ 'ի միա ա|ն.
յարևելից՝ ընդ մուտս նո ը|ն.
2 'ի Սիոնէ՝ մեծ եղի կ|ն.
վայելչութեան՝ գեղոյ նո ը|ն.

3 Յայտնի ած՝ մեր եկես ցէ.
մի մեր ած՝ դատարկես ցէ.
4 Հուր առաջի՝ իւր բորբո քէ.
շուրջ զնովաւ՝ մրրիկ ել ցէ.
5 Զմեզ ՚ի վերուստ՝ տր կոչես ցէ.
զ ժողովուրդս՝ իւր դատես ցէ.
զսբս իւր առ ինքն՝ ժողովես ցէ.
զուխտս որք դնեն՝ զնմա նէ։
6 Երկինք պատմեն՝ զ գործս նո րին.
է դատաւոր՝ աստուած վե րին։
7 Լուր իսրայէլ՝ զպատգամ բա նին.
զոր խօսեցաւ՝ ընդ քեզ նո վին.
վկայեցից քեզ՝ առաւ ձին.
զի տէր աստուած՝ քո եմ վե րին։
8 Ո՛չ թէ ըստ քոյ՝ պատարա գաց.
ես կշտամբեմ՝ զքեզ ՚ի բաց.
զի ողջակէզք՝ քոյ զուարա կաց.
միշտ առաջի՝ են իմ ա չաց։
9 Ո՛չ ընդունիմ՝ զքո զուա րակս.
կամ ՚ի հօտից՝ քոյ զնո խազս.
10 Իմ է գազան՝ բնաւ անտա ռաց.
և անասուն՝ երէ վայ րաց.
11 Գիտեմ զ հաւսյն՝ թռչունս երկնից.
գեղեցկութի՝ ընդ իս է վայ րից։
12 Քաղցեայց քեզ ինչ՝ ո՛չ ասա ցից.
իմ է աշխարհ՝ վայրս բնա կից։
13 Զմիս ո՛չ ուտեմ՝ քոյ զուարա կաց.

Չ՛րմ

չ՚ըմպեմ զարիւն՝ քոյ նոխա զայ։
14 Տն մատո՝ քո պատա րագ.
և բարձրելոյն՝ զուխտ քո ա րագ։
15 ՚Ի նեղութե՛ աւուր քոյ լին.
մինչ կարդասցես՝ առ իս յերկ րին.
զքեզ փրկեցից՝ յորայ չա րին.
փառաւորել՝ քեզ զիս նո վին։
16 Ասէ աստուած՝ մեղաւո րին.
իսկ թէ ընդէ՞ր՝ դու բնա ճին.
զարդարութի՝ պատմես նո ցին.
զուխտս ՚ի բերանդ՝ առնուս ուժ գին։
17 Զի դու զխրատ՝ իմ մերժե ցեր.
զբան բերանոյս՝ յետս ընկե ցեր։
18 Զի դու ընդ գողս՝ ընթանայ իր.
զքո բաժին՝ ընդ շունս ե դիր։
19 Զչարութի՝ յաճախէ իր.
և զնենգութի՝ միշտ խորհէ իր։
20 Զքում եղբօրէ՝ չար խօսէ իր՝
զորդւոյ քո մօր՝ գայթագղէ իր։
21 Զայս ամենայն՝ դու արա րեր.
քեզ լռեցի՝ ոչ անսա ցեր.
չարդ ՚իմոյ՝ քում կարծե ցեր՝
թէ քեզ նման՝ եմ անկա ճեր։
22 Կշտամբեցից՝ ես զնո սին.
և կացուցից՝ քո առա ջին.
իմացարուք՝ ամենե քին.
որք մոռացայք՝ զա̄ծ ինք նին։

23

23 Գուցէ երբէք՝ յափշտա կէ՝
ոչ ոք լիցի որ՝ փրկես ցէ։
24 Այլ պատարագ՝ տն օրհնու թեան.
փառաւորէ զիս՝ յաւի տեան.
անդ Ճանապարհ է՝ փրկու թեան.
Նմա ուր ցուցից՝ զայն յանդի ման։
Տունք. 24։

Սաղմոս. Ծ։

Ի կատարած՝ սաղմոս Դաւթայ.
յանդիմանելն՝ ՚ի Նաթա նայ։

Ինձ ողորմեա՝ ած մի այն.
ըստ քում մեծի՝ ողորմու թեան.
եւ ըստ բազում՝ քո գթու թեան.
քաւեա զմեղս՝ իմ ամե նայն։
2 Զիս յանցանաց՝ իմոց լը ուա.
և ՚ի մեղաց՝ սբ զիս ա րա։
3 Զամբարշտութիս՝ իմ գիտա ցի.
մեղք իմ են միշտ՝ իմ առա ջի։
4 Քեզ տր միայն՝ մեղայ յերկ րի.
չար առաջի՝ քո արա րի։
5 Որպ արդար՝ ըն բանս եղի ցիս,
քեզ ՚ի դատելն՝ յաղթող գըտ ցիս։
6 Ամբարշտութբ՝ խակ յղա ցաւ.
և զիս ՚ի մեղս՝ մայր իմ ծը նաւ։
7 Զճշմարտութի՝ տր սիրե ցեր.

ընդ

ընդ քեւ ծածկեալսն՝ ինձ յայտնեա ցեր։
7 Ցօղեա՛ յիս տր̄՝ զի սբ̄ ե ղէց·
Լուա՛ քան զձիւնս՝ սպիտակ ե ղէց։
9 Զձայն ցնծութե՛՝ քո ինձ լը սո՛·
ցնծալ ոսկերցս՝ տառապե լոյ։
10 Դարձո՛ զիս տր̄՝ 'ի չար մե ղաց·
զմեղս իմ յինէն՝ քաւեա՛ 'ի բաց։
11 Սիրտ սբ̄ ա̄ծ՝ յիս հաստա տեա·
հոգի ուղիղ՝ յիս նորո գեա։
12 Մի ընկենուր՝ զիս յերե սաց·
զհոգիդ յինէն՝ հաներ 'ի բաց։
13 Տուր ցնծութի՛՝ քո փրկու թեան·
հաստեա՛ հոգւով՝ քո պետու թեան։
14 Զբանդ ուսուցից՝ անօրի նաց·
դառնալ առ քեզ՝ ամբարըշ տաց։
15 Ա̄ծ փրկեա՛՝ զիս յարե նէ·
և 'ի մեղաց՝ իմոց չա րէ·
իսկ արդ լեզու՝ իմ յինքե նէ·
յարդարութե՛՝ քում ցնծա ցէ։
16 Բացցես շրթունս՝ տր̄ իմ ե թէ·
քեզ զօրհնութիս՝ միշտ երգե ցէ·
17 Ոչ պատարագս՝ մեր կամե ցար·
ընդ ողջակէզս՝ ո՛չ հաճե ցար։
18 Տն̄ պատարագ՝ որ մատուս ցէ·
հոգի խոնարհ՝ ունիլ պար տէ·
հոգի խոնարհ՝ 'ի սբ̄ սր տէ·
զայն ո՛չ ա̄ծ՝ արհամար հէ։

19 Բարի արա տէր սիով նին,
պարիսպք նորա՝ զի շինես ցին.
20 Դու հաճեսցիս՝ յայնժամ միայն.
ը̅ պատարագս՝ արդարու թեան.
մինչ պատարագս՝ ողջակիզ լըր ման.
հանցեն զուարակս՝ 'ի քո սե ղան:

Տուն. 20:

Սաղմոս. ԾԱ:

'Ի կատարած՝ սաղմոս դաւթայ.
մինչ մատնեցաւ՝ նա սաւուղայ:

Զի՞ պարծիցի՝ հզօրն ինք նին.
'ի չարութեան՝ իւրում սըր տին.
զօրհանապազ՝ խորհի նո վին.
զչարութիւն յիւրում լեզ ուին:
2 Արեաց ո՛վ սուր անձէ լի.
զնենգութիւն յիւրում սըր տի.
սիրեաց զչար՝ քան զ բա րի.
սուտ քան զխօսս՝ արդար բա նի:
3 Սիրեաց զխօսս՝ նա կործա ման.
և զլեզուս՝ չար դաւա ճան:
4 Այդ այսորիկ՝ տէր յինքե նէ.
զնա խաղաղ՝ կործանես ցէ:
յարկաց իւրոց՝ զնա հան ցէ.
յերկրէն՝ զարմատս իւր խլես ցէ.
5 Տեսցեն արդարք՝ և երկի ցեն.

ծիծա

ծիծաղեսցին՝ և ասաս ցեն.
6 Սա՛ է որ ո՛չ՝ արար ին քեան.
զտր ած՝ իւր օգնա կան,
այլ յուսացաւ՝ ընդ զօրս իւր միայն°
և զօրացաւ՝ ՚ի նանրու թեան.
7 Այլ ես ՚ի տան՝ տն մի այն,
իսկ ձիթենւոյ՝ եղէ նը ման:
տն յուսացայ՝ ողորմու թեան.
յաւիտենից՝ ՚ի յաւի տեան:
8 Տէ՛ր քեզ եղէց՝ ես խոստո վան.
յաւիտենից՝ ՚ի յաւի տեան.
եւ համբերից՝ ըստ քում ան ուան·
քաղցր ես ընդ սրբս՝ քո ամե նայն:

Տունք. 8. գուբղայս· 52:

Սաղմոս. ԾԲ:

՚Ի չափարոծ՝ սաղմոս դաւթայ.
Իմաստութիւն՝ շնորհաշէ նայ:

Յասել ՚ի սիրտս՝ անզգա մին.
ոչ գոյ ած՝ թէ առ ան ձին.
ապականեալ՝ են մեղս ուժ գին.
ոչ քաղցրութի՝ չարար նո ցին:
2 Տէր նայեցաւ՝ յերկնից վե րին·
յորդիս մարդկան՝ յամենե սին.

ոք

Որք իմաստուն՝ իցէ յերկ — րին.
որ խնդրիցէ՝ զա̅ծ լինք — նին:
3 Խոտորեցան՝ 'ի միա — սին.
և անպիտան՝ եղեն նո — քին:
4 Ո՛չ ոք առնէ՝ զբարի նո — ցին:
մինչև 'ի մի՝ չիք բնա — ճին:
5 Ո՛չ ծանիցեն՝ ամենե — քին.
զչարութի՝ որ գործե — ին:
6 Ոյք ժողովուրդ՝ իմ ուտե — ին,
և առ ա̅ծ՝ ո՛չ կարդա — ցին:
7 Անդ երկիցեն՝ զերկիւղ ուժ — գին.
ուր ո՛չ իցէ՝ երկիւղ նո — ցին:
ցրուէ զոսկերս՝ տր̅ առան — ձին.
ա̅ծ մարդահաճոյ՝ կամաց նո — ցին:
8 Ամաչեսցեն՝ յամօթ լի — ցին.
զի անարգեաց՝ տր̅ զնո — սին:
9 'Ի սիովնէ՝ ո՞ տայ վե — րին.
զփրկութի՝ իսրայէ — լին.
կամ դարձուսցէ՝ զգերիս նո — ցին:
ցնծալ յակովբ՝ ի̅ղ իսրայէ — լին.

Տունք. 9:

Սաղ

Սաղմոս. ԾԳ.

Ի կատարած՝ Էրգս գրեա՜ բ.ին.
Քնն. շէհնայիէն՝ շնու մոդնէ չին։

Տէր զիս կեցո՝ ի քուման   ուան։
իրա՛ւ արա՝ Է̄՝ քում զօրութե՛։
2 Լուր տր ած՝ իմ աղօ   թից.
և ունկնդիր՝ իմում բա   նից։
3 Յարեան զինև՝ օտարք չա   րին.
զանձն իմ հզօրք՝ խակ խնդրե   ցին.
Զ.քեզ ոչ ած՝ համարե   ցին.
խակ առաջի՝ իւրեանց նա   քին։
4 Ահա ած՝ իմ օգնա   կան.
ընդունելի՝ հոգւոյս մի   այն։
5 Ի թշնամիս՝ իմ չարք դարձ   ցին.
Ճշմարտութե՛դ՝ սատակեա   ցին։
6 Կամօք իմովք՝ ըստ ամենայ   նի.
քեզ պատարագ՝ ա՛է մատու   ցի.
եւ խոստովան՝ եղէց յերկ   րի.
անուան քում տէր՝ զի է բա   րի։
7 Զիս փրկեցեր՝ նեղութե   նէ.
Ի թշնամիս՝ ակն իմ տես   ցէ։

Տունք. 7։

Սաղմոս. ԾԴ.

Ի կատարած՝ սաղմոս գրաբն.
Քնն. պարսէկյիալ՝ յորդորոյն գմնդէ.

Տէր

Տունկընդիր՝ իմ աղօ   թից·
զխնդրուածայս՝ իմոյ բանից։
Նայեա առ իս՝ լուր ինձ միայն·
զի տրտմեցայ՝ ըստ ձանձրու   թեան։

3 ՚Ի թշնամւոյն՝ ձայնէ չա   րին·
և ՚ի նեղել՝ մեղաւո   րին·
յիս չարութիւն՝ խոտորէ   ին·
և բարկութիւն՝ ոխ պահէ   ին։

4 Ցիս խռովեալ՝ սիրտ իմ ուժ   գին·
երկիւղ մահու՝ զինև պա   տին·

5 Ահ և դողումն՝ ինձ տիրե   ցին·
և զիս ծածկեաց՝ խաւար խո   րին։

6 Տայր ոք ինձ թև՝ եւ ասէ   ի·
զերթ աղաւնի՝ զի թռչէ   ի։
յոյժ հեռացեալ՝ վերանայ   ի·
յանապատին՝ դադարէ   ի։

7 Մինչ տ̅յ՝ ակն ունէ   ի·
ըստ կարճմտութեան՝ փրկել յաս   տի·
յանձկութենէ՝ իմոյ սըր   տի·
որ ցնորեալ՝ մըրկէ   ի։

8 Դու տէ՞ր ընկլո՝ զամենե   սին·
և բաժանեա՝ զլեզուս նո   ցին·
զամբարշտութիւն՝ տեսի ազ   գին·
որ առնէին՝ ՚ի քաղա   քին։

9 Շուրջ զպարսպօքն՝ եղեն նո   րին·
են մեղք չարիք՝ ՚ի մէջ նո   ցին·
ոչ պակասեաց՝ ամենև   ին·

վաշխ

վաշխ նենգութեն՝ յերկրէ նո ցին.
10 Թէ նախատէր՝ զիս թշնա մին.
համբերէի՝ արդեօք նը մին.
մեծաբանէր՝ կամ ատե լին.
ես թագչէի՝ այլ տակա ւին.
11 Իսկ համասար՝ մարդ դու ե ղեր.
ես առաջնորդ՝ ծանօթ իմ վեր.
12 Մեզ կերակուր՝ դու առան ձին.
քաղցրացուցեր՝ 'ի նոյն տե ղին.
մինչ գնայաք՝ մեք տակա ւին.
ընդ տանն այ՝ 'ի միա սին.
13 Մահ 'ի վերայ՝ հասցէ նո ցին.
և 'ի դժոխս՝ իջցեն նո քին.
են չարութիք՝ 'ի մէջ նո ցին.
'ի տան նոցա՝ և քաղա քին.
14 Ես կարդայի՝ առ տր ուժ գին.
ինձ յերեկոյ՝ լուեալ նո րին.
'ի վաղորդայն՝ առաւօ տին.
և 'ի ժամու՝ միջօրէ ին.
15 Մինչ պատմեցի՝ լուաւ իմ ձայ նին.
զանձն իմ փրկեաց՝ տր իւրո վին.
ընդ մերձաւորաց՝ իմոց նո ցին.
որ յիմ վերայ՝ կարեօք հա սին.
16 Տէր լուիցէ՝ զչարիս նո ցին.
խոնարհ առնէ՝ զամենե սին.
նա որ յառաջն՝ է առան ձին.
քան զյաւիտեանս՝ ժամանա կին.

17

17 Զի փոխանակ՝ ոչ գոյր նո   ցին.
ոչ յոյ՝ երկեան նո   քին:
18 Զձեռն իւր ձգեալ՝ հատոյց նո   ցին.
նոքա զօրէնս՝ իւր պղծե   ցին:
19 Բաժանեցան՝ յահէ նո   րին.
մինչև 'ի սիրտս՝ եհաս նո   ցին:
20 Քան զձէթ՝ կակուղ էր բանք նոցին.
որք սլաք՝ ինքնեաք է   ին:
21 Ընկեա՛ 'ի Տր՝ զ հոգ քո սըր   տին.
զքեզ կերակրէ՝ նա առան   ձին.
առն արդարոյ՝ ամենև   ին.
սասանութի՝ ոչ տայ ան   ձին.
22 Զիջո՛ 'ի գուբ՝ Տր զնո   սին.
արք նենգաւորք՝ եղէն նո   քին:
եւ մի աւուրքն՝ երկարես   ցին.
Տր յուսացայ ''ի քեզ յերկ   րին:

Տունք. 22 գուբղայս. 38:
Կանոնս. գուբղայս 7. սաղմոս. 19:
Տունս 320:

Երգ. օրհնութե՝ նոյն Մովսէ սին.
ա̅ծատես՝ Մարգարէ ին։
(2 Օրինաց. 32. գլ. 22։)

Բարկութենս հուր բորբո քին.
մինչ՚ի դժոխս այրէ ներ քին։
2 Հուր կերիցէ. զերկիր նո ցին.
և զամենայն՝ բոյս երկ րին։
Հրով վառեսցին՝ ամենե քին.
Հիմունք լերանցն՝ բորբոքես ցին։
3 Զչարս՚ի վերայ՝ դիզից նո ցին.
նետիւք իմովք սպառես ցին։
4 Զարքն՚ի սովոյ՝ յոյժ մաշես ցին.
գէշքն՚ի թռչնոց՝ Ճարակես ցին։
5 Զջղաց լարուածն՝ պարանո ցին.
արձակեսցես՝ վերայ նո ցին.
եւ՛ զգազանս՝ անապա տին.
որք քարշեսցեն՝ խիստ զնա սին։
6 Սուր արտաքուստ՝ յոյժ ահա գին.
մանկակոտոր՝ առնէ զնո սին.
եւ՛՚ի ներքուստ՝ անտի ուժ գին.
չար արհաւիրք՝ հասցէ նո ցին։
7 Երիտասարդք՝ կուսանք նո ցին.
Ծերք և տղայք՝ սատակես ցին։
8 Ես ասացի՝ թէ ցրուես ցին.
և յիշատակքն՝ դադարես ցին։
9 Արտմութե՝ վասն սր տին.

երկայն

երկայնակեացք՝ մի եղի	ցին.
մի թշնամիք՝ մեր բարձրաս	ցին.
հպարտացեալք՝ ընդ մեզ խօսես	ցին.
10 Թէ ձեռն մեր՝ բա՛րձրէ ուժ	գին.
հզօր մեր բազուկ՝ ամենև	ին.
ո՛չ տր̄ ած̄՝ արար ինք	նին.
զայս ամ̄՝ 'ի միա	սին.
11 Զի են անմիտ՝ ազգ մի նո	քին.
իմաստութի̄՝ չգոյ 'ի նո	սին.
'ի միտ առնուլ՝ ո՛չ խորհէ	ին.
զամօթ յանձին՝ յո՛յժ ընկալ	ցին.
12 Զարմանք մի մեծ՝ այս եղի	ցին.
'ի միոյն հազարք՝ հալածես	ցին.
եւ կամ երկուք՝ 'ի միա	սին.
բիւր չարժեսցեն՝ զբիւրս նո	ցին.
13 Թէ չէր մատնեալ՝ տր̄ զնո	սին.
'ի թշնամեաց՝ ձեռս նո	ցին.
14 Ո̄պ զած̄՝ չէն դիք նո	ցին.
վաստախորհուրդք՝ եղեն նո	քին.
15 Էր որթ նոցա՝ 'ի սոդո	մայ.
և տունկ նոցին՝ 'ի գոմո	րայ.
16 Խաղող նոցա՝ ո̄պ լե	ղին.
'ի դառնութե̄՝ ողկոյզ նո	ցին.
17 Չար վիշապաց՝ սրտմտու	թեան.
գինի նոցա՝ նմանե	ցան.
սրտմտութի̄՝ իժից յաս	ման.
անհնարին՝ բժշկու	թեան.

18

18 Առխս համայն՝ ժողովեա ցին.
յիմումգանձի՝ կնքեալ պա հին։
19 ՚ի հատուցման՝ ժամանա կին.
հարցի զքարի՝ ոտն նո ցին։
20 Օր կորստեան՝ մերձ է ալ գին.
տէր ՚ի վերայ՝ հասցէ նո ցին։
21 Զի՛ւր ժողովուրդս՝ ինքնին դա տի.
և յիւր ծառայս՝ մխիթա րի։
22 Զլքեալ լուծեալսն՝ տեսցէ ինք նին.
՚ի գերութիւն՝ մատնեալ նո ցին։
23 Ու՛ր են ձեր գիքն՝ ասէ ցնո սին.
որ յուսայայք՝ դուք ՚ի նո սին.
զճարպն ուտէիք՝ սպանդից նո ցին.
և զգոհիցն՝ արբիք գի նին։
24 Թո՛ղ յարիցեն՝ օգնել նո քին.
և ձեզ թիկունք՝ միշտ եղի ցին։

ՆՈՐԻՆ ՄՈՎՍԷՍԻ։

25 Ա՛րդ ծաներուք՝ ես եմ որ էն.
չիք այլ ա̃ծ՝ բաց ՚ի յի նէն։
26 Տէր սպանցէ՝ և կեցու ցէ.
հարկանիցէ՝ և բժշ կէ.
ո՛չ ոք իցէ՝ ՚ի նոցա նէ.
զձեզ ՚ի ձեռաց՝ իւր հանի ցէ։
27 Զձեռս իմ յերկինս՝ ես համբար ձի.
երդուեա՛յ աջովս՝ սքանչե լի։
թէ կենդանի՝ եմ ասա ցի.

այժմ

այժմ և յաւէտ՝ ըստ ամենայ նի։
28 Ո՜վ փայլակն՝ զսուր խմորե ցից·
զաջ իմ ՚ի վրէժս՝ արձակե ցից։
29 Իմ թշնամեաց՝ ես հատու ցից·
զհատուցումն՝ տաց բնա ւից։
30 Արբեցուցից՝ զնետս յարե նէ·
և իմ սուսեր՝ միս կերի ցէ·
՚ի գերելոյ՝ գլխոց յանձ նէ·
՚ի թշնամեայ՝ յայնց յարե նէ։
31 Երկինք նովաւ՝ ուրախ ե ղեն·
սրբք իւր նմա՝ երկիրպագ ցեն։
32 Ազգք հեթանոսք՝ ուրախաս ցին·
ընդ ժողովրդեան՝ նո՛ր նո րին·
զօրացուսցեն՝ զնա առաւ ձին·
հրեշտակք նորա՝ ՚ի մի սին։
33 Զվրէժս խնդրեայ՝ յորդւոց նո ցին·
և զհատուցումն՝ հատոյց ազ գին։
34 Տէր ատելեաց՝ չար հատու ցէ·
զիւր ժողովուրդս՝ միշտ սրբես ցէ։

Տունք· 34։

ՄԱՂԹԱՆՔ։

Դու ես փրկիչ՝ Տէ՟ր մեր բա րի·
զքեզ մեր անձինք՝ օրհնեն յերկ րի·
Մարդասէր Տէր՝ բան Հօր որ դի·
վ՟ն անարատ՝ մօր քո կու սի·
Ա՟ծ խաչիդ՝ պատուակա նի·
ընկալ զաղաչանս՝ մեր միշտա լի։

Քերող

Քարոզ և աղօթք՝ ի նախանձէր և յուտապահքն
Ծննդեան:

Լոյս ուղղելոյ՝ զգնացս մարդ կան·
'ի Ճանապարհս՝ խաղաղու Թեան:
աղաչեսցուք՝ զ տէր միա բան·
տէր ողորմեա՝ ազգի մարդ կան:
Ա՟ծ ցրելոյ՝ 'ի մէնջ մի այն:
Զչար խորհուրդս՝ մեր ուն այն:
Աղաչես'':
Զառողջ խորհուրդս՝ պարգևե լոյ·
զառաքինի՝ զ վարս ունե լոյ:
Աղաչես'':
Ընդ հովանեաւ՝ զմեզ պահե լոյ·
ամենազօր՝ աջոյն իւ րոյ·
Աղաչես'':
Զհակառակորդն՝ խորտակե լոյ·
ընդ ոտիւք մերովք՝ արկանե լոյ:
Աղաչես'':
Ա՟ծ հոգւոյն՝ հանգուցե լոյ·
ուղիղ 'ի տէր՝ ննջեցե լոյ:
Աղաչես'':
Եւս առաւել՝ միշտ միա բան·
վ՟ս հաւատոյս՝ Ճշմարտու Թեան·
Աղաչես'':
Զանձինս մեր՝ և զ միա բան·
յանձն արասցուք՝ տ՟ն այսպա տան:

Մեղ

Մեզ ողորմեա՛ տէր գթու թեան.
ըստ քում մեծի՝ ողորմու թեան.
մինչ ասասցուք՝ ամենե քեան.
տէր ողորմեա՛ ազգի մարդ կան:

Աշխ.:

Արածոյս տէր արա րիչ.
երևելեաց՝ և աննիւ թից.
առ քեզ կարդամք՝ արտասուա լից.
արքայութիւն՝ տուր բնա ծից:
Շնորհեա՛ մեզ տէր՝ մինչ մեզ յաւնել.
՚ի քո պաշտօն՝ սիրով կան խել.
՚ի սբ սրտէ՝ զքեզ սի րել.
զպատուիրանս՝ քո մինչ պա հել.
Ձեռս համբառնալ՝ ՚ի սրբու թիւն.
առ քեզ մօք՝ լինիլ ար թուն.
ընդունիլ ՚ի քէն՝ զողորմու թիւն.
և զ մեր գործոյն՝ աջողու թիւն:
Զի դու ես տէր ած կե նաց.
յոյս ապաւէն՝ մեղաւո րաց.
քեզ վայելէն՝ պատիւք փա ռաց.
այժմ յաւիտեանս՝ ժամանա կաց:

Ամէն:

Ի ծնունդս անչեալ խոնարհեցաւ․
փեսանին՝ երկիրպագ յաւ։

Ամենազօր՝ քոյք ատէրու Թեան․
Ծնունդ կրկնի՝ փառաւորու Թեան․
երկրպագունայս՝ ԶԵ քում ան ունան․
ուսմ առնել՝ զգործ բարու Թեան․
Դու ես ած՝ խաղաղու Թեան․
և պարգևիչ՝ ողորմու Թեան․
ԶԹշնամուԹիմ՝ բարձ մեր հա մայն․
և զքո պարգևս՝ բաշխեա մարդ կան։
Մեծի շնորհայդ՝ երանա կան․
զմեզ արժանի՝ արա մի այն․
որ ես օրհնեալ՝ բանդ հայրա կան․
ԸԷ հօր և հոգւոյն՝ միշտ յաւի տեան։
Ամէն։

Մաղթանք։

Ձայնիւ երգով՝ ածայ ին․
փառաւորեմք՝ զտրն երկնայ ին։
Զհայր և զորդի՝ և զսբ հո գին․
այժմ և յաւէտ՝ և անքրն նլին,
Ամէն։

Օրհնեալ է տրն՝ մեր երկնայ ին․
յոյ քո՝ փրկիչ՝ աղ գին։
Ամէն։
Հայր մեր յերկինս։

Ի

ՍԱՂՄՈՍ ԾԵ։

՚Ի կատարած՝ [illegible]

Ինձ ողորմեա՛ տէր երկնայ ին.
զիս մարդ կոխեաց՝ յոյժ սաստկագին
զօր հանապազ՝ անհնա րին.
պատերազմունք՝ զիս նեղե ցին։
2 Զօր հանապազ՝ կարի ուժ գին.
զիս թշնամիք՝ իմ կոխե ցին.
՚ի նոցանէ՝ բազումք է ին.
ընդ իս ՚ի բարձանց՝ մարտնչէ ին։
3 Ես ոչ երկեայց՝ ՚ի տուէ բնա ջին.

զի

զի յուսացայ՝ 'ի տր̄ վե րին·
միշտ գովեցից՝ զբանս իմ նո վին·
զի արասցէ՝ մարդ ինձ ինք նին։
4 Զբանս իմ նոքա՝ անարգե ցին·
և միշտ զինէն՝ չար խորհե ին։
5 Նոքա պանդուխտք՝ միշտ եղի ցին·
և Թաքթաքուրք՝ գաղտ շրջես ցին·
իմս սպասել՝ գարշապա րին·
անձին իմում՝ սպասէ ին։
6 Առ ոչինչէ՝ յոյժ մերժես ցին·
ը̄ քում բարկութե̄՝ հնազանդես ցին։
7 Քեզ տր̄ պատմեմ՝ զկեանս իմ անձին·
դնեմ զարտասուս՝ քո առա ջին։
8 Իմ Թշնամիք՝ յետս դարձ ցին·
մինչ կարդայից՝ առ քեզ ուժ գին։
9 Աստուա́ծ իմ ես՝ ծանեայ ինք նին·
զտր̄ օրհնեցից՝ յիմում ան ձին·
ես յուսացայ՝ յա̄ծ վե րին·
զի արասցէ՝ մարդ ինձ յերկ րին։
10 Ուխտք իմ՝ ա̄ծ յինէն է ին·
զոր օրհնութե̄՝ տայ քեզ ինք նին։
11 'ի մահուանէ՝ զիս փրկե ցեր·
զաչս յարտասուա́ց՝ իմ սրբե ցեր·
ըստ գայթագղութե̄ց՝ զոտս ուղղեցեր·
քո առաջի՝ հաճեցու ցեր։

Տունք. II։

Սաղ

Սաղմոս. ԾԶ:

Ի չափաբերած՝ սաղմոս Դաւթեայ.
Մինչ նա փախչէր՝ ՚ի Սաւուղայ:

Տէր ողորմած՝ գթա՛ ՚ի մեզ.
զի յուսացեալ անձն իմ ՚ի քեզ:
2 Եւ ը̄ թեւօք՝ քոյ յուսացայց.
մինչ բռնութիք՝ անցցեն չարայց:
3 Առ որ̄ բարձրեալն՝ իմ բարբառ.
և առ Ա̄Ծ՝ աղաղակեալ:
4 Տէր առաքեաց՝ յերկնից զօրդին.
և զիս կեցոյց՝ բանիւ նորին.
՚ի նախատինս՝ եդ զնոսին.
որ ՚ի նանիր զիս կոխէին:
5 Զողորմութի՝ Տէր առաքեաց.
զճշմարտութի՝ իւր սէր յայտնեաց.
զանձն իմ փրկեաց՝ ՚ի գազանաց.
մինչ ննջէի՝ խռովեալ ՚ի բաց:
6 Ին ատամունքն՝ զէն նետք նոցին.
լեզուք սրպէս՝ սուր սուսերին:
7 Բարձրեաս յերկինս՝ դու որ̄ միայն.
փառք քո յերկրի՝ են ամենայն:
8 Ինձ որոգայթ՝ պատրաստեցին.
զանձն իմ նուաստ՝ խոնարհ արկին.
չար խորխորատ՝ ինձ փորեցին.
անկան ՚ի նոյն՝ նոքա ինքնին:
9 Սիրտ իմ պատրաստ՝ է որ̄ օրհնել.

նուագ

Նմա փառօք՝ սաղմոս ա սել:
10 Զարթիք փառք իմ՝ օրհնել յայգուց.
և ես զարթեայց՝ առաւօ տուց:
11 Տէր քեզ եղէց՝ ես խոստո վան.
երգս ասացից՝ յազգս հա մայն:
12 Մեծ է յերկինս՝ ողորմու թիւն.
մինչև է յամպս՝ ճշմարտու թիւն:
13 Բարձր է յերկինս՝ ած մի այն.
փառք իւր յերկրի՝ են ամե նայն:

Տունք. 13:

Սաղմոս. ԾԷ:

Ի կատարած՝ սաղմոս դաւ թի.
յարձանագիր՝ երգս կո չէ:

Արդարև թէ՝ ուղիղ է իք.
զարդարութի՝ միշտ խօսէ իք.
որդիք մարդկան՝ թէ ո՞րք է իք.
որով ուղիղ՝ դուք դատէ իք:
2 Քանզի և արդ՝ ի ձեր սըր տի.
զամբարշտութի՝ գործէք յերկ րի:
զի՛ անիրաւ՝ չար գործք մե ղի.
ձեռք ձեր նիւթեն՝ միշտ յաշխարհի:
3 Են մեղաւորք՝ յօտար մօ րէ.
սուտ խօսեցան՝ իսկ յարգան դէ:
4 Սրտմտութի՝ նոցա սըր տի.
ըստ նմանութե՝ եղև օ ձի.

ով իժի՛ և կամ քար   բի·
զի է խցեալ՝ զունկն իւր բըռ-   նի։
5 Զի զձայն թովչի՝ մի լուի   ցէ·
մի դեղ առցէ՝ 'ի դեղա   տուէ։
9 Զչար զատամունսն՝ տր̃ փշրես   ցէ·
և զժանիսն՝ խորտակես   ցէ։
7 Նոքա անարգ՝ միշտ եղի   ցին·
ջրոյ հեղելոյ՝ նմանես   ցին·
'ի սրոյ լարելն՝ տկարաս   ցին·
զերթ մոմ հալեալ՝ սպառես   ցին։
8 Զի հուր անկաւ՝ զլոյս ոչ տե   սին·
զփուշս իւրեանց՝ 'ի մխոյ չա   ւին։
որպէս դժնիկ՝ հրով վառես   ցին·
և կենդանւոյն՝ նոքա կիզ   ցին։
9 Ուրախասցի՝ արդարն յան   ձին·
մինչ հատուցումն՝ տեսցէ չա   րին։
եւ լուացէ՝ նա առան   ձին·
զձեռս իւր յարեան՝ մեղաւո   րին։
10 Թէ արդարև՝ մարդ ասաս   ցէ·
առն արդարոյ՝ պտուղ գու   ցէ։
զի է ա̃ծ՝ որ յինքե   նէ։
զնոսա յերկրի՝ միշտ դատես   ցէ։
Տունք. 10։ գուբղայս. 34։

Սաղմոս. ԾԸ։

'Ի չարաչարն՝ սաղմոս դաւ   թայ·
ցուցեալ շէրծան՝ 'ի սանձա   ղայ։

'Ի

Ի թշնամեաց՝ տէր զիս փըր կեա.
զի յարուցեալ՝ են յիմ վե րայ.
2 Ա՛ծ փրկեա՛ զիս յայնցա նէ.
ոյք զ չարիս՝ գործեն յանձ նէ.
զիս ապրեցո՝ տէր յարե նէ.
և 'ի մարդոյ՝ անիրա ւէ.
3 Զիս կամեցան՝ որսալ նո քին.
և յիմ վերայ՝ հզօրք հա սին.
4 Ո՛չ մեղք յանցանք՝ են յիս չա րին.
առանց մեղաց՝ եղէ յան ձին.
5 Զարթիր և տես՝ Ած ինք նին.
տր զօրութեց՝ իսրայէ լին.
6 Նայեաց առ իս՝ և ողոր մեա.
հեթանոսաց՝ տէր այց ա րա.
մի ողորմիր՝ երբէք նո ցա.
զ չարիս գործեն՝ որ անխը նայ.
7 Ընդ երեկոյս՝ յետս դարձ ցին.
հանգիստ անձանց՝ ո՛չ ընկալ ցին.
նոքա որպ՝ շունք սովե ցին.
զ քաղաքաւն՝ միշտ շրջե ցին.
8 Զի բերանօք՝ զօղանջէ ին.
սուր 'ի շրթունս՝ նոցա է ին.
9 Որդ ո՛վ լուաւ զայս առ ան ձին.
ծիծաղեսցիս՝ զ նոքօք ուժ գին.
արհամարհես՝ յոյժ սաստկա գին.
զ հեթանոսս՝ զամենե սին.

10 Ընդ քեզ պահեցից՝ զիմ զօրու թի·
զի է ած՝ իմ օգնու թի:
11 Ուխտ ած՝ տր իմ յերկ նէ·
ողորմութի՝ իւր կանխես ցէ·
ցոյց ինձ ած՝ դու 'ի քա ցէ·
'ի թշնամիսն՝ իմ յինքե նէ:
12 Մի՛ սպանաներ՝ տր զնո սին·
զի զժողովուրդս՝ մի մոռա ցին:
13 Քով զօրութե՝ ցրուեա՛՝ զնո սին·
Լե՛ր պաշտպան՝ դու իմ ան ձին:
14 Մեղք բերանոյ՝ և բանք շրթ թանց·
յամբարշտութե՝ ընկլցին իւ րեանց:
15 'ի ստութիս՝ իւրեանց նո քին·
և 'ի յանէծս՝ իսկ մատնես ցին:
'ի բարկութե՝ կատարա ծին·
սպառեսցին՝ 'ի միա սին:
16 Արդ գիտասցեն՝ ամենե քին·
զի տր ած մեր երկնայ ին:
որ յակովբայ՝ տիրէ ինք նին·
և ամենայն՝ ծագաց երկ րին:
17 Ընդ երեկոյս՝ ամենե քին·
դարձցին անդրէն՝ 'ի միա սին:
սով և շունք՝ զի սովես ցին·
զքաղաքաւն՝ որ շրջես ցին:
18 Նոքա յուտել՝ միշտ սփռւէ ին·
ոչ 'ի յագելն՝ տրտնջէ ին:
19 Ես զօրհնութիս՝ տն օրհնե ի·

յողորմութեան՝ յոյժ կնձայ իւ:
20 Զի դու եղեր՝ իմ պաշտը պան.
ապաւինի՝ տուն փրկու թեան:
յաւուր իմում՝ ՚ի նեղու թեան.
դու լեր ինքնին՝ ինձ օգնա կան:
21 Քեզ տայցեմ՝ երգս օրհնու թեան.
յոյս իմ ած՝ ողորմու թեան:
Տունք. 21 :

Սաղմոս. ԾԹ.

՚Ի չափաբերած՝ երգս պատմեան.
յորժամ էհար՝ զասորես տան:

Մինչ յերբ ած՝ զմեզ մերժեսցես.
մինչ բարկասցիս՝ գթա՛ ՚ի մեզ:
2 Դու շարժեցեր՝ զերկիր ուժ գին.
խռովեցուցեր՝ զսա ինք նին:
ամէր բժշկեա՝ զհարուած սո րին.
տատանեցաւ՝ ամենև ին:
3 Դու որ ցուցեր՝ յայտ յանդի ման.
յոյժ խստութի՝ ժողովրդ եան.
ետուր ըմպել՝ բաժակ. ցաս ման.
և մեզ գինի՝ յիմարու թեան:
4 Երկիւղածացդ՝ ետուր նշ ան.
զի ապրեսցին՝ ընդդէմ աղե ղան:
5 Որով ծառայք՝ քո փրկե ցան.

կեցո՛

կեցո՛ աջովդ լուր մեզ մի　　այն։
6 Տէր խօսեցաւ՝ 'ի սրբու　　թեանց·
բարձր եղէց՝ և ցնծա　　ցայց։
զի զսիւքէմ՝ բաժանե　　ցայց·
և չափեցից՝ զհովիտս յար　　կաց։
7 Իմ գաղայադ՝ և մանա　　սէ·
հզօրիչ գլխոյս՝ եփրեմ ի　　ցէ։
8 Իմ թագաւոր՝ յուդայ մի　　այն·
մովաբ յուսոյ՝ իմ աւա　　զան։
9 Գնայս յեդովմէ՝ ինձ ուղղես　　ցին·
ինձ այլազգիք՝ հնազանդես　　ցին։
10 Յամուր քաղաք՝ ո՞ զիս տար　　ցէ·
կամ յեդովմէ՝ առաջնոր　　դէ։
11 Թէ ո՛չ դու՝ որ զմեզ մերժե　　ցեր
ընդ զօրս մեր՝ տե՛ր ո՛չ ե　　լեր։
12 Օգնեա՛ մեզ տէ՛ր՝ 'ի նեղու　　թեան·
փրկիլ մարդով՝ է ընդու　　նայն։
13 Մեր զօրութի՝ է 'ի տեառ　　նէ·
նա զմեր նեղիչսն՝ արհամար　　հէ։

Տունք. 13։

Սաղմոս. Կ։

Ի չափաւորած երգս օրհնութեան ըեանօ
վա՜ Գերայն և Տէր էնոր ըեան։

Լուր

Լուր Տէր Աստուած՝ իմ աղօ   թից·
Նայեա՛ց յաղօթս՝ իմոց բա   նից։
2 Առ քեզ յերկրէ՝ Տէր կարդա   ցի·
՚ի վաստակել իմոյ՝ սըր   տի։
3 Զիս ՚ի վիմէ՝ բարձր արա   րեր·
և զգնացս՝ իմ ուղղէ   ցեր։
4 Հզօր աշտարակ՝ յոյս իմ ե   ղեր·
Ընդ դէմ թշնամւոյն՝ զօրացու   ցեր։
5 ՚Ի յարկս քո՝ միշտ բնակե   ցայց·
ընդ հովանեաւն՝ քով ծածկե   ցայց։
5 Դու ես Աստուած՝ Տէր երկնայ   ին·
լուար աղօթից՝ իմում ձայ   նին·
ժառանգութիւն՝ ետուր նո   ցին·
որք յանուանէ՝ քո երկըն   չին։
6 Զամս յաւելեր՝ թագաւո   րին·
ազգաց մինչ յազգս՝ աւուրք նո   րին։
7 Կայ և մնայ՝ Տեառն առա   ջին·
ողորմութիւն՝ որք խնդրէ   ին։
8 Այսպէս սաղմոս՝ քեզ ասա   ցից·
՚ի յաւիտեանս՝ յաւիտե   նից·
տաց քեզ զաղօթս՝ իմոց բա   նից·
օր ըստ օրէ՝ ըստ խորոց սըր   տից։

Տունք. 8. գուբղայս. 42.

Սաղմոս. ԿԱ.

՚Ի չափաւորած՝ սաղմոս գտա   նայ.
երգս ՚ի վերայ՝ եղեռող   մայ։

Անձն

Անձն իմ հնազանդ՝ լե՛ր աստու ծոյ.
զի է փրկիչ՝ անձին ի մոյ։
2 Նա է փրկիչ՝ և իմ աստ ուած.
մի առաւել՝ սասանե ցայց։
3 Մինչև յե՞րբ յառնէք՝ վերայ մար դոյ՞
սպանանել զանձն՝ յար դոյ.
ոպ յորմոյ՝ թիւրեցե լոյ.
և 'ի ցանկոյ՝ մերժեցե լոյ։
4 Մերժել զպատիւ՝ իմ խորհե ին.
յիւրեանց ծարաւս՝ ընթանայ ին։
5 Սուտ բերանօք՝ ոյք օրհնէ ին.
սրտիւք իւրեանց՝ անիծէ ին։
6 Անձն իմ հնազանդ՝ տն լե ցի՞
համբերութի՝ է ինձ ան տի։
7 Նա է ած՝ փրկիչ մարդ կան:
սասանեցայց՝ մի յաւե տեան։
8 Կայր զօրութե՝ անձին ի մոյ.
և փառք հոգւոյս՝ են յաստու ծոյ։
տէր օգնական՝ է իմ մարմ նոյ.
է առ ած՝ յոյս իմ հոգ ւոյ։
9 Յուսացարուք՝ 'ի տր ինք նին.
ազգք ժողովուրդք՝ ամենե քին։
զսիրտս առաջի՝ սփռել նո րին.
զի օգնական՝ է մեր ան ձին։
10 Բայց ընդունայն՝ են ազգք մարդ կան.
որդիք մարդկան՝ սուտեն հա մայն.

էն՚ի կշիռս՝ մեղանչա կան·
՚ի միասին՝ յունայնու թեան։
11 Մի՛ բնաւ ՚ի կամս՝ յուսայք չա րին·
յափշտակել՝ ցանկայք նո վին·
թէ մեծութիւն՝ արուի՞ հաս ցին·
մի՛ բնաւ ձեր սիրտք՝ յօժարես ցին։
12 Տէր միանգամ՝ Ած մեզ խօսե ցաւ·
և զայս երկուս՝ լուա՛ք նո վաւ։
13 Է յԱյ՝ միշտ զօրու թիւն·
և իսկ քո Տր՝ ողորմու թիւն։
Հատուցանես՝ դու ՚ի ժա մուն·
իւրաքանչիւր՝ ըստ գործս նո ցուն։

Տուն. 13։

Սաղմոս. ԿԲ։

՚Ի չափաբերած՝ սաղմոս դաւթեան.
Մինչ գտեալ նստէր՝ յանապատ տեղն։

Աստուա՛ծ Ած՝ ես իմ ան ձին·
առ քեզ կանխեմ՝ առաւօ տին։
յոյժ ծարաւեալ՝ է իմ հո գին·
քանի՞ պատիկ՝ և ոչ իմ մար մին·
2 Զերթ անապատ՝ և անջր դին·
ոչ Ճանապարհ՝ գոյ ՚ի նը մին։
3 Այսպէս ՚ի սուրբ՝ ցանկամ լի նել·
զփառս զօրութեան՝ քո տես նել։
4 Զի լաւ են ինձ՝ քո գթու թիւնք·

միշտ

միշտ գովեսցեն՝ զքեզ իմ շըր թունք։
5 Այսպէս ՚ի կեանս՝ զքեզ օրհնե ցից․
զձեռս իմ յանուն՝ քո համբար ձից։
6 Իբր ՚ի ճարպոյ՝ գիրութե նէ․
լցայ ՚ի քոյդ՝ բարութե նէ․
շրթամբք իմովք՝ յայսմ հե տէ․
զքեզ իմ բերան՝ միշտ օրհնես ցէ։
7 Զի թէ յիմում՝ իսկ յանկող նին․
զքեզ յիշէի՝ ՚ի գիշե րին․
Է առաւօտս՝ կանխեալ ինք նին․
ընդ քեզ խօսէի՝ ՚ի խորա նին։
8 Զի դու եղեր՝ իմ օգնա կան․
Է քեւ ցնծացայց՝ ՚ի յաւէ տեան։
9 ՚Ի գալ զկնի՝ քո իմ ան ձին․
զիս ընկալաւ՝ աջ քո մե ծին։
Եւ ՚ի նմանիր՝ ՚ի զուր նո քին․
զանձն իմ յերկրի՝ միշտ խնդրե ցին։
10 Մտցեն յանդունդս՝ ՚ի միա սին․
և ՚ի ներքոյ՝ Է խորս երկ րին։
նոքա ՚ի ձեռս՝ սրոյ մատնես ցին․
չար աղուեսուց՝ բաժին լի ցին։
11 ՚Ի տէր յուսալ՝ Թագաւո րին․
նոքա երդուօղքն՝ յոյժ գովես ցին․
խցցին բերանք՝ չարաց նո ցին․
զամբարշտութ․՝ ոյք խօսէ ին։

Տունք․ II․

Սաղ

Սաղմոս. ԿԳ.

՚Ի չափաբերած՝ երգս ՚ի ձայն Հեր.
Նոյն ճայն Նաժիպ՛ էն ասալծն տիպ.

Լուր ով Տծ՝ իմ աղօ թից.
խնդրուածայս՝ իմոց բա նից.
զանձն իմ փրկեա ով Համա նից.
՚ի յերկիւղէ՝ չարին հնա րից.
2 Զիս ՚ի չարաց՝ ծածկեա նա ցին.
զամբարշտութի՝ ոյք գործէ ին.
3 Ոյք սուսեր՝ զլեզուս սրե ին.
և զաղեղունս՝ յիս լարե ին.
4 Ու ՚ի գաղտնիս՝ ձգել նա ցին.
ոյք Զծ սրտիւք՝ ուղիղ է ին.
յանկարծակի՝ ձգել ՚ինա սին.
մի երկիցեն՝ երբէք նո քին.
5 Յանձինս իւրեանց՝ ոյք աւան ձին.
զբան չարութե՝ զօրայու ցին.
ինձ որոգայթ՝ չար Թաղու ցին.
զայս ոչ տեսցէ՝ ով ասա ցին.
6 Զամբարշտութի՝ ոյք քննէ ին.
՚ի քննութի՝ պատրաստէ ին.
7 Այր մատիցէ՝ Զծ խորս իւր սրդ տի.
սակայն Տծ՝ բարձր եղի ցի.
8 Նետք տղայոց՝ են վէրք նո ցին.
լեզուք իւրեանց՝ տկարաս ցին.
ամենեքեան՝ խռովես ցին.

չար

չար ա՟ նոսա՝ ոյք հայե լին:
9 Երկեան նոքա՝ ամենե քին.
մարդ ամ՟՝ ՚ի միա սին,
զգործս այ՟՝ և պատմե ցին.
և զարարածն՝ ՚ի միտ ա ռին:
10 Արդարք ՚ի տէր՝ ուրախա ցին.
զի յուսացան՝ ՚ի նմա նո քին:
որով նոքա՝ միշտ գովե ցին.
և ոյք սրտիւք՝ ուղիղ է ին:

Տունք. 10: գուբղայս 34:

Սաղմոս. ԼԳ:

՚Ի չափաւորած՝ երգս ՚ի դա հեր.
զ՟ Գեղեցկոյն՝ են դէմք ձա նդէ:

Քեզ վայելէ՝ երգս օրհնութեան.
տր՟ ՚ի սիովն՝ ՚ի յաւի տեան.
քեզ տր՟ տայեն՝ աղօթք միայն.
յերուսաղէմ՝ ամենե քեան:
2 Լուր աղօթից՝ իմում ձայ նին.
առ քեզ գայցեն՝ համայն մար մին:
3 Անօրինաց՝ բանք առաւ ձին.
՚ի մեր վերայ՝ յոյժ զօրա ցին:
զամբ՟րշտութ՟ս՝ մեր բնա ծին.
դու տր՟ քաւեա՝ բանիւ քոյ ին:
4 Են երանեալք՝ ոյք ընտրես ցին.
՚ի քո գաւիթս՝ բնակես ցին:

5 Բարութէ՛ տան քո լց ցին.
որ է տաճար՝ քո սքանչե լին.
6 Լուր մեզ այ՝ ըն ամենայ նի.
որ ես փրկիչ՝ մարդկան ազ գի.
յոյս այ՝ ծագաց երկ րի.
եւ որ՚ի ծով՝ բացեայ հե ռի.
7 Ո՛ զերկինս՝ պատրաստես ցէ.
եւ զօրութի՛ զգենու զանձ նէ.
8 Ո՛ զմեծութի՛ ծովու խռո վէ.
եւ զձայն ալեաց՛ ցածուցա նէ.
9 Զի հեթանոսք՝ ամենե քին.
քոյ յերեսաց՝ յոյժ խռովես ցին.
բնակիչք երկրի՝ ՚ի միա սին.
՚ի նշանաց՝ քոց երկր չին.
10 Ելս արեւու՝ առաւօ տին.
ընդ երեկոյս՝ զուարճաս ցին.
արբեցուցեր՝ զերկիր ինք նին.
մեծ արարեր՝ զարմատ նո րին.
11 Գետն այ՝ ջուրբ լցու ցեր.
մեզ կերակուր՝ պատրաստե ցեր.
12 Զակօս նորա՝ արբեցու ցեր.
եւ զարմտիսն՝ բազմացու ցեր.
13 Յօղել ՚ի բոյսս՝ զուարթաս ցին.
պսակ տարւոյ՝ քո քաղցրաս ցին.
14 Պարարտութք՝ դաշտք քո լց ցին.
գեղեցկութք՝ պարարտաս ցին.
15 Բլուրք ցնծութի՝ քեւ զգես ցին.
եւ

և խոյք մաքեայ՝ զոհաբերձա ցին։
16 Հովիտք ցորեանով՝ յոյժ առատ ցեն.
աղաղակեն՝ և օրհնես ցեն։

Տունք. 16։

Սաղմոս. ԿԵ։

Ի կատարած՝ երգս սաղմո սի.
վն յարութեն էն միջս Ես Նէսս

Աղաղակել՝ առ տէր յեր կին։
Համայն երկիր՝ ՚ի միա սին.
սաղմոս ասել՝ անուան նո րին.
զփառս օրհնութե՛ երգելով մին։
2 Տն ասացէք ամենե քին.
որպէ՛ս ահեղ՝ գործք քո է ին.
՚ի զօրութե՛ քում ահա գին.
քեզ թշնամիք՝ քո սուտ ցին։
3 Երկիրք երկիր՝ ամենե քեան.
երկիրպագցեն՝ քեզ տր մի այն։
քեզ սասացեն՝ երգս օրհնու թեան.
սաղմոս երգել՝ լաւ քում ա նուան։
4 Եկայք տեսէք՝ ամենե քեան.
զգործս այ՝ յոյժ հիաց ման։
են յոյժ ահեղ՝ ՚ի խորհրդ դեան.
քան զմրդ՝ որդւոց մարդ կան։
5 Որ ՚ի ցամաք՝ զծովն դար ձոյց.
յատանաւորք ընդ գետս ան ցոյց։

6

6 Ուրախացուք՝ 'ի նա նո   վին։
որ զօրութե՛ տիրէ նո   ցին։
7 Աչաւք նորա՝ ա՛ծ այ   ին·
'ի հեթանոսս՝ միշտ հայես   ցին·
եւ՛ ոյք զնա՝ դառնայցու   ցին·
յանձինս իւրեանց՝ մի բարձրաս   ցին։
8 Դուք հեթանոսք՝ զտ՛ր օրհնես   ցէք·
զձայն օրհնութե՛ բարձրայցու   ցէք։
9 Այն որ 'ի կեանս՝ զանձն իմ ետ   ինձ·
ո՛չ դողութիւն՝ ետ իմ ո   տից։
10 Զմեզ փորձեցեր՝ ա՛ծ յերկ   րի·
ո՛պ արծաթ՝ որ քննես   ցի։
11 Զմեզ յորոգայթ՝ տ՛ր իջու   ցեր·
յոյժ նեղութի՝ ը՛ թիկունս ե   դեր·
եւ զմարդիկ՝ իսկ անցու   ցեր·
որ առ գլխովք՝ մեր կանգնե   ցեր։
12 Ընդ հուր եւ ջուր՝ զմեզ անցու   ցեր·
եւ 'ի հանգիստ՝ զմեզ հա   ներ։
13 Մտից 'ի տուն՝ պատարա   գօք·
զուխտ իմ տաց քեզ՝ փախարա   նօք·
զոր խոստացայ՝ շրթամք ի   մով·
զայն խօսեցայ՝ իմ բերա   նով։
14 Ես զողջակէզս՝ իմ ուղղա   լից·
խոյօք խնկովք՝ քեզ մատու   ցից։
քեզ զուարակս՝ յոյժ Ճարպա   լից·
եւ զիմ նոխազս՝ նուիրե   ցից։
15 Եկայք լուարուք՝ ամենե   քին·

Այլ երկնչիք՝ տեառնէ վե րին.
Ձեզ պատմեցից՝ զ բան նո րին.
զոր ինչ արար՝ իմում ան ձին:
16 Առ որ բանիւ՝ միշտ կարդա ցի.
և զնա լեզուաւ՝ բարձր արա րի:
17 Թէ յիս զ մեղս՝ տեսանէ ի.
միթէ՞ լսէր տ̄ր՝ ինձ յերկ րի:
18 Վս̄ այսորիկ՝ տ̄ր ինձ լը ուաւ:
՚ի խնդրուածս՝ իմ նայե ցաւ:
19 Օրհնեալ է տ̄րն՝ իմ երկնայ ին.
նա որ զաղօթս՝ իմ առ ան ձին.
զողորմութի̄ն՝ յինէն բնա ւին.
ոչ ՚ի բացեայ՝ արար յերկ րին:
Տուն. 19:

Սաղմոս. Կ Զ:

՚Ի չափաւոր՝ էրգս փառ Բեան.
Քնչ նա փառչաւ՝ ՚ի յորդա նան:

Աստուած փրկիչ՝ մեզ ողորմեա.
քո ամ̄ աջովդ՝ զմեզ օրհ նեա.
ցոյց մեզ զերեսդ՝ օգնել փու թա.
քովդ գթութբ̄՝ մեզ ողոր մեա.
2 Զի զ Ճանապարհս՝ քո Ճանա չել.
զ քո փրկութի̄՝ յազգս պատ մել:
3 Առ քեզ ա̄ծ՝ ժողովք մարդ կան.

յայտնի

յայտնի եղեն՝ քեզ խոստա մեան:
4 Ազգ. ամենայն՝ ուրախա ցին.
դու զժողովուրդս՝ դատիս ինք նին.
եւ յուղղութի՝ ձգես զնո սին.
առաջնորդես՝ զամենե սին:
5 Քեզ ժողովուրդք՝ խոստովա նին.
զքէն գոհասցին՝ ամենե քին:
6 Ետ զիւր պտուղ՝ երկիր ինք նին.
զմեզ տր ած՝ օրհնեայ նո վին:
7 Միշտ տր ած՝ զմեզ օրհնես ցէ.
բնաւք երկիւցեն՝ ՚ի նմա նէ:

Տունք. 7: դուբղայս. 42:

Սաղմոս. ԿԷ.

՚Ի կատարած՝ երգս ՚ի դաւթ. Չոր.
Վեր յարուցե՝ էն դէմք եա նիւ:

Յարեաւ ած՝ փառօք վե րին.
Եւ թշնամիք՝ իւր ցրուես ցին:
զի յերեսաց՝ տն նո րին.
միշտ փախիցէ՝ իւր ատե լին:
2 Որպ եւ ծուխք՝ պակասես ցին.
զերթ մոմք՝ առաջին հրոյ հալ ին.
չարք կորիցեն՝ այնպէս նո քին.
իսկ յերեսաց՝ տն նո րին:
3 Արք եւ արդարք՝ ՚ի միա սին.

յորժ ցնծասցեն՝ տն առա ջին·
յուրախութե՝ խուրեանց նո քին·
տն փառօք՝ զուարձաս ցին:
4 Զտր օրհնեցէք՝ ընդ զօրս մե րին·
զ գնայս ուղղեցէք՝ նմա յերկ րին:
ընդ արեւմուտս՝ նստեալ նը մին·
քանզի է տէր՝ անուն նո րին·
5 Սէք ցնծասցեն՝ տն առա ջին·
չարքն յերեսաց՝ խռովես ցին:
6 Տէր դատաւոր՝ այրեաց որ բոց·
'ի սրբութե՝ յուրում տեղ ւոջ:
7 Զի զ միակրօնս՝ տր յինքե նէ·
'ի տան իւրում՝ բնակեցուս ցէ·
յորժ քաջութբ՝ զ կապեալս հա նէ·
եւ զ դառնացողս՝ ը՝ դժոխս մատ նէ:
8 Ընդ ելանելն՝ քեզ տէր ինք նին·
ժողովրդեանն՝ քո առա ջին·
ընդ քեզ անցանելն՝ յանապա տին·
իսկ շարժեցաւ՝ երկիր նո վին·
9 Զի 'ի սինէ՝ երկինք ցօ ղին·
տն առաջի՝ խորայէ լին:
10 Ըստ ձրեւ կամաց՝ պատրաստե ցեր·
ժառանգութե՝ քում յորդե ցեր·
դու զ հիւանդն՝ հաստատե ցեր·
յոր զ գազանդ՝ բնակեցու ցեր:
11 Քով քաղցրութբ՝ պատրաստե ցեր·
դու աղքատի՝ սատուցած է ղեր·

դրան

զբան քո ետուր որոց տէր մեր·
ոյք մեզ եղեն՝ աւետա բեր։
12 Եւ թագաւոր՝ տէր զօրու թեկ·
զգեղեցկութի՝ տան քո յար կայ·
է բաժանեալ՝ յաւար ազ գայ·
Թէպէտ ննջէն՝ ը̃ մէջ վիճա կայ։
13 Արծաթապատ՝ թեւք աղաւ նւոյ·
են թիկնամէջքն՝ ՚ի գոյն ոսկ ւոյ։
14 ՚Ի գումարել՝ երկնաւո րին·
զթագաւորս՝ վերայ նո րին·
ապխտակափայլ՝ պայծառա ցին·
և ձիւնասցի՝ սաղմոն նո վին։
15 Լեառն ա̃յ՝ լեառն պա րարտ·
դու զինչ կարծես՝ լեառնդ հրպարտ
16 Լեառն ա̃յ՝ ը̃ որ հաճե ցաւ,
տէր ՚ի նմա՝ բնակե ցաւ,
քանզի և տէր՝ խսկ կամե ցաւ·
զի բնակիլ՝ և ընդ նո վաւ։
17 Բիւրապատիկ՝ են կառք նո րին·
հազար ուղղիչք՝ որ ուղղէ ին·
զի է բազմեալ՝ տէր ՚ի նո սին·
և ՚ի սինէ՝ խուր սր̄ լե րին·
18 Ել ՚ի բարձունս՝ գերեաց գը̃ս կայն·
բաշխեաց զաւարս՝ պարգև մարդ կան։
թերահաւատք՝ ժողովե ցան·
և ՚ի նմա՝ բնակե ցան։
19 Օրհնեալ է տէր՝ ա̃ծ ինք նին·

է

է տուաչնորհ՝ փրկիչ ազ գին։
20 Է կենարար՝ տէր յինքե նէ.
զի ելք մահու՝ են 'ի տեառ նէ։
21 Սակայն ա̃ծ՝ փշրէ ուժ գին.
զ թշնամեաց՝ գլուխս նո ցին.
քննէ զհերն՝ նա կարծնո ղին.
յուրեանց 'ի մեղս՝ որ երթայ ին։
22 Ասաց ա̃ծ՝ ես դարձու ցից.
'ի յանդնդոց՝ զնոսա հա նից.
եւ 'ի միջոյ՝ ծանեաց ի ժից.
անդրէն 'ի դաւրս՝ զայն կորզե ցից։
23 Որ թացցի՝ լեզուք քոց շանց.
'ի յարենէ՝ քոց թշնա մեաց։
24 Գնացք քո ա̃ծ՝ երեւե ցին.
գնացք ա̃յ՝ թագաւո րին։
25 Զերգս հանել՝ քոց իշխա նաց.
'ի մէջ գովչայ՝ եւ կուսա նաց։
26 Օրհնել զա̃ծ՝ 'ի միա բին.
զ տէր յաղբերայն՝ իսրայէ լին։
27 Զարմանալին՝ բենիա մին.
իշխան յուդայ՝ առաջնոր դին.
եւ իշխանայն՝ զաբուղո նին.
նեփթաղիմայ՝ մեծ իշխա նին։
28 Քոյլ զօրութե̃՝ տէր հրամայ եա.
զայս զօրացո՝ ընդ մեզ հաստա տեա։
29 'ի տաճարէ՝ սբ̃ սիոյ նին.
քեզ թագաւորք՝ նուէր մատու ցին։

30 Դու տէր սաստեա՛՝ բանիւ քոյ ինս.
՚ի յեղեգան՝ գազան ուժ գլինս.
՚ի զուարակայ՝ ժողովս ազ գլինս.
և յերինջոյ՝ դասս նո ցլինս:
31 Զի այնոքիկ՝ յոյժ խոտես ցլինս.
որ արծաթով՝ ընտրեալ է ինս.
զ Հեթանոսս՝ ցրուեա՛ ուժ գլինս.
ընդ պատերազմ՝ ոյք կամին ցլինս:
32 Յեգիպտոսէ՝ հրեշտակք գայ ցենս.
քեզ ձեռնտու՝ հնդիկք ե ղենս:
33 Իշխանք երկրի՝ զտէր օրհնես ցենս.
երգ սաղմոսաց՝ տն ասաս ցենս:
34 Նմա ճանապարհ՝ առնեն յերկ րինս.
որ յարևելս՝ նստի յեր կինս:
35 Ընդ ձայն զօրութե՝ զձայն իւր տայէ.
զփառս տն՝ տուք յինքե նէ:
36 Անդ ՚ի վերայ՝ իսրայե լինս.
վայելչութի՝ յոյժ մեծ է ինս.
իսկ զօրութի՝ փառաց նո րինս.
մինչև յերկնից՝ ամպս հա սինս:
37 Տէր առ սրբովքն՝ է սքանչե լի.
նա է աստուած՝ իսրայե լի.
38 Տայ զօրութի՝ ժողովրդ եան.
է միշտ օրհնեալ՝ տէր յաւի տեան:

Տուն. 38.

Սաղմոս. ԿԸ.

Ի կատարած սաղմոս Դաւ̃ թին.
վասն այլայլելոյն վշ̃ նո ցին.

Կեցո̃ Ած՝ զիս առ ան ձին.
զի ջուրք վշտաց՝ յանձն իմ հասին
ընկլայ ՚ի խորս՝ անդնդայ ին.
ո՛չ գոյ հանգիստ՝ ինձ ՚ի տե ղին.
2 Զի եմ ՚ի խորս՝ եկի ծո վին.
և զիս շրջանք՝ ընկղմե ցին.
3 Յաղաղակելս՝ վաստակե ցի.
և իմ կոկորդ՝ կերկերե ցի.
4 Աչք իմ նքթեալ՝ նուաղե ցին.
ինձ առ Ած՝ յուսալ յերկ րին.
5 Քան զհեր գլխոյս՝ բազումէ ին.
ոյք ՚ի նանիր՝ զիս ատէ ին.
6 Յոյժ զօրացա՛ն՝ յիս թշնա մին.
և ՚ի նանիր՝ իմ ատե լին.
յափշտակեալ՝ չէ՛ր ինչ բնա ճին.
իսկ տուժէի՝ նոցա ուժ գին.
7 Զմեղս իմ ծանեա՛ւ՝ Ած ինք նին.
յորմէ յանցանքս՝ ոչ ծածկե ցին.
8 Մի բնա՛ւ վս̃ իմ՝ ամաչես ցեն.
ոյք տր̃ Ած՝ քեզ համբե րեն.
և՛ մի վս̃ իմ՝ պատկառես ցեն.
զքեզ տր̃ Ած՝ ոյք խնդրես ցեն.

9

9 Զքէն համբերի՝ նախատա նաց․
և զիմ երեսս՝ ամօթ ծած կեաց:
10 Օտար եղէ՝ յիմոց եղ բարց․
և հիւր իմոյս՝ մօր զաւա կաց:
11 Տան քո նախանձ՝ ա̄ր զիս կե րան․
Է̄ նախատչօքդ՝ անձն իմ ան կան:
12 Խոնարհեցայ՝ պահօք յան ձին․
ինձ նախատինք՝ եղեն սո վին․
քուրձ արարի՝ զհանդերձս ինք նին․
եղէ առակ՝ զի ես նո ցին:
13 Զինէն նոքա՝ չար խորհէ ին․
և առ դրունս՝ ոյք նստէ ին․
զիս կատակեալ՝ այպն առնէ ին․
և ոյք գինի՝ որ ըմպէ ին:
14 Առ քեզ յաղօթս՝ ա̄ր ես կայ ի․
՚ի ժամանակ՝ ընդունե լի:
15 Լուր ինձ ՚ի քում՝ ողորմու թեան․
՚ի ճշմարիտ՝ քո փրկու թեան:
16 Զիս ապրեցո՝ ա̄ր ՚ի կա ւոյն․
ընկլայց ՚ի մեղս՝ մի չարա գոյն․
զի ապրեցայց՝ ՚ի յատե լւոյն․
և ՚ի խորոց՝ ջուրց անդըն դոյն:
17 Մի ջուրց պտոյտք՝ զիս ընկըղ ցեն․
զիս մի անդունդք՝ ընկղմես ցեն․
մի յիմ վերայ՝ ջրհորք եղ ցեն․
զբերանս իւրեանց՝ խոկ կափուս ցեն:
18 Լուր ինձ տէր քո՝ ողորմու թե․

և

և լսեա հայեա՝ քով գթու   թե.
տէր մի լինէն՝ դառնար ցաս   մամբ.
զի ես նեղեալ՝ եմ յոյժ ան   ձամբ:
19 Յանձն իմ հայեա՛ց և զիս կե   ցո՛.
՚ի թշնամեաց՝ զիս ապրե   ցո:
20 Զնախատինս՝ իմ դու գի   տես.
և պատկառանս՝ իմ տեսա   նես:
21 Համայն նեղիչք՝ իմոյ ան   ձին.
են հանապազ՝ քո առա   ջին.
նախատանաց՝ բանից նո   ցին.
սիրտ իմ համբեր՝ թշուառա   գին:
22 Ինձ ՚ի նեղիս՝ ակն ունէ   ի.
զի թէ ընդ իս՝ ո՞ տրտմես   ցի.
ո՛չ ոք գտաւ՝ յորոյ ան   տի.
մխիթարել՝ ինձ հաւա   տի:
23 Ինձ կերակուր՝ և ըմպե   լի.
ետուն քացախ՝ խառնեալ լե   ղի:
24 Սեղանք նոցա՝ և առ նո   սին.
չար յորոգայթ՝ նոցա լի   ցին.
՚ի հատուցումն՝ մեղաց նո   ցին.
ը̅ գայթագղութեցն՝ զոր գործե   ցին:
25 Այլ աչք նոցա՝ խաւարես   ցին.
զի մի տեսցեն՝ նոքա նո   վին.
և՛ զթիկունս՝ կարի ուժ   գին.
միշտ կորացո՝ դու տէր նո   ցին:
26 Ընդ քոյ բարկութե՝ անկանի   ցին.
սրտմտութիւ՝ հասցէ նո   ցին:

27

27 Երկիր նոքա՝ անցերես ցին ;
՚ի յարկս իւրեանց՝ մի բնակես ցին ։
28 Զոր դու հարեր՝ հալածե ցին.
Է վէրս ցաւոց՝ իմ յաւել լին ։
29 Դիր առ մեղօք՝ զմեղս նո ցին.
յարդարութեն՝ քո ոչ մը տին ։
30 ՚Ի դպրութենէ՝ քոյ ջնջես ցին.
Է քո արդարս՝ մի գրես ցին ։
31 Աղքատ ցաւած՝ եմ ես յերկ րին.
քո փրկութի՝ զիս ընկալ ցին ։
32 Միշտ օրհնեսցին՝ զտր օրհնու թբ.
բարձր արարից՝ զնա գովու թբ ։
33 Հաճոյ է տն՝ սբ պատա րագ.
քան զոր բերէ՝ եղջիւր կճ ղակ ։
34 Տեսցեն աղքատք՝ ուրախաս ցին.
զտր խնդրեցէք կեցջիք յան ձին ։
35 Լուաւ տր որբոց՝ և տնան կաց.
ոչ զիւր կապեալսն՝ արհամար հեաց ։
36 Երկինք երկիր՝ զտր օրհնես ցեն.
և ՚ի ծովու՝ ոյք զեռաս ցին ։
37 Տէր զսիոն՝ փրկէ ինք նին.
հրէաստանի՝ քաղաքք շի նին ։
38 Անդ շինեսցեն՝ բնակես ցին.
ժառանգեսցեն՝ ՚ի նմա նո քին ։
39 Անդ քո ծառայք՝ հաստատես ցին.
զքեզ ոյք սիրեն՝ անդ բնակես ցին ։

Տունք. 38 ։

Սաղ

Սաղմոս. Կ Թ։

Ի չափաբերած՝ երգս դրան Բեանօ

Ի՛ յեղանակ՝ Իւր Գըչու Բեանս

Ա՜ծ յօգնել՝ դու ինձ նայ եա.
ինձ յընկերել՝ որ իմ փու թա՛։
2 Ամաչեսցեն յամօթ լի ցին.
զանձն իմ յերկլի՝ ոյք խնդրե ին.
ամաչեսցեն՝ յետս դարձ ցին.
և ոյք զինէն՝ չար խորհէ ին։
3 Ամաչեսցեալ՝ յետս դարձ ցին.
և ոյք վա՜շվա՜շ՝ ինձ ասէ ին։
4 Յոյժ ցնծասցեն՝ ամենե քին.
զքեզ որ Ա՜ծ՝ ոյք խնդրե ին։
5 Մեծ է Ա՜ծ՝ միշտ ասէ ին.
զքո փրկութի՜՝ ոյք սիրէ ին։
6 Աղքատ տնանկ՝ եմ ես յան ձին.
Ա՜ծ օգնեա՛՝ դու ինձ յերկ րին.
դու ես փրկիչ՝ որ երկնայ ին.
մի յամենար՝ քում ծառայ ին։

Տունք. 6. գուբղայս. 44։

Սաղմոս. Հ։

Ի չափաբերած՝ սաղմոս դրան Բայ.

Երգս որդւոցն՝ Յովնադաբ Եայ։

Տր յուսացայ՝ ՚ի քեզ մի այն.
ամաչեցից՝ մի յաւի տեան.
փրկեա Տր՟ քում՝ արդարութե՟
զիս ապրեցո՛ միշտ անսա սան։
2 Առ իս քո զունկն՝ խոնարհե ցո՛.
ողորմութբ՟՝ քով զիս կե ցո՛։
3 Ինձ ապաւէն՝ լե՛ր Տր՟ ինք նին.
և զիս կեցո՛՝ յամուր տե ղին.
Հաստատութի՟՝ լե՛ր իմ սր տին.
և ապաւէն՝ իմոյ ան ձին։
4 Զիս ՚ի ձեռաց՝ փրկեա՛ չա րին.
և ՚ի ձեռաց՝ անիրա ւին։
5 Համբերութի՟՝ ես իմ սր տին.
մանկութե՟՝ յոյս իմ ան ձին։
6 Հաստատեցայ՝ ես յարգան դէ.
յոյս իմ ես դու՝ յորովայ նէ.
Ինձ օգնութի՟՝ ո՛չ յուստե քէ.
բայց առ ՚ի քէն՝ միշտ եկես ցէ։
7 Զի նշաւակ՝ եղէ մարդ կան.
դու ես հզօրիչ՝ իմ օգնա կան։
8 Լցցի բերան՝ իմ գովու թբ՟.
զփառս երգեցից՝ քեզ օրհնու թբ՟.
զոր հանապազ՝ քեզ գոհու թբ՟.
փառս երգեցից՝ վայելչու թբ՟։
9 Մի ընկենուր՝ զիս Տր՟ մի այն.
՚ի ժամանակս՝ խոր ծերու թեան.

՚ի

'ի պահպանել՝ իմ զօրու   թեան.
մի՛ զիս թողուր՝ 'ի նեղու   թեան:
10 Ինձ թշնամիք՝ իմ ասա   ցին.
զանձն իմ և ոյք՝ պաշարե   ցին.
զինէն նոքա՝ չար խորհե   ին.
զատելութե՛՝ բանս ասէ   ին:
11 Եթող զնա՝ տր առան   ձին.
'ի հալածել՝ հասցուք նը   մին.
զի ո՛չ ոք է՝ յանտի նո   ցին.
որ փրկեսցէ՝ զանձն նո   րին:
12 Տէր մի՛ հեռի՝ առնիր յի   նէն.
նայեաց յօգնել՝ տր ինձ անդ   րէն:
13 Ամաչեսցեան՝ պակասես   ցին.
ոյք չարախօս՝ զ ինէն կա   ին.
զգեցցին զամօթ՝ ամենե   քին.
չար ոյք զանձնէ՝ իմ խորհե   ին:
14 Յուսամ 'ի քեզ՝ տր իմ փըր   կիչ.
և յօրհնութիւն՝ քո յաւե   լից:
15 Զարդարութիւն՝ քո պատմե   ցից.
զօր համապազ՝ զ քեզ գովե   ցից:
16 Ո՛չ թէ ոմն՝ 'ի դպրս   ցի.
խարդախութի՝ ինչ դիտէ   ի.
'ի զօրութիւն՝ քո տր մը   տի.
զարդարութիւն՝ քո յիշէ   ցի:
17 Զիս ուսուցեր՝ 'ի բնէ ան   տի.
զարդարութիւնդ՝ պատմել յերկ   րի:
18 'Ի ծերանալն՝ մինչ իմ խո   րին.

տէր

տէ՛ր մի թողուր՝ զիս առան   ձին։
19 Մինչև բազում՝ քո պատմես   ցի·
է որ գալոցն՝ ամենայ   նի։
20 Զարդարութ͞իս՝ քո առան   ձին·
մինչ՚ի բարձունս՝ եհաս յեր   կին·
զոր արարեր՝ մեծ յոյժ ազ   գին·
ո՞ նման է՝ տ͞ր քեզ յերկ   րին։
21 Ինձ նեղութ͞ի՝ որչափ ցու   ցեր·
և չարչարանս՝ բազմացու   ցեր·
դարձար և զիս՝ սփոփե   ցեր·
զիս ՚ի խորոց՝ երկրէ հա   ներ։
22 ՚Ի զօրութ͞իւդ՝ յաճախե   ցեր·
դարձար և զիս՝ մխիթարե   ցեր·
յերկրէ խորոց՝ տ͞ր զիս հա   ներ·
միւսանգամ՝ ապրեցու   ցեր։
23 Արդ քեզ եղէց ես խոստո   վան·
ը͞ սաղմոսայ՝ պատրաստու   թե·
քեզ ասացից՝ երգս օրհնու   թե·
իսրայէլի՝ ս͞բդ յաւի   տեան։
24 Շրթունք իմ տ͞ր՝ յոյժ ցնծաս   ցէ·
յորժամ սաղմոս՝ քեզ ասի   ցէ·
զոր փրկեցեր՝ անձն իմ յախ   տէ·
և ՚ի չարին՝ բռնութե   նէ։
25 Եւս և լեզու՝ իմ հանա   տի·
զարդարութ͞իս՝ քո խօսես   ցի։
26 Յամօթ լիցին՝ ամենե   քին·
և ոյք ինձ չար՝ մինչ խնդրե   ին։

Սաղմոս. ՀԱ։

'Ի չափաբերած՝ սաղմոս գրած ըէն.
'Ի Սողոմոն՝ որդէ նո րէն։

Աստուած փրկիչ՝ իմոյ ան ձին.
տուր զիրաւունս՝ քո արքայ ին։
զարդարութիւն՝ քո երկնայ ին.
ուստ որդւոյ՝ թագաւո րին։
2 Զքո ժողովուրդս՝ արդարու թբ.
դատել զաղքատս՝ քով իրա ւամբ.
3 Առյեն լերինք՝ զխաղաղու թի.
և բլուրք ազգիս՝ զարդարու թի։
4 Տէր աղքատայ՝ իրաւ առ նէ.
զորդիս տնանկայ՝ միշտ կեցու ցէ։
զամբարտաւանս՝ զիջուցա նէ.
և զբռնութիւն՝ խորտակես ցէ.
5 Ընդ արևու՝ մնալ նը մին.
ապդէ մինչ յազգ՝ նախ քան զլու սին։
6 Ոպ զանձրև՝ յաւուր գար նան.
որ 'ի վերայ՝ իջցէ գեղ ման։
ոպ և ցօղ՝ անապա կան.
ցօղէ յերկիր՝ Ձ սիրտ մարդ կան։
7 Ընդ ծագեսցէ՝ յաւուր նո րին.
արդարութի՝ յերկրի նո ցին։
խաղաղութի՝ մեծ եղի ցին.
կատարեսցի՝ մինչև լու սին.

8 Ծովէ 'ի ծով՝ տիրէ նո ցին.
և 'ի գետոց՝ ըստ ծագս աշխար հին:
9 Նախ ըստ նմանէ՝ հնդիկք անկ ցին.
հող կերիցէ՝ իւր թշնա մին:
10 Թարսիս կղզեաց՝ արքայք գայ ցեն.
նմա պատարագս՝ նոքա մատուս ցեն:
տեարք արաբոյ՝ սաբայ եւ ցեն.
նոքա պատարագս՝ նմա բեր ցեն:
11 Նմա թագաւորք՝ երկիր պագ ցեն.
ազգք ամ՟՝ ծառայես ցեն:
12 Փրկեաց զաղքատն՝ 'ի հզօ րէ.
զտնանկ և զաղքատն՝ միշտ 'ի չա րէ:
ո՛չ է որոյ՝ 'ի նոյա նէ.
որ օգնական՝ նմա եւ ցէ:
13 Յաղքատ 'ի տնանկն՝ անխայես ցէ.
զորոց զանձինս՝ միշտ կեցուս ցէ:
ե՛ւ 'ի վաշխից՝ չարեաց յերկ րէ.
զանձինս նոցա՝ տէր փրկես ցէ:
14 Է պատուական՝ անուն նո րա.
միշտ առաջի՝ աչաց նո ցա:
զի նա կեցցէ՝ տացի ն մա.
յարաբացւոց՝ ոսկւոյն ըն ծայ:
15 Նոքա յաղօթս՝ առ նա կայ ցեն.
զօր հանապազ՝ զնա օրհնես ցեն:
16 Ընդ համայն երկիր՝ նա եղի ցի.
և առ լերամբք՝ հաստատես ցի:
17 Քան զլիբանան՝ նա բարձրաս ցի.

պտուղ

պտուղ նորա՝ յոյժ քաղցրա ցի։
՚ի քաղաքի՝ տեառն ծաղ կի.
զերթ խոտ երկրի՝ պալարես ցի.
18 Օրհնեալ անուն՝ տն յաւի տեան.
նախ քան զարև՝ անուն նո րայն։
19 ՚Ի նա համայն՝ ազգ օրհնես ցեն.
նմա ազինք՝ երանի ցեն։
20 Օրհնեալ է տրն՝ իսրայէ լին.
որ սքանչելիս՝ արար յերկ րին։
է միշտ օրհնեալ՝ անուն նո րին.
լցցին փառօքն՝ ամենե քին։

Տունք. 20, գուբղայս. 46։
Կանոնս գուբղայս. 7։ սաղմոս. 27։
Տունս. 280։

Երգս աղօթից է Աննայ ին.
Մօրն Ձցի՝ Սամուէ լին։
(I. Թագ՛՛ 2. 10։)

Սիրտ իմ ՚ի տր՝ հաստատե ցաւ.
յծ եղջիւր՝ իմ բարձրա ցաւ։
2 Ընդ արձակեցաւ՝ տր իմ բե րան.
՚ի թշնամեայ՝ վերայ հա մայն։
ուրախ եղէց՝ քև տր մի այն.
՚ի փրկութե՝ քում յաւի տեան։
3 Զի ոչ գոյ սբ ոք յիւր ան ձին.
այլ զ ած՝ տր մեր վե րին։

չիք

չէք սուրբ երբէք՝ ամենև ին՝
բայց յոյ՝ մերձէ նո րին։
4 Մի բնաւ խօսիք՝ դուք ը̄ նո սին․
զամբարտաւան՝ բանս չա րին։
մի ը̄ ձեր բերան՝ ելցէ բնա ւին․
բան չար հպարտ՝ մեծաբա նին։
5 Տէր գիտութեց՝ տր̄ է մի այն․
և տր̄ աստուած՝ ողորմու թեան։
Պատրաստեսցէ՝ զ բան պիտու թեան․
առ արարածս՝ իւր ամե նայն։
6 Հաստ աղեղունք՝ հզօրաց լը քան․
տկարք զօրութե̄՝ յոյժ վառե ցան։
7 Հացի՟ յագեալքն՝ նուաղե ցան․
յոյժ բարութե̄՝ քաղցեալք լը ցան
8 Ամուլն յերկրի՝ եօթն ծը նաւ․
և բազմածինն՝ նուաղե ցաւ։
9 Տէր որ զանձինս՝ մեռուցա նէ․
և տր̄ անդրէն՝ կեցուցա նէ։
նա 'ի դժոխս՝ իջուցա նէ․
և վերստին՝ անտի հա նէ։
10 Տէր որ զ մեզ՝ աղքատ առ նէ․
դարձեալ և տր̄՝ մեծացու ցէ։
զամբարտաւանս՝ խոնարհ առ նէ․
և զ տառապեալն՝ բարձրացու ցէ։
11 Զնոսա իշխանս՝ նոցին առ նէ․
յաթոռ փառացն՝ նստուցա նէ։
12 Աւ լուսաւորայ՝ զուխտս կատա րէ․

զամե

զանձն արդարոյ՝ նա օրհնես ցէ։
13 Ոչ թէ հզօրն՝ 'ի նոյա նէ։
նա զօրացի՝ յանձնէ իւր մէ·
զի է յոյժ սր̄՝ ա̄ծ յինքե նէ·
զհակառակորդսն՝ տկար առ նէ։
14 Մի պարծեսցի՝ բնաւ յաւէ տեան·
խորհրդականն՝ յիւր խորհըր դեան։
եւ մի հզօրն՝ 'ի զօրու թեան·
կամ մեծն իւրում՝ 'ի մեծու թեան։
15 'Ի ա̄ծ պարծի՝ որ պարծես ցէ.
եւ յիւր խորհուրդս՝ զա̄ծ ծանի ցէ։
16 Մինչ զիրաւունս՝ առնէ սըր տին·
զարդարութի̄՝ գործէ յերկ րին։
17 Տէր եւ յերկնին՝ յոյժ սըրտ մամբ.
դատէ զաշխարհս՝ արդարու թբ̄։
18 Տայ զօրութի̄՝ թագաւո րին·
եւ բարձր առնէ՝ զեղջիւր նո րին։
Տունք· 18։

ՄԱՂԹԱՆՔ։

Զի յոյժ եղջիւր՝ իմ բարձրաս ցի·
յա̄ծ փրկիչն՝ իմ կենդա նի·
սիրտ իմ 'ի ա̄ծ՝ ա̄ծ ամենայ նի։
տն̄ հաւատով՝ հաստատես ցի·
Մարդատէր՝ ա̄ծ՝ բան հօր որ դի·
վն̄ անարատ՝ մօր քո կու սի։

վն̄

վս՜ խաչիդ՝ պատուակա նի·
ընկա՛լ զաղաչանս՝ քո ծառայ· ի·

Քարոզ և աղօթք՝ ողորմեայ և 'ի Ներսէսեան
շանոնայն:

Վասն զշնորհս՝ գտանե լոյ·
զողորմութի՛ տն մե րոյ:
աղաչեսցուք՝ զ տր միա բան·
որ՝ ողորմեա՛ ազգի մարդ կան:
Զպարտութեց՝ զ մեզ փրկե լոյ·
յորդայթից՝ ազատե լոյ:
Աղաչես՛՛:
Վ՜ անձանց՝ քրիստոնէ ից·
և տանց նոցին՝ բարեպաշ տից:
Աղաչես՛՛:
Որք'ի լերինս՝ են բնա կեալք·
հարքն մեր սրբք՝ հաստա ցեալք·
Աղաչես՛՛:
Որք սաղմոսիւք՝ միշտ օրհնէ ին·
զ ժամանակս՝ իւրեանց ան ձին:
Աղաչես՛՛:
Վ՜ հոգւոյն՝ հանգուցե լոյ·
ուղիղ'ի տր՝ ննջեցե լոյ:
Աղաչես՛՛:
Ե՜ ևս վս՝ միշտ միա բան·
սբ՜ հաւատոյս ճշմարտու թեան:
Աղաչես՛՛:

Զան

Զանձինս մեր՝ և զմի   մեան.
յանձն արասցուք՝ տն յանդի   ման:
Մեզ ողորմեա՛՝ տր գթու   թեան.
ըստ քում մեծի՝ ողորմու   թեան:
միշտ ասասցուք՝ ամենե,   քեան:
տր ողորմեա՛ ազգի մարդ   կան:

Ողոր.+:

Զքէն գոհանամք՝ ած բա   րի.
որ և փրկիչ՝ ամենայ   նի:
որ զարթուցեր՝ զմեզ յերկ   րի.
հանգստենէ՝ ՚ի քնոյ ան   տի:
Զարթո՛ զմիտս՝ մեր վշտա   լի.
առ քեզ ած՝ տր մեր երկ   նի:
որով տեսցեն՝ աչք մեր յայտ   նի.
զփրկութի՝ տնդ մե   ծի:
Զի եկեսցէ՝ և բնակես   ցի.
ածութիդ՝ առ մեզ յերկ   րի:
ողորմութի՝ քո հոգւա   նի.
և պահապան՝ միշտ մեզ լի   ցի:
Եւ զմեզ արա՛՝ քեզ արժա   նի:
միշտ ՚ի տուէ՝ ՚ի գիշե   րի.
զի մեզ խորհել՝ ՚ի մեր սըր   տի.
զպատուիրանս՝ քո սբ բա   րի:
Փառաւորել՝ միշտ մեզ յերկ   րի.
զհայր և զորդի՝ և սբ հո   գի:
այժմ և յաւէտ՝ ընդ ամենայ   նի.
՚ի յաւիտեանս՝ անզրաւե   լի:
Ամէն:

՚ի

Ի ծնունդս անճեալ խորհրդեայսոյ․
Փեսան տր̃՝ Երկնիրդագ ցուց։

Կեն դանարար՝ տր̃ զօրու թեան․
աղբիւր բարեաց՝ անմահու թեան։
դու ես քն̃՝ ա̃ծ մի այն․
փրկիչ և տր̃՝ ազգի մարդ կան։
Որ շնորհեցեր՝ մեզ յաւ̃ի տեան․
'ի գիշերի՝ յառնել հա մայն։
առ քեզ լինել՝ միշտ խոստո վան․
վս̃ խրատ̃անյդ՝ արդարու թեան։
Այժմ աղաչեմք՝ զքեզ տր̃ մի այն․
արա զմեզ՝ պատրաստա կան։
զի 'ի ժամու՝ աւա̃ծ տեան․
լինիլ ը̃ սեռ՝ քո ամե նայն․
Փառաւորել՝ զքեզ միա բան․
ը̃ հօր և հոգւոյդ՝ միասնա կան․
այժմ և յաւէտ՝ և յանվախ ճան․
յաւիտենից՝ 'ի յաւի տեան։

Ամէն։

Մաղթանք։

Փառաւորեմք՝ միշտ համա բան․
երրորդութիւն՝ միասնա կան․
ընդ հօր և հոգւոյն՝ զբանն անսա հման
այժմ յաւիտեանս՝ և յանվախ ճան։

Ամէն։

Հայր մեր յերկինս։

ՏԱՂ

ՍԱՂՄՈՍ. ՀԲ:

Ի չափաբերած՝ ոտամբս շարեալ.
Երգս գրեալ՝ Ի յայս գայ:

Բարի է տ՛ր՝ Իսրայէ լին.
Եւ որք սրտիւք ուղիղ է ին:
2 Բայց ոտք իմ փոքր՝ սասանէ ին.
գնացք իմ սակաւ՝ գայթագղէ ին:
3 Ընդ անօրէնսն՝ նախանձէ ի.
զխաղաղութիւն՝ իբրև տե սի:
մեղաւորաց՝ ոչ գոյր յերկ րի.
վրէպ մահու՝ մեղաց պատ ժի:

4 Են հաստատուն՝ տանջանք նո ցին·
վ͞ս գործոյն՝ զոր գործե ցին։
չեն 'ի վաստակս՝ մարդկան նո քին·
և ը͞ն մարդկան՝ ոչ տանջես ցին։
5 Ամբարշտութ͞ի՝ կալաւ զնո սին·
և զչարութ͞ի՝ զիւրեամբք ար կին։
6 Իբր ի ճարպոյ՝ ելցէ ուժ գին·
ամբարշտութ͞ի՝ սրտից նո ցին։
զի չարութ͞բ՝ նոքա պնա ցին·
ա͞ը խորհրդոյ՝ իւրեանց սր͞տ տին։
7 Զբան չարութ͞ե՝ միշտ խօսէ ին·
և 'ի բարձունս՝ զչար խորհէ ին։
8 Զբերանս իւրեանց՝ յերկինս ե դին·
զլեզուս զերկրաւ՝ միշտ ածէ ին։
9 Իմ ժողովուրդք՝ այսրէն դարձ ցին։
գտցի աւուրքս՝ լի 'ի նո սին։
10 Զիա՞րդ գիտաց՝ ա͞ծ ասէ ին·
կամ գիտութ͞ի՝ գոյցէ՞ 'ի նմին։
11 Են մեղաւորք՝ ահա նո քին·
որ յաջողեալ՝ է խակ նո ցին։
կան և ունին՝ ամենե քին·
զմեծութ͞ի՝ այսր աշխար հին։
12 Սիրտ իմ 'ի զուր՝ արդարա ցի·
և սրբութ͞բ՝ զձեռս լուա ցի։
միշտ խոշտանկեալ՝ ես լինէ ի·
ը͞ն առաւօտս՝ կշտամբէ ի։
13 Թէպէտ այսպէս՝ ես պատմե ցի·

արդ

արդ յազգ որդւոց՝ քոյ ուխտե ցի։
14 Եա՛ 'ի մտի խմուածե դի·
Թէ այս է ջան՝ իմաստ ջի·
'ի սրբութի՝ տն մը տից·
զկատարածն՝ 'ի միտ ա ւից։
15 Ըստ նենգութե՝ սրտից նո ցին·
միշտ տարագիր՝ եղեն նո քին·
սակայն նոքա՝ կործանես ցին·
ըստ չարութեց՝ իւրեանց սրբո ինց
16 Յանկարծակի՝ ան՛երես ցին·
և կորուսեալ՝ սատակես ցին·
ըստ չարութե՝ իւրեանց է ին·
'ի յերազոյ՝ մինչ զարթուս ցին։
17 Դու տր՛ 'ի քում՝ 'ի քաղա քին·
անարգեսցես՝ զ պատկեր նո ցին·
Հուր բորբոքեալ՝ յիմում սրբ տին·
երիկամունքս՝ այլադու նին։
18 Արհամարհեալ՝ եղէ յան ձին·
ոչ գիտացի՝ ես զիմ բա րին։
եղէ անբան՝ քո առա ջին·
միշտ ը̄ քեզ եմ՝ ես առան ձին։
19 Զիմ ձեռանէ՝ զաջոյ կա լար·
'ի քո խորհրդս՝ առաջնոր դեալ։
և՛ յոյժ փառօք՝ զիս ընկա լար։
ը̄ սբս քո՝ համարե ցար·
20 Զի՞նչ կայ յերկինս՝ բնա՛ իմ բարին·
կամ զի՞նչ 'ի քէն՝ խնդրեմ յերկ րին։

21 Նուաղեցաւ՝ սիրտ իմ մար   մին·
ած սրտիս՝ եղև բա   ժին։
22 ՚Ի քէն հեռի՝ որք լինէ   ին·
իսկ կորիցեն՝ ՚ի միա   սին·
սատակեսցես՝ զամենե   սին·
որք ապստամբք՝ ՚ի քէն է   ին։
23 Առ տր̄ մերձիլ՝ է յոյժ բա   րի·
զի ես առ տր̄՝ զյոյս իմ ե   դի։
24 Զքո օրհնութիւն՝ միշտ պատմե   ցի·
դստեր ՚ի դրունս՝ սր̄ սիո   նի։

Տուն. 24։

Սաղմոս. ՀԳ։

՚Ի չափաբերած՝ սաղմոս դաւ֊ թեան·
Երգս ՚ի յասափ՝ իմաստու֊ թեան։

Ընդէ՞ր մերժեցեր՝ ած̄ ի սպառ·
և առ խաշամբ՝ քում բարկացար։
2 Զքո ժողովուրդս յիշեա կր   կին·
զոր ստացար՝ նախ զառա   ջին։
եւ փրկեցեր՝ զվիճակ նո   ցին·
զժառանգութի՝ քո երկնայ   ին։
3 Լեառն սիովնի՝ այս բարձրա   գահ·
որ բնակեցար՝ դու ՚ի սը   մա։
համբարձ զձեռն՝ քո ՚ի վե   րայ·
ամբարշտութե՝ իսպառ նո   ցա։

4 Ընկերացեալ՝ յոյժ Թշնա մին.
'ի սրբութեն՝ քում տաճա րին.
եւ ատելիք՝ քո պարծէ լին.
'ի բարութեն՝ իւրեանց տօ նին.
5 Զնշանս իւրեանց՝ դնեն 'ի նը շան.
ոչ 'ի վերուստ՝ զելը ծա նեան.
6 Իբր յանտառի՝ զդրունս նո րին.
որ փայտատօք՝ կոտորե ցին.
զայն փայտատօք՝ մրճովք նո քին.
կործանեցին 'ի միա սին.
7 Զսրբութի՝ քո այրե ցին.
զ խորան անուան՝ քո պղծե ցին.
8 Զի ազգ նոցա՝ 'ի միա սին.
իւրեանց 'ի սիրտս՝ խակ ասա ցին.
Լռեցուցուք՝ եկա՛յք ուժ գին.
զտօնս Այ՝ յերկրէ նո ցին.
9 Նշանս յերկրի՝ մեք յինքե նէ.
զի ոչ տեսաք՝ ինչ յումե քէ.
եւ մարգարէ՝ ոչ եւս գու ցէ.
ոչ ոք զմեզ՝ ճանաչի ցէ.
10 Մինչ եւ յերբ տր յանձնէ ինք նին.
Նախատեսցէ՝ զքեզ Թշնա մին.
Հակառակորդք՝ քո առա ձին.
զանուն քո սբ՝ բարկացու ցին.
11 Ընդէ՞ր դարձուցեր՝ զձեռըն քո.
զաջ քո խոպառ՝ 'ի քոյդ ծո ցոյ.
12 Մեր Թագաւոր՝ Այ ինք նին.

քա՛ն

քան զյաւիտեանս՝ է առա ջին.
Նա որ արար՝ ի մէջ երկ րին.
զփրկութիւն Իսրայէ լին.
13 Քով զօրութեամբ դու առ ինք նին.
հաստատեցեր՝ զծով խո րին.
խորտակեցեր՝ զգլուխ վիշա պին.
ի ջուրց վերայ՝ յոյժ սաստկա դին.
14 Դու փշրեցեր՝ զգլուխ վիշա պայ.
զնոյն կերակուր ետուր Հնդ կայ.
15 Զաղբիւր վտակս՝ բղխեցու ցեր.
զգետս սաստիկ՝ չորացու ցեր.
16 Քո է համայն՝ տիւ և գի շեր.
զլոյս և զարև՝ դու արա րեր.
զսահմանս երկրի՝ հաստատե ցեր.
զդարուն զամառն՝ դու ստեղ ծեր.
17 Այս ամենայն՝ քեզ յուշ լի ցին.
զի նախատեաց՝ զքեզ թշնա մին.
հակառակորդք՝ քո առան ձին.
զանուն քո սբ՝ բարկացու ցին.
18 Տէր մի մատներ՝ զնոսա չա րին.
ոյք խոստովան՝ առ քեզ առ նին.
և՛ մի զանձինս տնանկաց նո ցին.
մի մոռանար՝ իսպառ յերկ րին.
19 Յուխտ քո հայեա՛՝ չարեօք ուժ գին.
տունք ապշելոց՝ լցան յերկ րին.
20 Մի տնանկ աղքատք՝ ամաչես ցեն.
զանուն քո սբ միշտ օրհնես ցեն.

21

21 Արի ած՝ դատեա զնո ախն·
որք միշտ զմեզ՝ նախատե ին։
22 Մի մոռանար՝ զձայն քո գոչ չայ·
և զչարութի՝ քոյ ատե լեայ։
Տունք. 22· գուբղայս 46·

Սաղմոս· ՀԴ։

Ի կատարած՝ երգս օրհնութ եան·
սաղմոս յասափ՝ ի մնացորդ եան։

Քեզ խոստովան՝ տէր եղի ցուք·
զանուն ոք տէ՝ միշտ կարդասցուք
2 Զաքանչելիս՝ քո պատմե ցից·
եմ՝ դատեցայց՝ մինչ ժամ ա ռից։
2 Զի մաշեցաւ՝ երկիր ուժ գին·
և ամենայն՝ բնակիչք նո րին·
Հաստատեցի՝ ես առ այն ձին·
և առ հիմամբք՝ զսիւնս նո րին։
4 Անօրինաց՝ ես ասա ցի·
անօրինիք՝ մի բնաւ յերկ րի·
մեղաւորաց՝ խօկ ասէ ի·
Թէ ձեր եղջիւրք՝ մի բարձրա ցի։
5 Զեղջիւրս՝ի վեր՝ մի համբարձ ջիք·
մի զայ՝ թիւր խօսես ջիք։
8 Զի ոչ եթէ՝ յարեւե լից·
ոչ՝ի կուսէ՝ յարեւմ տից։

՚յանապատէ՝ ո՛չ ՚ի վայ րից·
այլ դատաւո՛ր՝ տէ՛ր է ընա ՛րից:
7 Զայս ած՝ խոնարհ առ նէ·
և նա զայն՝ բարձրացու ցէ·
լի՛ ՚ի ձեռին՝ բաժակ արկ ցէ·
խոնարհեցոյց՝ յայս յայսմա նէ:
8 Մի՛ սպառեսցի մրուր նո րին·
զնա մեղաւո՛րք արբցեն յերկ րին:
9 Ես ցնծացայց՝ միշտ ՚ի նը մա·
երգս ասացից՝ ած յակով բայ:
10 Մեղաւո՛րաց եղջիւրք փըշ րին·
և արդարոյն՝ բարձր եղի ցին:

Տունք 10:

Սաղմոս· ՀԵ:

՚ի կատարած՝ երգս օրհնու թեան·
սաղմոս յասափ՝ իմաստու թեան:

Յայտնի է տէր՝ հրէաստա նին·
մեծ է անունն իսրայէ լին·
2 Խաղաղութի՛ եղև տե ղին·
է բնակութի՛ սիոնն նո րին:
3 Անդ խորտակեաց՝ տէր սաստկա գին·
զզօրութի՛ նետից՝ չա րին:
զզէն և սուր՝ ՚ի միա սին·
Ճակատամարտ՝ բռնաւո րին·

4

4 Ես լուսատու՝ ամենեւ ին.
յաւիտենից՝ լերանց նո ցին.
որոտիւք անմիտքն՝ յոյժ խռովեա ցին.
Եւ քունս իւրեանց՝ ոչ ինչ գր տին:
5 Արք ամենայն՝ 'ի միա սին.
'ի մեծութեան՝ իւրեանց ձե ռին.
'ի քուն սաստէ՝ տր ննջե ցին.
եւ ոյք 'ի ձիս՝ հեծեալ է ին:
6 Ես ահաւոր՝ եւ սքանչե լի.
ո՞վ կալ կարէ՝ քո առա ջի.
երեւեցար՝ յերկնից ան տի.
քո բարկութիւն՝ եղեւ յայտ նի:
7 Երկիր երկեաւ՝ յահէ բա նին.
հիմունք նորա՝ սասանէ ին.
ի դատաստան՝ յառնել նո րին.
Եւ կեցուցանել՝ զհեզս երկ րին:
8 Խորհուրդք մարդկան՝ ամենեւ ին.
միշտ խոստովան՝ առ քեզ առ նին.
իմաստութբ՝ ծածկալք լո րին.
զքեզ օրհնեսցեն՝ յաւէտ նո քին:
9 Դուք ուխտս դիք՝ 'ի ձեր սր տին.
կատարեցէք՝ տն վե րին.
ամենեքեան՝ 'ի միա սին.
որ էք բնակեալ՝ շուրջ զնո վին:
10 Տուք պատարագս՝ ահաւո րին.
սրտիւ հոգւք՝ ձեր քանե ցին.

Է

է ահաւո՛ր՝ ամենև ին.
քան զթագաւորս՝ համայն երկ րին:
Տուն. 10:

Սաղմոս. ՀԶ:

Ի կատարած՝ սաղմոս վասն Իդայ.
Երգս յասափ. զէփէռով ձայ:

Ձայնիւ առ տր̄՝ ես կարդա ցի.
նայեաց առ իս՝ լուաւ իմ ձայնի:
2 Ի նեղութեան՝ իմում սըր տի.
ձեռօք իմովք՝ զտր̄ խնդրե ցի:
յոր յուսացայ՝ ՚ի գիշե րի.
ոչ խաբեցայ՝ տն̄ առա ջի:
3 Մխիթարել՝ զիս ոչ կա մէր.
ուրախ եղէ՝ յիշելըզ տէ՛ր:
մինչ հոգայի՝ անձն իմ տրտ մէր.
և յիս հոգի՝ իմ նուա ղէր:
4 Աչք իմ պահուց՝ ժամանե ցին.
ոչ խօսեցայ՝ վս̄ իմ ան ձին:
ընդ խորհել զաւուրսն՝ իմ առա ջին.
զամս յիշեցի՝ յաւիտե նին:
5 Ես խօսեցայ՝ ՚ի գիշե րի.
՚ի նեղութեան՝ իմում սըր տի:
զանձնէ իմմէ՝ մինչ հոգա յի.
յիս տառապէր՝ միշտ իմ հո գի:

6

6 Մի՞թէ զիս տէ՛ր միշտ մերժես ցէ·
եւ 'ի հաճել՝ ո՞չ յաւել ցէ:
7 Կամ թէ իսպառ՝ զի՞ս արգել ցէ·
զողորմութի՜ն՝ յինէն բարձ ցէ·
եւ կամ զիւր բանն՝ կատարես ցէ·
ազգէ մինչ յազգ՝ զմեզ նեղես ցէ:
8 Գթալ մոռասցի՛ կամ յինքե նէ·
եւ զգթութի՜ն՝ իւր արգել ցէ:
9 Այժմ ասացի՛ թէ սկը սայ·
աջով նորին՝ նորոգե ցայ:
10 Զգործն յիշեցի 'ի սկզբա նէ·
զսքանչելիսն՝ զոր նա առ նէ:
11 Համայն 'ի գործս՝ քո խորհե ցայ·
'ի ձեռագործս՝ քո հայե ցայ:
12 Են ճանապարհքդ 'ի սրբու թե·
ո՞վ է ա՜ծ՝ մեծ քան զհա մայն·
ով զա՜ծ՝ մեր սեփհա կան·
որ սքանչելիս՝ առնէ մի այն:
13 Զքո զօրութի՜՝ դու մեզ ցու ցեր·
եւ քով բազկա՜՝ զմեզ փրկե ցեր:
14 Զքեզ ջուրք ա՜ծ՝ տեսեալ եր կեան·
'ի ջուրց բազմաց՝ խորք խռովե ցան:
15 Ձայն մեծ ետուն՝ ամպք ամե նայն·
ձայնէ անուիդ՝ նետք քո գը նան:
16 Փայլատակմունքդ՝ երեւե ցան·
հիմունք երկրի՝ խռովե ցան:
17 Են ճանապարհք քո 'ի ծո վին·

Հետք քո 'ի ջուրս՝ ոչ երև ին։
18 Առաջնորդեա՛ ո՜պ խա շին·
ժողովրդեանս՝ իսրայե լին·
եւս և 'ի ձեռն՝ մեծ նո ցին·
ահարոնի՛ և մովսէ սին։

Տունք. 18։ դուբղայս. 38։

Սաղմոս. ՀԷ։

'Ի չափաբերծ՝ երգս օրհնութ րն·
սաղմոս յասափ՝ իմաստութ րն։

Նայեցարուք՝ ժողովք մարդ կան·
յօրէնս իմ՝ դուք ամե նայն·
եւ՛ ունկն դիք՝ ամենե քեան·
'ի բերանոյ՝ բանս իմ հա մայն։
2 Բացից բերանս՝ իմ առա կօք·
խօսել զ բանս՝ օրինա կօք։
3 Որ լուա՛ք՝ ծանեաք ինք նին·
զոր հարքն մեր՝ մեզ պատմե ցին։
4 Ո՛չ ինչ բնաւ՝ բանք ծածկես ցին·
յորդւոց իւրեանց՝ յազգ յայլ նո ցին·
զտն օրհնութիւ՝ միշտ պատմե ին·
և սքանչելիքն՝ որ լինե ին։
5 Բանն առ յակոբ՝ հաստատե ին·
զոր եւ յօրէնս՝ իսրայե լին։
6 Զոր պատուիրեաց՝ հարցն մե րոց·

և

և զայն եցոյց՝ ուղղոց խ   րոց.
7 Ծնչին որդիքն՝ և յարի   ցեն.
ուղղոց խուրեանց՝ զայս պատմես   ցեն.
ոչք առ ած՝ գլոյս դի   ցեն.
մի զգործս տն՝ մոռանայ   ցեն։
8 Զպատուիրանս՝ խնդրեն նո   րին.
ով և հարքն՝ մի եղի   ցին։
9 Են դառնացող՝ ազգ չար նո   քին.
զսիրտս խուրեանց՝ ոչ ուղղե   ցին.
ոչ առ ած՝ տքին երկնայ   ին.
զհոգիս խուրեանց՝ հաստատե   ցին։
10 Են ոնդաձիգք՝ ծնունդք եփրե   մին.
զնետս 'ի մարտի՝ որ դարձու   ցին։
11 Ո՛չ յուխտի տն՝ նոքա կա   ցին.
և ըստ իրաւանցն՝ ոչ գնա   ցին։
12 Միշտ զերախտիսն՝ մոռանայ   ին,
զոր սքանչելեօք՝ եցոյց նո   ցին։
13 Զսքանչելիս՝ իւր առան   ձին.
զոր նա արար՝ առ հարբք նո   ցին.
յեգիպտացւոց՝ յերկրի նո   րին.
և տայանու՝ անդր 'ի դաշ   տին։
14 Հերձ նա զծովն՝ նոքա ան   ցին.
ով 'ի տիկս՝ ջուրքըն կա   ցին։
15 'Ի տուէ ամպով՝ առաջնոր   դէր.
'ի լոյս հրոյ՝ զգիշերն հա   նէր։
16 Հերձ նա զվէմն՝ յանապա   տին.
ետ 'ի խորոյ՝ որ ըմպե   ին։

17 Զջուրսն 'ի վիմէն՝ եհան նո ցին.
ող զգետս՝ ջուրքն հոսէ ին։
18 'Ի մեղանչել՝ այլ յաւե լին.
զոր̄ն յանջրդի՝ բարկացու ցին։
19 Յիւրեանց 'ի սիրտս՝ զ որ̄ փորձե ցին.
զ կերակուր՝ մինչ խնդրէ ին։
20 Մ'իշտ զա̄յ՝ տրտնջէ ին.
մի՞թէ կարող՝ է տալ ին.
պատրաստեսցէ՝ խակ առան ձին.
որ̄ մեզ սեղան՝ յանապա տին։
21 Զվէմն եհար՝ ջուրք հոսէ ին.
յորմէ վտակք ջուրց խաղա ին։
22 Արդ ե՞ւ նա մեզ՝ հաց տալ կա րէ.
կամ մեզ սեղան՝ պատրաստե ցէ։
23 Վա̄ այսորիկ՝ զայս որ̄ լը ուաւ.
ժողովրդեանն՝ յապաղե ցաւ.
հուր 'ի յակոբ՝ բորբոքե ցաւ.
զիսրայէլի՝ յոյժ բարկա ցաւ։
24 Զի ոչ յա̄ն՝ հաւատա ցին.
'ի փրկութին՝ ոչ յուսա ին։
25 Եւ 'ի վերուստ՝ հրաման ամ պոց.
զ դրունս երկնից՝ եբաց ս րոց.
եւ մանանայ՝ ժողովրդ դոց.
ւ կերակուր՝ խակ քաղցե լոց։
26 Զհաց երկնից՝ եւ որ̄ նո ցին.
զ հաց հրեշտակաց՝ մարդիկ կե րին.
եւ կերակուր՝ իջոյց ու ժ դին.

'Ի

'ի լիութիւն՝ տը̃ 'ի նո սին։
27 Զհողմն սաստիկ՝ հան հալա ծոյ.
ած զօրութբ՝ շուրջ հիւսի սոյ։
28 Զերթ հող տեղեայ՝ միս 'ի նո սին.
ո՛պ զաւազ՝ թռչունք ի ջին։
29 Ընդ բանակօք՝ է արկ նո ցին.
շուրջ զ վրանօքն՝ մերձ առ նո սին։
30 Կերեաւ նոցա՝ յագենա լին.
եւ ցանկութի՝ սրտից նո ցին.
չեղեն կարօտ՝ ամենե ւին.
ցանկութե յիւրեանց սը̃ր տին։
31 Մինչ կերակուրք՝ ը̃ բերանս է ին.
էջ բարկութի՝ տն̃ 'ի նո սին։
32 Զբազումս սպան՝ 'ի նոցա նէ.
կորոյս զընտիրս՝ յիսրայե լէ։
33 Յայնժամ մեղան՝ ամենե քին.
զսքանչելեացն՝ չհաւատա ցին։
34 Պակասեցան՝ աւուրք նո ցին.
եւ ամք նոցա՝ փութով ան ցին։
35 Սպանանէր՝ մինչ զնո սին.
նոքա դարձեալ՝ զնա խնդրե ին։
եւ առ ած՝ խիկ դառնա յին.
նմա առաւօտ՝ նոր առնէ ին։
36 Էր օգնական՝ ած նո ցին.
որոյ փրկիչ՝ եղեւ ինք նին։
37 Լոկ բերանօք՝ զնա սիրե ցին.
լեզուօք իւրեանց՝ նմա ստե ցին։

38

38 Սիրտքն ընդ նմա՝ ուղիղ չէ ին·
Եւ ոչ ուխտին՝ հաւատա ցին։
39 Այլ նա գթած՝ էր առ նո սին·
Եւ միշտ քաւէր՝ զմեղս նո ցին։
40 Զիւր բարկութիւն՝ դարձուցա նէր·
Զսրտմտութիւն՝ ոչ բորբ քէր։
41 Յիշեաց թէ են՝ նոքա մար մին·
Այլ ոչ դառնայ՝ ելեալ հո գին։
42 Քանիցս անգամ՝ յանապա տին·
Նոքա զբարձրեալն՝ բարկացու ցին։
43 Դարձան անդրէն՝ զՏէր փորձե ցին·
Որով զսուրբն՝ զայրացու ցին։
44 Զձեռն նորա՝ ոչ յիշե ցին·
Որով փրկեաց՝ նա զնո սին։
45 Արար նշանս՝ որպէս նո վին·
Եւ զիւր արուեստս՝ ամենայ ին·
յեգիպտացւոց՝ յերկրի նո ցին·
Եւ տայանու՝ անդր ի դաշ տին։
46 Դարձոյց յարիւն՝ զգետս նո ցին·
Զի մի արբցեն՝ անտի նո քին։
47 Ընդ շանաճանճ՝ նա առա քեաց·
Զնոսա գորտիւն՝ ապակա նեաց։
48 Նա եւ ժանկոյ՝ զպտուղ նո ցին·
Եւ մարախոյ՝ զվաստակ ագ գին։
49 Հար կարկտիւ՝ զայգիս նո ցին·
Եւ եղեմամբ՝ զթզե նին։
50 Այլ զանասունս՝ կարկտոյ մատ նեայ·

Եւ

և զստացուածսն՝ հրով դա տեաց։
50 Զսրտմտութի՝ իւր առա քեաց․
և բարկութե՝ զնոսա նե ղեաց։
51 Ընդ նոսա տանջանս՝ խիկ առա քեաց․
չար հրեշտակաւ՝ զազգն տան ջեաց։
52 'Ի մահուանէ՝ ոչ անխայ եաց․
և զանասունսն՝ 'ի մահ մատ նեց։
53 Հար զանդրանիկս՝ եգիպտաց ւոց․
Ի յարկս քամայ՝ սկիզբն վաստա կոց։
54 Եւտ նա յորդան՝ ժողովրր դեան․
և յանապատ՝ զնոսա ե հան։
55 Առաջնորդեաց՝ յուսով նո ցին․
և ծով ծածկեաց՝ զթշնա մին։
56 Եհան 'ի լեառն՝ իւր սրբու թե․
աջով նորին՝ որ ստա ցան։
57 Զհեթանոսս՝ մերժեաց ան տին․
ժառանգեցոյց՝ զնմ յերկ րին․
եւ բնակեցոյց՝ յխորում յար կին։
զազգն ամ՝ իսրայէ լին։
58 Զած բարձրեալն՝ դառնացու ցին․
զվկայութիւնս ոչ պահե ցին։
59 Զերթ հարքն իւրեանց՝ խոտորե ցան․
ոպ զաղեղն՝ և թիւր դար ձան։
60 Զնա 'ի բագինսն՝ դառնացու ցին․
նմա դրօշելովքն՝ նախանձ ար կին։
61 Լուաւ Ած՝ արհամար հեաց․
և զիսրայէլ՝ յոյժ անար գեաց։

62 Մերժեայ յիւրմէ՝ զնոյին խո րան.
զոր բնակեցոյց՝ ՚ի մէջ մարդ կան։
63 ՚Ի գերութի՝ զնոսա մատ նեաց.
և զգեղ նոցա՝ չար թշնա մեաց։
64 Զողովուրդն՝ ՚ի սուր մատ նեաց.
զժառանգութիւն՝ ՚ի բաց կոր զեաց։
65 Զերիտասարդս՝ հուր մա շեաց.
ոչ ոք սգացաւ զկուսա նաց։
66 Ծեր քահանայք՝ ՚ի սուր ան կան.
չէր ոք որ լայր՝ զայրիս նո ցայն։
67 Զարթեաւ տէր՝ ՚ի քնոյ ան տին.
ոպ հզօր՝ թափէ զգի նին։
68 Յետս եհար՝ զիւր թշնա մին.
՚ի նախատինս՝ եդ զնո սին։
69 Զյովսեփու՝ խորան մեր ժեաց.
զազգն եփրեմի՝ նա ոչ հա ճեաց։
70 Զազգն յուդայ՝ միայն ընտ րեաց.
զլեառն սիովն՝ զոր և սի րեաց։
71 Զսրբութի՝ նորա շի նեաց.
յերկրի յաւէտ՝ զայն հաստա տեաց։
72 Զդաւիթ ծառայ՝ իւր որո շեաց.
զնա ընկալաւ՝ հօտէ խա շանց.
՚ի ծնելոցն՝ վերջին ընտ րեաց.
զոր ընկալաւ՝ և յոյժ սի րեաց։
73 Զյակովբ ծառայ՝ իւր նա հով ուէց.
և զիսրայէլ՝ իւր ժառան գեաց։
74 Տէր արածէր՝ անդ զնո սին.

իմաս

իմաստութե՛ խելոյ սըր տին։
յանմեղութի՛ խելոյ ձե ւին.
առաջնորդեր՝ անդ միշտ նո յին։
Տունք. 74։

Սաղմոս. ՀԸ։

՚Ի կատարած՝ երգս օրհնութ ըն̅.
սաղմոս յասափ՝ իմաստութ ըն̅։

Տ Հեթանոսք՝ ժառանգե ցին.
զսբ̅ տաճար՝ քո պղծե ցին։
Զերուսաղէմ՝ աւերե ցին.
զմրգապահայ՝ հիւղս ար րին.
զդիակունս՝ սբ̅յ նո յին.
գէշ թռչնոյ՝ նոքա ար կին։
3 Զշուրջ սաղիմաւ՝ զարիւնս հե ղին.
չէր ոք թաղել՝ որ զնո սին։
4 Մեք նախատինք եղաք նո ցին.
դրացեաց մերոյ՝ ամենե ին.
յոյժ ծաղր եւ այպն՝ ՚ի մէջ նո ցին.
որ շուրջ զմեօք՝ անդէն է ին։
5 Մինչ յե՞րբ ա̅ծ՝ մեզ բարկաս ցի.
զերթ հուր նախանձն՝ բորբոքես ցի։
6 Հեղ զբարկութի՛ քո ՚ի նո սին.
զքեզ ո՛չ ծանեան՝ ոյք աւան ձին.
եւ ո՛չ զանուն՝ քո կարդա ցին.
կերեալ զյակոբ՝ աւերե ցին։

7

7 Մի՛ զմեղս յիշեր մեր զառա ջին.
աղքատացաք՝ զի յոյժ յան ձին.
վաղվաղեսցէ՝ առ մեզ ուժ գին.
ողորմութի՛ւ քո երկնայ ին:
8 Օգնեա՛ մեզ տր՟՝ փրկիչ վե րին.
վասն փառաց՝ անուան քոյ ին:
9 Զմեզ 'ի ձեռաց՝ փրկեա՛ չա րին.
քաւեա՛ զմեղս՝ մեր բնա ւին:
10 Մի՛ ասասցեն՝ երբեք նո քին.
Թէ ուր Ած՝ ո՞ւր է նո ցին:
11 'Ի հեթանոսս՝ յայտնի լի ցին.
աչաց մերոց՝ հուպ առա ջին.
առ 'ի խնդրել՝ զվրէժս նո վին.
սբ՟ հեղման՝ արեան նո ցին:
12 Տե՛ր մինչ մայէ՝ քո առա ջին.
խոկ հեծութի՛ւ գերեաց նո ցին.
ըստ մեծութե՛ քո ս՟բ բազ կին.
շահեա՛ զորդիս՝ որ սպան ցին:
13 Դարձեաց մերոց՝ հատո ուժ գին.
եօթնապատիկ՝ 'ի ծոց նո ցին.
նախատանաց՝ բանիւ նո վին.
որ տր՟ զքեզ՝ նախատե ցին:
14 Մեք ժողովուրդք և քո խա շինք.
առ քեզ Ած՝ խոստովա նիմք.
ազգէ մինչ յազգ՝ պատմեն նո վիմք.
զքո օրհնութի՛ս՝ տր՟ մեր ան ձինք:

Տունք. 14:

Սաղ

Սաղմոս, ՀԹ։

'Ի չափաբերած՝ երգս օրհնութեան ըստ.
սաղմոսն յաւուր՝ Խմապտա ըստ։

Տէր որ հովուեսդ՝ Իսրայէ լին.
առաջնորդես՝ զ խաշն յովսեփին
2 Որ 'ի քրովբէս՝ 'ի վեր յեր կին.
Նստիս յաթոռ՝ ա͞ծայ ին.
զ բան քո յայտնես՝ դու եփրե մին.
և առաջի՝ մանասէ ին։
3 Զքո զօրութիւն՝ զարթո կըր կին.
կեցուցանել՝ զ մեզ եկ նո վին։
4 Տէր զօրութե͞ց՝ դու մեզ դար ձո.
զերեսդ 'ի մեզ՝ երևե ցո։
5 Մինչև յե՞րբ տ͞ր՝ դու բարկա ցիս.
ա͞ծ յաղօթս՝ քում ծառայ իս։
6 Հայ արտասուա՛այ՝ մեզ ջամբե ցեր.
չափով արտօսր՝ և արբու ցեր։
7 Զմեզ նախատինս՝ եդուր դրա ցեայ.
այպն արարեր՝ մեր թշնա մեայ։
8 Տէր զօրութե͞ց՝ դարձո ըզ մեզ.
երևեցո՝ 'ի մեզ ըզ քեզ։
9 Յեգիպտոսէ՝ տունկ փոխե ցեր.
դու առաջնորդ՝ նմա ե ղեր.
զ հեթանոսս՝ անտի հա ներ.
և զ նոսա՝ անդ տնկե ցեր։

10

10 Հաստատեցեր՝ զարմատ նո   րին․
Ելից զերկիր՝ զամենե   սին․
Ծածկեաց լերինս՝ իւր հովա   նին․
Զմայրս այ՝ ոստս նո   րին։
11 Զօրթ իւր ձգեաց՝ մինչև ՚ի   ծով․
Եւ շառաւիղքն՝ շուրջ զգե   տով։
12 Ընդէ՞ր քակեցեր՝ զցանկ նո   րին․
Կթեն անցաւորք՝ Ճանապար   հին։
13 Ապականեաց՝ խոզ անտա   ռին․
Ուր արածէր՝ էրէ վայ   րին։
14 Հայեա՛ց յերկնից՝ տե՛ս տր ինք   նին․
Եւ այց արա՝ այգւոյս քոյ   ին․
Զարման սմա՝ տա՛ր առա   ձին․
Զոր և տնկեաց՝ աջ քո վե   րին։
15 Յորդւոյ մարդոյ՝ վերայ նո   րին․
Զօրացուցեր՝ զնա ինք   նին․
՚Ի քում սաստէ՝ չարք կորըն   չին․
Է հուր այրեցեալ՝ աճերես   ցին։
16 Ձեռն քո տր՝ միշտ եղի   ցի․
Յառն վերայ՝ բարեպաշ   տի․
Զորդւոյ մարդոյ՝ աջ քո լի   ցի․
Եւ նա ՚ի քեզ՝ յոյժ զօրաս   ցի։
17 Ո՛չ ևս ՚ի քէն՝ որոշես   ցուք․
Կամ ՚ի բացեայ՝ մեք եղի   ցուք․
Զանձինս մեր՝ քև կեցուս   ցուք․
Զանուն քո տր՝ միշտ կարդաս   ցուք։

18

18 Տէր զօրութեանց՝ զմեզ դար ձո·
զերեսս քո՝ երևե ցո:
Տունք. 18:

Սաղմոս. Ձ:

Երգս ՚ի վախճան՚ի հնձանս բան.
սաղմոս յասափ վս՜ հնձա նոյ:

Յոժ ցնծայեք՝ յա՜ծ մի այն·
զի նա է մեզ՝ միշտ օգնա կան·
աղաղակել՝ ամենե քեան·
առ որ ա՜ծն՝ նոյն յակով բայն:
2 Առէք սաղմոս՝ ամենե քին·
տուք օրհնութի՝ ա՜ն նո րին·
Երգս տայեք՝ ՚ի միա սին·
քաղցր ձայնիւ՝ ա՜ն երկնայ ին:
3 Փողս հարէք՝ ՚ի գլուխ ամ սոյ·
՚ի տարեկան՝ աւուրս մե ծոյ:
4 Հրաման է այս՝ իսրայէ լին·
են իրաւունք՝ ա՜ն յակո բին:
5 Վկայութիւն՝ իւր յովսե փին·
զոր եգիպտոս՝ եդ է նը մին·
որք յերկրէ՝ ելցեն ա՜ն տին·
զոր ոչ գիտէր՝ լուեալ լեզ ուին:
6 Զթիկունս ՚ի բայ՝ արար բե ռանց·
զձեռս ՚ի թիոյ՝ ծառայու թեանց:

7 Ուխտ կարդացը՝ ՚ի նեղու թեան·
լուայ քեզ գաղտնի՝ մրրկու թեան·
զքեզ փրկեցի՝ ակն յանդի ման·
ջուրցն ՚ի վերայ՝ ներհակու թեան։
8 Լուր ժողովուրդ՝ վկայ եմ քեզ·
ինձ իսրայէլ՝ թէ լուի ցես։
9 Քեզ այլ աստուածք՝ մի եղի ցին·
երկիրպագցես՝ մի օտա րին։
10 Ես եմ ա̅ծ՝ տ̅ր քո վե րին·
զքեզ որ հանի՝ յերկրէ ան տին·
բաց զբերանդ՝ մտայ նեւ քին·
լցից զդա՝ քո խնդրե լին։
11 Ինձ ժողովուրդ՝ իմ ո՛չ լը ուա՛ւ·
յիս իսրայէլ՝ ո՛չ նայե ցա՛ւ։
12 Բարձի թողի՝ ես զնո սին·
երթալ զհետ՝ կամայ սրը տին·
քանզի նոքա՝ ՚ի միա սին·
ը̅ը կամս անձանց՝ խոկ գնա ցին։
13 Թէ ժողովուրդս՝ իմ ինձ լը սէր·
զիմ ճանապարհն՝ գնայր իսրայ էլ։
14 Որպէս զոչ ինչ՝ էր իմ ուժ գին·
խոնարհ առնել՝ զթշնա մին·
եւ՛ ՚ի վերայ՝ նեղչաց նո րին·
զձեռն իմ արկեալ՝ էր առան ձին։
15 Նմա թշնամիք՝ իւր ստե ցին·
են յաշխարհի՝ եւ ժամք նո ցին։
16 Անդ կերակրեաց՝ տ̅ր զնո սին·

՚ի

՚Ի ցորենոյ՝ պարարտ երկ րին.
Եւ ՚ի վիմէ՝ անտի նո րին.
մեղր յագեցոյց՝ զն ՚ինո սին։
Տուն. 16։

Սաղմոս. ՁԱ.

՚Ի կատարած՝ Էրգս օրհնութ. ըե.
սաղմոս յասափ՝ Եմաթոփո ըե։

Աստուած եկաց՝ ՚ի մէջ աստուա ծոց.
զննեա դատէր՝ ՚ի մէջ ո րոց։
2 Մինչ յե՞րբ դատիք զը չար կա մայ.
եւ անձն առնուք՝ մեղաւո րայ.
3 Դատ արարէք՝ որբոյ այ րեայ.
եւ իրաւունս՝ միշտ տնան կայ։
4 Զաղքատ եւ տնանկն՝ ՚ի միա սին.
ապրեցուցէք՝ զը խոնար հին.
եւ ՚ի ձեռաց՝ մեղաւո րին.
միշտ փրկեցէք՝ դուք զնո սին։
5 Ո՛չ իմացան՝ երբեք նո քին.
եւ ո՛չ բնաւ ՚ի միտ ա ռին.
՚ի խաւարի՝ զուր գնա ցին.
եւ շարժեցան՝ հիմունք երկ րին։
6 Ես՛ ասացի՝ ածք՝ ի յէք.
կամ բարձրելոյն՝ որդիք ե ղէք։
7 Որպ մարդիկ՝ դուք մեռա նիք.

ԸՂ

զմի յիշխանայ՝ իբր անկա նիք.
8 Արի տր̅՝ դատեա զեր կիր.
դու զհեթանոսս՝ ժառանգէ իր:
Տունք. 8: դուբղայս. 56:

Սաղմոս. ՁԲ:

՚Ի չափաբերածն՝ երգս օրհնութ Բե̅
սաղմոս յասափ՝ եմաստաց Բե̅

Աձ ո՛ քեզ՝ նմանի ցէ.
տր̅ մի լռեր՝ զնոյա նէ:
2 Արդ թշնամիք ՚քո գոչե ցին.
զգլուխս ատելիք՝ քո համբար ձին:
3 Ժողովրդեան՝ վերայ նո ցին.
զգիտութի՝ չար նենգե ցին.
եւ ՚ի վերայ՝ սրբ̅ց քոյ ցին.
չար խորհեցան՝ և ասէ ցին:
4 Եկա՛յք յազգաց՝ մեք զնո սին.
սատակեսցուք՝ ՚ի միա սին.
մի յիշեսցի՝ ամենև ին.
և ս և անունն՝ իսրայէ լին:
5 Զի խորհեցան՝ ՚ի միա սին.
և վլան քո՝ ուխտ առա րին:
6 Եդովմայեցոց՝ բանակ նո ցա.
հագարացւոցն՝ ը̅ն մովա բայ:

Դ

7 Գեբաղ Ամոն՝ ը̄ Ամաղե կայ.
և այլազգիքն՝ հանդերձ ծու րայ:
8 Նաև Ասուր՝ եկն ը̄ նո սա.
էր զօրավիգն՝ որդւոց Ղով տայ:
9 Ոպ̄ մադիամ արա՛ զնո սա.
և կամ ոպ̄ զՍիսա րա.
ոպ̄ զՅաբին՝ առ քառա կայ.
որ՝ի ծործոր՝ սըն կիսով նայ:
10 Սատակեցան՝ յականս դով րայ.
որպէս և զաղբ՝ եղեն նո քա:
11 Արա զիշխանս՝ դու տ̄ր նո ցա.
ոպ̄ զորէբ՝ զզէբն նո քա.
եւ̄ զզեբէէ՝ զսաղմա նա.
և զամենայն՝ իշխանս նո ցա:
12 Ոյք ասացին՝ ժառանգես ցուք.
զսրբութի՛ տ̄ն կալ ցուք:
13 Ոպ̄ զանիւ՝ արա՛ զնո սին.
և կամ զեղէգն՝ հրոյ առա ջին:
14 Ոպ̄ անտառք՝ 'ի հրոյ այ րին.
կամ 'ի բոցոյ՝ լերինք կիզ ցին:
15 Քո՛վ մրրկաւ՝ հալածես ցին.
և բարկութե՛՝ քով խռովես ցին:
16 Անարգանօք. լից զնո սին.
մինչ խնդրեսցեն՝ զքեզ նո քին:
17 Ամաչեսցեն՝ և խռովես ցին.
ամօթալից՝ կորընչի ցին:
18 Զքեզ ծանիցեն՝ մինչև նո քին.

դու

դու 'ի վերայ՝ բարձրես երկ րին։
Տունք. 18։

Սաղմոս. ՂԳ.

Ի չափաբերած՝ սաղմոս դաւթի երգոյ.
վասն հնչմանցն՝ որդւոց կորխայ։

Յարկք քո են տէր՝ ինձ սիրե լի.
'ի քո գաւիթս՝ փափագե լի։
2 Սիրտ իմ ցնծայ՝ և իմ մար մին.
առ տէր ած՝ իմ կենդա նին։
3 Քանզի ճնճղուկ՝ տուն իւր գտ ցէ.
տատրակ զիւր բոյն՝ ձագս ուր դի ցէ։
4 Սեղան քո տէր՝ է զօրու թեյ.
դու թագաւոր՝ տէր իմ կա ռայ։
5 Երանելիք՝ են յոյժ յա ձին.
'ի յարկի տն՝ ոյք բնա կին.
եւ յաւիտեանս՝ յաւիտե նին.
զքեզ օրհնեսցեն. տէր միշտ նո քին։
6 Է երանեալ՝ այր իւրո վի.
որ օգնութիւն 'ի քէն գտ ցի.
ելս 'ի հովտէս՝ եդ 'ի մը տի.
յորում ուխտեայ՝ նա հաւաս տի։
7 Քո զօրհնութիւն՝ միշտ ստաս ցի.
նա որ զօրէնս՝ գնէ առա ջի.
'ի զօրութիւն՝ գնասցէ բա րի.
տր

որ ՚ի սխալն՝ երևես ցի.
8 Տէր զօրութեանց՝ լուր իմ ձայ նից.
և ունկըն դիր՝ իմ աղօ թից:
9 Ընդունելի՛ ես իմ հոգ ւոյս.
նայեա՛ յերեսս՝ քո օծե լոյս:
10 Լաւ՛ է ինձ մի օր՝ ՚ի քո գա ւիթս.
քան զհազարս՝ գոլ ՚ի հան դիստս:
11 Ընդ աղբ գալ ՚ի տան՝ տն̄ ընտրե ցի.
քան գոլ ՚ի յարկս՝ մեղաւո րի:
12 Զի ճշմարտութիւն՝ տր̄ մեր սի րէ.
զփառս և շնորհս՝ նա մեզ տա ցէ:
13 Տէր ո՛չ երբէք՝ պակաս առ նէ.
զողորմութիւն իւր յայնմա նէ.
նա որ յերկրի՝ յանձնէ իւր մէ.
անբծութեան՝ զ հետ երթի ցէ:
14 Է երանեալ՝ այր իւրո վի.
նա որ ՚ի տր̄՝ միշտ յուսաս ցի:

Տուն. 14:

Սաղմոս. ՁԴ:

Ի կատարած՝ սաղմոս տա րայ.
Երգս օրհնութեն̄՝ որդւոց Կոր խայ:

Ընդ քո երկիր՝ տր̄ հաճե ցեր.
և զ գերութիւն՝ մեր դարձու ցեր:
2 Ժողովրդեան՝ զ մեղս թո ղեր.
զամբարշտութիւն՝ մեր ծածկե ցեր:

3 Զսրտմտութիդ լռեցու ցեր·
և զբարկութի՝ քո դարձու ցեր։
4 Դարձ տէր առ մեզ՝ զմեզ կե ցո·
զսրտմտութիդ՝ ՚ի մէնջ դար ձո։
5 Մի բարկանար՝ մեզ յաւի տեան·
մի զբարկութիդ՝ ձգեր մարդ կան։
6 Դարձեալ ածծ՝ զմեզ կեցուս ցէ·
զիւր ժողովուրդս, ուրախ առ նէ։
7 Զողորմութի՝ իւր միշտ ցուց ցէ·
և զփրկութին՝ իւր մեզ տա ցէ։
8 Տէր զի՞նչ խօսի՝ լուա՛ք նը մին·
զխաղաղութի՝ խօսի այ գին·
առ սուրբս իւր՝ և առ նո ցին·
առ որ դարձան՝ սրտիւք նո քին։
9 Բայց փրկութի՝ մերձ է նո րին·
առ երկիւղածս՝ իւր բնա կին·
միշտ բնակել՝ փառաց նո րին·
յերկրի մերում՝ ՚ի միա սին։
10 Ողորմութին՝ պատահես ցին·
խաղաղութին՝ համբուրես ցին։
11 Ճշմարտութին՝ յերկրէ բուս ցին·
արդարութին՝ երևես ցին։
12 Զքաղցրութի՝ տր մեզ տա ցէ·
և զիւր պտուղ՝ երկիր բե րէ·
արդարութին՝ միշտ գնաս ցէ·
ԵՒ Ճանապարհի՝ զգնայս իւր դի ցէ։
Տունք· 12։ գուբղայս· 44։

Սաղմոս. ՁԵ.

Ի չափաբերած՝ սաղմոս դաւթի.
աղօթք նորին՝ մարգարէ ի.

Զունկն քո տ՟ր՝ խոնարհե յու,
տնանկ աղքատիս՝ լուր և կեցու.
2 Պահեա՛ զանձն իմ՝ և զիս փըր կեա.
զի ես՚ի քեզ՝ տ՟ր յուսա ցայ.
3 Ինձ ողորմեա՝ տ՟ր իմ բա րի.
աղաղակեմ՝ առ քեզ յերկ րի.
ուրախ արա՝ զիս՚ի մարմ նի.
զանձն իմ առ քեզ՝ տ՟ր համբար ձի.
4 Զի դու ես տ՟ր՝ ա՟ծ վե րին.
քաղցր և ուղիղ՝ ամենև ին.
բազումողորմ՝ և առ նո սին.
առ քեզ ա՟ծ՝ որք կարդա յին.
5 Տէ՛ր ունկընդիր՝ իմոց բա նից.
նայեա՛՚ի ձայն իմ աղօ թից.
6 Ի նեղութե՟՝ իմում սըր տի.
լուա՛ր առ քեզ՝ մինչ կարդա յի.
7 Չէ՛ ոք նման՝ յա՟ծս տէր.
ո՛չ [illegible] ոք՝ զգործ քո լի նէր.
8 Ազգ ա՟մ՝ առ քեզ գա յեն.
քո առաջի՝ երկիրպագ ցեն.
եւ փառաւո՛ր՝ զքեզ արաս ցեն.
զանուն քո տ՟ր՝ միշտ կարդաս ցեն.
9 Մեծ ես դու տ՟ր՝ ա՟ծ մի այն.

դու

Դու սքանչելի՝ առնես հա մայն։
10 Առաջնորդեա՝ ինձ յաւի տեան.
Երթալ ՚ի ճամ՝ ճշմարտու թե.
Ուրախասցի՝ սիրտ իմ յին քեան.
Զի երկնչիլ՝ ՚ի քէն մի այն։
11 Առ քեզ լինել՝ որ խոստո վան.
Օրհնել զանուն՝ քո յաւի տեան։
12 Ողորմութի՝ ինձ առա րեր.
՚ի դժոխոց՝ զիս փրկե ցեր.
13 Յարեան զինև՝ ժողովք չա րին.
և անօրէնք՝ զիս խնդրե ցին.
Ոչ առաջի՝ իւրեանց նո քին.
Զքեզ Տէր՝ համարե ցին։
14 Այլ դու Տէր՝ երկայնա միտ.
Բազում ողորմ՝ և ճշմա րիտ.
Նայեա առ իս՝ որ իմ բա րիդ.
և ողորմեա՝ քում ծառա յիդ.
15 Տուր զօրութի՝ քո ծառա յին.
և զաղախնոյդ՝ կեցո՛ զոր դին.
Արա առ իս՝ նշան բա րին.
և զքո ծառայս՝ կեցո՛ յերկ րին։
16 Մինչ ատելիքս՝ տեսցեն նո քին.
Ամաչեսցեն՝ ՚ի միա սին.
Թէ տէր օգնեա՝ ինձ առան ձին.
Մխիթարեայ՝ և զիս ինք նին։

Տուն. 16։

Սաղ

Սաղմոս. ՁԶ:

Ի կատարած՝ սաղմոս Դաւ՛թայ.
Երգս օրհնութե՝ որդւոց Կորխայ:

Հիմունք նորա՝ ածայ ին.
՚Ի լերան սբ՝ հաստատես ցին.
սիրէ զդրունս տր սիոն նին.
քան զ յարկօրէայ՝ յարկս նո րին:
2 Փառաւորեալ՝ զքէն խօսե ցաւ.
տունդ այ՝ փառօք լը ցաւ.
3 Արդ բաբելոնի՝ ռահաբ յի շին:
որք ճանաչեն՝ զիս առա ջին.
զի այլազգիք՝ և Ծուր նո քին.
ժողովք հնդկաց՝ անդ եղե ցին.
4 Զի մայր ասի՝ սբ սիո նին.
՚ի նմա ծնաւ՝ մարդ առա ջին.
ինքն հիմունս՝ արկ ՚ի նը մին.
ած բարձրեալն՝ սքանչե լին:
5 Գրովք տր պատմէ՝ ժողովը դոց.
և իշխանացս՝ անդ եղե լոց:
6 Ուրախ լցին՝ ամենե քին.
և որք ՚ի քեզ՝ բնակես ցին:

Տունք. 6:

Սաղմոս. ՁԷ:

* Ի կատարած՝ սաղմոս Դաւ՛թայ.
Իմաստութե՝ Եմանայէ թայ:

Աստուած փրկիչ՝ առ քեզ յերկ րի·
Ի տիւ և գիշեր՝ միշտ կարդա յի։
2 Մտցեն աղօթքս՝ քո առա ջի·
ունկն քո յիս՝ խոնարհես ցի։
3 Զարչարանօք՝ անձն իմ լը ցաւ·
կեանքս ՚ի դժոխս՝ ս՟ր մերձե ցաւ·
ընդ այնոսիկ՝ համարե ցաւ·
որք իջանեն՝ ՚ի գուբ կար կաւ։
4 Եղէ ես մարդ՝ անօգնա կան·
և ՚ի մեռեալս՝ ազատ մի այն։
5 Արուանորդ՝ նման նո ցին·
՚ի գերեզմանս՝ որք ննջե ին։
6 Ոչ յիշեցես դու զնո սին·
՚ի ձեռանէդ՝ որք մերժես ցին։
7 Դի զբի ներքնումն՝ զանձն իմ ե դին·
Ի մահու ստուերս՝ ՚ի խաւա րին։
8 Սրտմտութիւնդ՝ յիս հաստա ցեր·
և զ բօսանսդ՝ զինև ա ծեր·
9 Զծանօթս յինէն՝ հեռացու ցեր·
զիս նշանակ նոցա ե դեր։
10 Ոչ ՚ի մատնիլս՝ ելանե լի·
յաղքատութեաց՝ աչք իմ նուա ղի։
11 Ես առ ա՟ծ՝ միշտ կարդա ցի·
զձեռս իմ առ քեզ՝ տէր համբար ձի։
12 Դու մեռելոց՝ մի թէ նո ցին·
սքանչելիս· առնես յերկ րին·
կամ

կամ յարուսցե՞ն՝ բժիշկք ինք   նին.
որ խոստովան՝ առ քեզ ա   նին :
13 Մի՞ թէ՞ երբեք՝ ոք պատմես   ցէ.
զողորմութիւն՝ գերեզմա   նէ.
զճշմարտութիւն՝ կամ յինքե   նէ.
՚ի կորստեան՝ քարոզես   ցէ :
14 Մի՞ թէ երբեք՝ ճանաչի   ցին.
սքանչելիքդ՝ ՚ի խաւա   րին.
արդարութիւնդ՝ կամ առան   ձին.
նա մոռացեալ՝ իցէ յերկ   րին :
15 Աղաղակելը՝ առ տր ինք   նին.
առաւօտ աղօթքս՝ ժամանե   ցին :
16 Ընդէ՞ր տր՝ զանձն իմ մեր   ժես.
զերեսդ յինէն՝ դարձուցա   նես :
17 Տնանկ եմ ես՝ մանկութե   նէ.
խոնարհեցայ՝ բարձրութե   նէ :
18 Յիս բարկութիւն՝ քո հաստա   տին.
զիս արհաւիրքդ՝ խռովեցու   ցին :
19 Որպէս և ջուր՝ զինև շըր   ջին.
զիս հանապազ՝ պաշարե   ցին :
20 Յինէն ծանօթք՝ իմ հեռա   ցան.
վասն իմոյ՝ թշուառու   թեան :

Տունք՝ 20 : գուբղայս՝ 42 :

Սաղմոս. ՁԸ :

՚Ի կատարած՝ սաղմոս փառ   նայ.
Իմաստութիւն՝ Էլգո Էմա   նայ :

Զողորմութիւն՝ քո տ՟ր յերկ նից·
առցէ մինչ յաղգ՝ ես պ՟տմեցից·
զՃշմարտութիւդ՝ յաւիտե նից·
միշտ բերանով՝ իմ օրհնե ցից։

2 Զոր տայեր՝ աշխարհ նո վին.
ողորմութ՟բ՝ թէ շինես ցին·
պատրաստ յերկինս՝ միշտ եղի ցին·
Ճշմարտութ՟ի՝ քո առան ձին։

3 Ուխտ ընտրելոյ՝ իմոյ ե դի·
երդուայ դաւթայ՝ իմ ծառա յի։

4 Թէ յաւիտեանս՝ յաւիտե նից·
եւ քո զաւակ՝ հաստատե ցից·
առցէ մինչ յաղգ՝ և ծագս երկ նից.
յերկրի զաթոռ՝ քո շինե ցից։

5 Երկինք եղեն՝ քեզ խոստո վան·
սքանչելեաց՝ քոց տ՟ր հա մայն։
Ճշմարտութ՟ի՝ քո սեպհա կան·
յեկեղեցին՝ սրբ՟ց լր ցան։

6 Ո՞վ է որ յամպս ՚ի նոյա նէ·
քեզ տ՟ր ա՟ծ՝ հաւասա րէ·
կամ ո՞վ յորդիս ՚ի մարդկա նէ·
որ աստուծոյ՝ նմանի ցէ։

7 Փառաւորեալ՝ է իւրո վին·
տ՟ր ՚ի խորհուրդս՝ սրբ՟ց նո ցին·
է ահաւոր՝ մեծ առ նո սին·

որք

որք են յերկինս՝ շուրջ զնո վին:
8 Տէր զօրութեանց՝ ով մի րին.
ո՞ քեզ նման՝ է առա ձին.
զի ես հզօր՝ դու տր լինք նին.
Ճշմարտութե՝ յոյժ լի յան ձին:
9 Դու զօրութեց՝ ծովու տի րես.
զալիս նորա՝ ցածուցա նես:
10 Զամբարտաւանս՝ խոնարհ առ նես.
զքո թշնամիս՝ 'ի բաց ցրը ուես:
11 Երկինք երկիր՝ քո են հա մայն.
Հաստատեցեր՝ դու զամե նայն.
Հիւսիս հարաւ՝ քեւ արա րան.
Թաբոր Հերմոն՝ 'ի քեզ ցնծ ծան:
12 Բազուկ և աջ՝ քո զօրա ցի.
միշտ ձեռն քո՝ բարձր եղի ցի:
13 Աթոռ քո տր՝ է յուղղու թե.
և հաստատեալ՝ յարդարու թե.
ողորմութի՝ քո անսահ ման.
միշտ պնասյէ՝ քո յանդի ման:
14 Երանելիք՝ նոքա ե ղեն.
որ զօրութիւն՝ քո տր գի տեն.
ընդ լոյս երեսայ՝ քոյ գնաս ցեն.
և յանուն քո՝ յոյժ ցնծաս ցեն:
15 Դու ես պարծանք՝ մեր զօրու թե.
տէր քեւ եղջիւրք՝ մեր բարձրա ցան:
16 Զի 'ի տնէ՝ սրբոյ նո րին.
է օգնութի՝ թագաւո րին:

17 Զոր խօսեցար՝ տեսլեամբ նո վլին.
և ասացեր՝ յորդւոյ քոյ լին.
դնեմ զօգնութիւն՝ վերայ հզօ րին.
բարձրացուցի՝ զընտրեալն յազ գին:
18 Գտանի Դաւիթ ծառայ իմ եւ գը տի.
իւղով սրբով՝ զնա օ ծի:
19 Ձեռն իմ զնա՝ միշտ ընկալ ցի.
բազկաւ իմով՝ նա զօրա ցի:
20 Ոչ մեղիցէ՝ նմա թշնա մի.
մի՛ ի նորոյ՝ չարչարես ցի:
21 Զ թշնամիս՝ նորա հա րից.
և զատելիսն՝ սատակե ցից:
22 Ողորմութիւն իմ ընդ նը մին.
բարձր եղիցի՝ եղջիւր նո րին:
23 Զձեռն՝ ի ծովուն՝ եդից նո րին.
աջն առ գետով՝ միշտ եղի ցին:
24 Նա կարդասցէ՝ առ իս մի այն.
հայր իմ եւ դու՛ ի յաւի տեան.
ած հզօր՝ իմ օգնա կան.
ընդունելի՝ իմ փրկու թեան:
25 Զնա անդրանիկ՝ ինձ կոչե ցից.
քան զթագաւորս՝ բարձրացու ցից:
26 Նմա յաւիտեանս՝ յաւիտե նից.
զողորմութիւն իմ պահե ցից.
հաւատարիմ՝ նորին բա նից.
զուխտս ընդ նմա՝ հաստատե ցից:
27 Ի յաւիտեանս՝ յաւիտե նից.

զաւակ

զաւա՛կ նորա՝ հաստատե ցից.
որպ զա՛ւուրս՝ վերին երկ նից.
զաթոռ նորա՝ նորոգե ցից:
28 Զօրէնս որդիքն՝ իւր թէ թող ցեն.
ոչ յիրաւո՛ւնս՝ իմ երթի ցեն:
29 Զարդարութիւն՝ անարգես ցեն.
և զպատուիրանս՝ ոչ պահես ցեն:
30 Գաւազանա՛ւ՝ զնոսա հա րից.
չար տանջանօք՝ չարչարե ցից:
31 Զողորմութիւն՝ ոչ արգե լից.
Ճշմարտութեան՝ ոչ նենգե ցից.
և ոչ զուխտ իմ՝ անարգե ցից.
որ ել է շրթունս՝ ոչ մերժե ցից:
32 'Ի սրբութիւն՝ երդուա՛յ երկ նից.
թէ ես դաւթի՝ ոչ ստե ցից:
33 Կայցէ զա՛ւակն՝ և գահ նո րին.
զերթ արեգակն՝ իմ առա ջին.
հաստատեսցի՝ որպ լու սին.
հա՛ւատարիմ՝ վկայ յեր կին:
34 Արդ մերժեցեր՝ անարգե ցեր.
և քո զօծեալ՝ է վայր հա րեր:
35 'Ի ծառայէդ՝ զուխտ դարձու ցեր.
զսրբութիւն իւր պղծե ցեր:
36 Զպարիսպ նորա՝ աւե՛րե ցեր.
և 'ի դողումն՝ զամուրս ե դեր:
37 Զնա անցա՛ւորք՝ Ճանապար հին.
յափշտակեալ՝ կողոպտե ցին.

եղև

եղև նախատ՝ զի նա նո վին·
դրացեայց իւրոյ՝ ամենև ին:
38 Զաջ իւր նեղչացն՝ բարձր արա բեր·
զԹշնամին՝ զուարճացու ցեր:
39 Տու զօգնութի՝ քո առան ձին·
իսկ դարձուցեր՝ ՚ի սրոյ նո րին·
ոչ ընկալար՝ զնա ինք նին·
՚ի Թշնամեաց՝ պատերազ մին:
40 Զիւր սրբութի՝ անարգե ցեր·
զաԹոռն յերկրի՝ կործանե ցեր:
41 Զամուրս ամայ՝ նուաղ արար եր·
և զնոսին՝ զամօԹ հե ղեր:
42 Մինչ յե՞րբ զերեսդ՝ դարձուցա նես·
զքո բարկութին՝ բորբոքե ցես:
43 Իսկ արդ յիշեա՛ և տես նո վին·
Թէ ո՞վ է իմ՝ հանգիստ յերկ րին·
ստեղծեր ՚ի զուր՝ մի՞ Թէ բնա ւին·
զորդիս մարդկան՝ ՚ի միա սին:
44 Ո՞վ է որ կեայ՝ զմահ ո՞չ տես ցէ·
կամ ՚ի դժոխոց՝ զանձն իւր փրը կէ:
45 Ողորմութիք՝ ուր են քոյ ին·
երդուար դաւիԹայ՝ զոր դու նո վին:
46 Զիմ նախատինս՝ յիշեա՛ կըր կին·
զոր ընկալայ՝ յազգաց նո ցին:
47 Զոր Թշնամիք՝ քո տր̃ ուժ գին·
քոյ օծելոյ՝ նախատե ցին:
48 Օրհնեալ է տր̃՝ ած̃ ինք նին·

մի շտ

միշտ եղիցի՝ անուն նո րին:

Տունք. 48:

Կանոնս՝ գուբղայս. 7: սաղմոս. 16:

Տունս. 348:

Երգս օրհնութեան՝ է Եսայ եայ.
Ջոջէ որդի՝ որ ամոք այս:
(Եսայեայ. 26: 9. 20:)

Ի գիշերայ՝ հոգիս կան խէ.
առ առաւօտ՝ առ քեզ առ նէ:
2 Վա զի լոյս՝ է քո հրա մանն.
յերկրի վերայ՝ մինչ յա՛ւի տեանն.
արդ ուսարուք որդիք մարդ կանն.
զարդարութիւն դուք ամե նայն:
3 Այլ ամբարիշտն՝ յոյժ կարկես ցի.
եւ այլ ոչ ևս՝ առնել ուս ցի.
զարդարութիւն՝ գործել յերկ րի.
զճշմարտութիւն՝ քո խօսես ցի:
4 Զի ամբարիշտն՝ բարձցի յերկ րէ.
զփառս տն՝ նա մի տես ցէ:
5 Բարձրես դու տր՝ հզօր բազ կա՛ւ.
ոչ գիտասցին՝ նոքա բը նա՛ւ:
6 Զի ծանիցեն՝ ամենե քին.
ամաչեսցեն՝ ՚ի միա սին.
ժողովրդեան՝ նախանձ առկ ցին.

հուր

հուր կերիցէ՝ զքո թշնա   մին։
7 Զխաղաղութիւն՝ տուր մեզ կան   խա՛ւ·
որ ա͞մ գործոյս՝ մեզ հաստու   ցա՛ւ։
8 Առ քեզ ա͞ծ՝ աղաղա   կեմք·
զմեզ ստանալ՝ ՚ի քէն հայ   ցեմք·
զի բայց ՚ի քէն՝ ո՛չ զոք գի   տեմք·
զանուն քո ս͞բ՝ միշտ անուա   նեմք։
9 Իսկ որք մեռեալք՝ մինչ ննջե   ցեն·
զկենդանութի՛ւ այլ ո՛չ տես   ցեն·
զորս ո՛չ բժիշկք՝ հնարել կա   րեն·
յարուցանել՝ թէ կամի   ցեն։
10 Վ͞ս այսորիկ՝ զնոսա հա   րեր·
զորու մանկունս՝ սատակե   ցեր։
11 Զչար ՚ի վերայ՝ յաւելնո   ցին·
զչար առ նոքօք՝ տ͞ր ա͞ծ կըր   կին։
12 ՚Ինեղութե՛՝ յիշեմք ըզ   քեզ·
է նեղութի՛ խրատ քո ՚ի   մեզ։
13 Ո͞պ երկունք՝ յղւոյ հաս   ցէ·
առ ցաւս իւր՝ որ ճչի   ցէ։
14 Քումսիրելոյ՝ այնպէս ե   ղաք·
զահ և երկիւղ՝ իսկ ընկա   լաք·
յոր յղացեալ՝ մեք երկնե   ցաք·
և զփրկութե՛ հոգի ծը   նաք։
15 Կործանեսցուք՝ ո՛չ ևս կըր   կին·
բնակիչք երկրի՝ կործանես   ցին։
16 Յառնեն մեռեալք՝ ամենե   քին·
՚ի գերեզմանս՝ որք դնէ   ին։

17 Զարթնուն կնձան՝ ՚ի մխա սին.
Եւ ոյք յերկրի՝ դադարե ցին։
18 Ցօղք որ կօղէ՝ ՚ի քէն ուժ դին.
Բժշկութի՝ է այդ նո ցին.
Տակայն երկիրն՝ ամբարըշ տին.
Սատակեսցին՝ ՚ի մխա սին։
19 Ժողովուրդ՝ խոյս տուր ինք նին.
՚Ի շտեմարանս՝ մուտ քո սըր տին.
Փակեա՛ զդրունս՝ դու քո յար կին.
Միշտ երեսսց՝ քոյ տուա ջին։
20 Փախիր Թագիր՝ ժամանակ մին.
Մինչ բարկութիւն՝ անցցէ նո րին։

Տունք. 20.

ՄԱՂԹԱՆՔ.

Խաղաղութեան՝ տուօղ բա րի.
Քրիստոս Ած՝ ամենայ նի.
Զխաղաղութի՝ քո տր երկ նի.
Քո յարարածս՝ շնորհեա՛ յերկ րի։
Մարդասէր տէր՝ բան հօր որ դի.
Վս անարատ՝ մօր քո կու սի.
Վասն խաչիդ՝ պատուակա նի.
Ընկա՛լ զաղաչանս՝ մեր վշտա լի։

Զտարօղն և պաղօթս ՚ի վերջն երանեալ յանոնին
Գտցես ՚ի 51. Թղթաբերեան։

ՍԱՂ.

ՍԱՂՄՈՍ ՁԹ։

Ի չափաբերած՝ տաղմոս գրած ըն
Երգեալ'ի դէմս՝ է Մովսէ ու։

Տէր ապաւէն՝ եղեր մարդ կան·
ազգէ մինչ յազգ՝ 'ի յաւիտեան
մինչ չեւ լերինք՝ հաստատեցան
չեւ էր ստեղծեալ՝ զերկիր համայն։
2 Դու ես Ած՝ մեր յաւի տեան·
զմեզ 'ի չարին՝ մի տար կո խան·
դու ասացեր՝ ժողովր դեան.
դարձջիք առ իս՝ որդիք մարդ կան։
3 Հազար ամ յաչս՝ ան̃ նո րին·
զի

զի ամս որպէս՝ օր երէ կին.
պահ մի որպ՝ գիշերայ ին.
անարգութե՝ ամքն եղի ցին։
4 Ընդ առաւօտս՝ զերթ դալա րին.
բոյսքն ծաղկեալ՝ զուարճա ցին.
ընդ երեկոյս՝ թարշամես ցին.
և չորացեալ՝ անկանի ցին։
5 Բարկութե՛ քո նուաղե ցաք.
Է̄ սրտմտութեց՝ քոյ խռովե ցաք։
6 Եդիր զմեր մեղս՝ քո առա ջի.
Է̄ լոյս երեսաց՝ զկեանս մեր յայտ նի։
7 Զաւուրս մերովք՝ յորժ նուաղե ցաք.
Ի̄ բարկութե՝ քո խռովե ցաք։
8 Աւուրք ամաց՝ մերոց յայտ նի.
է անդադար՝ որպ սար դի.
եւ թիւ ամաց՝ մերոց յերկ րի.
եօթանասուն՝ ամ եղի ցի։
9 Թէ առաւել՝ երկարես ցի.
մինչեւ ութսուն՝ ամ եղի ցի.
որ ինչ քան զայն՝ է աւե լի.
յորժ հեծութե՝ ցաւօք լի ցի։
10 Եկն՚ի վերայ՝ մեր հեծու թիւն.
քեւ խրատեցաք՝ յորժ սաստկա գոյն.
ո՞ գիտասցէ՝ զքո զօրու թիւն.
կամ կրել յահէն զսրտմտու թիւն։
11 Այսպէս ցոյց ինձ՝ զաջ քո մե րին.
զիմաստութի՝ քո խոնար հին։

12

12 Դա՛րձ Տր̄ մինչ յե՞րբ մեզ բարկանաս.
մխիթարեա՛ ՚ի քո ծա ռայս։
13 Առաւօտու՝ առ քեզ դար ձաք.
ողորմութեան՝ քով մեք լը ցաք.
ուրախ եղաք՝ եւ ցնծա ցաք.
զ կենաց զաւուրս՝ մեր ստա ցաք։
14 Ուրախ եղաք՝ ՚ի մեր սըր տին,
մեք փոխանակ՝ աւուրց վըշ տին.
զ մեզ խոնարհ՝ ոյք արա րին.
յոր զ չարչարանս՝ տեսաք նո ցին։
15 ՚Ի քո ծառայս՝ դու Տր̄ հայ եա.
՚ի ձեռագործս՝ քո անխայ եա.
որդւոց նոցա՝ առաջնոր դեա.
լոյսդ եղիցի՝ ՚ի մեր վե րայ։
16 Զգործ մեր ձեռաց՝ ուղիղ ա րա.
եւ զայն Տր̄՝ մեզ յաջո ղեա։

Տունք։ 16։

Սաղմոս. Ղ.

Անվերնագիր՝ սաղմոս դաւթեայ։
Երգ գովութեան՝ եղեւէի այ։

Որ ՚ի բարձունս՝ միշտ բնա կէ.
է հովանեաւ՝ Տն̄ հանգչե ցէ։
2 Ընդունօղ իմ ես՝ Տն̄ ասա ցէ.
յուսամ ՚ի նա՝ Ած̄ իմ է։

3 Նա զիս փրկեաց՝ յորդայ թէ.
և 'ի բանիցն՝ խռովութե նէ։
4 Յիւր թիկնամէջս՝ զքեզ ընկալ ցի.
և 'ի թևոց՝ իւր հովա նի։
5 Զերթ զէն զքև՝ շուրջ եղի ցի.
Ճշմարտութի՝ նորա յերկ րի։
6 Ո՛չ երկիցես՝ 'ի գիշե րին.
դու յերկիւղէ՝ մահաբե րին.
ո՛չ 'ի նետէ՝ անտի չա րին.
Թռուչիւ 'ի տուէ՝ յաղջամղ ջին։
7 Յիրէ շրջի՝ 'ի խաւա րին.
'ի չար դիւէն՝ ի միջօրէ ին։
8 'Ի քում կուսէ՝ հազարք անկ ցին.
ի աջմէ քումմէ՝ բիւրք շարժես ցին.
ոչ ինչ առնել՝ քեզ կարա ցին.
և ինչ առ քեզ՝ ո՛չ մերձես ցին։
9 Բայց միայն աչօք՝ քով հայե ցեր.
զհատուցումն՝ չարաց տե սեր.
զի դու Տէր՝ յոյս իմ ե ղեր.
յամբարշտայ՝ զմեզ փրկե ցեր։
10 Տէր ապաւէն՝ է քո ան ձին.
զի ո՛չ հասցեն՝ առ քեզ ուժ գին.
չարք և տանջանք՝ յաղգաց նո ցին.
և մի 'ի յարկս՝ քո մերձես ցին։
11 Զի հրեշտակաց՝ իւրոց նո ցին.
է պատուիրեալ՝ զքէն առան ձին.
պահել զքեզ՝ միշտ յաշխար հին.

'ի

՚ի ճանապարհս՝ քո բնա ծին։
12Ընդ բազուկս իւրե̃նց՝ զքեզ ընկալցին·
զի մի հարցես՝ զոտսդ քա րին։
13Յիժից քարբից՝ վերայ գնաս ցես·
զառիւծ վիշապն՝ միշտ կոխես ցես։
14Յիս յուսայաւ՝ զի նա յերկ րին·
ես փրկեցից՝ զանձն նո րին·
միշտ հովանի՝ եղէց նը մին·
ծանեաւ զանուն՝ իմ առան ձին։
15Միշտ կարդասցէ՝ առ իս ուժ գին·
որով և ես՝ լուայց նը մին·
միշտ առ նմա՝ եղէց ինք նին·
՚ի նեղութե̃՝ իւրոյ ան ձին։
16՚ի թշնամեաց՝ զնա փրկե ցից·
և փառաւոր՝ զանձն արա րից·
երկայն աւուրբք՝ զնա լցու ցից·
նմա զփրկութի̃՝ իմ ես ցու ցից։

Տունք 16։

Սաղմոս ՂԱ։

՚Ի չափաբերծ՝ երգս օրհնու ռէ·
Ղշոճառոսյն՝ ժողովըրդեան։

արի է տն̃՝ խոստովա նել·
անուան նորա՝ սաղմոս ա սել·
Զողորմութիս՝ քո առ̃ երկ նից·
առաւօտու՝ միշտ պատմե ցից·

ըզ

զճշմարտութիւնդ՝ յաւիտե նից·
՚ի գիշերի՝ քարոզե ցից:
3 Նմա տասնաղեան՝ երգս ասա ցից·
Ձայնիւն երգով՝ զնա գովե ցից:
4 Տէր յարարածս՝ քո նայե ցայց·
՚ի ձեռագործս՝ քո ցնծա ցայց:
5 Որպ զի մեծ՝ գործք քո է ին·
և քո խորհուրդք՝ տր յոյժ խո րին:
6 Զայս անզգամն՝ ոչ ճանի ցէ·
և ոչ անմիտն՝ ՚ի միտ առ ցէ:
7 Մինչ մեղաւորք՝ բուսանի ցին·
կերթ խոտ աւուրքն՝ նմանես ցին·
և ՚ի ծաղկել՝ յերկրի նո ցին·
զամբարշտութի՝ յոյժ գործէ ին:
8 Ամենեքեան՝ սատակես ցին·
դու ես բարձրեալ՝ տր երկնայ ին:
9 Արդ թշնամիք՝ քո տր նո քին,
խակ կորիցեն՝ ՚ի միա սին·
ամենեքեան՝ յոյժ ցրուես ցին·
զ մեղս անօրէն՝ որ գործե ցին:
10 Որպ եղջիւր՝ միեղջեր ուն·
միշտ իմ եղջիւր՝ բարձր եղե ցի·
և ծերութի՝ իմ հաստ կի·
՚ի ձէթ պարարտ՝ փոխարկես ցի:
11 Ցիմ թշնամիս՝ աչք իմ տե սին·
Որք յարուցեալ՝ զինև կայ ին.
Զրան չար զինէն՝ յոյժ խօսէ ին.

ունկն

՚ունկն իմ լուէր՝ անդ՚ինս աին:
12 Մէ եւ արդարքն՝ ՚ի միա աին.
արմաւենեաց՝ նման ծախ կին.
լիբանանու՝ մայրեաց նո ցին.
կանաչացեալ՝ յոյժ բազմա ցին:
13 Տնկեալք ՚ի տան՝ տն եղի ցին.
եւ ՚ի գաւիթս՝ իւր ծաղկես ցին:
14 ՚Ի ծերութե՝ պարարտա ցին.
գիրգք եւ փափուկք՝ միշտ եղի ցին.
ուղիղ է տէր՝ զոր պատմե ցին.
ոչ նենգութի՝ գոյ ՚ի նը մին:

Տունք 14: գուբղայս, 46:

Սաղմոս. ՂԲ:

՚Ի չափաւորած երգս օրհնութեան.
ըստ շաբաթուն՝ առաջնութեան:

Թագաւորեաց՝ ած ինք նին.
վայելչութի՝ զգեցաւ յան ձին,
տէր զօրութի՝ զգեցաւ ուժ գին,
ածաւ Է մէջ՝ իւր առան ձին:
2 Տէր հաստատեաց՝ զաշխարհս ինքնին
սասանեսցի՝ մի բնա ճին.
է միշտ պատրաստ՝ աթոռ քո ին.
՚ի սկզբանէ՝ դու ես յեր կին:
3 Գետք ամբարձան՝ բանիւ նո րին.

զձայնս իւրեանց՝ գետք ամբար ձին։
գետք յարկցեն՝ ՚ի միա սին.
յիւրեանց ՚ի գնացս՝ յոյժ ահա գին։
4 ՚Ի ջուրց բազմաց՝ ձայնէ նո ցին.
զբօսանք ծովուն՝ սքանչաս ցին։
5 Դու ՚ի բարձունս՝ ես սքանչե լի.
վկայութիւնք՝ են հաւաս տի։
6 Տէր վայելէ՝ տան քում նո րոն.
Է երկայնաւուրս՝ յոյժ սրբու թի։

Տունք. 6։

Սաղմոս. ՂԳ։

՚Ի չորրորդ՝ շաբաթու սաղմոս դաւ թին.
[illegible] թին։

Տ վրէժխնդիր՝ ած յա րեաւ.
վրէժխնդիր՝ տր յայտնե ցաւ։
2 Բարձր լեր տր՝ դատեա զնո սին.
զհատուցումն՝ հատո չա րին։
3 Տէր մեղաւորք՝ մինչ յե՞րբ յերկ րին.
մինչ յե՞րբ նոքա՝ զուր պարծես ցին։
4 Յոյժ բարբառեալ՝ զչար խօսէ ին.
զամբարշտութի՝ միշտ գործէ ին։
5 Զքո ժողովուրդս՝ խոնարհ ար կին.
զժառանգութիւնդ՝ չարչարե ցին։
6 Զայրի զպանդուխտն՝ զուր սպա նին.
զորբան քո տր՝ կոտորե ցին.

զայս

զայս ո՛չ տեսցէ՝ տէր ասէ լին
չառնու՛ ՚ի միտ՝ տէր յակով բին։
7 Ազգ անզգամք՝ իմացա րուք.
մինչ յե՞րբ ՚ի միտ ո՛չ առնու ցուք։
8 Ո՞չ թէ զունկն՝ որ տնկի ցէ.
մի՞ թէ և ինքն՝ ո՛չ լսի ցէ.
կամ որ ստեղծ՝ զակն յինքե նէ.
մի՞ թէ ո՛չ ինքն՝ տեսանի ցէ։
9 Զազգ և ազինս՝ ո՞ խրա տէ.
ո՞չ թէ ո՛չ՝ յանդիմա նէ.
զմարդոյ հանճար՝ ո՞ ուսու ցէ.
զ մարդկան խորհուրդս՝ տէր ճանաչէ։
10 Առն երանի՝ զոր դու խրա տես։
նմա յօրինացդ՝ ուսուցա նես։
11 Ցածուցանես՝ դու տէր նը մին։
զ չարութե՝ զաւուրս երկ րին.
մինչ փորեսցի՝ գուբ սոս րին.
չար խորխորատ՝ մեղաւո րին։
12 Զիւր ժողովուրդս՝ տէր ո՛չ մեր ժէ.
ո՛չ ժառանգորդս՝ անտես առ նէ։
13 Մինչ իրաւունք՝ նորա դարձ ցին.
յարդարութի՝ փոխարկես ցին.
ամենեքեան՝ զնա ընկալ ցին.
և որ սրտիւք՝ ուղիղ է ին։
14 Ո՞ յարիցէ՝ յանձնէ ինք նին.
ընդ իս ՚ի վերայ՝ ազգի չա րին.
հաւասարել՝ ինձ ընդ նո սին.

զմեզս

զմեղս անօրէն՝ որ գործե   լին։
15 Տ̅ն թէ ոչ՝ էր ինձ օգ   նեալ·
անձն իմ ՝ի դժոխս՝ էր բնա   կեալ·
16 Սասանէին՝ ոտք իմ թէ   ասէր·
ողորմութի̅՝ քո ինձ օգ   նէր։
17 Ըստ բազումցաւոց՝ իմոյ սըր   տի·
մխիթարութե̅՝ քոյ ցնծայ   ի։
18 Մի անօրէն՝ աթոռ նո   ցին·
հաւասարել՝ քեզ ունի   ցին,
ո՛ր պատճառէ՝ զվաստակս ուժ   գին.
Ը̅ դէմ կամաց՝ քո հրամա   նին·
19 Զանձն արդարոյ՝ զուր որսայ   ին·
զարիւն անբիծ՝ պարտ առնէ   ին։
20 Տէր ապաւէն՝ է իմ հոգ   ւոյ·
և օգնական՝ յուսոյ ի   մոյ։
21 Տէր հատուսցէ՝ նոցա ուժ   գին·
Ը̅ անօրէն՝ գնացից նո   ցին·
ըստ չարութեան՝ զոր գործե   ցին·
կործանեսցէ՝ տ̅ր զնո   սին։

Տունք. 21։

Սաղմոս. ՂԴ.

՚Ի կատարած՝ երգս օրհնութե̅·
սաղմոս դաւթեան՝ ընդ գոհութե̅։

Եկայք

Եկայք 'ի տէր՝ մեք ցնծա ցուք.
եւ առ Ած՝ մեր կարդաս ցուք:
2 Նմա խոստովան՝ միշտ եղի ցուք.
երգօք առ նա՝ մեք կանխես ցուք:
3 Տէր Թագաւոր՝ Ած վե րին.
մեծ 'ի վերայ՝ համայն երկ րին:
4 Համայն երկիր՝ են յիւր ձե ռին.
են բարձրութիւնք՝ լերանց նո րին:
5 Նա զծով արար՝ որ է նո րին.
ձեռքն զցամաք՝ իւր ստեղ ծին:
6 Երկրպագցուք՝ եկայք նը մին.
լացցուք առ ոտս՝ տն առա ջին:
7 Նա է Ած՝ մեր առան ձին.
մեք ժողովուրդք՝ խաշն արօ տին:
8 Թէ լուիցէք՝ ձայնի նո րին.
մի խստացիք՝ 'ի ձեր սըր տին:
9 Յաւուրսն յայն՝ յանապա տին.
ուր հարքն ձեր՝ զիս փորձե ցին.
եւ ժողովուրդքն՝ զիս քննե ցին.
զամ քառասուն՝ զգործս իմ տե սին:
10 Ես ջանացայ՝ ընդ այնմիկ ազ գին.
եւ ասացի՝ յիմում սըր տին.
են մոլորեալ՝ սրտիւք նո քին.
ոչ զիմ գնացս՝ ծանեան յերկ րին:
11 Որպ երդուայ՝ յիմ բարկու թե.
մտցեն հանգիստն՝ իմ յաւէ տեան:

Սաղմոս. ՂԵ.

Ի չափաւորած՝ տաղմոս դաւթին.
Զի շինման՝ տան տաճա րին։

Նոր յօրհնութիւն՝ զՏէր օրհնե ցէք.
Համայն երկիր՝ զնա դովե ցէք։
2 Ազգ և ազինք՝ զՏէր օրհնե ցէք.
զանուն նորա՝ բարձր արա րէք.
օր ըստ օրէ՝ երգս ասա ցէք.
զփրկութիւն՝ նորա յու ցէք։
3 Ի հեթանոսս՝ զփառսն ամբար ձէք.
զսքանչելիսն՝ իւր պատմե ցէք։
4 Յոյժ մեծ է Տէր՝ օրհնեալ ինք նին.
Հզօր ՚ի վերայ՝ կռոց նո ցին։
5 Կուռք ամ՝ դևք են նո ցին.
և Տէր զերկինս՝ արար ինք նին։
6 Վայելչութիւն՝ է առ նը մին.
մեծ սրբութիւն՝ ան առա ջին։
7 Տն մատուցէք՝ որդիք մարդ կան.
Նմա մատուցէք՝ զփառս յաւի տեան.
Եւ մատուցէք՝ ան մի այն.
զփառս և պատիւ՝ նորին ան ուան։
8 Զձեր պատարագս՝ առէք հա մայն.
մտէք ՚ի սրահս՝ իւր սրբու թեան.
երկիրպագէք՝ տեառն մի այն.
յորմէ դողան՝ ամենե քեան։
9 Զայս ասացէք՝ հեթանոս սայ.

Թէ

Թէ տր̅ ինքնին՝ թագաւո րեալ·
զաշխարհ համայն՝ որ հաստա տեալ·
նա զժողովուրդս՝ դատէ աղ գալ·
10 Երկինք համայն՝ ուրախա ցին·
յոյժ ցնծասցէ՝ երկիր նո վին·
ծովք ամ՝ զոռարձա ցին·
դաշտք ցնծասցեն՝ ՚ի միա սին·
11 Յոյժ ցնծասցեն՝ ծառք անտա ռին·
գայցէ դատել՝ մինչ զնո սին:
12 Դատի զաշխարհս արդարու թբ̅·
զազգս համայն՝ ճշմարտու թբ̅:

Տուն. 12:

Սաղմոս. ՂԶ:

Երգս ՚ի Դաւթի՝ ընդ ժամանակաւ·
յորժամ երկիրն՝ հաստատե ցաւ:

Թագաւորեաց՝ տր̅ աւա ձին·
յոյժ ցնծասցէ՝ երկիր նո վին·
կղզիք բազումք՝ ՚ի միա սին·
տեառն բանին՝ ուրախա ցին:
2 Է ամպ և մէգ՝ շուրջ զնո վին·
յարդարութե՝ աթոռ նո րին:
3 Հուր գնայցէ՝ խուր առա ջին·
և այրեսցէ՝ զխուր թշնա մին:
4 Փայլատակունքն՝ երևե ցին·
յորմէ երկիր սասանե ցին:

5

5 Լերինք ոպ՟՝ մոմ հալես ցին.
շարժի երկիր՝ յահէ նո րին.
6 Երկինք պատմեն՝ 'ի միա սին.
զարդարութի՟՝ ան՟ բա նին։
և՛ ժողովուրդք՝ ամենե քին.
յորժամ տեսցեն՝ զփառս նո րին։
7 Ամաչեսցեն՝ ամենե քին.
և ոյք կռոց՝ երկրպա գին.
յիւրեանց դրօշեալն՝ ոյք պարծե ին.
ամենեքեան՝ կործանես ցին։
8 Երկրպագեսցեն՝ հրեշտակք նը մին.
ուրախ եղև՝ սիոն նո վին.
դստերք յուդայ՝ ուրախա ցին.
վս՟ իրաւանց՝ քոյ տր՟ նո քին։
9 Զի դու բարձրեալ՝ ես քան զեր կին.
և 'ի վերայ՝ կռոց նո ցին։
10 Սրտիւք զտր՟՝ ոյք սիրե ցին.
զչարութի՟՝ միշտ ատե ցին.
պահէ զանձինս՝ սբ՟ց նո ցին.
տր՟ 'ի ձեռաց՝ մեղաւո րին։
11 Լոյս արդարոց՝ ծագէ յերկ րին.
յուրախութի՟՝ սրտից նո ցին.
12 Արդարք 'ի տր՟՝ ուրախա ցին.
միշտ խոստովան՝ նմա եղի ցին։

Տունք. 12։

Սաղմոս. ԼԲ:

Ի չափաբերած՝ երգս օրհնու բէ.
տաղմոս փառաց՝ իմաստու բէ:

Զտր օրհնեսցէք՝ նոր յօրհնութի.
զի սքանչելիս՝ արար ան հուն:
Փրկեաց զնա՝ աջ իւր վերին.
և սրբ բազուկն՝ անձայ ին:
3 Եցոյց տր զիւրն՝ զ փրկու թի.
յայտնեաց ազգաց՝ զարդարու թի:
4 Յիշեաց զ յակովբ ողորմու թբ.
և զխոստացեալ՝ ճշմարտու թբ.
ծագք աշխարհի՝ ամենե քին.
զփրկութի՝ տն տե սին:
5 Համայն երկիր՝ զ տր օրհնե ցէք.
երգ սաղմոսայս՝ նմա ասա ցէք.
6 Երգս ասացէք՝ տն օրհնու թբ.
ձայնիւ երգով՝ ուրախու թբ:
7 Ընդ՝ ձայն օրհնութե՝ փողոյ հնչ մամբ
զ տր օրհնեցէք՝ միշտ ցնծու թբ.
Ի ձայն եղջեր՝ փողոյ գոչ մամբ.
դուք կարդացէք՝ առ տր հրճ մամբ:
8 Լրիւ խորով՝ ծովք խուռովես ցին.
և ամ՝ բնակիչք նո րին,
Ծափս հարցեն՝ գետք առուան ձին.
ձեռօք իւրեանց՝ ի միա սին:
9 Լերինք ցնծան՝ տն առա ջին.

գայ

գայ տր̃ դատել՝ զերկիր ինք   նին·
10 Դատի զաշխարհն՝ արդարու   թ̃բ·
զ ժողովուրդս՝ իւր ուղղու   թ̃բ։
Տունք. 10։ գուբղայս, 34.

Սաղմոս. ՂԸ։

Գիշապարած՝ երգս օրհնու թ̃ե
սաղմոս դաւթայ՝ իմաստու թ̃ե։

Թագաւորեաց տր̃ յաւի   տեան·
և ժողովուրդք՝ յոյժ բարկացան·
որ՝ի քրովբէս՝ նստիս մի   այն·
սասանեսցէ՝ երկիր հա   մայն։
2 Տէր՝ի սիոն՝ է մեծ իշ   խան·
բարձր՝ի վերայ՝ ժողովրդ   դեան։
3 Տ̃ն եղիցուք՝ միշտ խոստո   վան·
զի ահաւոր՝ սբ̃ է մի   այն·
նա զիրաւունս՝ սիրէ հա   մայն·
որ է պատիւ՝ արքայա   կան։
4 Դու զուղղութի՝ պատրաստե   ցեր·
և յակոբայ՝ զայն արա   րեր։
5 Բարձր արարէք՝ զ տր̃ն երկնայ   ին·
երկիրպագէք՝ ոտից նո   րին։
6 Զի ահարոն՝ մովսէս նո   քին·
էն երիցունք՝ ան̃ն նո   րին·
եւ սամուէլ՝ իսկ է̃ նո   սին.

զա

զանուն նր՝ միշտ կարդայ ին։
7 Եւ 'ի կարդալն՝ լսէր նո ցին·
'ի սիւն ամպոյ՝ խօսէր ընդ նո սին։
8 Զվկայութի՝ իւր պահե ին·
և զհրամանս՝ զոր ետ նո ցին։
9 Տէր ած մեր՝ դու լսէ իր·
որոց քաւիչ դու լինէ իր·
զօրհանապազ՝ վրէժ խնդ իր·
և առ գործովք նոցա է իր։
10 Զած տր մեր՝ բարձր ար րէք·
'ի լեառն սբ՝ երկիրպա գէք·
Առ տր ած՝ մեր կարդա ցէք·
զի սբ է նա՝ միշտ պատմե ցէք։
Տունք. 10։

Սաղմոս. ՂԹ.

Կիչապարած՝ երգս օրհնութեան,
առըմոս փառքոյ՝ խոստովանութեան։

Առ տր ած՝ միշտ կարդա ցէք·
Ձայնիւ ցնծութբ՝ ծառայե ցէք։
2 Մտէք ցնծութբ՝ առն առա ջին·
զնա ծառայութք՝ տր առա ձին։
3 Նա զմեզ արար՝ մեք ոչ է աք·
խաշն արօտի՝ իւր կոչե ցաք։
4 Մտէք ընդ դրունս՝ իւր սրբու թբ·
լնոք

Եւ յարկս նորա՝ միշտ օրհնու թէ:
5 Տն եղերուք՝ միշտ խոստո վան.
զնա օրհնեցէք՝ ՚ի յաւի տեան:
6 Յոյժ քաղցր է տր՝ և պատուա կան.
ողորմութին՝ իւր անսահ ման.
Ճշմարտութին՝ է անխախ Ճան.
այգէ մինչ յազգ՝ ՚ի յաւի տեան:

Տուն. 6:

Սաղմոս. Ճ:

Ինչապատուած՝ երգս օրհնու թե.
սաղմոս գաւառեայ՝ խմասպու թե:

Զողորմութիւն՝ քո բարե լից.
և յիրաւունս՝ զքեզ օրհնե ցից.
երգ սաղմոսաց՝ քեզ ասա ցից.
զքո պատուիրանս՝ ՚ի միտ ա ռից:
2 ՚ի Ճանապարհ՝ անբիծ բա րի.
մինչ եկեսցէ՝ առ իս յերկ րի.
՚ի տան իմոյ՝ ես գնայ ի.
յամբծութե՝ իմում սրր տի:
3 Զիրս անիրաւ՝ ես ոչ ե դի.
աչաց իմոց՝ հաւոյ առա ջի.
զուրացութե՝ զխորս աղտե ղի.
ոչ ատեցին՝ յոյժ ատե ցի:
4 Ոչ մերձեցաւ՝ առ իս յերկ րի.
որ էր սրտիւ՝ թիւր և մո լի.

յանդ

յանդգնամտէն՝ խոտորէ ի.
եւ ես ինձ փոյթ՝ ոչ առնէ ի:
5 Որ զընկերէն՝ խօսէր գաղտ նի.
բայց 'ի բաց՝ հալածէ ի:
6 Որ հպարտ ագահ՝ էր 'ի սիրտ տի.
հաց ընդ նմա՝ ոչ ուտէ ի:
7 Ընդ հաւատացեալս՝ աչք իմ յերկրին.
նոքա ընդ իս՝ զի նստը ցին:
8 'Ի գնացս անբիծ՝ որք երթայ ին.
նոքա միայն՝ զիս պաշտէ ջին:
9 Զամբարշտութիւն՝ որք խօսէ ին.
'ի տան իմոյ՝ ոչ բնակէ ին.
զնենգութիւն՝ որք առնէ էին.
չէր յաջողեալ՝ բնաւ նո ցին:
10 Սպանանէի՝ յառաւօտ տին.
զմեղաւորս՝ համայն երկ րին.
սատակեցի՝ զամենե սին.
զամբարշտութիւն՝ որք գործէ ին:
Տունք. 10. գուբղայս. 26:

Սաղմոս. ՃԱ:

Աղօթք աղքատի՝ ձեռն յանձնառու յի.
առնէ աղաչէրս՝ [illegible] ջի:

Լուր աղօթիցս՝ իմում բա նի.
'ի գալ առ քեզ՝ աղաղա կի:
դարձուցանէր՝ մի տէր յերկ րի.

զե

զերեսս քո՝ յինէն հե   ռեւ։
2 'Ի նեղութե՛ իմում սըր   տիս·
խոնարհեցո՝ զունկնդ առ   իս·
առ քեզ կարդամ՝ մինչ 'ի վըրշ   տիս·
վաղվաղակի՝ լուր իմ ձայ   նիս։
3 Որպ ն. ծուխ՝ 'ի զուր ու   նայն·
աւուրք իմ տր՝ սպառե   ցան·
եւ կամ ոպ՝ զ խուխ եղե   գան·
համայն ոսկերք՝ իմ չորա   ցան։
4 Հարան զերթ խոտ՝ 'ի խորշա   կայ·
որով եւ սիրտ՝ իմ ցամա   քեայ·
զի մոռացայ՝ ուտել րզ   հաց·
յիմոյս ձայնէ՝ հեծեծա   նաց։
5 Կպեցան իմ ոսկր՝ թիկնամբ   ջին·
յամաքեցան՝ սիրտս յիմ մարմ   նին·
նմանեցայ՝ ոպ յերկ   րին·
հաւալասան՝ յանապա   տին։
6 Զերթ բու եղէ՝ յաւերա   կիս·
ոպ ճնճղուկ՝ միայն 'ի տա   նիս։
7 Զիս թշնամիք՝ նախատե   ցին·
ինե գովիչք՝ իմ երդնու   ին։
8 Զմոխիր ոպ՝ հաց ուտե   ի·
խառնեալ արտօսր՝ ընդ ըմպե   լի։
9 'Ի յերեսաց՝ քոյ բարկու   թե·
եւ 'ի յահէդ՝ սրտմտու   թե·
բարձրացուցեր՝ դու զիս մի   այն·
եւ իջուցեր՝ դարձեալ 'ի   գան։

10

10 Անցին աւուրքս՝ զերթ հովա նիս·
ող եւ խոտ՝ ցամաքե իս։
11 Դու կաս մնաս 'ի յաւի տեան·
քո յիշատակն՝ է անվախ ճան։
12 Արի գթա՝ դու սիով նին·
հասեալ է ժամ՝ գթալոյ նո րին։
13 Ընդ վէմն ծառայք՝ քո հաճես ցին·
ը҃ հողս նորա՝ եւ գթաս ցին։
14 Զի հեթանոսք՝ ամենե քին·
'ի յանուանէ՝ քո երկըն չին·
եւ թագաւորք՝ համայն երկ րին·
'ի քոյ փառաց՝ յոյժ սարսես ցին։
15 Շինէ զսիովն՝ որ աւան ձին·
երեւեսցի՝ փառօք 'ի նմին։
16 Հայեաց յաղօթս՝ որք խոնար հին·
ոչ անարգեաց՝ զխնդիր նո րին։
17 Յայլ ժողովուրդ՝ այս գրես ցի·
որ օրհնեսցէ՝ զոր ստա ցի։
18 Տէր 'ի բարձանց՝ սրբութե նէ·
հայեաց յերկիր՝ նա յինքե նէ։
19 Զհեծութիւն՝ գերելոց լը սէ·
զորդիս նոցա՝ արձակե ցէ։
20 Պատմել 'ի սիոն՝ տն҃ զա նուն·
յերուսաղէմ՝ զիւր օրհնու թիւն։
21 Ժողովեցան՝ 'ի միա սին·
նմա թագաւորք՝ ծառայե ցին։
22 Պատասխանեաց՝ ը҃ ճանապար հին·

ըզ

զնուաղութի՝ աւուրց նո րին.
՚ի կէս աւուրցս՝ մի հանի ցին.
զի ազգէ յազգ՝ ամք քո է ին:
23 ՚Ի սկզբանէ՝ դու տր̄ հիմք նին.
հաստատեցեր՝ զհիմունս երկ րին.
եւ գործք ձեռաց՝ քոց տր̄ է ին.
երկինք երկնի՝ ՚ի միա սին:
24 Անցցեն նոքա՝ ամենե քեան.
դու կաս մնաս՝ ՚ի յաւի տեան:
25 Ամենեքեան՝ ՚ի միա սին.
իբրեւ զձորձ՝ ըս մաշես ցին.
զերթ վերարկուս՝ փոխես զնո սին.
նոյնպէս նոքա՝ եւ փոխես ցին:
26 Բայց դու ես նոյն՝ ամենե ւին.
ոչ անցանեն՝ ամք քո բնա ւին.
յորումծառայք՝ քո բնակես ցին.
եւ զաւակայն՝ յաջողես ցին:

Տունք. 26:

Սաղմոս ՃԲ:

՚Ի չափաբերած՝ երգս օրհնութեան.
սաղմոս դաւթեայ՝ յոբելորա չափն:

Անձն իմ օրհնեա՝ զտր̄ քո վե րին.
եւ իմ ոսկերք՝ զանուն նո րին:
2 Օրհնեա անձն իմ՝ զտր̄ն երկնայ ին.
մի մոռանար՝ զտուրս նո րին:

3 Զմեղս քո՝ նա որ քա ւէ.
զՀիւանդութիւն՝ քո բժըշ կէ։
4 Զկեանս քո ո՛ փրկես ցէ.
ողորմութբ՝ զքեզ պսա կէ։
5 Ո՛ զքեզ լնու՝ բարութե նէ.
զմանկութիւն՝ քո նորո գէ։
6 Ողորմութիւն՝ առնէ նո ցին.
և իրաւունս՝ ոյք զրկես ցին։
7 Զգնացս իւր եցոյց՝ տր̄ մովսէ սին.
զկամս իւր որդւոցն՝ իսրայէ լին։
8 Գթած է տր̄՝ և ողոր մած.
երկայնամիտ՝ մեղաւո րաց։
9 Մեզ ո՛չ իսպառ՝ բարկանայ ցէ.
ո՛չ յաւիտեան՝ ոխս պա հէ։
10 Ո՛չ մեզ արար՝ ըստ մեր չա րայ.
և ո՛չ հատոյց՝ ըստ մեր մե ղայ։
11 Որպ̄ բարձր են՝ յերկրէ եր կին.
տր̄ զօրացոյց՝ այնպ̄ ուժ գին.
զողորմութի՝ իւր երկնայ ին.
յերկիւղածաց՝ վերայ նո ցին։
12 Յարևմտից՝ որչափ հե ռի.
են արևելք՝ առանձնա կի.
արար 'ի մէնջ՝ այնպէս հե ռի.
զամբարշտութիւն՝ մեր վշտա լի։
13 Որպ̄ գթայ՝ հայր յիւր որ դիս.
այնպէս 'ի մեզ՝ դու գթաս ցիս։
14 Զի զստեղծուածս՝ մեր նա գի տայ.
և

և թէ եմք հող՝ կանխաւ յի շեայ։
15 Աւուրք մարդոյ՝ խոտոյ վար կաւ.
ծաղկանց վայրի՝ նմանե ցաւ։
16 Մինչ շնչեսցէ՝ հողմ՚ի նը մա.
ոչ երեւի. տեղի նո րա։
17 Ողորմութի՝ տեառն մը նայ.
յերկիւղածայ՝ իւրոց վե րայ.
արդարութի՝ նորա եւ թայ.
յորդւոց յորդիս՝ յազգս նո ցա։
18 Զուխտս նորա՝ ոյք պահե սցեն.
զպատուիրանս՝ իւր յիշե սցեն.
եւ զայսոսիկ՝ ոյք արա սցեն.
՚ի յաւիտեան՝ մի կորի ցեն։
19 Զաթոռն յերկինս՝ տր պատրաս տեաց.
արքայութին՝ տիրէ ամ գայ։
20 Զտր օրհնեցէք՝ հրեշտակք վե րին.
հզօր զօրութե՝ ՚ի միա սին.
իսկ որ առնէք՝ զբան նո րին.
լսել պատգամաց՝ իւրոյ ձայ նին։
21 Զտր օրհնեցէք՝ զօրք ամե նայն.
եւ պաշտօնեայք՝ նորա հա մայն։
22 Զտր օրհնեցէք՝ զօրք երկնա յին.
գործք ամ՚ ՚ի միա սին.
է տէրութին՝ յամենե սին.
օրհնեա անձն իմ՝ զտր առան ձին։

Տունք. 22։ գուբքըլոյս. 48։

Սաղ

Սաղմոս. ՃԳ.

Երգս 'ի զուարճն՝ 'ի նշոյս բանձ.
արարածովքս օրհնէ զաստուած հանց:

Օրհնեա՛ անձն իմ՝ զտր քո վերին.
Յոյժ մեծ եղեր՝ դու տր ինքնին:
2 Վայելչութի՛ մեծ զգե ցար.
ոպ զօթոց՝ զլոյս ար կար.
Ձգեցեր զերկինս՝ ոպ կա մար.
զվերնայարկսն՝ առ ջուրբք յար կար:
3 Ո՛ զեւր գնացս՝ յամպս դը նէ.
նա 'ի վերայ՝ հողմոց շըր ջէ.
4 Ո՛ զհրեշտակս՝ էած 'ի գոյ.
զեւր պաշտօնեայս՝ 'ի բոց հը րոյ:
5 Արար զերկիրս՝ վերայ հի ման.
սասանեսցի՝ մի յաւի տեան:
6 Խորք վերարկու՝ նորա ե ղեն.
ջուրք 'ի վերայ՝ լերանց կաց ցեն:
7 'Ի քումսաստէ՝ յոյժ փախի ցեն.
և 'ի ձայնէ՝ քո սարսի ցեն:
8 Զի յելանեն՝ լեռնանայ ին.
և 'ի ջանեն՝ դաշտանայ ին.
եւ 'ի տեղին դադարե ին.
հաստատեցեր՝ յոր զնո սին:
9 Սահման եդեր՝ և ոչ ան ցին.
ոչ 'ի ծածկել՝ զերկիր դարձ ցին:
10 Յղեցեր զաղբիւրս՝ 'ի ձորս րին.
'ի

՚Ի մէջ լերանց՝ ջուրք գնայ ին։
11 Արբուցանել՝ զգազանս վայ րին.
յուրեանց ծարաւս՝ ցիռք յագես ցին։
12 Թռչունք երկնից՝ բոյնս դի ցեն.
և ՚ի վիմաց՝ զձայնս տա ցեն։
13 Արբուցանէ՝ զլերինս ուժ գին.
յշտեմարանաց՝ իւր առ ան ձին.
և ՚ի պտղոյ՝ գործոց նո ցին.
լցցի երկիր՝ ՚ի միա սին։
14 Զխոտ անասնոց՝ անդ բուսու ցեր.
Ը ծառայութե̃ն՝ մարդկան ա ծեր։
15 Հաներ զհաց՝ յերկրէ քում մէ.
գինի զմեզ՝ ուրախ առ նէ.
և իւղ զհոգիս՝ զուարթացուս ցէ.
զսիրտ մարդոյ՝ հաց հաստա տէ։
16 Զծառս անտառի՝ յագեցու ցեր.
զլիբանանուն՝ մայրս տնկե ցեր.
17 Թռչունք երկնից՝ ձագս հանէ ին.
յոյս է նոցա՝ բոյն արագ լին։
18 Լերինք բարձունք՝ են եղջեր ուաց.
վէմք ապաւէնք՝ նապաստա կաց։
19 Դու արարեր՝ իսկ զլու սին.
վասն չափման՝ ժամանա կին.
քե արեգակն՝ ծանեաւ մտք նին.
զմտանելոյ՝ ժամն առան ձին։
20 Դու արարեր՝ զխաւար խո րին.
եղևնովաւ՝ գիշեր յերկ րին.

գնոտն

զնան 'ի նմա՝ խոր անտառ   ւին·
համայն գազանք՝ 'ի միա   յին։
21 Կորիւնք նոցա՝ մռընչէ   ին·
զկերակուրս՝ միշտ խնդրէ   ին·
22 Ընդ ծագել լուսոյն՝ ժողովէ   ին·
յիւրեանց մորիս՝ դադարէ   ին։
23 Մարդիկ 'ի գործս՝ ելանէ   ին,
մինչ յերեկոյ՝ վաստակէ   ին։
24 Ո՜վ զի մեծ՝ գործք քո է   ին·
իմաստութեամբ՝ եղեն բնա   ւին·
ստեղծուածովք՝ քո տէր ձե   ւին·
լցաւ երկիր՝ ամենե   ին։
25 Այս ծով յոյժ մեծ՝ սողունք 'ի սմին·
Թիւ գազանաց չգոյ 'ի նը   մին·
նաւք 'ի վերայ՝ գնան կոհա   կին·
ստեղծեր վիշապն՝ խաղալ նո   վին։
26 Քեզ սպասեն՝ ամենե   քին·
դու կերակրես՝ զամենե   սին։
27 Դու տաս նոցա՝ և կերակ   րին·
զձեռըն քո՝ բանաս նո   ցին·
և կերակրես՝ զամենե   սին·
նոքա կամօք՝ քո յագե   ցին։
28 Դարձոյց վերեսս՝ յանտի նո   ցին·
խռովեցան՝ ամենե   քին·
'ի նոցանէ՝ հանէ զո   գին·
'ի հող դառնան՝ և սպա   ռին։
29 Առաքեսցես՝ դու քո զո   գին·
և

և ստանաս՝ զնոսա նո վին.
Նորոգեսցես՝ զերեսս երկ րին.
քև նորոգին՝ ամենե քին։
30 Փառք տն՜ յերկինս՝ միշտ եղի ցի.
տր՜ յարարածս՝ ուրախաս ցի։
31 Դողայ երկիր՝ ի՜ հայել նո րին.
մերձի ի՜ լերինս՝ և ծխես ցին։
32 'Ի կեանս իմ՝ զտր՜ օրհնե ցից.
երգ սաղմոսայս՝ տն՜ աս ցից.
33 Նմա օրհնութիւն՝ քաղցր եղի ցին.
ուրախ եղէց 'ի տր՜ նո վին։
34 Չարք մեղաւորք՝ 'ի միա սին.
յերկրէ նոքա՝ պակասես ցին.
մի ամբարիշտք՝ 'ի նմա գտ ցին.
անձն իմ զտր՜՝ օրհնեա ինք նին։

Տուն. 34.

Սաղմոս. ՃԴ։

Ալէլուիա՝ երգս փառ՜ բին.
'Ի յոբելերորդն՝ զոր երգէ ինչ։

Տն եղերուք՝ միշտ խոստո վան.
Նմա կարդացէք՝ երգս օրհնութե
ան պատմեցէք՝ զգործս նո րայն.
'ի հեթանոսս զուք ամե նայն։
2 Զտր՜ օրհնեցէք՝ ի՜ զօրսն վե րին.
միշտ ասացէք՝ սաղմոս նը մին.

եւ՜

եւ պատմեցէք՝ զիւր սքանչե լին·
գովեցարուք՝ յանուն նո րին։
3 Սիրտք այնոցիկ՝ ուրախաս ցին·
որք՚ի նոցունց՝ զՏր խնդրե ցին·
Հզօրք եղերուք՝ տերամբ նո վին·
միշտ խնդրեցէք՝ զերեսս նո րին։
4 Արդ յիշեցէք՝ դուք առան ձին·
զսքանչելիս՝ բանից նո րին·
զբար զարուեստ՝ որ յաշխար հին·
և զիրաւունս՝ վն նո ցին։
5 Աբրահամեան՝ զաւակ նո րին·
եղեն ծառայք՝ տն յերկ րին·
եւ յակոբայ՝ որդիք նո քին·
եղեն ընտրեալք՝ տն առա ջին։
6 Նա է ած՝ տր մեր մի այն·
են իրաւունքն՝ յերկրի հա մայն։
7 Յաւիտենից՝ զուխտ իւր յի շեայ·
զբանն ՚ի հազար՝ ամ պատուի րեայ։
8 Ընդ աբրահամու՝ ուխտն իւր եդ նա·
և զիւր երդումն՝ ըն իսահա կայ։
9 Զբանն առ յակոբ՝ իւր հաստատեց·
առ իսրայէլ՝ զուխտն իւր յի շեայ։
10 Տալ ձեզ զերկիրն՝ քանանաց ւոյ·
զժառանգութէ՝ վիճակ ձե րոյ։
11 Թուով սակաւք՝ նոքա է ին·
նուաղք և պանդուխտք՚ի մէջ նո ցին։
12 Անցե մինչ յազգէ՝ նոքա ան ցին·

յայլ

յայլ ժողովուրդս՝ անտի հա ւին։
13 Ոչ մեղանչել՝ եթող նո ցին·
և կշտամբեաց՝ զարքայս ուժ գին։
14 Մի մերձենայք յօծեալս ա ւէ;
մի մեղանչէք՝ յիմս մարգա րէ։
15 Կոչեաց զի սով՝ յերկիր նո ցին·
զզօրութիւն եբեկ հա ցին։
16 Այր առաջի՝ յղեաց նո ցին·
վաճառեցաւ՝ յովսէփ յերկ րին։
17 Զոտս՝ի կապանս՝ խոնարհ ար կին·
անց ը՟ երկաթս՝ անձն նո րին։
18 Մինչ եկեալ է՝ և բան նո րա·
բան տն՟ ինքնին՝ փորձեաց զ նա։
19 Զնա լուծանել՝ յղեաց ար քայն·
իշխան եթող՝ ժողովըր դեան։
20 Տէր տան իւրոյ՝ կացոյց զ նա·
առ ստացուածովքն՝ իշխել նը մա։
21 Զորոց զիշխանս՝ նա խրատես ցէ·
և իմաստուն՝ զծերս՝ արաս ցէ։
22 Մտեալ յեգիպտոս՝ իսրայէ լին·
պանդխտեցաւ՝ յակովբ յերկ րին։
23 Զիւր ժողովուրդս՝ յոյժ աճե ցոյց·
քան զթշնամիս՝ իւր զօրա ցոյց։
24 Զնոսա ատել՝ զսիրտն դար ձոյց·
և՚ի նենգել՝ զծառայս յա րոյց։
25 Զմովսէս ծառայ՝ իւր առա քեաց·
և զահարոն՝ մը՟ իւր ընտ րեաց։

26

26 Զբան նշանայն՝ լուր ետ նո ցա.
և զիւր արուեստս՝ յերկիր Քա մայ:
27 Խաւարեցոյց՝ նա զնո սին.
զի զբան նորա՝ դառնացու ցին.
28 Դարձոյց յարիւն՝ զգետս նո ցին.
սպան զձկունս զամենե սին:
29 Գորտ յոյժ եռայ՝ յերկիր նո ցին.
՚ի շտեմարանս՝ Թագաւո րին:
30 Ասաց և եկն՝ յոյժ շանա ճանճ.
լից զսահմանս՝ ՚ի մժղղ կանց:
31 Դարձոյց Է կարկուտ՝ զանձրև նո ցին.
բորբոքեցաւ՝ հուր յաշխար հին:
32 Եհար զայգիս՝ և թզե նին.
և զծառայս՝ փշրեաց նո ցին:
33 Մարախ խառնիճ՝ եկն առ նո սին.
զի ոչ գոյր թիւ՝ ջամբու նո ցին:
34 Եկեր զխոտ՝ համայն երկ րին.
զպտուղն աշխատելոյ՝ անդոյ նո ցին:
35 Հար զանդրանիկս՝ եգիպտոս սին.
զ վաստակոյ՝ սկիզբն նո ցին:
36 Եհան ոսկւով՝ զամենե սին.
ոչ գոյր հիւանդ՝ յազգի նո ցին:
37 Ուրախ եղեն՝ ՚ի մխա սին.
Է ելանելն՝ անտի նո ցին.
քանզի ահ առ՝ յոյժ ահա գին.
անդ ՚ի վերայ՝ անկան նո ցին:
38 ՚Իտածէ ածուեալ՝ ամպ հովա նին.

լոյս տայր հրովն՝ 'ի գիշե րին։
39 Եկին խնդրեալ՝ լորամար գին.
հացիւ երկնից՝ լցոյց զնո սին։
40 Զվէմն եհար՝ ջուրք բղխե ցին.
ը̄ անջրդին՝ գետք գնա ցին։
41 Զբանն իւր կանխաւ՝ յիշէց նո ցին.
ը̄ Աբրահամու՝ իւր ծառայ ին։
42 Հան զժողովուրդն՝ յոյժ ցնծու թբ̄.
և զիւր զընտրեալսն՝ ուրախու թբ̄։
43 Ետ զայլ ազգեացն՝ զվաստակ նո ցին.
ժառանգեցոյց՝ զնոսա յերկ րին։
44 Զկայութիս՝ իւր պահե ցեն.
զնորին օրէնս՝ միշտ խնդրես ցեն։

Տունք՝ 44։ գուբղայթ՝ 78։

Սաղմոս. ՃԵ։

Ալէլուիա՝ երգս օրհնու ԹԵ.
երգեալ 'ի պօնան՝ ժողովրդ զէան։

Տն̄ եղերուք՝ միշտ խոստո վան.
ողորմութիւն՝ է յաւէ տեան։
2 Ո՞ զզօրութի՝ տն̄ խօ սի.
զ երգսն առնէ՝ մեզ լսե լի։
3 Եւ երանեալք՝ զբանն ոյք պա հեն.
և զիրաւունս՝ նորա առ նեն։
4 Զմեզ ը̄ հաճոյս՝ քո տր̄ յի շեա.
'ի փրկութե̄՝ քում այց ա րա։

Ե

5 Զքաղցրութիւն՝ քո տէր տես ցուք·
յուրախութիւն՝ ազգիդ մըտ ցուք·
որով և մեք ուրախաս ցուք·
Եւ ժառանգութեն՛ քում գովես ցուք։
6 Ընդ հարսն մեր՝ զի մեք մե ղաք·
անօրինեալ՝ նա իսկ յան ցեաք։
7 'Ի յեգիպտոս՝ հարք մեր հա մայն·
զքո սքանչելիս՝ ոչ իմա ցան·
ոչ յիշեցին՝ բնաւ յաւի տեան,
զողորմութիւն՝ քո ամե նայն։
8 Զքեզ յոյժ նոքա՝ բարկացու ցին·
Եւ ծով կարմիր՝ իբրև ան ցին·
ըստ անուան իւրոյ՝ փրկեաց զնո սին·
զի զզօրութիւն՝ ցուցէ նո րին։
9 'Ի ծով կարմիր՝ ուժգին սաս տեաց·
որպէս երկիր՝ նա ցամա քեաց·
նոցա Եւ անդունդս՝ առաջնոր դեաց·
Եւ անապատս՝ որպէս դաշ տաց։
10 Զնոսա փրկեաց՝ 'ի յատե լեաց·
և 'ի ձեռաց՝ չար թշնա մեաց։
11 Ծով զնեղիչս՝ նոցին ծած կեաց·
'ի նոցանէ՝ ոչ ոք ապ րեաց·
12 'Ի բան նորա՝ հաւատա ցին·
և զօրհնութիւն՝ տն օրհնե ցին։
13 Այլ մոռացան՝ զգործս նո րին·
և խորհրդոյն՝ ոչ անսա ցին։
14 Զի ցանկացան՝ յանապա տին·

և

և յանջրդի՝ զ տր̅ փորձե ցին։
15 Զխնդրուածսն՝ նա ետ նո ցին.
և լիութի̅՝ յղեաց ՚ի նո սին։
16 Ընդ զմովսէս՝ բարկացու ցին.
և զահարոնն՝ սբ̅ տեառ ցին։
17 Զդադան եկուլ՝ բացմամբ երկ րին.
ծածկեաց բանակն՝ զաբիրոն նին։
18 Հուր ՚ի ժողովս՝ վառեալ նո ցին.
և զ մեղաւորս՝ մաշեաց նո վին։
19 Զի ՚ի քորեբ՝ զորթ արա րին.
և պատկերի՝ երկիրպա գին.
զ փառս իւրեանց՝ անդ փոխե ցին.
՚ի կերպ որթու՝ խոտակե րին։
20 Եւ մոռացան՝ զա̅ծ նո քին.
զոր մեծամեծս՝ արար նո ցին.
յերկիր քամայ՝ զիւր սքանչե լին.
զահ ՚ի վերայ՝ կարմիր ծո վին։
21 Նա սատակել՝ կամէր զ նո սին.
Թէ չէր մովսէս՝ գտեալ առ նո սին։
22 Դարձու մովսէս՝ առ տր̅ ինք նին.
զբարկութի̅ն՝ անցոյց նո րին.
զի մի նոքա՝ սատակե ցին.
վս̅ չարացն՝ զոր գործե ցին։
23 Զիւր սբ̅ երկիրն՝ անարգե ցին.
և ոչ բանին՝ հաւատա ցին։
24 Յիւրեանց բանակս՝ տրտնջե ցին.
և ոչ լուան՝ տն̅ ձայ նին։

25 Ձեռն 'ի վեր՝ համբարձ նո ցին.
զնոսա եհար՝ յանապա տին:
26 Ընդ հեթանոսայ՝ գաւառս նո ցին.
զաւակ նոցա՝ միշտ ցրուե ցին:
27 'Ի բեելփեգովր՝ պղծեալ նո ցին.
կերան զոհեալ զմեռելո տին:
28 Տէր բարկացաւ՝ ը̅ գործս նո ցին.
զնոքօք բեկումն՝ յաճախե ին:
29 'Ի փինեէս հէս՝ այս է կայ.
մահ արգելաւ՝ իբրև քա ւեայ.
յարդարութի՝ նմա համա րեայ.
'ի յաւիտեան՝ յազգս ազ գայ:
30 Զնա 'ի ջուրսն՝ բարկացու ցին.
չարչարեցաւ՝ մովսէս սու գին.
քանզի նոքա՝ ամենե քին.
զոգի նորա՝ դառնացու ցին:
31 Որթամբեք խուրովք՝ ո̅ր հրաման եայ.
ոչ արարին՝ զոր նա ա սայ:
32 Ընդ հեթանոսս՝ խառնակե ին.
զգործս նոցա՝ ուսանե ին.
կռոց նոցա՝ ծառայե ցին.
գայթագղութի՝ եղեն ցին:
33 Զորդիս իւրեանց՝ կռոց զոհե ցին.
արիւն ամբիծ՝ յերկիր հե ղին:
34 Արիւն որդւոց՝ իւրեանց նո քին.
կռոց քանանու՝ զոր զոհե ցին:
35 Աղախեցաւ՝ արեամբ նո ցին.

և

և պղծեցաւ՝ երկիր նո   վին·
պոռնկեցան՝ ամենե   քին·
Է գնայս իւրեանց՝ 'ի մի[ա]   սին։
36 Յոյժ բարկացաւ՝ դէմ յանդի   ման·
որ 'ի վերայ՝ ժողովր   դեան·
եւ գարշեցոյց՝ անգրաւա   կան·
զժառանգութիւն՝ իւր սեպհա   կան։
37 Մատնեաց 'ի ձեռս՝ հեթանո   սաց·
և ատելիք՝ նոցին տի   րեաց·
յոյժ նեղեցան՝ 'ի թշնա   մեաց,
խոնարհ եղեն՝ Է ներքոյ ձե   ռաց։
38 Բազում անգամ՝ զնս փր   կեաց·
զնա ոչ ծանեաւ՝ ազգն կու   րաց·
յոյժ դառնացն Է՝ խորհուրդս իւրեանց
և կորացան ընդ՝ մեղօք ին   քեանց։
39 'Ի նեղութիս՝ հայեաց առ   գին,
լուաւ աղօթից՝ ձայնի նո   ցին.
40 Զուխտ իւր յիշեաց՝ նա զառա   ջին·
զողորմութի՝ արար նո   վին·
'Ի գթութիւն՝ ետ զնո   սին·
հուպ առաջի՝ գերչաց նո   ցին։
41 Տէր Աստուած մեր՝ զմեզ փր   կեա·
և յայլազգեաց՝ զմեզ ժողո   վեա։
42 Քեզ խոստովան՝ միշտ եղի   ցուք·
և յօրհնութիւն՝ քո պարծես   ցուք։
43 Օրհնեալ է տրն՝ իսրայէ   լի·
այժմ յաւիտեանս՝ անզրաւէ   լի։

44 Եւ՜ տեսցէ՛ աչքն ամե   նայն·
միշտ եղիցի՝ 'ի յաւ՜ի   տեան։

Տունք. 44։

Կանոնս։ գուբղայս։ 7։ Սաղմոս։ 17։

Տուն։ 314։

Աղօթք նորին՝ Եզեկի   այ։
որ հիւանդացաւ՝ արքայ յու   դայ։
(Եսայեայ։ 38։ 10. 20։)

Ես ասացի՝ յիմում սըր   տին·
զկիսնալըս՝ աւուրցս յե   տին·
Թէ գնացի՝ ես առան   ձին·
'ի դժոխոց՝ դրունս ներ   քին։
2 Զիմս ամ՝ թողի զյե   տին·
ոչ փրկութի՝ տեսից յերկ   րին·
եւ՜ ոչ տեսից՝ զմարդ առան   ձին·
բնակչովք խուռովք՝ 'ի միա   սին։
3 Պակասեցայ՝ յազգատոհ   մէ·
թողի լքի զկեանս՝ իմ յերկ   րէ։
4 Ել գնաց հոգիս՝ յինէն 'ի   բաց·
զերթ տաղաւար՝ զանձն իմ քա   կեաց·
եղէ զոստայն՝ զերթ ոստա   րաց·
մերձ հատանիլ՝ 'ի թշնա   մեաց։
5 Յառաւօտէ՝ ես մատնե   ցայ·
զերթ յառիւծու՝ ձեռս նո   րա·
մանրեաց զոսկերս՝ իմ ամե   նայ·
մինչ

մինչ 'ի գիշեր՝ յոյժ մաշէ ցայ։
6 Յիշ ծիծաւուն՝ ես Ճչէ ցի.
զերթ զաղաւնի՝ խակ մնչէ ցի.
Նուաղեցան՝ աչք իմ կա րի.
'ի տեսանելը՝ տկալանայ է։
7 Զաչս 'ի բարձունս՝ վեր ամբառ ձի.
առ տր̄ ած̄՝ իմ կարդա ցի.
որ զիս փրկեալ՝ յախտէ աս տի.
փարատեսցես՝ զցաւս իմ մար մնի։
8 Քեզ պատմեցաւ՝ մինչ առ ան ձին.
դու զարթուցեր՝ զանձն իմ ինք նին.
եւ դարձուցեր՝ զոգիս կըր կին.
մխիթարեցեալ՝ կեցի յան ձին։
9 Արդ դառնութի՛ իմոյ սըր տին.
Է խաղաղութի՛ դարձաւ կըր կին.
դու փրկեցեր՝ զանձն իմ ինք նին.
յետս ընկեցեր՝ զմեղս իմ ան ձին։
10 Ոչ թէ 'ի դժոխս՝ ոք լինէ . ին.
անդ խոստովան՝ առ քեզ առ նին.
եւ ոչ մեռեալք՝ զքեզ օրհնես ցեն.
և 'ի դժոխս՝ որ 'ի ջա նեն։
11 Զքեզ կենդանիքս՝ միշտ օրհնեսցուք.
այսու հետեւ՝ մանկունս ծըն ցուք.
զարդարութիս՝ քո պատմես ցուք.
'ի փրկութե՝ քում բերկրես ցուք։
12 Նոր յօրհնութի՝ ոչ ես յերկ րի.
օրհնել զքեզ՝ դադարե ցի.

մինչ

մինչ և զաւուրս՝ ելից սա ռի։
'ի յանդիմանն՝ քո տաճա րի։

Տունք. 12։

ՄԱՂԹԱՆՔ.

Յոյս իմ ես դու՝ կենդանու ԹԷ.
յոյս ապաւէն՝ իմ փրկու ԹԷ.
յո՛ քո՛՝ փրկիչ մարդ կան·
փարատեցո՝ զցաւս ամե նայն.
Մարդասէր Տր՝ բանդ Հայրա ծին.
վասն անարատ՝ մօր քո կու սին.
վասն խաչիդ՝ պատուակա նին.
ընկալ զաղաչանս՝ քո ծառա յին։

Զօրութն Աստուծոյ՝ 'ի ձեռն երկին+ թղթածին
չանոնին Գրչեա 'ի 79. երեսն։

ՍԱՂՄՈՍ. ՃԺ։

Ալէլուիա՝ երգս օրհնութեան.
ձայն Նորայն՝ մողողըլըդ պէան։

Տ̃ն եղերուք միշտ խոստո վան.
Ողորմութի՛ւն է յաւէժ տեւան.
Զի քաղցր է տ̃ր առ՛օղ բարու թե.
արարածոց իւր ամե նայն։
2 Տ̃ն ասասցեն փրկեալք նո րին.
Ի թշնամեաց՝ մինչ փրկեա լին։
3 Ի գաւառաց՝ համայն երկ րին.
յարեւելից՝ եւ մուտս նո րին։

Ի

'ի Հիւսիսոյ՝ ծովէ ան տին.
եւ ժողովեաց՝ տէր զնո սին։
4 Մոլորեցան՝ յանապա տին.
'ի յանջրդի՝ Ճանապար հին.
զի բնակութե՝ քաղաք նո ցին.
ոչ եւս գտան՝ 'ի սահմա նին։
5 Քաղցեան նոքա՝ ծարաւե ցին.
անձինք նոցա՝ նուաղե ցին։
6 'Ի նեղութե՝ իւրեանց լսո րին.
առ տէր ած՝ յոյժ կարդա ցին.
որ 'ի վշտաց՝ անտի նո ցին.
զնոսա փրկեաց՝ տէր վերըս տին։
7 Առաջնորդեաց՝ տէր առան ձին.
'ի Ճանապարհ՝ ուղիղ նո ցին.
զի երթիցեն՝ 'ի միա սին.
բնակել յիւրեանց՝ 'ի քաղա քին։
8 Միշտ խոստովան՝ ան եղի ցին.
զողորմութեցն՝ իւր առան ձին.
զսքանչելեացն՝ մեծի նո րին.
որդիք մարդկան՝ 'ի միա սին։
9 Զքաղցեալ զանձինս՝ տէր յագե ցոյց.
եւ զկարօտեալս՝ բարեօք լը ցոյց։
10 'Ի խաւարի՝ ոյք նստէ ին.
եւ 'ի մահու՝ ստուերս ներ քին.
ոպ յերկաթս՝ անհնա րին.
յաղքատութե՝ կապեալ է ին։
11 Զբանն այ՝ դառնացու ցին.

զնորին խորհուրդս՝ բարկացու ցին։
12 Սիրտքն ՚ի ցաւոց՝ խոնարհե ցան·
չէր ոք օգնել՝ տկարա ցան։
13 Աղաղակեալ ՚ի նեղու թեան·
որ ՚ի վշտաց՝ զնոսա ե հան։
14 ՚Ի խաւարէ՝ մահու փըր կեաց·
և զկապանս՝ նոցին խըզ եաց։
15 Տն եղիցին՝ միշտ խոստո վան·
Իւր սքանչելեացն՝ որդւոց մարդ կան։
16 Զդրունս փշրեաց՝ նա պղըն ձիս·
և խորտակեաց՝ զնիգս երկա թիս։
17 Օգնեաց նոցա՝ որ առա ձին·
յամբարշտութե՝ ճանապար հին·
ըստ մեղաց իւրեանց՝ ՚ի միա սին·
խոնարհ եղեն՝ ամենև ին։
18 ՚Ի կերակրոց՝ յոյժ գարշէ ին·
մինչ ՚ի մահու՝ դրունս հա սին։
19 ՚Ի նեղութե՝ իւրեանց նո քին·
առ որ ած՝ յոյժ կարդա ցին·
և ՚ի վշտաց՝ անտի նո ցին·
իսկ բժշկեաց՝ որ զնո սին։
20 Զբանն առաքեաց՝ իւր երկնայ ին·
և բժշկեաց՝ զամենե սին·
որով փրկեաց՝ որ զնո սին·
յիւրեանց մեղաց՝ ՚ի միա սին։
21 Տն եղիցին՝ միշտ խոստո վան·
ողորմութեցն՝ իւր ամե նայն·

սքան

սքանչելեացն՝ որդիք մարդ   կան.
միշտ օրհնեսցեն՝ 'ի յաւէր   տեան:
22 Նմա պատարագ՝ ար՟. մատուս   ցեն.
զգործս նորա՝ միշտ պատմես   ցեն:
23 Նաւով 'ի ծով՝ ոյք իջա   նեն.
'ի ջուր բազում՝ զգործս առ   նեն:
24 Զգործս տն՟՝ տեսեալ նո   ցին.
Եւ խորս անդնդոյ զսքանչե   լին:
25 Հողմ և մրրիկ՝ յոյժ յառնէ   ին.
ալիք նորա՝ բարձրանայ   ին:
26 Ի վեր յերկինս՝ ելանէ   ին.
անտի յանդունդս՝ իջանէ   ին.
անձինք նոցա՝ 'ի միա   սին.
յանձինս իւրեանց՝ խոկ մաշէ   ին:
27 Ոպ՟ արբեալք՝ սասանէ   ին.
իմաստութ՟ին՝ ընկլաւ նո   ցին:
28 Աղաղակեն՝ առ տր՟ ուժ   գին.
'ի նեղութեն՟՝ իւրեանց սր   տին.
տէր 'ի վշտաց՝ անտի նո   ցին.
զնոսա կեցոյց՝ 'ի միա   սին:
29 Դարձոյց մրրիկն՝ յօդ առան   ձին.
դադարեցան՝ ալիք նո   րին.
ուրախ եղեն՝ դադարե   ցին.
Եւ նաւ՟ահանգիստ՝ իւրեանց հա   սին:
30 Տն՟ եղիցին՝ միշտ խոստո   վան.
սքանչելեացն՝ իւր ամե   նայն:
31 Զնա 'ի ժողովս՝ բարձր արաս   ցեն.
ծերոց

Ծերոց յաթոռս՝ զնա օրհնես ցեն։
32 Զգետս 'ի ցամաք՝ դարձոյց նո ցին.
Զ ջուրց գնացս 'ի յանջրդ դին։
33 'Ի յաղտաղտուկս՝ արար ուժ գին,
Ի չարութեցն՝ զերկիր նո ցին։
34 'Ի ջուրց ճահիճս՝ անապա տին.
'ի գնացս ջուրց՝ ծարաւու տին։
35 Յորում քաղցեալք՝ բնակե ցին.
և բնակութեն՝ տուն շինե ցին։
36 Արտս և այգիս՝ անդ տնկե ցին.
պտուղ արմտեաց՝ յոյժ արա րին։
37 Զնոսա օրհնեաց՝ յոյժ բազմա ցան.
ոչ անասունքն՝ նուազե ցան։
38 'Ի նեղութեց՝ չարչարե ցան.
և 'ի վշտաց՝ խակ նուազե ցան։
39 Իշխանք նոցա՝ անարգե ցան.
յանապատին՝ մոլորե ցան։
40 Օգնեաց տնանկին՝ յաղքատու թեան.
առաջնորդեաց՝ զազգն հա մայն։
41 Տեսցեն ուղիղք՝ ուրախաս ցին.
խցցի բերան՝ անօրի նին։
42 Ո՞վ իմաստուն՝ զայս պահես ցէ.
զողորմութիւն 'ի միտ առ ցէ։

Տունք. 42։

Սաղմոս. ՃԷ:

Երգս 'ի դաշինս՝ 'ի չափս բանծ.
Վասն դարձին՝ հեթանոս ազգ:

Սիրտ իմ առ քեզ՝ պատրաստ է տէր.
սիրտ իմ փառօք՝ սաղմոսա սէր:
2 Զարթիր փառք իմ՝ երգովք պարուց.
և ես զարթեայց՝ առաւօտուց.
3 Տէր քեզ եղէց՝ միշտ խոստովան.
'ի ժողովուրդս՝ յամենե սեան.
քեզ սաղմոսից՝ երգս օրհնու թեան.
յազգ և ազգինս՝ բնաւ ամե նայն:
4 Մեծ է յերկինս՝ ողորմու թիւդ.
մինչև է յամպս՝ ճշմարտու թիւդ:
5 Բարձր ես յերկինս՝ ած մի այն.
փառք քո յերկիր՝ են ամե նայն:
6 Քո սիրելիք՝ զի փրկե ցան.
կեցո աջովդ՝ լուր մեզ մի այն:
7 Զի խօսեցաւ՝ ած յերկ նից.
Է սրբութե՝ խնդամ գա հից;
ասէ զսիւքեմ՝ բաժանե ցից.
զ յարկաց հովիտն՝ իմ չափե ցից:
8 Իմ գաղայադ՝ և մանա սէ.
եփրեմ հզօրիչ՝ գլխոյս ա սէ:
9 Իմ թագաւոր՝ յուդայ մի այն.
մովաբ յուսոյ՝ իմ աւա զան:
10 'Ի յեդովմէ՝ գնայցես ուղղե ցան.
ինձ

ինձ այլազգիք՝ հնազանդե ցան։
11 Յամուր քաղաք՝ ո՞ զիս տար ցէ.
յառաջնորդել՝ ինձ յեդով մէ։
12 Թէ ոչ դու ով՝ զմեզ մերժե ցեր.
ընդ զօրս մեր՝ և ոչ ե լեր։
13 Տուր զօգնութիւն՝ ՚ի նեղու թեան.
զի փրկութիւն՝ սուտ է մարդ կան։
14 Մեր զօրութիւն՝ է ՚ի տեառ նէ.
նա զթշնամիս՝ յամօթ առ նէ։

Տունք. 14։

Սաղմոս. ԾԸ.

՚Ի կատարած՝ սաղմոս դաւ թի.

[illegible]

Տէր մի լռեր՝ իմ օրհնու թեան.
նենգաւորին՝ բացան բե րան։
2 Զինէն լեզուաւ՝ չար խօսէ ին.
և զիս բանիւ՝ պաշարե ցին։
3 Նոքա ընդ իս՝ մարտնչէ ին.
տարապարտուց՝ զիս ատե ցին.
ընդ սիրոյ իմոյ՝ զիս մատնէ ին.
կայի յաղօթս՝ ես առան ձին։
4 Չար ընդ բարւոյ՝ ինձ հատու ցին.
ատելութիւն՝ ընդ իս առնէ ին։
5 Չար ՚ի վերայ՝ կացո չա րին.
և սատանայ՝ ընդ աջմէ նո րին։

6 Դատապարտեալ՝ ելցէ յան ձին·
դարձցին ՚ի մեղս՝ աղօթք նո րին։
7 Աչուրք նորա՝ նուաղ եղե ցին.
այցելութիւն՝ այլում տար ցին։
8 Որդիք նորա՝ որբ եղի ցին.
կայցէ այրի՝ և կին նո րին.
որդիք նորա՝ հաց մուրաս ցին.
՚ի բնակութեանց՝ ելցեն նո քին։
9 Զինչսն քննել՝ փոխատու ին.
կալցեն օտարք՝ զվաստակ նո րին։
10 Մի օգնական՝ նմա գտ ցի.
մի ոք որբոցն՝ ողորմես ցի։
11 Որդիք նորա՝ սատակես ցին.
և ջնջեսցի՝ անուն նո րին։
12 Մեղք հօր նորա՝ անդ առա ջին.
յայտ յանդիման՝ միշտ յիշես ցին.
մեղք մօր նորա՝ մի ջնջես ցին.
անդ առաջի միշտ՝ եղի ցին։
13 Զառ յիշատակըն՝ յերկրէ բարձ ցին.
և ջնջեսցի՝ անուն նո ցին.
զի ոչ յիշեաց՝ ամենև ին.
ողորմութի՝ առնել տնան կին։
14 Զաղքատ և տնանկն՝ նա հալա ծէր.
զհեզ և խոնարհն՝ սպանա նէր։
15 Սիրեաց զանէծս՝ նմա ել ցէ.
ոչ զօրհնութիւն՝ բարձ ՚ի նմա նէ։
16 Զգեցաւ զանէծս՝ զանձամբ ան ձին.
որպ

ոպ հանդերձ՝ արկ զնո վլին.
մայէ զերթ ջուր՝ 'ի վոր նո րին.
զերթ ձէթ յոսկերս՝ իւր առան ձին.
17 Ապ հանդերձ՝ ադամի ցի.
իբրև գօտի՝ ըստ մէջ իւր ա ծի.
18 Այս առաւել՝ գործ է նո ցին.
որ չարախօս՝ զինէն կայ ին.
զօրհանապազ՝ նենգ գործէ ին.
զանձնէ իմմէ՝ չար խօսէ ին.
19 Այլ դու տր տր՝ ըստ քուման ո՜ան.
արա ընդիս՝ 'ի յանուն տեան.
ազատութիւդ՝ քաղցր է մարդ կան.
տնանկ աղքատիս՝ փրկեա մի այն.
20 Յիմումարտի՝ եւ խռովի ցայ.
ոպ սատանէր՝ խոնարհե ցայ.
'ի խոստովիլ՝ պակասե ցայ.
ոպ մարախ՝ թօթափե ցայ.
21 Ծունկս 'ի պահոց՝ տկարա ցեալ,
մարմինս յիւղոյ՝ այլայդու նեալ.
22 Նախատ եղէ՝ զի ես նո ցին.
զինև գլուխն՝ յոյժ շարժէ ին.
23 Օգնեա ինձ տր՝ աստ մի այն.
և զիս փրկեա՝ ըստ քուման ո՜ան.
24 Ձեռն քո է՝ այս ծանի ցեն.
զայս արարեր՝ դու տր տէր ցեն.
25 Նոքա զ քեզ՝ անիծա նեն.
դու օրհնեսցես՝ ով լոյսի ցեն.

զքև

զքև յարուցեալքն՝ յամօթ կրես ցին.
ծառայքդ 'ի քեզ՝ ուրախաս ցեն:
26 Զգեցցին զամօթ՝ ամենե քին.
որ չարախօս՝ զինէն կայ ին.
ոպ̃ կրկնոց՝ զամօթ նո՛ քին.
արկցեն զիւրեամբք՝ 'ի միա սին:
27 Իսկ քեզ եղէց՝ որ խոստո վան.
և քեզ օրհնեցից՝ յազգս հա մայն:
28 Ընդ այժմ եկայց՝ նա տնան կին.
զանձն իմ փրկեաց՝ այք նեղե լին:
Տունք: 28:

Սաղմոս: ԾԹ:

'Ի կատարած՝ սաղմոս դաւ թին:
շնորհութեան՝ ... եա նին:

Տէր ց'տէր իմ՝ աստայ ինք նին.
Է այժմ իմմէ՝ նիստ առաւն ձին.
մինչեւ եղից՝ զքո թշնա մին.
'ի պատուանդան՝ ոտից քոյ ին:
2 Քեզ գաւազան՝ հզօր զօրու թեան.
'ի սիոնէ՝ առաքե ցան.
զա տիրեսցես՝ 'ի յամէն տեան.
ընդ թշնամեաց՝ քոյ ամե նայն:
3 Ընդ քեզ սկիզբն աւուրց՝ իմ զօրու թե
Է վայելչութի՝ սրբ հա մայն.
զի յարգանդէ՝ զքեզ մի այն.
քան

քան զարուսեակ՝ ծնայ յաւի տեան:
4 Զի տ՟ր երդուաւ՝ ոչ զղջա ցի·
թէ քահանայ՝ ես ըստ կար գի·
մելքիսեդեկ՝ քահանայ ի·
ըստ աջմէ քումմէ՝ տ՟ր եղի ցի:
5 Նա զթագաւորս՝ խորտակեա ցէ·
եւ զհեթանոսս՝ ինքնին դա տէ·
զի զհարուածս՝ բազում առ նէ·
զգլուխս բազմաց՝ խորտակես ցէ:
6 Ընդ ճանապարհի՝ զուղխս արբուսցէ
ուստի զգլուխ՝ բարձր արաս ցէ:

Տունք. 6: գուբղայս. 48:

Սաղմոս. ՃԺ:

Ալէլուիա՝ երգեա օրհնութ բէան.
[illegible] ցան:

Տ՟ր քեզ եղէց՝ ես խոստո վան·
յուղղոց խ՟րհրդս՝ արտաքին համայն
մեծ են գործք տ՟ն՝ ըստ ժողովըր դեան·
կամք իւր քննեալ՝ են յամե նայն:
2 Պայելչութի՟ւն՝ են գործք նո րայն·
արդարութի՟ւն՝ մնայ յաւի տեան:
3 Զի յիշատակ՝ սքանչե լեաց·
արար ողորմ՝ իւր սիրե լեաց·
գթած է տ՟ր՝ եւ ողոր մած·
տայ կերակուր՝ երկիւղա ծաց:

4

4 Յաւիտենից՝ զուխտ իւր յի շեաց·
Հարցն կանխաւ՝ զոր նա ա ռաց·
Զզօրութի՝ գործոց բա րեաց·
Ժողովրդեան՝ իւր պատուի րեաց։
5 Ի տալ նոցա՝ ըստ իւրա ւանց·
Ժառանգութի՝ հեթանո սաց·
Արդարութի՝ են գործք ձե ռաց·
և իրաւունք՝ դատաստա նաց·
6 Հաստատարիմ՝ ամենե ին·
են պատուիրանք՝ բանից նո րին·
յաւիտենից՝ են հաստա տեալ։
Ճշմարտութբ՝ յոյժ արա րեալ։
7 Տէր փրկութի՝ իւր առա քեաց·
զիւր ժողովուրդն՝ նովաւ փրկեաց·
յաւիտենից՝ զուխտ պատուի րեաց·
սբ և ահեղ՝ անն է միա ռաց։
8 Սկիզբն երկիւղ տն՝ զգօնու թեան·
իմաստութի՝ գործք բարու թեան·
Նա որ առնէ՝ զայս ամե նայն·
յոր օրհնութիւն՝ մնայ յաւի տեան։

Տունք· 8։

Սաղմոս· ՃԺԱ։

Երանի է՝ երկն տեառ նոյ·
որ բնա անձեայ՝ շատաբի այ։

Երանեալ՝ այր յինք նէ.
որ երկնչի՝ նա 'ի տեառ նէ.
զպատուիրանս՝ նորա կա հէ.
որով խորշի՝ միշտ 'ի չա րէ.
2 Հզօր եղիցի՝ զաւակն յերկ րի.
եւ ազգ ուղղոց՝ իսկ օրհնեա ցի.
3 Փառք մեծութի՝ 'ի տան նո րին.
արդարութիւն՝ մնայ միշտ յազ գին.
4 Լոյս մեծ ծագեայ՝ 'ի խաւա րին.
արդար է որ՝ գթած տեան կին.
5 Զի քաղցր է այր՝ եւ յոյժ բա րի.
միտս տայ տնանկին՝ եւ ողոր մի.
զբանն յօրինէ՝ ընդ դատաստա նի.
մի յաւիտեան՝ սասանես ցի.
6 Մնայ յիշատակն՝ յաւիտեն նից.
մի երկիցէ՝ 'ի չար բա նից.
7 Է յոյժ պատրաստ՝ սիրտ սը նո րին.
առ որ տն՝ յուսալ նո վին.
8 Զի հաստատեալ՝ է սիրտ նո րին.
'ի որ տն՝ իւր երկնայ ին.
մի երկիցէ՝ ամենե ւին.
մինչեւ տեսցէ՝ 'ի թշնա մին.
9 Սփռեաց եւ ետ՝ նա աղքա տին.
արդարութիւն՝ մնայ միշտ յերկ րին.
'ի յաւիտեանս անզրաւէ լին.
եղջիւրք նորա՝ բարձր եղի ցին:

10

10 Զայս մեղաւորն՝ յորժամ տես ցէ·
զիւր զատամունսն կրճտես ցէ·
յոյժ հալեսցի՝ և մաշի ցէ·
չար ցանկութիւն՝ իւր կորի ցէ:

Տունք. 10:

Սաղմոս. ՃԺԲ:

Ալէլուիա՛ երգս օրհնութ ընծայ·
ուր եմ երգել՝ անձեղ մեծ չափոյ:

Զալի օրհնեցէք՝ մանկունք սիոնին·
միշտ օրհնեցէք՝ զանունն նո րին:
2 Օրհնեալ անուն՝ տն եղի ցի·
՚ի յաւիտեանս՝ անդրաւէ նի:
3 Յարևելից՝ մ͞ճ մուտս երկ րին·
օրհնեալ է միշտ՝ անուն նո րին:
4 Տէր ՚ի վերայ՝ բարձր է նո ցին·
մեծ են յերկինս՝ և փառք նո րին:
5 Ո՞վ է յերկիր՝ որ յինքե նէ·
ով աստուած՝ տէր մեր ի ցէ·
որ ՚ի բարձունս ՚ի վեր բնա կէ·
և զիւր խոնարհս՝ միշտ տեսա նէ·
6 Յերկրէ զաղքատս՝ յարուցա նէ·
և զ տառապեալս՝ բարձր արա ցէ:
7 Զնոսա իշխանս՝ նստուցա նէ·
ընդ ժողովրդեան՝ ՚ի չխանս յա րէ:
8 Զամուլն ՚ի տան՝ բնակեցու ցէ·
զերթ մայր որդւոյ՝ բերկրեալ առ նէ:

Տունք. 8:

Սաղ

Սաղմոս. ՃԺԳ.

Ալէլուիա՝ երգս պատ րէնց.
պարապէ շէլէյն՝ բօրայէ լէն.

Ի յելանելն՝ Իսրայէ լին.
յեգիպտոսէ՝ 'ի պաղեստ տին.
տանն յակովբայ՝ 'ի միա ծին.
'ի յայլազգեայ՝ յերկրէ նո ցին.
2 Եղեւ սիոն՝ իւր սրբու թիւն.
և իսրայէլ՝ իշխանու թիւն.
3 Տեսեալ ծովուն՝ 'ի բաց փա խեաւ.
և յորդանան՝ անդրէն դար ձաւ.
4 Լերինք ցնծան՝ զերթ խոյք հօտոյ.
և բլուրք որպ՝ գառինք մա քեայ.
5 Զի՞ է քեզ ծով՝ զի՞ որդ փա խեար.
դու յորդանան՝ անդրէն դար ձար.
6 Յոյժ ցնծայէք՝ զերթ խոյք լե րինք.
բլուրք որպ՝ մաքեայց գա ռինք.
7 Յոյժ սասանեալ՝ երկիր դո ղայ.
'ի յակովբայ՝ տն յերե սայ.
8 'Ի ջուրց լճակս՝ դառնալ վի մին.
յաղբերակունս՝ ապառա ժին.
9 Տէր մի մերժեր՝ զմեզ յաւի տեան.
այլ տուր զփառս՝ ած քում ան ուան.
վս քո սր՝ ողորմու թեան.
և վս քո՝ ճշմարտու թեան.
10 'Ի հեթանոսս՝ մի ասաս ցին.

թէ

Թէ տր̄ ած՝ ուր է նո ցին։
11 Ի մեր ած՝ յերկինս յերկ րին.
զոր կամեցաւ՝ արար ինք նին.
12 Ոսկի արծաթ՝ են կուռք նո ցին,
և ձեռագործք՝ մարդկան ազ գին.
13 Բերան ունին՝ և ոչ խօ սեն,
աչս ունին՝ ոչ տեսա նեն։
14 Ականջս ունին՝ և ոչ լը սեն.
ռունչս ունին՝ ոչ հոտո տեն.
15 Ձեռս ունին՝ ոչ շօշա փեն.
ոտս ունին՝ ոչ արշա ւեն։
ոչ 'ի կոկորդսն՝ բարբառք ե ղեն.
կամ ընդունիլ՝ բանս կա րեն։
16 Նման նոցա՝ եղեն նո քին.
զնոսա 'ի գուր որք արա րին.
զի են անմիտք ամենե քին.
որք յուսացեալ՝ են 'ի նո սին.
17 Յուսաւ 'ի տր̄ Իսրայէ լին.
ընդունելի՝ է տր̄ նո ցին։
18 Յուսաւ 'ի տր̄՝ Ահարո , նին.
ընկերելի՝ է նա նո ցին։
19 Սրտիւք 'ի տր̄՝ որք յուսաս ցին.
է օգնական՝ փրկիչ նո ցին.
20 Յիշեաց զմեզ՝ տր̄ իւրո վին.
օրհնեաց զմեզ՝ ամենև ին.
օրհնեաց զտունն՝ Իսրայէ լին.
եւ և զտունն՝ Ահարո նին։

21

21 Զիւր երկիւղածս՝ օրհնեաց ինք նին.
զմեծ և փոքունս՝ 'ի միա սին.
22 Տէր յաւելցէ՝ 'ի ձեզ բա րիս.
և ս քանզ ևս՝ 'ի ձեր յոր դիս.
23 Օրհնեալ էք դուք՝ տն̃է նո րին.
նա որ զերկրաւ՝ արար զեր կին.
24 Երկինք երկնից՝ տն̃ են մի այն.
նա ետ զերկիրս՝ որդւոյ մարդ կան.
25 Ոչ թէ մեռեալք՝ զքեզ օրհնես ցեն.
ոչ 'ի դժոխս՝ ոյք իջա նեն.
26 Զքեզ կենդանիքս՝ օրհնեմք մի այն.
յայսմ հետէ՝ մինչ յաւի տեան.
Տունք, 26 ։ գուբղայս, 52.

Սաղմոս. ՃԺԴ ։

Ալէլուիա՝ երգս 'ի փառս Տեառ.
Քնչնա զերծաւ՝ 'ի սատանա ղայ.

Սր̄ սրտէ՝ զտր̄ սիրե ցի.
զի լուիցէ՝ խմում ձայ նի.
ունկն իւր սուրբ՝ խոնարհես ցի.
առ նա յաւուրս՝ իմ կարդա ցի.
2 Երկունք մահու՝ զինև շըր ջին.
վիշտք դժոխոց՝ և զիս գը տին.
3 Զնեղութի՝ յանձն իմ գը տի.
և զանունն տն̃՝ միշտ կարդա ցի.
4 Ո՞ տր̄ ած՝ զանձն իմ փըր կեա.

որ̄ ողորմած՝ զաղայս պա հեա։
5 Խոնարհ եղէ՝ եւ յոյժ յան ձին.
Եւ զիս կեցոյց՝ որ̄ վերըն տին.
Դարձ՚ի հանգիստ՝ անձն իմ՛ քոյ ին.
զի որ̄ օգնեաց՝ քեզ տուան ձին։
6 ՚Ի մահուանէ՝ զանձն իմ փրըր կեաց.
Եւ յարտասուաց՝ զաչս սըր բեաց.
ընդ գայթագղութեց՝ զոտս ուղղեաց.
Եւ զիս յերկիրն՝ ա̄ծ կենդա նեաց։

Տունք. 6։

Սաղմոս. ՃԺԵ.

Ալէլուիա՝ երգս ՚ի դա հիր.
վ̄ն յո̄հ՝ են Դիա ես նիւ։

Հաւատացի՝ զոր խօսէ ի.
Խոնարհ եղէ՝ եւ՚ի սըր տի։
2 ՚Ի զարմանալս՝ եւ ասա ցի.
Թէ սուտ է մարդ՝ ա̄մ ամենայ նի։
3 Զի՞նչ տաց տըիտուր՝ ա̄ն իմ մե ծի.
զոր ետ ինձ նա՝ ա̄մ ամենայ նի։
4 Զփրկութե̄՝ բաժակ ա ռից.
Եւ զանուն ա̄ն՝ միշտ կարդա ցից։
5 Զաղօթս իմ ա̄ն տայ յանդի մանս.
մերձ առաջի՝ ժողովըր դեան։
6 Է պատուական՝ ա̄ն առա ջին.
մահ երանեալ՝ սըբց նո ցին.

որ

ո՞ տր ծառայ՝ եմ քո չըն չին։
և աղախնոյ՝ որդի յե տին։
7 Հատեր զկապանս՝ իմ շղթայ ից·
մէ պատարագս՝ քեզ մատու ցից·
Նոր օրհնութե՝ երգս ասա ցից·
և զանուն տն՝ միշտ կարդա ցից։
8 Զաղօթս իմ տն՝ տայ առաւն ձին.
Ժողովրդեան՝ իւր առա ջին·
եւ՛ի գաւիթս՝ տան տն նո րին.
և ՚ի մէջ քո՝ մէ պաղես տին։

Տունք. 8։

Սաղմոս. ՃԺԶ։

Ալէլուիա՝ սաղմոս դաւ՛ ըին.
ըստ մարգարէին՝ Աեղ ծանոյին։

Ազգ ամ՝ զտր օրհնե ցէք.
և ժողովուրդք՝ զնա գովե ցէք։
2 Ողորմութի՝ տեառն նո րին.
՚ի մեր վերայ՝ յոյժ զօրա ցին·
Ճշմարտութին՝ իւր երկնայ ին·
Մնայ յաւիտեանս՝ յաւիտե նին։

Տունք. 2։

Սաղմոս. ՃԺԷ։

Ալէլուիա՝ շնոր դաւր յին.
ըըշնաւեսն՝ Ռնչ յաղըե ցին։

Տն եղերուք՝ միշտ խոստո վան.
ողորմութիւն է յաւի տեան։
2 Տունն ասասցէ՝ Իսրայէ լեան.
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան։
3 Տունն ասասցէ՝ Ահարո նեան.
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան։
4 Տն երկիւղածք՝ ամէն հա մայն.
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան։
5 Առ որ կարդացի 'ի նեղու թեան.
լուաւ ինձ յանդորր՝ 'ի հանգըստեան։
6 Տէր իմ եղեւ՝ ինձ օգնա կան.
զի՞ արասցէ՝ մարդ ինձ մի այն։
7 Իմ օգնական՝ որ է ինք նին.
եւ ես տեսից՝ յիմ թշնա մին։
8 Յուսալ 'ի Տէր՝ զի է բա րի.
քան 'ի մարդիկ յուսալ յերկ րի.
յուսալ 'ի Տէր՝ է յոյժ բա րի.
եւ քան յիշխանս՝ յուսալ երկ րի։
9 Զի շուրջ եղեն՝ զինեւ նո քին.
ես յաղթեցի՝ տէրամբ նո ցին։
10 Այլ շրջեցան՝ զինեւ նո քին.
զիս պաշարեալ՝ 'ի միա սին.
սակայն անուամբ՝ տն նո րին.
իսկ վանեցի՝ ես զնո սին։
11 Զի շուրջ եղեն՝ զինեւ նո քին.
որպ մեղուք՝ զիս խայթէ ին.

զերթ

Չէրթ փուշք 'ի հուր՝ բորբոքէ ին.
քև մերժեցի՝ զամենե սին.
12 Զորս 'ի մերժելն յոյժ դրդուե ցայ.
մերձ 'ի գլորիլս՝ տերամբ կա լայ.
13 Տէր զօրութի՝ իմ օգնու թիւն.
որ ինձ եղև՝ 'ի փրկու թիւն.
14 Ձայն ցնծութե՝ և փրկու թեան.
է յարկս արդարոց՝ վայելչու թեան.
15 Աջ տն արար՝ ինձ զօրու թիւն.
և բարձր արար՝ ողորմու թիւն.
աջ տն արար՝ ինձ փրկու թիւն.
մեզ մեծ եղև՝ իւր զօրու թիւն.
16 Ես ոչ մեռայց՝ այլ ևս կե ցից.
զգործս տն՝ միշտ պատմե ցից.
17 Խրատելով՝ տր զիս խրա տեաց.
բայց զիս 'ի մահ՝ նա ոչ մատ նեաց.
18 Բացէք ինձ դրունս՝ արդարու թեան.
օրհներգութեամբ՝ մտից ընդ այն.
19 Այս դուռն է տն՝ արքայու թեան;
ընդ սա մտանեն՝ արդարք մի այն.
20 Տէր քեզ եղէց՝ ես խոստո վան.
դու փրկութի՝ եղեր մարդ կան.
21 Շինօղքն զվէմն՝ անարգե ցին.
նա գլուխ անկեան՝ եղև լինք նին.
22 Այս 'ի տնէ՝ եղև վե րին.
է սքանչելի՝ յաչս նո ցին.
23 Այս այն օրէ՝ զոր տր ա րար.

եկա՛յք

եկա՛յք եղբարք՝ 'ի սմա ցըն ծաւ։
24 Ո՞ր տր̄ փրկեա՛՝ զիս առան ձին.
առաջնորդեա՛՝ ինձ 'ի բա րին.
օրհնեալ որ գաստ՝ յանուն փրկ չին.
զքեզ օրհնեսցաք՝ 'ի տաճա րին։
25 Զի որ տր̄ ած՝ մեր երկնայ ին.
երևեցա՛ւ՝ մեզ առան ձին.
տօնս արարէք՝ կանխաւ նը մին.
մինչ սեղանոյ՝ յանկիւնս նո րին։
26 Ած իմ ես՝ յոյս փրկու թեան.
ես քեզ եղէց՝ միշտ խոստո վան.
ած իմ ես՝ դու տէր մի այն.
բարձր արարից՝ զքեզ յաւի տեան։
27 Տէր քեզ եղէց՝ միշտ խոստո վան.
դու ինձ եղեր՝ յոյս փրկու թեան։
28 Տն̄ եղերուք՝ միշտ խոստո վան.
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան։

Տունք. 28։ գուբղայս 44։

Սաղմոս ՃԺԸ.

Ալէլուիա՝ սաղմոս դաւ թին։
այբբէն շ յանցանս՝ իւրոյ անձին։

Են երանեալ՝ անբիծք յերկ րին.
յօրէնս տն̄՝ որ երթայ ին։
2 Են երանեալ՝ ոյք քննե ցին.
զվկայութիւնս՝ բանից նո րին.

զի

զի բոլորով՝ սրտիւ նո քին.
զԲան նորա՝ միշտ խնդրե ցին:
3 Ո՛չ թէ զմեղս՝ ոյք գործե ցին.
՚ի ճանապարհս՝ գնացեն նո րին:
4 Դու որ բանիւ՝ պատուիրե ցեր.
զքո պատուիրանս՝ ինձ ՚ի պա հել:
5 Էր երանի՝ ինձ յաշխար հին.
իմ ճանապարհք՝ յաջողէ ին.
զի ՚ի պահել՝ յիմուման ձին.
զարդարութիւն՝ քո առան ձին:
6 Յայնժամ ես ո՛չ ամաչէ ի.
՚ի զգուշանալ՝ պատուիրա նի:
7 Տէ՛ր քեզ եղէց՝ ես խոստո վան.
՚ի յուղղութի՝ սրտիս մի այն.
որպ ուսայց՝ զբան քո հա մայն.
և զիրաւունս՝ արդարու թեան:
8 Տէ՛ր զիրաւունս՝ քո պահե ցի.
զիս մի թողուր՝ իսպառ հե ռի:
9 Իւ՞ ուղղեսցէ՝ երիտա սարդ.
զգնացս իւր պահել՝ միշտ անա րատ:
10 Սրտիւ իմով՝ զքեզ խնդրե ցի.
մի զիս մերժեր՝ ՚ի քումբա նի:
11 Զբանդ ՚ի սրտի՝ իմ թագու ցի.
զի մի մեղայց՝ քո առա ջի:
12 Դու որ օրհնեալ՝ ես յաւի տեան.
զարդարութիւդ՝ ուսո՛ մարդ կան:
13 Շրթամբք իմովք՝ միշտ պատմե ցից.

ես

ես զիրաւունս՝ քո ուսց բա   նից:
14 Ի ճանապարհս՝ քո վկայու   թէ.
յոյժ զուարճացայ՝ ի մեծու   թէ:
15 Ի պատուիրանս՝ քո հոգա   ցայ.
և ի գնացս՝ քո զգուշա   ցայ:
16 Քո զիրաւունս՝ միշտ խօսե   ցայ.
և զբանս քո՝ ոչ մոռա   ցայ:
17 Հատո ինձ տէր՝ զի ես կե   ցից.
և զբանս քո՝ միշտ պահե   ցից:
18 Զաչս իմ զարթո՝ զի նայե   ցայց.
ի սքանչելիս՝ քոյ օրի   նայց:
19 Պանդուխտ եմես՝ նժդեհ յերկ   րի.
բան քո յինէն՝ մի թագու   ցի:
20 Յոյժ փափագեաց՝ անձն իմ ինք   նին.
միշտ յիրաւունս՝ ցանկալ քոյ   ին:
21 Յոյժ սաստեցեր՝ բանիւ քոյ   ին.
զամբարտաւան՝ բարս նո   ցին.
են անիծեալք՝ ամենե   քին.
ի քոյ բանից՝ ույք խոտո   րին:
22 Բարձ նախատինս՝ յինէն յերկ   րի.
զի վկայութիւս՝ քո խնդրե   ցի.
23 Նստան իշխանք՝ ի միա   սին.
նոքա զինէն՝ չար խօսէ   ին.
այլ քո ծառայ՝ խորհէր խո   րին.
քո յիրաւունս՝ ամենե   ին:
24 Վկայութիւքդ՝ խօսք իմ է   ին.
և իմ խորհուրդք՝ բան քո խո   րին:

25

25 Մերձ է 'ի հող՝ անձն իմ չըրն չին,
կեցո՛ զիս տէ՛ր՝ ըստ քում բա նին։
26 Քեզ պատմեցի՝ զգնացս իման ձին·
ուսո՛ ինձ տէ՛ր՝ զբան քո բա րին։
27 Զիս իմաստուն՝ արա՛ յան ձին·
զի քննեցից՝ ըզքո սքանչե լին։
28 Յոգժ ձանձրացեալ՝ անձն իմ տըրտ նի·
զիս հաստատեա՛ 'ի քում բա նի։
29 Յինէն զյանցանս՝ 'ի բա՛ց ա րա·
'ի քո յօրէնս՝ ինձ ողոր մեա։
30 Զքո ճանապարհն՝ ես ընտրե ցի·
և յիրաւունս՝ քո գնա ցի։
31 'Ի վկայութիւնս՝ քո մերձե ցի·
զիս մի՛ յամօթ՝ առներ յերկ րի։
32 'Ի պատուիրանս՝ քո գնա ցի·
արա՛ անդոր՝ իմում սըր տի։
33 Օրէնսդէտ՝ զիս տէ՛ր ա րա·
զի յիրաւունս՝ քո յուսա ցայ։
34 Քննել զօրէնս՝ քո ջանա ցի·
սրտիւ իմով՝ կայն պահե ցի։
35 'Ի քո շաւիղս՝ առաջնոր դեա՛·
զի հաճեցայ՝ ես ընդ նո սա։
36 Յագահութեանց՝ զսիրտս մաք րեա·
'ի վկայութիւնս՝ քո հաստա տեա։
37 'Ի նանրութեանց՝ զաչս սըր բեա·
'ի ճանապարհս՝ քո զիս ուղ ղեա։
38 Տէ՛ր հաստատեա՝ քում ծառա յին·

զբան

զբան քո յերկիւղ՝ քո ծառա ծին։
39 Զնախատինս՝ հան տէր յի նէն·
քո դատաստանք՝ քաղցր են ա տէն։
40 Պատուիրանայ՝ քոյ ցանկա ցայ·
արդարութե՝ քով զիս մըր կեա։
41 Ողորմութի՝ քո եկես ցէ·
ըստ քում բանի՝ զիս փրկես ցէ։
42 Պատասխանի՝ տացես նո ցին·
ոյք զիս բանիւք՝ նախատե ին·
զի ես 'ի բանս՝ քո բնա ւին·
եմ յուսացեալ՝ ամենե ին։
43 Մի 'ի բայէ՝ առներ բնա ւին·
'ի բերանոյս զբան՝ քո մէ րին·
զի յիրաւունս՝ քո անքը նին·
ես յուսայայ՝ ամենե ին։
44 Զօրէնս քո՝ միշտ պահե ցից·
'ի յաւիտեանս՝ յաւիտե նից։
45 'Ի յանդորրու՝ ես գնա ցի·
զ պատուիրանս՝ քո խնդրե ցի։
46 Զվկայութիւս՝ քո խօսէ ի·
ոչ 'ի նոցունց՝ ամաչէ ի։
47 'Ի պատուիրանս՝ քո խորհե ի։
զոր ես կանխաւ՝ յոյժ սիրե ցի։
48 Զձեռս 'ի պատգամս՝ քո համբար ձի·
յարդարութե՝ քում խորհե ցի։
49 Յիշեա՛ զբան՝ քո ծառա յին·
յուսացուցեր՝ յոր զիս նո վին։

50

50 Մխիթարէ՝ ած զիս մի   այն.
բան քո կենացս՝ զիս յաւի   տեան.
51 Ամբարտաւանք՝ ի մեա   սին.
յիս յոյժ նոքա՝ անիրա   ւին.
այլ յօրինացս՝ քոց առա   ձին.
ոչ խոտորեալ՝ է իմ բնա   ւին.
52 Տէր զիրաւունս՝ քո յիշե   ցի.
մխիթարեցայ՝ յիմում սրր   տի.
52 Զիս մեղաւորք՝ տրտմեցու   ցին.
և ոյք զօրէնս՝ տր քո թո   ղին.
54 Ինձ երգաւունքդ՝ են զովե   լի.
պանդխտութեան՝ յայսմիկ վայ   րի.
55 Զանուն քո տր՝ ես յիշե   ցի.
զօրէնս քո՝ միշտ պահե   ցի.
56 Այս ինձ՝ ի կեանս՝ եղև ու   ղի.
զարդարութիւն՝ քո խնդրե   ցի.

Տուն. 56.

Հանգիստ.

Բաժին իմ ես՝ դու տր բա   րի.
պահել զօրէնս՝ քո ասա   ցի.
զերեսս քո՝ աղաչե   ցի.
ինձ ողորմեա՝ ըստ քում բա   նի.
3 Ի ճանապարհս՝ իմ խորհե   ցի.
զոտս իմ՝ ի բանս՝ քո դարձու   ցի.
4 Ի պատրաստիլս՝ ոչ խռովե   ի.

ըղ

զպատուիրանս՝ քո պահե ցի։
5 Տոռունք մեղաց՝ զինեւ պա տեայ,
եւ քո զօրէնս ոչ մոռա ցայ։
6 Ընդ՝ մէջ գիշերի՝ յարեայ մի այն.
առ քեզ լինել՝ տէր խոստո վան.
վ͞ս իրաւանց՝ քոց ամե նայն.
եւ վասն քո՝ արդարու թեան։
7 Հաղորդս արա՝ տ͞ր զիս մի այն.
երկիւղածաց՝ քոց ամե նայն.
որոց պահեալ՝ է անսա սան.
զպատուիրանս՝ քո պաշտա ման։
8 Ողորմութ͞ե՝ տ͞ն նո րին.
յոյժ լի եղեւ՝ երկիր ինք նին.
զարդարութիւն՝ քո երկնայ ին.
ուսո՛ ինձ տ͞ր՝ բանիւ քոյ ին։
9 Քաղցր արարեր՝ քում ծառայ ի.
կեցո՛ զիս տ͞ր՝ ը͞ս քում բա նի։
10 Զխրատ գիտութ͞ի՝ ուսո՛ բա րի.
զի 'ի քո բանս՝ հաւատա ցի։
11 Մեղայ մինչեւ՝ խոնար հէի.
զի ես զբանս՝ քո պահե ցի։
12 Քաղցրես դու տ͞ր՝ քով քաղցրու թ͞բ.
ուսո՛ ինձ քով՝ արդարու թ͞բ։
13 Յիս բազմացան՝ ը͞ս՝ ամենայ նի.
յոյժ չարութ͞իք՝ նեղչաց ան տի.
եւ բոլորով՝ սրտիւ 'ի լի.
զպատուիրանս՝ քո քննե ցի.

14

14 Մածեա՛ զե՛րթ կաթն՝ չար սիրտք նոցա.
այլ ես զօրէնս՝ քո խօսե ցայ:
15 Բարի է ինձ՝ քեզ խոնար հիլ.
զարդարութիւս՝ քո ուսա նիլ:
16 Լաւ են ինձ բանք՝ քո բերա նոյ.
քան զհազար՝ գանձս ոսկ ւոյ:
17 Ձեռք քո զիս՝ իմ ստեղ ծին.
եւ զմարմին՝ իմ արա րին.
զիս իմաստուն՝ արա՛ յան ձին.
զքո պատուի՛րանս՝ ուսայց նո վին:
18 Զիս երկիւղածք՝ քո տե՛ս տե սին.
եւ յոյժ ուրախ՝ եղեն նո քին.
զի ես ՚ի բանս՝ քո աւան ձին.
հակ յուսայայ՝ միշտ յաշխար հին:
19 Քո դատաստանք՝ ուղ՟ են ծա նեայ.
քեւ յիրաւի՝ խոնարհե ցայ:
20 Ողորմութի՟ քո եկես ցէ.
զքո ծառայս՝ մխիթարես ցէ:
21 Քում գթութե՟՝ կեցից յան ձին.
եւ քո օրէնք՝ խօսք իմ է ին:
22 Ամբարտաւանք՝ յամօթ լի ցին.
որ յիս ՚ի զուր՝ անիր ա՛ւին.
այլ հոգւայս՝ ես առան ձին.
՚ի պատուիրանս՝ քո երկնայ ին:
23 Զիս երկիւղածք՝ քո խրատես ցեն.
զվկայութիւս՝ քո Ճանա չեն:
24 Սերտ իմ ՚ի քեզ՝ ո՛չ արա րից.

զի

զի մի խայտառ՝ ամաչե ցից։
25 Քոյդ փրկութե՝ կարօտա ցայ.
զի ես ՚ի բանս՝ քո յուսա ցայ։
26 Սպասիլ աչայս՝ որ քում բա նի.
ինձ մխիթարիլ՝ ե՞րբ ասա ցի։
27 Զերթ տիկ եղե՝ ես ՚ի պար ղի.
զարդարութիս՝ քո խնդրե ցի։
28 Զի՞նչ են աւուրք՝ քո ծառա յին.
ե՞րբ իրաւունս՝ առնես նը մին։
29 Զոր անօրենք՝ ինձ պատմե ցին։
այլ ո՛չ որպէս՝ օրէնքդ է ին։
30 Զի պատուիրանք՝ քո բնա ւին.
են Ճշմարիտ՝ ամենև ին.
զիս ՚ի նանիր՝ հալածե ցին.
օգնեա ինձ որ՝ դու առան ձին։
31 Փոքր միևս՝ մերձ էր նո ցին.
կորուսանել՝ որ զիս յերկ րին.
այլ ո՛չ թողի՝ ես բնա ւին.
զպատուիրանս՝ քո սուրբ բա նին։
32 Ըստ ողորմութե՝ քում զիս կե ցո.
պահել զբանս՝ քո բերա նոյ։
33 Բան քո յերկինս՝ Ճշմարտու թեան.
ազգէ մինչ յազգ՝ կայ յաւի տեան։
34 Հաստատեցեր՝ զերկիր հա մայն.
կայ և մնայ ՚ի յաւի տեան։
35 Զի տիւ մնայ՝ քում հրամա նին.
են քո ծառայք ամենե քին։

36

36 Թե ո՛չ օրէնքդ՝ խօսք իմ է ին.
էր կորուսեալ՝ անձն իմ ուժ գին։
37 Զարդարութիւ՛ քո ամե նայն.
ո՛չ մոռացայ՝ 'ի նեղու թեան.
զի դու ա̅ծ՝ նոքօք մի այն
զիս կեցուցեր՝ 'ի յաւէ տեան։
38 Կեցո՛ զիս տէր՝ ը̅ս քում բա նի.
զարդարութիւ՛ քո խնդրե ցի։
39 Զիս մեղաւորս՝ 'ի միա սին.
կործանել՝ ապաւէ ին.
զվկայութիւ՛ քո բնա ւին.
'ի մէտ առի՝ ես առա ջին։
40 Տեսի զվախճան՝ կատարա ծին.
ինձ պատուիրանքդ՝ անդորր է ին։
41 Սիրել զօրէնս՝ քո գլխո վին.
զօրհանապազ՝ խօսք իմ է ին։
42 Քա՛ն զթշնամիս՝ իմ ամե նայն.
զիս իմաստուն՝ արա՛ մի այն.
'ի պատուիրանս՝ քո տր̅ հա մայն.
զի իմ էին՝ 'ի յաւէ տեան։
43 Քան զուսուցիչս՝ իմ ամե նայն.
ես իմաստուն՝ եղէ մի այն.
զի վկայութիք՝ քո տր̅ հա մայն.
խօսք իմ էին՝ յար յաւէ տեան։
44 Ես իմաստուն՝ քան ծերս է ի.
զպատուիրանս՝ քո քննե ցի։
45 'Ի չար շաւիղս՝ զոտս արգե լի.

ու՛ր զբանս՝ քո պահե ցից·
46 Ո՛չ յիրաւանցդ՝ խոստովե ցայ·
օրէնսդրեալ՝ դու զիս ա րա՛:
47 Ո՛չ 'ի քինս՝ քաղցր են բանք քո·
և քան զմեղր՝ իմ բերա նոյ:
48 Լուա՛յ 'ի քոյ՝ պատուիրա նաց·
զճանապարհս՝ ատելւչա րաց·
զիս արարեր՝ 'ի մէջ ազ գաց·
օրէնսդրեալ՝ քոյ օրի նաց:
49 Բան քո է ճրագ ոտից ի մոց·
լոյս տայ ինքնին՝ շաւղաց ի մոց:
40 Երդուա՛յ և խել՝ հաստատե ցի·
զի զիրաւունս քո պահե ցի:
51 Խոնարհ եղէ՝ ես յոյժ յերկ րի·
կեցո՛ զիս տէր՝ ըստ քում բա նի:
52 Հաճեա՛ տէր կամս՝ իմ բերա նոյ·
և զիրաւունս՝ քո ինձ ու սո՛:
53 Անձն իմ 'ի ձեռս՝ քո՛ է ա հա·
ես քո զօրէնս՝ ո՛չ մոռա ցայ:
54 Ինձ յորդայթ՝ եդին նո քա·
ո՛չ 'ի բանից՝ մոլորե ցայ:
55 Զվկայութիւնս՝ ժառանգե ցի·
է ցնծութի՝ իմոյ սր տի:
56 Զսիրտ իմ ընդ քև՝ խոնարհ ար կի·
անկայ յերկիր՝ քո առա ջի·
զարդարութիս՝ քո սիրե ցի·
վասն հատուցման՝ ժամանա կի:

57

57 Զի զանօրէնսն՝ յոյժ ատե ցի·
և քո զօրէնս՝ միշտ սիրե ցի:
58 Փրկիչ իմ եւ՝ դու ինձ օգ նեա·
զի ես՝ ՚ի բանս՝ քո յուսա ցայ:
59 Զարք եղիցին՝ յինէն հե ռի·
զքո պատուիրանս՝ տէր քննե ցի:
60 Օգնեա ինձ տէր՝ ըստ քում բա նին·
և զիս կեցո՝ տէր իմ նո վին·
եւ մի յամօթ՝ առներ ուժ գին·
զիս ՚ի յուսոյ՝ իմմէ ան ձին:
61 Օգնեա ինձ տէր՝ զի ապրե ցայց·
քո յիրաւունս՝ միշտ խօսե ցայց:
62 Անարգեցեր՝ զամենե սին·
որք ապստամբք՝ ՚ի քէն է ին·
զոր խորհեցան՝ ՚ի միա սին·
էր չարութե՝ խորհուրդք նո ցին:
63 Յոյժ յանցաւոր՝ համարե ցի·
զ մեղաւորս համայն երկ րի·
վասն այսորիկ՝ ըստ ամենայ նի·
զպատուիրանս՝ քո սիրե ցի:
64 Ընդ քո երկիւղ՝ բեւեռե ցայց·
երկեայց ՚ի քոց դատաստա նաց:

Տունք· 64:

Տիրաւունս՝ ես արա րի,
զարդարութիւն՝ քո սիրե ցի.
զիս մի մատնել՝ ի բանս չարե
և յիմ նեղչայ՝ ձեռս գե րի։
2 Ընկալ զծառայս քո՝ ի բա րի.
ամբարտաւանն՝ մի զօրա ցի։
3 Աչք իմ տկարին՝ քում փրկու թէ.
և քոյ բանից՝ արդարու թէ։
4 Տէր ողորմեա քում ծառայ ին.
զարդարութիւնդ՝ ուսո նր մին։
5 Եղէ ես քո՝ ծառայ չին.
զիս իմաստուն՝ արա յան ձին.
զի ես ծանեայց՝ յանձնէ ինք նին.
զվկայութիւն՝ քո աւան ձին։
6 Ժամ է պաշտել՝ զտէրն երկնայ ին.
որ քո զօրէնս՝ խափանե ցին։
7 Զի զպատուիրանս՝ քո սիրե ցի.
զտպազին՝ և քան զոս կի։
8 Ինձ պատուիրանք՝ քո յաջո ղին.
զի ատեցի՝ զգնացս չա րին։
9 Սկայութիւնք՝ են սքանչե լի.
զի զնոսին՝ յոյժ սիրե ցի։
10 Յայտնիլ բանից՝ լուսաւո րէ.
և իմաստուն՝ զտղայս առ նէ։
11 Բացի զբերանս՝ առի զհո գի.
'ի պատուիրանաց՝ փափագե ցի։

12 Նայեա՛ առ իս՝ և ողորմեաց·
ըստ իրաւունս՝ քոց սիրողաց:
13 Զգնացս իմ ուղղեա՛ ըստ քում բանին·
մի՛ ինձ տիրել՝ մեղք բնաւին:
14 Փրկեա՛ զիս ՚ի՝ զրպարտութեանց·
զբանս քո պահել՝ պատուիրանաց:
15 Յիս քո զերեսս՝ երևեցո՛·
զարդարութիւնս քո ինձ ուսո՛:
16 Վտակք ջուրց յաչաց՝ իմոց իջին·
զի ո՛չ զօրէնս՝ քո պահեցին:
17 Արդար ես յոյժ՝ դու տէր միայն·
և է՛ ուղիղ՝ քո դատաստան:
18 Պատուիրեցեր՝ զարդարութիւն·
է՛ ճշմարիտ՝ քո վկայութիւն:
19 Նախանձ քո տէր՝ զիս յոյժ մաշեաց·
զբանդ մոռացեալ՝ իմ թշնամեաց:
20 Ընտրեալ է յոյժ՝ բանն քո կենաց·
և քո ծառայ՝ զնա սիրեաց·
21 Մանուկ եմ ես՝ արհամարհեալ·
զարդարութիւնդ՝ ո՛չ մոռացեալ:
22 Արդարութիւնդ՝ է յաւիտեան·
են ճշմարիտ՝ օրէնքդ համայն:
23 Զիս նեղութիւնք՝ և վիշտք գըտին·
քո պատուիրանք՝ խօսք իմ էին:
24 Արդարութիւն՝ են բանք քոյին·
զիս իմաստուն՝ արա՛ նովին:
25 Սրտիւ իմով՝ ըստ ամենայնի·

տու

առ քեզ ած՝ իմ կարդա ցի.
Լուր տէր ած՝ իմում ձայ նի.
զարդարութիւն՝ քո խնդրե ցի։
26 Աղաղակեմ՝ առ քեզ յերկ րի.
և զիս փրկեա՝ տէր իմ բա րի.
զի պահեցից՝ յիմում սր տի.
զվկայութիւն քո սբ բա նի։
27 Տարաժամու՝ միշտ կարդայ ի.
և ես ՚ի բանս՝ քո յուսայ ի։
28 Առաւօտու՝ ես կանխե ի.
զբանըս քո՝ միշտ խօսե ի։
29 Լուր տէր ած՝ իմում ձայ նին.
ըստ ողորմութեան՝ քում անքըն նին.
կեցո զիս, տէր ըստ քում բա նին
՚ի յիրաւունս՝ քո առան ձին։
30 Զի հալածիչք՝ իմոյ ան ձին.
զիս չարութի՝ մերձեցու ցին.
իսկ յօրինայ՝ քոյ տէր նո քին.
հեռի եղեն՝ ՚ի միա սին։
31 Մերձ ես դու տէր՝ յամենե սին.
ճշմարտութի՝ բանք քո է ին։
32 ՚Ի սկզբանէ՝ ծանեայ յան ձին.
՚ի վկայութեանց՝ քոյ առան ձին.
զի յաւիտեանս՝ յաւիտե նին.
հաստատեցեր՝ դու զնո սին։
33 Զխոնարհութի՝ տես իմ ան ձին.
և զիս փրկեա՝ բանիւ քոյ ին.

զի

զի քո զօրէնս՝ անձայ լին․
ոչ մոռացայ՝ ես բնա ւին։
34 Դատեա՛ զիս տր՝ փրկիլ նո վին․
կեցո՛ զիս տր՝ ը̅ քում բա նին։
35 Ի փրկութի՝ հեռի ուժ գին․
մեղաւորայ՝ յանտի նո յին․
զի զիրաւունս՝ քո տր նո քին․
բնաւ երբէք՝ ոչ պահե ցին։
36 Տէր գթութիք՝ բազում են քո․
ը̅ իրաւանց՝ քոց զիս կե ցո։
37 Ի նոյանէ՝ բազումք է ին․
որ զիս նեղեալ՝ հալածե ցին․
՚ի վկայութե՝ բանից քոյ ին․
ոչ խոտորեալ՝ ինձ բնա ւին։
38 Յանագորոյնս՝ մինչ հայէ ի․
յիմում սրտի՝ յոյժ մաշէ ի․
զի զպատուիրանս՝ քո տր բա րի․
ոչ պահեցին՝ չարքն անթէ րի։
39 Զի զպատուիրանս՝ քո սիրե ցի․
կեցո՛ զիս տէր՝ ը̅ քում բա նի։
40 Ակիզբն բանից՝ քոց տիրա կան․
Ճշմարտութի՝ է անսահ ման․
՚ի յաւիտեան՝ են անմե նայն․
քո՝ իրաւունք՝ արդարու թեան։
41 Զիս ՚ի նանիր՝ հալածե ցին․
սիրտս ՚ի բանից՝ երկեաւ ուժ գին։
42 Սիրտ իմ ՚ի բանս՝ քո ցնծաս ցէ․

զերթ

զերթ յոյժ աւար՝ որ գտա նէ։
43 Զմեղս ատեցի՝ անարգե ցի.
զօրէնըս քո՝ յոյժ սիրե ցի։
44 Եօթն անգամ՝ յաւուր լըր ման.
զքեզ օրհնեցից՝ երգս օրհնու թեան.
վս՟ իրաւանց՝ քոյ ամե նայն.
և վասն քո՝ արդարու թեան։
45 Խաղաղութի՟՝ է յոյժ նո ցին.
զօրէնըս քո՝ որք սիրե ցին.
եւ ոչ բնաւ՝ ամենև ին.
գայթագղութի՟՝ գոյ 'ի նո ցին։
46 Քում փրկութե՟՝ սպասե ցի.
զպատուիրանս՝ քո սիրե ցի։
47 Զվկայութի՟ս՝ քո պահե ցի.
զի զնոսա՝ յոյժ սիրե ցի։
48 Զպատուիրանս՝ քո պահե ցի.
զվկայութի՟դ՝ 'ի միտ ա ռի.
իմ ճանապարհք՝ ըստ ամենայ նի.
են հանապազ՝ քո առա ջի։
49 Տէր խնդրուածք՝ իմ մերձեա ցին.
'ի վեր յերկինս՝ քո առա ջին.
օգնեա ինձ տր՟՝ ըստ քում բա նին.
զիս իմաստուն՝ արա՛ յերկ րին։
50 Մտցեն աղօթքս՝ քո առա ջին.
տր՟ զիս փրկեա՝ բանիւ քոյ ին։
51 Բղխեւ շրթանցս՝ քո զօրհնու թի՟.
ուսո՛ ինձ քո՝ զարդարու թի՟։

52

52 Զբան քո լեզու՝ իմ խօսես ցի·
Են պատուիրանքդ՝ սր̄բ և բա րի։
53 Ձեռք քո լիցին՝ ինձ հովա նի·
զի զպատուիրանս՝ քո ընտրե ցի։
54 Քում փրկութեան՝ ցանկամ ուժ գին·
տր̄՝ քո օրէնք՝ խօսք իմ է ին։
55 Կեցցէ անձն իմ՝ զքեզ օրհնես ցէ·
քո իրաւունք՝ ինձ օգնես ցէ։
56 Ոպ̄ ոչխար՝ մոլորե ցայ·
յանապատի՝ անդ ես կո րեայ։
զի զծառայս՝ քո տր̄ խնդ րեա·
զքո պատուիրանս՝ ոչ մոռա ցայ։

Տունք 56։

Կանոնս՝ գուբզայս· 7։ Սաղմոս· 13։

Տունս՝ յկը։

Երգս Եսայեայ՝ մարգարէ ի·
որ ամողջայն՝ նուչէր որ դէ։
(Եսայ 42· 10։)

Նոր յօրհնութի՝ զտր̄ օրհնե ցէք·
զիշխանութին՝ բարձր արա րէք։
2 Փառաւորեալ՝ է գլխո վին·
ծայրայ՝ի ծագս՝ անուն նո րին։
3 'Ի ծով նաւորք՝ իջանե ին·
բնակիչք կղզեաց՝ և ը̄ նո սին։
4 Ուրախ լինել՝ անապա տին·

և

Եւ ամ՝ բնակչաց նո — րին։
բանք կենդարու՝ ուրախա — ցին։
եւ ցնծացեալ բնակիչք վե — րին։
5 Ընդ գլխոյ լերանց՝ յորժ գոչես — ցեն։
զփառս այ՝ նորա տա — ցեն։
եւ զքաջութի՝ նորին տես — ցեն։
կղզիք բազումք՝ լոկ պատմես — ցեն։
6 Տէր զօրութեց՝ դիմեալ գայ — ցէ։
զպատերազմ՝ զարթուցա — նէ։
՚ի թշնամեաց՝ վերայ գո — չէ։
Հզօր զօրութբ՝ փող հարկա — նէ։
7 Երկինք վերուստ՝ յորժ ցնծա — ցեն։
զարդարութի՝ ամպք ցօղես — ցեն։
8 Զուարճութի՝ երկիր բղ — խէ։
զարդարութի՝ մեզ բուսու — ցէ։

Տուն. 8։

Երգս յաղթական՝ մարգարէ ին.
որ աղօթէր՝ ՚ի փոր կի — տին։

(Յովնան. 2. 2։)

Ի նեղութե՝ իմում սըր — տի։
առ քո տր՝ յորժ կարդա — ցի։
լուար յանդնդոց՝ դժոխոց ան — դի։
Ձայնի իմում՝ աղաղա — կի։
2 Լուր քո տր՝ իմում ձայ — նի։

զլս

զիս ընկեցեր՝ 'ի ծով խո րին·
Շրջանք գետոց՝ անհնա րին·
զիս պաշարեալ՝ ընկղմե ցին։
3 Զբօսանք ալիք՝ 'ի միա սին·
զի առ ինեւ՝ սաստիկ ան ցին·
թէ մերժեցայ՝ ուրեմն ուժ գին·
ես յերեսաց՝ քոց առա ձին։
4 Իսկ հայիլ՝ թէ ինձ կր կին·
'ի սբ̄ տաճար՝ քո սքանչե լին։
զի ջուրք զինեւ՝ հեղձան ուժ գին·
եւ զիս անդունդք՝ պաշարե ցին։
5 Մտաւ 'ի փապարս՝ գլուխ իմ լե րին·
եւ ես 'ի խորս՝ իջի երկ րին։
զնիգս իւր տեսի՝ զերթ աղխք ուժ գին·
յաղտեղութեց՝ կեանք իմ ե լին·
6 'Ի նուաղիլ՝ իմոյ ան ձին·
զՏր̄ կարդայի՝ առ քեզ ուժ գին։
զքեզ յիշեցի՝ զՏր̄ առա ձին·
'ի քո տաճար՝ բանք իմ ե լին։
7 Զունայնութի՝ որք պահե ցին·
յողորմութեց՝ յոյժ մեկնե ցին։
8 Այլ ես 'ի ձայն՝ յոյժ օրհնու թէ·
որ քեզ եղէց՝ միշտ խոստո վան։
քեզ մատուցից՝ զուխտ իմ մի այն·
եւ պատարագ՝ իմ փրկու թէ։

Տունք· 8։

ՄԱՂԹԱՆՔ:

Մայեն աղօթք՝ մեր ողբա լի·
'ի սուրբ տաճար՝ քո սքանչե լի·
ունկն քո տուր՝ խոնարհեա ցի·
'ի խնդրուածս՝ մեր վշտա լի:
Մարդասէր տո՛ւր՝ քան հօր որ դի·
վասն անարատ՝ մօր քո կու սի·
վասն խաչիդ՝ պատուակա նի·
ընկա՛լ զաղաչանս՝ մեր թախծե լի:

Զտարողն Աղաղօթս 'ի վերջն Ի նախ·ամենայն չափածոյն գրեցեր 'ի 126: Երեսն:

ՍԱՂՄՈՍ. ՃԺԹ.

Երգս ՚ի վերաձիգն՝ ՚ի չորս բոլ.
էն օրհնութեա՛ն աստիճա՛ն Դաւթ։

Ի նեղութեա՛ն՝ իմում սր　　　տի.

Ես առ Տէր՝ իմ կարդա　　　ցի.

Լուաւ Տէր՝ իմում ձայ　　　նի.

զիս ՚ի չարեն՝ փրկեայ ան　　　տի։

2 Զի՞ տայցի քեզ՝ զի՞նչ յաւել　　　ցի.

ո՛ նենգաւոր՝ լեզու յո　　　ռի։

3 Եղեն որպէս՝ նետք հզօ　　　րի.

որ կայծակամբք՝ կաղնւոյ մը　　　խի։

4 Պանդխտութի՛ւն՝ իմ երկա　　　րի.

ի

Ի կեդարու՝ վրանս բնա կնի։
5 Ընդ այնոսիկ՝ բնակե ցի.
ոյք ատեցին՝ զողջոյն բա րի.
6 Խաղաղարար՝ զի ես է ի.
մարտնչէին՝ մինչ խօսէ ի։

Տունք. 6։

Սաղմոս ՃԻ։

Երգս ՚ի պատճէն՝ ՚ի չարաց բաժ.
էն օրհնութեան աշխարհն այց։

Զաչս ՚ի լերինս՝ իմ համբար ձի.
Ինձ օգնութիւն գայցէ ան տի։
Ինձ օգնութիւն ՚ի Տեառնէ հաս ցին
Նա որ զերկրաւն՝ արար զեր կինս
3 Մի տար քո զոտն՝ սասանու թե.
մի ննջեսցէ՝ քո պահա պան։
4 Զի ոչ ննջէ՝ Է̃ քուն թմրու թե,
Իսրայէլի՝ է պահա պան։
5 Տէր պահեսցէ՝ զքեզ իւրո վի.
աջոյ ձեռամբն՝ իւր ընկալ ցի։
6 Մի քեզ արեւն՝ խէթ հայի ցէ.
և մի լուսինն՝ քեզ մեղի ցէ։
7 Տէր պահեսցէ՝ զքեզ ՚ի չա րէ.
և զանձն քո՝ ապրեցուս ցէ։
8 Զքո զել և մուտն՝ տր̅ պահես ցէ.
մինչ յաւիտեան՝ յայսմ հե տէ։

Տունք. 8։

Սաղմոս. ՃԻԱ։

Երգ. ՚ի փառէն ՚ի չափս բանց.
վն օրհնութե՝ աշխեմ նոյ։

Ուրախ եղէ՝ յիս ասէ ին.
երթամք՝ ՚ի տուն՝ տն առանձ ին։
2 Ոտք մեր առդրունս՝ հաստեալ կային.
յերուսաղէմ՝ տան տաճա րին։
3 Երուսաղէմ՝ քաղաք շի նին.
շուրջ զնովաւ՝ ազգ բնա կին։
Ազգ տն ելին՝ անդ առան ձին.
4 վկայութի՝ իսրայե լին։
ազգ ամենայն՝ ՚ի միա սին.
անդ խոստովան՝ տն եղի ցին։
5 Անդ էր աթոռ՝ դատաստա նին.
աթոռս արկեալ՝ ՚ի տան դաւ թին։
6 Դուք զաղջունէ՝ նորին հար ցէք.
զշինութեն՝ զոր դուք սի րէք։
7 Խաղաղութի՝ յոյժ եղի ցին.
՚ի զօրութե քում առան ձին։
անդ աշտարակք՝ քո շինես ցին.
և քո ամուրք՝ հաստատես ցին.
8 Վն եղբարց՝ և ընկե րաց.
զխաղաղութի՝ միշտ խօսե ցայց։
վն տան տն՝ և քոց յար կայ.
՚ի քէն զորդիսն՝ խնդրեմք բարեաց։

Տունք. 8.

Սաղմոս. ՃԻԲ։

Երգս ՚ի փառքն հնգապա բանծ.
Են օրհնութեան՝ աշխիճա նայց։

Տէր համբարձի՝ զաչս իմ առ   քեզ.
որ ՚ի բարձունս՝ միշտ բնա   կես։
2 Որպ են միշտ աչք ծառայ   ին.
՚ի ձեռն տն̅՝ իւր առան   ձին։
կամ աղախնոյն՝ աչք եղի   ցին.
միշտ ՚ի տիկնոջ՝ ձեռն նո   րին։
3 Այնպէս են աչք՝ մեր տր̅ առ   քեզ.
ողորմեսցիս մինչև դու   մեզ։
4 Մեզ ողորմեա՝ տր̅ զի կո   րեաք.
անարգանօք՝ մեք յոյժ լը   ցաք։
5 Եւ՛ս առաւել՝ մեք առան   ձին.
նախատանօք՝ լցաք ույժ   գին։
ամբարտաւանն՝ բանիւք չա   րին.
զմեզ միշտ նոքա՝ նախատէ   ին։

Տունք. 5.

Սաղմոս. ՃԻԳ։

Երգս ՚ի փառքն՝ ՚ի չորս բանծ.
Են օրհնութեան՝ աշխիճա նայց։

Եթէ ո՛ չ տր̅՝ առ մեզ ինք   նին.
էր ասասցէ՝ իսրայէ   լին։
եթէ ո՛չ տր̅՝ էր առան   ձին.
առ

առ մեզ յերկրի՝ ՚ի միջա սին:
2 ՚Ի մեր վերայ՝ Է̅ յառնել մարդ կան.
սրտմտութբ̅՝ յոյժ բարկա ցան.
ուրեմն և ջուրց նմանե ցան.
յոր մեր անձինք՝ ընկլմե ցան:
3 Զի մեր անձինք՝ Է̅՝ ուղխս ան ցին.
Է̅ ուղխս անդադարս՝ անցանե ին:
4 Օրհնեալ է տր̅՝ որ ո՛չ յերկ րին.
զմեզ ատամանց՝ յորս ետ նո ցին:
6 Մեք ապրեցաք՝ յորոց ձե ռաց.
ոպ̅ ճնճղուկ՝ ՚ի յորսոր դաց:
7 Խորտակեցան՝ թակարդք նո ցին.
մեք ապրեցաք՝ ՚ի մի ասին:
8 Մեզ օգնութի̅՝ տն̅է հա սին.
Նա որ զերկրաւն՝ արար զեր կին:

Տունք. 8:

Սաղմոս. ՃԻԴ:

Երգս ՚ի փառին՝ ՚ի չափս բանձ:
էն օրհնութեան՝ աշակերտ նայց:

տր̅ ած՝ ո՛ յուսաս ցի.
ոպ̅ սիոնի՝ լեառն եղի ցի.
յերուսաղէմ՝ որ բնա կի.
մի յաւիտեան՝ սասանես ցի:
2 Լերինք նորին՝ զի անսա սան.
շուրջ զնովին՝ հաստատե ցան.

զժողովրդեամբն՝ շուրջ տր̄ մի այն·
յայսմ հետէ՝ մինչ յաւի տեան։
3 Ո՛չ ՚ի վիճակս՝ եթող բա րեաց·
տր̄ գաւազան՝ մեղաւո րաց·
զի մի ձգեն՝ արդար ան ձանց·
յանքարշտութ̄ի զձեռս իւ րեանց։
4 Բարի առնէ՝ ած̄ բա րեաց·
որոց սրբեալ՝ են ՚ի մե ղաց։
5 Յափշտակէ՝ զթիւրանուժ գին·
զնոսա տանի՝ տր̄ ընդ նո սին·
զամբարշտութ̄ի՝ ոյք գործե ին·
խաղաղ առնէ՝ իսրայէ լին։
Տունք. 5։ գուբղայս 40։

Սաղմոս. ՃԻԵ։
Երգս օրհնութեան՝ ապիրեա նայց·
վր̄ դարձին՝ ՚ի գերու թեանց։

Զգերութիւն՝ դարձոյց նո ցին·
մխիթարեալ՝ եղաք նո ցին։
Լցան բերանք՝ մեր խնդութ̄բ·
և մեր լեզուք՝ յոյժ ցնծու թ̄բ։
3 ՚Ի հեթանոսս՝ յասեն նո ցին·
յոյժ մեծ արար՝ տր̄ ընդ նո սին·
արար զառնելն՝ ընդ մեզ ուժ գին·
և մեք բերկրեալք եղաք՝ նո վին։
4 Զգերութիւն՝ դարձո կըր կին·

զերթ

զերթ հարաւոյ՝ զուխս նո քին·
անդ արտասուօք՝ ոյք վարե ին·
յոյժ ցնծութբ՝ ասա հնձես ցին։
5 Գնային գնային՝ և ողբայ ին·
զխուրձանց սերմանս՝ ոյք տանէ ին։
6 Գային գայցեն՝ և ցնծաս ցեն·
զորայս խուրձանց՝ առեալ բեր ցեն։

Տունք. 6։

Սաղմոս. ԾԻԶ։

Երգս 'ի վերելս. 'ի չափս բանի·
Են օրհնութեան՝ աստիճանաց նոյն։

Թէ ո՛չ շինէ՝ զտուն տր̅ նո ցին·
զուր վաստակին՝ շինողք նո րին։
2 Թէ ո՛չ պահէ՝ զքաղաք նո ցին·
զուր պահապանքն՝ տքնին նո րին։
3 Է 'ի նանիր՝ ամենե ին·
կանխաւ յառնել՝ ձեզ առաւ ձին·
արիք մինչև՝ նստէք խո րին·
ոյք հաց ցաւոյ՝ ուտէք ուժ գին։
4 Յայնժամ հանգստեան՝ ժամանա կին·
քուն սիրելեաց՝ ուր տա ցին·
ժառանգութի՝ առնէ որ դին·
վարձքն են պտուղ՝ որովայ նին։
5 Որ 'ի ձեռս՝ նետք հզօ րին·
Թօթափելոց՝ որդիքն է ին։

6

6 Են երանեալ՝ ամենե   քին․
որ զցանկութիւն՝ յորոց լց   ցին․
չամաչեսցեն՝ մինչ խօսես   ցին․
ը̄ նոսա առ․ դրանն՝ թշնամիք նո   ցին․

Տունք․ 6։

Սաղմոս․ ՃԻԷ։

Երգս ՚ի փառս ՚ի չափս ըստ․
էն օրհնութեան՝ աշխարհի նոյ։

Ե
Ն երանեալ՝ ամենե   քին․
որք ՚ի տնէ՝ յոյժ երկըն   չին․
՚ի ճանապարհս՝ տն երթայ   ին․
և զ պատուիրանս՝ իւր պահէ   ին։
2 Զձեռաց վաստակս ուտել յերկ   րի․
բարի է քեզ՝ և երա   նի։
3 Կին վայելուչ՝ որդ այ   գի․
յանկիւնս տան՝ քո եղի   ցի․
զերթ ձիթենւոյ՝ տունկ քո որ   դի․
զ շուրջ սեղանով՝ քո բազմես   ցի։
4 Այսպ համայն՝ մարդ օրհնես   ցի․
որ ՚ի տնէ՝ յոյժ երկըն   չի․
զքեզ օրհնեսցէ՝ ը̄ ամենայ   նի․
՚ի սիովնէ՝ տր քո բա   րի։
5 Զբարիս տեսցես՝ ՚ի պաղես   տին․
զ կենաց զաւուրս՝ քո բնա   ծին։
6 Տեսցես զորդիս՝ որդւոյ քոյ   ին․
խաղաղութի՝ յիսրայէ   լին։

Տունք․ 6։

Սաղմոս. ՃԻԸ:

ԵՐԳՍ 'Ի ՎԱՃԻԲՆ 'Ի ՉԱՍՆ ԲԱԾ:
ԷՆ ՕՐՀՆՈՒԹԵԱՆ ԱՇԽԻՏԱ ՆՈՒՅ:

Բազում անգամ՝ չարքն նո քին.
սատանիկ ընդ իս՝ մարտնչե ին.
ըստ մանկութէ՝ իմմէ ան տին.
իսկ ասացեալ՝ Իսրայէ լին:
2 Բազում անգամ՝ յանձնէ ինք նին.
նոքա ընդ իս՝ մարտնչե ին.
ըստ մանկութէ՝ իմմէ ան տին.
և ինձ յաղթել՝ ոչ կարա ցին:
3 Տէ՛ր մեղաւորք՝ զթիկունս հա րին.
զչարիս իւրեանց՝ երկայնե ցին:
4 Արդար է տր՝ ուղիղ դա տէ.
մեղաւորաց՝ զուլն խորտա կէ:
5 Ամաչեսցեն՝ յետս դարձ ցին.
զսրբ սիոնն՝ ոյք ատե ցին:
6 Որպ տանեաց՝ խոտ եղի ցին.
մինչև 'ի բուռն՝ գալ չորա ցին:
7 Ուստի չե՛լից՝ զբուռն որ հըն ձէր.
ոչ զգիրկս զորայն՝ որ ժողո վէր:
8 Ո՛չ ասացին՝ ամենե քին.
ոյք առ նոքօք՝ անցանէ ին.
տն օրհնութի՝ ը ձեզ եղի ցին.
զձեզ յանուանէ՝ օրհնեմք նո րին:
Տունք. 8:

Սաղմոս. ՃԻԹ:

Եւ օրհնութեան՝ աշխարհիկ նայ.
ոտանաւ՚ի վերայ՝ Գերայոյն եր գէայ:

Առ քեզ Տէր՝ յոյժ կարդա ցի.
լուր Տէր Տէր՝ խնամ ձայ նի:

2 Ականջք քո Տէր՝ զի միշտ յերկ նից.
լուէ զձայն՝ իմ աղօ թից:

3 Եթէ քննես՝ զմեղս իմ ինք նին.
ո՞ կալ կարէ՝ քո առա ջին.
զի է ՚ի քեն՝ Տէր առան ձին.
իսկ քաւութիւն՝ իմոյ ան ձին:

4 Ըստ քում անուան՝ Տէր համբե րի.
անձն իմ համբերեր՝ ըստ քում բա նի.
զի յուսացաւ՝ ամենե ւին.
անձն իմ ՚ի Տէր՝ իսկ առան ձին:

5 Ցերեկ արեւու՝ առաւօ տին.
մինչ յերեկոյ՝ ը մուտս նո րին.
եւ ՚ի պահէ՝ առաւօ տին.
ան յուսացեալ՝ Իսրայէ լին:

6 Ողորմութիւն է ՚ի տեառ նէ.
և փրկութիւն ՚ի նմա նէ.
եւ զԻսրայէլ՝ նա փրկես ցէ.
՚ի յամենայն՝ նեղութե նէ:

Տունք. 6:

Սաղ

Սաղմոս. ՃԼ։

Երգս 'ի վերանալն 'ի չափս բանից.
Էն օրհնութեան աշխարհ նոյն։

Չի սիրտ իմ տէր՝ ոչ բարձրա ցաւ·
ո՛չ զբօսան՝ աչք իմ բը նաւ։
Ո՛չ գնայի՝ ես ընա մ֊ին·
ընդ մեծամեծս՝ 'ի վերա սին·
Եւ ո՛չ երբէք՝ ես ը՟ նո սին·
որ սքանչելի՝ քա՛ն զիս է ին։
3 Բայց թէ ես յոյժ՝ խոնարհե ցեալ·
որպ՟ մանկան՝ նմանե ցեալ·
որ 'ի ստենէ՝ մօր սարստու ցեալ·
անդրէն 'ի նոյն՝ նմա դառ նալ։
4 Զանձն իմ արդեօք՝ հպարտացու ցի·
այս հատուցումն՝ ինձ եղի ցի·
'ի տէր յուսալ՝ խորայէ լի·
յայժմ հետէ՝ ը՟ ամենայ նի։

Տունք. 4։ գուբղայս. 36։

Սաղմոս. ՃԼԱ։

'Ի չափաբոյծ՝ սաղմոս դաւ՟ թին.
Երգս ըղ՟ոյց՝ դարձի աղ գին։

Յիշեա՛ զդաւիթ՝ տէր սուրան ձին.
և զ հեզութի՟ համայն նո րին։

Որ

2 Ով երդուաւ՝ տն անխը նայ.
և ուխտս եդ՝ տն յակով բայ։
3 Յիմ յարկս տան՝ թէ ոչ մը տից.
թէ յանկողինս մահճաց է լից։
4 Թէ տաց ես քուն՝ իմոց ա չաց.
կամ նինջ իմոց՝ արտևա նաց.
եւ կամ հանգիստ՝ իմ իրա նաց.
գտից զտեղի՝ մինչ տն յար կաց։
5 Այլ յեփրաթայ՝ զորմէ լը ուաք.
զնա ՚ի մայրեաց՝ դաշտս գը տաք։
6 Մտցուք ՚ի յարկս՝ սոքն ուր կայ լին.
երկրպագցուք՝ ը̄ տեղւոջ նո րին։
7 ՚Ի քո հանգիստ՝ դու տր ա րի.
քո տապանակ՝ սբ կտա կի։
8 Որդ երիցունք՝ քո տաճա րին.
զարդարութի՝ յոյժ զգեց ցին.
սրբք քո համայն՝ ՚ի միա սին.
միշտ ցնծալով՝ ցնծան յան ձին։
9 Վասն դաւթի՝ քո սիրել ւոյ.
տր մի դարձար՝ քոյդ յօծե լոյ։
10 Ճշմարտութբ՝ երդուաւ դաւ թին.
նմա ոչ ստեաց՝ տր բնա կին.
յորովայնէ՝ պտղոյ ան տին.
նստուցանել՝ յաթոռ նո րին։
11 Թէ պահեսցեն՝ որդիքդ յերկ րին.
զօրէնքս իմ՝ ՚ի միա սին.
զվկայութի՝ իմոյ բա նին.

զոր

փոր ուռուցից՝ ես խաչ նո   ցին.
12 Որդիք նոցա՝ միշտ նստը   ցին.
՚ի յաւիտեանս՝ յաթոռ նո   րին.
13 Տէր հաճեցաւ՝ ը՟ սիոնն ինք   նին.
ընտրեաց բնակել՝ նա ՚ինը   մին.
այս իմ հանգիստ՝ ասէ ցնո   սին.
ը՟ սա հաճեցայ՝ բնակել ՚ի   սմին.
14 Զորս սորա միշտ օրհնե   ցից.
հացիւ զաղքատս՝ իւր լցու   ցից.
15 Այլ երիցունք՝ քո տաճա   րին.
մեծ փրկութի՟՝ զգեցցին յան   ձին.
եւ սրբք սորա՝ ՚ի միա   սին.
յոյժ ցնծալով՝ ցնծան յերկ   րին.
16 Անդ ՚ի դաւիթ՝ զեղջիւր ծա   գէ.
զճրագ օծելոյս՝ պատրաստ առ   նէ.
17 Զգեցցի զամօթ՝ իւր թշնա   մին.
խմսրբութի՟ ծաղկի ՚ի   նմին.

Տուն. 17.

Սաղմոս. ՃԼԲ.

՚Ի չափաւորաց՝ սաղմոս դաւ՟ թին.
Երգս շնորհ՝ Դաւթի նո   ցին.

Զի՟ վայելուչ՝ կամ զի՟ բա   րին.
բնակել եղբարց՝ ՚ի միա   սին.
2 Զեյթ իւղ ՚ի գլուխ՝ իջցէ նո   րին.
եւ ՚ի մօրուսն՝ ահարոն   նին.

եւ

եւ՛ ՚ի մօրուսայն՝ իջանէ   ին·
՚ի գրապանս՝ զգեստու նո   րին։
3 ՚ի Հերմոնէ՛ զերթ ցօղ ցօ   ղին·
և առ լերամբն՝ մէ սիով   նին։
4 Ուր զօրհնութի՛ տր պատրաստ   տեայ·
յաւիտենից՝ զ կեանսն մա   ռայ։

Տունք· 4։

Սաղմոս· ՃԼԳ։

Երգս չորրորդ գերերայ դար   յին·
յերրորդապէս իէրն հա   ոին։

Ահա օրհնեցէք զտր՝ աւան   ձին·
տն ծառայք՝ ՚ի միա   սին·
ո՛ կայք ՚ի տուն՝ տն յար   կին·
և ՚ի գաւիթս՝ մէ սիով   նին։
2 ՚ի գիշերի՝ զձեռս համբար   ձէք·
՚ի սրբութի՝ զ տր օրհնե   ցէք։
3 Զմեզ օրհնեսցէ՝ տր ՚ի սիով   նէ·
արար զերկինս՝ որ յինքե   նէ։

Տունք· 3։

Սաղմոս· ՃԼԴ·

Ալէլուիա՝ երգս աշօ   բից·
յապարեցան՝ տաղմոս է   լից։

Զտ̃ր օրհնեցէք՝ ծառայք նորին.
և օրհնեցէք՝ զանուն փրկ չին.
Որ կայք ՚ի տուն՝ տն̃ յար կին.
և ՚ի գաւիթս՝ սբ̃ սիով նին.
2 Զտ̃ր օրհնեցէք՝ ՚ի միա սին.
զի է բարի՝ ամենև ին.
երգս ասացէք՝ անուան նո րին.
զի քաղցրէ տ̃ր յամենե սին։
3 Տէր իւր ծառայ՝ զՅակոբ ընտ րեաց.
և զԻսրայէլ՝ ժառանգ կո չեաց։
4 Զի մեծ է տ̃ր՝ ծանեայ ինք նին.
քան զամ̃՝ կուռս յերկ րին։
5 Զոր կամեցաւ՝ արար ինք նին.
և տէր արար՝ զամենե սին.
որ ինչ յերկինս՝ և ՚ի յերկ րին.
և ՚ի ծով՝ ը̃ւ խորս անդըն նին։
6 Զամպս յերկրէ՝ հան ՚ի ծա գաց.
զփայլատակունս՝ յանձրևս
հանէ զհողմ՝ յերկնից ծա գաց.
և յիւր տանէ՝ շտեմարա նաց.
7 Հար զանդրանիկս՝ եգիպտա ցւոց.
մինչ յանասունս՝ համայն մարմ նոց։
8 Զարուեստ նշանս՝ իւր սքանչե լեաց.
՚ի յեգիպտոս՝ տէր առա քեաց.
՚ի փարաւոն՝ զայնս յայտ նեաց.
ծրով և զօրսն՝ իւր կոտո րեաց։

9

9 Զարգս բազումս՝ եհար ուժ գին։
և զԹագաւորս՝ սպան նո ցին։
10 Զսեհոնն արքայ՝ ամուրհայ ւոց։
զովգ Թագաւոր՝ բասանայ ւոց։
զիշխանութիւն՝ քանանայ ւոց։
եհան յերկրէն՝ հեբրայեց ւոց։
11 Ժառանգութի՝ զայն ետ նո ցին։
Ժողովրդեանն՝ իսրայե լին։
12 Անուն քո տր՝ միշտ եղի ցի։
քո յիշատակն՝ յազգս յիշես ցի։
13 Զժողովուրդս՝ իւր տր դա տի։
և յիւր ծառայս՝ մխիթա րի։
14 Ոսկի արծաթ՝ են կուռք նո ցին։
և ձեռագործք՝ մարդկան նո քին։
15 Բերանս ունին՝ և ոչ խօ սեն։
աչս ունին՝ ոչ տեսա նեն։
16 Ականջս ունին՝ և ոչ լը սեն։
յորոց բերանս՝ ոչ շունչք ե ղեն։
17 Նման նոցա՝ միշտ եղի ցին։
որք արարին՝ զնոսա ին նին։
ամաչեսցեն՝ ամենե քին։
որք յուսացեալ՝ են՚ի նո սին։
18 Տուն Ժողովուրդք՝ իսրայե լին։
զտր օրհնեցէք՝ ամենե քին։
տուն սեպհական՝ ահարո նին։
զտր օրհնեցէք՝ ՚ի միա սին։
19 Տուն ազգ ղևեայ՝ զտր օրհնե ցէք։

տեառն

տեառն երկիւղածք՝ զտր̃ գովե ցէք։
20 Օրհնեալ է տր̃ ՚՚ի սիով նէ·
յերուսաղէմ՝ որ բնա կէ։
Տուն̃ք· 20։ գուբղայս· 44։

Սաղմոս· ՃԼԵ։

՚Ի չորրորդ՝ սաղմոս դաւ̃ թի·
ալէլուիա՝ երգս չո րէ։

Տն̃ եղերուք՝ միշտ խոստո վան·
ողորմութի՝ է յաւէ տեան։
2 Տն̃ աստուծոյ՝ լէր խոստո վան·
ողորմութ̃ին՝ է յաւէ տեան։
3 Տն̃ տերանց՝ լէր խոստո վան·
ողորմութ̃ին՝ է յաւէ տեան։
4 Զսքանչելիս՝ արար հա մայն·
ողորմութ̃ին՝ է յաւէ տեան։
5 Բանիւն երկինք՝ հաստատե ցան·
ողորմութ̃ին՝ է յաւէ տեան։
6 Երկիր առ ջուրբք՝ հաստատե ցան·
ողորմութ̃ին՝ է յաւէ տեան։
7 Զլուսաւորս՝ արար հա մայն·
ողորմութ̃ին՝ է յաւէ տեան։
8 Զարեւն իշխան եդ տուըն ջեան·
ողորմութ̃ին՝ է յաւէ տեան։
9 ՚Ի գիշերի՝ զլուսինն իշ խան·
ողորմութ̃ին՝ է յաւէ տեան։

10

10 Հար զանդրանիկս եգիպտա կան·
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:
11 Նա զիսրայէլ՝ յորմէ ե հան·
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:
12 Բարձր է բազուկն՝ արարչա կան·
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:
13 Եհերձ զծովն՝ եգիպտա կան·
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:
14 Զազգն անցոյց՝ իսրայէ լեան·
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:
15 Ուր փարաւոն՝ զօրքն իւր ընկ լան·
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:
16 ՚Ի յանապատ՝ զազգն իւր ե հան·
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:
17 Զմեծամեծս՝ եհար հա մայն·
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:
18 Զթագաւորս՝ նոյին ըս պան·
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:
19 Զամովրհացւոց՝ սեհոն ար քայն·
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:
20 Զբասանուն՝ հար զովգ ար քայն·
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:
21 Երկիր նոցա՝ բաժին տը ուան·
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:
22 Ժառանգութի՝ ժողովըր դեան:
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:
23 Յիշեաց ՚ի մեր՝ խոնարհու թեան·

ողոր

ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:
24 Զաղգն փրկեայ՝ ժողովրդ եան.
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:
25 Ո՛ կերակրէ՝ զամենե սեան.
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:
26 Տն եղերուք՝ միշտ խոստո վան.
ողորմութիւն՝ է յաւի տեան:

Տուն. 26:

Սաղմոս. ՃԼԶ:

Ի չափաբերած՝ երգ սաղմո սիս.
անվերնագիր՝ յեբրայե ցիս:

Որպէս առ գետս՝ բաբելով նին.
Նստեալ լայաք՝ ի միա սին.
զի յիշեաք՝ անդ առա ջին.
մեք զսիոնն՝ տուն տաճա րին:
2 Ի մէջ ուռեայ՝ նորա նըր տաք.
զկտակարանս՝ մեր կախե ցաք:
3 Անդ մեր գերիչք՝ ժողովէ ին.
զբանս օրհնութե՝ հարցանե ին.
զմեզ գերիվարք՝ սախալէ ին.
կատականօք՝ ց՚մեզ ասէ ին.
4 Զմեզ օրհնեցէք՝ դուք առա ջին.
յօրհնութե՝ ոՏ սիով նին.
զերգս օրհնութե՝ յօտար երկ րին.
զիա՞րդ երգեմք՝ վասն նո ցին:

5

5 Զքեզ մոռացայց՝ թէ պաղես տին.
զիս մոռասցի՝ աջ իմ նո վին.
6 Լեզուս 'ի քիմս՝ իմ կցե ցից.
թէ ոչ զքեզ՝ նախ յիշե ցից.
զքեզ ոչ սաղիմ՝ նուագե ցից.
ուրախութեն՝ սկիզբն իմ քա նից.
7 Յիշեա զորդիսն՝ տր եդով մայ.
յաւուրսն յայն՝ որ սաղի մայ.
8 Ոյք ասէին՝ թէ քակե ցէք.
մինչև 'ի հիմն՝ դուք հասա ցէք.
9 Բաբիլացւոց՝ դուստր մա լի.
թշուառական՝ չար եղկե լի.
զքեզ որ հատոյց՝ նմա երա նի.
զոր հատուցեր՝ դու մեզ յերկ րի.
10 Որ զմանկունսդ՝ կալաւ ուժ գին.
զքարի եհար՝ նմա երա նի.

Տունք. 10։

Սաղմոս. ՃԼԸ։

'Ի կատարած՝ սաղմոս Դաւ բին.
Երգեալ Գերեալն՝ Շինի Դար ՅԻՆ.

Տր քեզ եղէց՝ մինչ խոստո վան.
սրտիւ իմով՝ 'ի յաւի տեան.
առ հրեշտակաց՝ քոց յանդի ման.
երգս ասացից՝ քեզ օրհնու թեան.
2 Զի լուար զբանս՝ իմ ամե նայն.

երկիր

երկիրպագից՝ քում սրբու   թեան·
եղէց անուան՝ քում խոստո   վան·
վասն քո որ՝ Ճշմարտու   թեան։
3 Զանուն քո որ՝ մեծ արա   րես·
յորում աւուր՝ կարդամ առ   քեզ·
վաղվաղակի՝ լուր ինձ և   տես·
յիս զօրութի՝ յոյժ արա   րես։
4 Տէր թագաւորք՝ համայն երկ   րին·
քեզ խոստովան՝ միշտ եղի   ցին·
զբան քո լուան՝ ոյք առան   ձին·
զքո Ճանապարհն՝ միշտ օրհնէ   լին։
5 Մեծ են փառք տն՝ 'ի սկզբա   նէ·
յոյժ բարձր է տր՝ անձամբ յանձնէ·
որ զխոնարհս՝ միշտ տեսա   նէ·
գիտէ զբարձունս՝ հեռաստա   նէ։
6 Գնայից 'ի մէջ՝ թէ նեղու   թեց·
կեցո զիս տր՝ 'ի բարկու   թեց։
7 Զիս 'ի փրկել՝ զձեռն իւր ձը   գեաց·
և տր հատոյց՝ ը իմ մե   ղաց։
8 Ողորմութի՝ յազգս ազ   գաց·
չ՛արար անտես՝ զգործս իւր ձե   ռաց։
Տունք· 8։ գուբղայս· 44·

Սաղմոս· ՃԼԸ։

'Ի չարաչար՝ աղմկօղ պատ   ճի·
զո պարտին ճանաչող   նի։

Զ

Զիս փորձեցեր՝ ծանեար նո   վին
զնստել յառնելն՝ իմ առանձին ։
2 Զխորհուրդս ինքնին՝ ՝ի միտ ա   ռեր
զշաւիղ վիճակս՝ իմ քննե   ցեր ։
յառաջագոյն զգնայս իմ տե   սեր ․
ոչ նենգութի դու յիս գը   տեր ։
3 Դու տէր ծանեար՝ արդ առան   ձին ․
զիմս առաջին՝ և զիմ յե   տին ։
զիս ստեղծեր՝ բանիւ քոյ   ին ․
զձեռդ յիմ վերայ՝ եդիր ինք   նին ։
4 Սքանչելի՝ եղև ուժ   գին ․
քո գիտութի՝ յինէն յերկ   րին ․
յոյժ զօրացաւ՝ ամենև   ին ․
ոչ հանդարտեմ՝ զի ես սը   մին ։
5 Յոգւոյ քումմէ՝ յո՞ ես եր   թայց ․
կամ յո՞ փախեայց՝ քոյ յերե   սաց ։
6 Անդ ես յերկինս՝ թէ ես ե   լից ․
մօտ ՝ի դժոխս՝ ես թէ ի   ջից ։
7 Թէ ը՟ առաւօտս՝ զթևս ա   ռից ․
ծովու յեզերս՝ անդ բնակե   ցից ։
8 Առաջնորդել՝ ինձ քո ձե   ռին ․
զիս ընկալցի՝ աջ քո վե   րին ։
9 Խաւար ուրեմն՝ տէր զիս ծած կեայ ․
ը՟ լուսոյ գիշեր՝ կամ ինձ կան խեայ ։
10 Խաւարն իքէն՝ ոչ խաւա   րի ․
զերթ տիւ գիշերն՝ լուսաւո   րի ․

խաւար

խաւար նորա՝ ը՟ւ ամենայ նի.
ո՟պ զլոյս՝ մեծ եղի ցի:
11 Զերիկամունս՝ իմ ստա ցար.
յորովայնէ՝ զիս ընկա լար:
12 Քեզ խոստովան՝ եղէց յերկ րի.
զի ես ահեղ՝ եւ սքանչե լի.
են սքանչելի՝ գործք քո յայտ նի.
անձն իմ սիրեայ՝ քեզ յիրա ւի:
13 Ոսկր իմ ՚ի քէն՝ ոչ թաքու ցի.
զոր արարեր՝ դու ՚ի գաղտ նի.
կար զօրութե՝ իմոյ սըր տի.
ընդ ստորինս՝ եղեւ երկ րի:
14 Զանգործս իմ՝ աչք քո տե սին.
գրեցան ՚ի գիրսդ՝ ամենե քին:
15 Մոլորեցան՝ ՚ի տուէ նո քին.
առաջնորդօղ՝ չէր ոք նո ցին:
16 Ինձ բարեկամքդ՝ յարգոյ է ին.
յոյժ զօրացան՝ իշխանք նո ցին:
17 Մինչ թուեցի՝ ես զնո սին.
և քան զաւազ՝ բազումք է ին.
զարթեայ ՚ի քնոյ՝ մինչ վերջ տին.
արդ եմ ը՟ն քեզ՝ ես առան ձին:
18 Թէ զմեղաւորս՝ սպանցես ինք նին.
յինէն ՚ի բաց՝ չարքն եղի ցին:
19 Ընդ դիմութի՝ ը՟ն նախանձ ուժ գին.
ընդունայն՝ քաղաքս՝ քո ար րին:
20 Տէր զատելիս՝ քո ատե ցի.

ատ

առ թշնամեօքդ՝ միշտ մաշէ ի։
21 Յոյժ ատեցի՝ ես զնո սին.
ինձ թշնամիք՝ եղեն նո քին։
22 Զսիրտ իմ ծանիր՝ և զիս փոր ձեա.
ծանիր շաւիղս՝ և զիս քըն նեա։
են չարութիւնք՝ թէ զիս նայ եա։
՚ի քո շաւիղս՝ առաջնոր դեա։

Տունք. 22։

Սաղմոս. ՃԼԹ։

՚Ի կատարած՝ սաղմոս դաւ՟ թայ.
յորժամ փախեաւ՝ ՚ի սաւուղայ։

Փրկեա զիս տ͞ր՝ ՚ի չար մար դոյ.
յանիրաւէն՝ զիս ապրե ցո։
2 Ընդ սիրտս իւրեանց՝ զչար խորհէ ին.
՚ի պատերազմ՝ պատրաստէ ին։
3 Զլեզուս սրեալ՝ ո͞պ զօ ձին.
էր թոյնք իժից՝ ը͞դ շրթամբք նո ցին։
4 Յանիրաւէն՝ տ͞ր զիս պա հեա.
՚ի չար մարդոյ՝ դու զիս փրը կեա։
5 Զգնացս խափանել՝ իմ խորհէ ին.
չարքն որոգայթ՝ ինձ թագու ցին։
6 Ոտից իմոց՝ լար ձգե ցին.
ինձ որոգայթ՝ պատրաստե ցին.
շուրջ զշաւղօք՝ իմովք նո քին.
գայթագղութիւն՝ ինձ դնէ ին։

7

7 Դու ես ա̄ծ՝ իմ ասա ցից·
տէ՛ր ունկնդիր՝ իմ աղօ թից։
8 Տէ՛ր տ̄ր փրկեա՛ դու զիս յերկ րի·
և զօրութի̄՝ լե՛ր իմ սըր տի·
գլխոյ իմոյ՝ միշտ հովա նի·
յաւուր իմում՝ պատերազ մի։
9 Տէ՛ր մի մատներ՝ զիս թշնա մեաց·
՚ի ցանկութե̄՝ մեղաւո րաց·
վս̄ իմ յորոց՝ որ չար խոր հեաց·
մի հարկաներ՝ ը̄ վայր զիս`ի բեաց։
10 Նոքա երբէք՝ մի բարձրաս ցին·
և մի խորհուրդքն՝ կատարես ցին·
վախճան նոցա՝ կատարա ծին·
ը̄ վաստակօքն՝ չար ծածկես ցին։
11 Ջհրոյ կայծակունս՝ արկ ը̄ նո սին·
և կործանեա՛՝ զնոսա նո վին·
տառապանաց՝ յիւրեանց նո քին·
մի կարասցեն՝ կեալ ընա ծին։
12 Մի լեզուանեաց՝ մարդկան նո ցին·
յերկրի վերայ՝ յաջողես ցին·
զայր մեղաւոր՝ չարիք նո րին·
միշտ`ի կորուստ՝ իւր որսաս ցին։
13 Տէ՛ր դա՛տ արա՝ դու աղքա տին·
և իրաւունս՝ քո տնան կին։
14 Արդարք զքէն՝ միշտ գոհաս ցին·
ը̄ քեզ ուղիղք՝ բնակես ցին։

Տուն̄ք։ 14։

Սաղ

Սաղմոս. ՃԽ.

'Ի չափաբերած էրգս 'ի վրա ՃԺԸ.
նոյն ձայնք և վերջք՝ էն ամենայնիւ:

Լուր տր̅ ած̅՝ իմ աղօ   թից.
որ առ քեզ ած̅՝ իմ կարդա   ցից:
2 Ուղիղ աղօթք՝ իմ եղի   ցին.
որ ոպ̅ խունկ՝ քո առա   ջին.
զի համբարձումն՝ ձեռացս ուժ   գին.
'ի պատարագն՝ երեկոյ   ին:
3 Դիր բերանոյս՝ տր̅ պահա   պան.
շրթանց իմոց՝ դուռն ամրու   թեան.
խոստովանեալս՝ մի յանձի   տեան.
սիրտ իմ բանիւ՝ նոյն չարու   թեան:
4 Ընդ մարդ գործունել՝ կործուն մեզ գայ:
զամբարշտութիւն՝ նա որ գոր   ծեայ.
չեղէց կցորդ՝ չար ընտրե   լեայ.
և կամ հաղորդ՝ նոցին կա   մայ:
5 Զիս խրատեսցէ՝ արդարն ինք   նին.
ինձ յանդիմանն՝ առնել բա   նին.
չօծիլ իւղով՝ մեղաւո   րին.
և իմ աղօթք՝ ընդ կամս նո   րին:
6 Պետքն արգելան՝ մերձ առ վի   մին.
լուիցեն բանիցս՝ և քաղցրա   ցին:
7 Զերթ թանձրութիւն՝ հողոյ նո   րին.
է 'ի վերայ՝ սփռեալ յերկ   րին.
և ցրուեսցին՝ ոսկերք նո   ցին.

մերձ

մերձ ՚ի դժոխս ՚ի խաւա րին:
8 Տէ՛ր տր̄. առ քեզ՝ աչք իմ է ին.
յինէն հաներ՝ մի զքո հո գին:
9 Պահեա՛ զիս տր̄՝ յորոգայ թէն.
որ թագուցա՛ն ինձ յորսո ղէն.
ըստ գայթագղութեց՝ որ ՚ի դի ւէն.
միշտ գործողին՝ զմեղս անօ րէն:
10 Ընկեսցին ՚ի ցանցս մեղաւո րաց.
միայն եմես՝ մինչ փոխե ցայց:

Տունք. 10:

Սաղմոս. ՃԽԱ:

Իմաստութեան՝ երգս դաւ՛ թին.
Մինչ ըստագուցեալ՝ էր նա յայ րին:

Ձայնիւ առ տէր ես կարդա ցի.
Ձայնիւ զտէր՝ աղաչե ցի.
2 Սփուեալ զաղօթս՝ տն̄ առա ջի.
և զնեղութիւ՝ նմա պատմե ցի:
3 Հոգիս յինէն՝ նուաղե ցան.
տր̄ զիմ շաւիղս՝ ինքնին ծա նեան.
յոր և գնայի՝ ըՙ գնայս բը նան.
չար որոգայթ՝ ինձ թագու ցան:
4 Յաջմէ հայէի՝ տեսանե ի.
ոչ ճանաչէր՝ ոք զիս յերկ րի.
յինէն փախուստ՝ իմ կորըն չի.
ոչ իմ անձին՝ խնդրօղ գը տի:

5 Աղաղակեաց՝ առ տ͞ր ուժ գին.
ցնա ասացի՝ յիմում սըր տին.
զի դու ես յոյս՝ և իմ բա ժին.
՚ի կենդանեաց՝ երկրի նո ցին:
6 Տէ՛ր յիմ աղօթս՝ նայեա՛ ինք նին.
խոնարհ եղէ՝ զի յոյժ յան ձին.
զիս ՚ի նեղչացս՝ փրկեա՛ յերկ րին.
զի հզօր եղեն՝ քան զիս նո քին:
7 Դու տ͞ր զանձն իմ՝ հա՛ն ՚ի բան տէ.
միշտ գոհացայց՝ ը͞ս քում անուա՜ նէ:
8 Զի ինձ արդարք՝ սպասե ցին.
մինչ հատուցես՝ ինձ առան ձին:
Տուն. 8: գուբղյս. 54:

Սաղմոս. ՃԽԲ:

՚Ի չարաչարուած՝ սաղմոս դաւթին.
զոր հալածէր՝ յորժամ որ դին:

Լուր տ͞ր ձայնի՝ իմ աղօ թից.
խնդրուածայ՝ իմոյ բա նից:
2 Արդարութ͞ըդ՝ լուր ինձ նո վին.
զիս մի դատեր՝ տ͞ր իմ ուժ գին.
զի ո՛չ երբէք՝ արդարա ցին.
բնաւ կենդանիք՝ քո առա ջին:
3 Զիս հալածեաց՝ իմ թշնա մին.
խոնարհ արար՝ զկեանս իմ յերկ րին.
եւ

Եւ զիս նստոյց 'ի խաւա րին.
որպ մեռեալ յաւիտե նին։
4 Յիս ձանձրացաւ՝ տր իմ հո գին.
սիրտ իմ խռովեալ՝ յիմում մարմ նին։
5 Զաւուրսն հարց՝ ես յիշե ցի.
համայն 'ի գործս՝ քո խորհե ցի.
'ի ձեռագործս՝ քո նայե ցի.
առ քեզ զձեռս՝ իմ համբար ձի։
6 Անձն իմ առ քեզ՝ յոյժ փափա գի.
որպ երկիր՝ է ծարա ւի.
Լուր ինձ տր՝ վաղվաղա կի.
նուաղեալ յինէն՝ զի իմ հո գի։
7 Տէր մի դառնար՝ յինէն յերկ րին.
նման եմ որոց՝ 'ի գուբ 'ի ջին։
8 Առաւօտու՝ ինձ ողոր մեա.
զի ես 'ի քեզ՝ տր յուսա ցայ։
9 Ցոյց ինձ շաւիղ՝ յոր գնա ցից.
զանձն իմ առ քեզ՝ տր համբար ձից։
10 'Ի թշնամւոյն՝ փրկեա՛ հնա րից.
ինձ ապաւէն՝ զքեզ արա րից։
11 Ուսո՛ զկամս՝ քո ինձ բա րի.
զի դու ես տր՝ իմ կենդա նի։
12 Ճշմարտութբ՝ քո սբ հո գի.
ինձ ուղղեսցէ՝ յերկիր բա րի։
13 Ըստ անուան քում տր՝ զիս կեցուսցես.
'ի նեղութենէ՝ զանձն իմ հան ցես։
14 Ողորմութբ՝ քով փրկես ցես.

զիմ

զիմ թշնամին՝ սատակես ցես.
զհամայն նեղիչս՝ իմ կորուս ցես.
քանզի ծառայ՝ որ քո եմ ես:

Տունք. 14:

Սաղմոս. ՃԽԳ:

Ի չատարած՝ էրգս ի տեառն իմ.
տա գովեսցէ՝ ես զնա նոր:

Օրհնեալ է տէրն՝ իմ երկնայ ին.
ած փրկիչն՝ խորայէ լին.
զձեռս իմ ուսոյց՝ որ առան ձին.
և զիմ մատունս՝ ընդ ճակատ մար տին:
2 Ողորմութի՝ միանգա մայն.
է իմ փրկիչ՝ և օգնա կան.
յոյս ապաւէն՝ իմ փրկու թեան.
և ես յուսամ՝ ի նա մի այն:
3 Ո՞ վժողովուրդս՝ հնազանդ ա րար.
որ ո՞վ է մարդ՝ նմա յայտնե ցար.
որդւոյ մարդոյ՝ կամ հաճե ցար.
թէ ինչ զնա՝ համարե ցար:
4 Մարդ նանրութե՝ նմանեալ յան ձին.
զերթ հովանի՝ աւուրքն ան ցին:
5 Խոնարհեցո՝ զերկինս ինք նին.
մերձեա ընդ լերինս՝ և ծխես ցին:
6 Ջփայլատակունդ՝ փայլատա կեա.
զնոսա նոլին՝ որ խռո վեա.

եւ

Եւ զնետս քո՝ դու առա քեա·
զամենեսին՝ զնոսա ցր ուեա։
7 Զձեռդ ՚ի բարձանց՝ առ՛ առա քեա·
՚ի ջուրց բազմաց՝ և զիս փրկ եա·
Եւ ՚ի ձեռաց՝ օտարի նո ցա·
յօտար որդւոց՝ զիս ազա տեա։
8 Բերանք իւրեանց՝ ՚ի զուր խօ սին·
է աջ մեղաց՝ և աջ նո ցին։
9 Նոր յօրհնութի՝ զքեզ օրհնե ցից·
քեզ տասնաղեան՝ երգս ասա ցից։
10 Ո՛ զթագաւորս՝ մեր փրկես ցէ·
զԴաւիթ ծառայն՝ ՚ի սրոյ չա րէ։
11 Զիս ՚ի ձեռաց՝ փրկեա՛ այսոց·
և ապրեցո՛՝ յօտար որդ ւոց։
12 Բերանք նոցա՝ զուր խօսես ցին·
աջ է մեղաց՝ և աջ նո ցին։
13 Ըստ մանկութե՝ ուստերք նո ցին·
զերթ նորատունկ՝ հաստատե ին·
դստերք նոցա՝ զարդարե ին·
՚ի նմանութի՝ սր տաճա րին։
14 Շտեմարանքն՝ լի բղխէ ին·
են բազմածինք՝ խաշինք նո ցին·
՚ի գնացս իւրեանց՝ յոյժ բազմաս ցին.
և են պարարտք՝ անդեայք նո ցին։
15 Խրամատութի՝ չգոյ ՚ի ցան կին.
կամ աղաղակ՝ ի հրապարա կին։
16 Երանեցին՝ ժողովրդ դեան·

որոյ

որոց այսպէս՝ է այս մի   այն·
նա երանի՛ ժողովրդ   դեան·
որոյ Տէր՝ է օգնա   կան։

Տուն· 16։

Սաղմոս· ՃԽԴ։

Երգոյն Դաւթին չափա   բած·
զի չոյշման հեծանո   ղայ։

Քեզ որ Տէր՝ երգս ասա   ցից·
եւ զթագաւորդ՝ բարձր արա   րից·
զանուն քո սրբ՝ միշտ օրհնե   ցից·
՚ի յաւիտեանս՝ յաւիտե   նից։
2 Զօր հանապազ՝ զքեզ օրհնե   ցից·
զանուն քո սրբ՝ միշտ գովե   ցից·
առ քեզ Տէր՝ իմ կարդա   ցից·
՚ի յաւիտեանս՝ յաւիտե   նից։
3 Յոյժ մեծ է Տէր՝ օրհնեալ ինք   նին·
չափ մեծութեն՝ ոչ գոյ նո   րին։
4 Ազգք եւ ազինք՝ զքեզ գովէ   ին·
զքո զօրութիւն՝ միշտ պատմէ   ին։
5 Զարքութէ՝ քո խօսէ   ցին։
զսքանչելիս՝ քո պատմե   ցին։
6 Զմեծ զօրութիւն՝ քո ասա   ցին·
զմեծութիւն՝ քո պատմե   ցին։
7 Քաղցր յիշատակ՝ քո բղխես   ցեն·
արդարութե՛՝ քով ցնծաս   ցեն։

8 Գթած ողորմած՝ է տէր ինք նին·
բազում ողորմ՝ ամենե ին։
9 Յոյժ քաղցր է տէր յամենե սին·
է առ նոքօք՝ գթութի նո րին։
10 Գործք քո եղեն՝ քեզ խոստո վան·
զքեզ օրհնեսցեն՝ սրբք ամե նայն։
11 Զքո փառս ասեն՝ արքայու թե·
պատմել զկարս՝ քո զօրու թե։
12 Զի զփառս քո՝ վայելչու թեան·
է ծանուցեալ՝ որդւոց մարդ կան։
13 Արքայութիդ՝ է անխախ ճան·
յազգէ մինչ յազգ՝ ՚ի յաւի տեան։
14 Հաւատարիմ՝ Տ̅ր բանս ամե նայն·
է յոյժ․ արդար՝ Տ̅ր գործս հա մայն։
15 Զգայթագղեալքս՝ տէր հաստա տէ·
և զգլորեալքս՝ միշտ կանգնեա ցէ։
16 ՚Ի քեզ յուսան՝ ամենե քին·
կերակրեսցես՝ դու զնո սին։
17 Դու տաս նոցա՝ որ կերակ րին·
բանաս զձեռն՝ քո առ նո սին·
դու քաղցրութբ՝ կամօք քոյ լին·
լցուցանես՝ զամենե սին։
18 Արդար է տէր՝ Տ̅ր գնացս իւր հա մայն·
սբ է ՚ի գործս՝ իւր ամե նայն։
19 Յոյժ մերձ է տէր յամենե սեան։
և որք սրտիւք՝ առնա դառ նան·
կամ յարաժամ՝ որք յանդի ման·

Ճշմար

Ճշմարտութիւն՝ առնա կար դան։
20 Զերկիւղածայ՝ զկամս առ նէ.
միշտ աղօթից՝ նոյա լը սէ։
21 Զնա ոյք սիրեն՝ զնոսա պա հէ.
և զմեղաւորս՝ սատակես ցէ։
22 Միշտ խօսեսցի՝ ոտ իմ բե րան.
քեզ երգեսցէ՝ երգս օրհնու թեան.
զքեզ օրհնեսցեն՝ սբք ամե նայն.
յաւիտենից՝ ՚ի յաւի տեան։

Տունք. 22։ գուբղայս. 52։

Սաղմոս. ԾԽԵ։

Ալէլուիա՝ սաղմոս դաւթեայ.
երգս անգէայ՝ և զաքարեայ։

Օրհնեա անձն իմ՝ զտէրն համայնից
՚ի կեանս իմ՝ զտէր օրհնե ցից.
ածն իմում՝ երգս սա ցից.
մինչև եմ ես՝ ոչ լռե ցից։
2 Մի բնաւ յիշխանս՝ յուսայք յերկ րին.
ոչ փրկութիւն՝ գոյ ՚ի նո սին։
3 Մինչ ՚ի նոցունց՝ ելցէ հո գին.
վաղվաղակի՝ ՚ի հող դարձ ցին.
եւ կորիցեն՝ ՚ի նոյն օ րին.
խորհուրդք նոցա՝ ՚ի միա սին։
4 Է երանի՝ ազգաց նո ցին.
որոց ածն՝ խարյէ լին.
է

Է օգնական՝ նորա լինք նելին.
՚ի տր̅ ած̅՝ է յոյս նո ցին։
5 Նա որ զերկրաւս՝ արար զեր կին.
զծով զամ̅՝ որ ՚ի նո սին։
6 Զճշմարտութի̅՝ ն մի՛շտ պա հէ.
և իրաւունս՝ տնանկաց տու նէ։
7 Հաց քաղցելոց՝ մի՛շտ բաշխե ցէ.
և զկապեալսն՝ արձակե ցէ։
8 Զաչս կուրաց՝ ինքնին բա ցէ.
զգլորեալսն՝ նա կանգնե ցէ։
9 Զսր̅ և զարդարս՝ տր̅ սիրե ցէ.
և զպանդուխտս՝ նա պահե ցէ.
զորբ և զայրի՝ տր̅ ընդու նէ.
զգնացս չարաց՝ կորուս նէ։
10 Տէր յաւիտեան՝ թագաւո րէ.
նա ՚ի սիոնի՝ մի՛շտ բնա կէ։

Տունք. 10։

Սաղմոս. ՃԽԶ։

Է օրհնութիւն՝ ալէլու իայ.
Երգս անգէայ՝ և զաքար իայ։

Զտէր օրհնեցէք՝ են յոյժ բարի.
ամ̅ օրհնութի̅՝ քաղցր եղիցի։
Զերուսաղէմ՝ տր̅ շինեսցէ.
անդ զցրուեալսն՝ ժողովե ցէ։
3 Զսիրտս բեկեալ՝ բժշկե ցէ.
զամենեցուն՝ զվէրսն պա տէ։

4 Զթիւ աստեղաց՝ ո՞ քննես ցէ·
և յանուանէ՞ զնոսա կո չէ։
5 Յոյժ մեծ է Տր̅՝ հզօր զօրու թբ̅·
և լի խորով իմաստու թբ̅։
6 Ընդունի զհեզս՝ Տր̅ 'ի սըր տէ·
զամբարտաւանս՝ խոնարհ առ նէ։
7 Զտր̅ օրհնեցէ՛ք 'ի սըր տէ·
նմա երգեցէ՛ք 'ի սիով նէ։
8 Ամպովք զերկինս՝ ո՞ զգե ցոյց·
յերկիր զանձրև՝ իւր ածե ցոյց։
9 Զխոտ 'ի լերինս՝ դալար բու սոյց·
և ծառայութե̅՝ մարդկան կա ցոյց։
10 Ո՞ կերակուր՝ տայ անաս նոց·
առ որ կարդան՝ ձագք ագռաւ ուց։
11 Ընդ ձիոյ զօրութե̅՝ ո՛չ կամե ցաւ·
և առն սկայի՝ ո՛չ հաճե ցաւ։
12 Ընդ երկիւղածս՝ իւր հաճե ցաւ·
և այնոցիկ 'ի նա՝ որ յուսա ցաւ։

Տունք. 12։

Սաղմոս. ՃԽԷ։

Ալէլուիա՝ սաղմոս [illegible] րեայ·
Երգս Անգեայ՝ և Զաքարի այ։

Երուսաղէմ՝ քաղաք դաւ թին·
գովեա՛ զտէր քո առ ան ձին։
2 Լեառն սիովն՝ սբ̅ պաղես տին·

օրհ

օրհնեա՛ զած՟՝ զտր՟ քո վե րին։
3 Զնիգս դրանց՝ քոց զօրա ցոյց·
'ի քեզ զորդիս՝ քո բնակե ցոյց։
4 Եդ զսահմանս՝ քո խաղաղու թիւն·
լցոյց զքեզ՝ պարարտու թիւն։
5 Զբանն առաքէ՝ յերկիր ինք նին·
ընթանան վաղվաղ՝ պատգամք նո րին։
6 Որպ և զասր՝ զձիւն դի ցէ·
որպ փոշի՝ զմէգ ցանես ցէ։
7 Որպ պատառս՝ զսառն արկա նէ·
և առ ցրտոյն՝ ո՞ կեալ կա րէ։
8 Զբանն առաքէ՝ յերկիր նո ցին·
հալէ զնոսա՝ զամենե սին·
շնչել հողմոյ՝ 'ի միա սին·
ջուրք գնասցեն՝ 'ի յանջրը դին։
9 Պատմէ զբանն՝ իւր յակով բին·
և զիրաւ՟ունս՝ իսրայէ լին։
10 Ոչ տր՟ այսպէս՝ արար ազ գաց·
և զդատաստանս՝ իւր ոչ յայտ նեաց։
Տուն. 10։ պուբղայս 32։

Սաղմոս. ՃԽԸ։

Ալէլուիա՝ երգս գոր՟ րայ·
աղօթք անգեայ՝ և զաքար իայ։

Զտէր օրհնեցէք՝ յերկնից վե րին·
և 'ի բարձանց՝ որք սխալ նին։
2 Զտէր օրհնեցէք՝ հրեշտակք նո րին·
և զօրութիւնք՝ բնաւք երկնայ ին։
3 Զնա օրհնեցէք՝ արև լու սին·
աստեղք և լոյսք՝ 'ի միա սին։
4 Զտէր օրհնեցէք՝ զօրք երկնայ ին·
երկինք երկնից՝ սխոն վե րին·
ջուրք 'ի վերոյ՝ որ քան զեր կին·
միշտ օրհնեցէք՝ զանուն նո րին·
5 Ասայ, եղեն՝ ամենե քեան·
և հրամայեայ՝ հաստատե ցան։
6 Զնոսա կացոյց 'ի յաւի տեան·
ոչ անցանեն՝ որ եդ սահ ման։
7 Զտէր օրհնեցէք՝ երկրէ յեր կին·
վիշապք և խորք՝ ամենե քին։
8 Հուր և կարկուտ՝ հողմ և մըր րիկ·
զբան նորա՝ որ առնէ իք։
9 Լերինք բարձունք՝ ամենե քեան·
ծառք պտղաբերք՝ մայրք ամե նայն։
10 Գազանք սողունք՝ և անա սունք·
և թևաւորք՝ համայն թըռ չունք·
11 Զօրք ամ՝ և թագա ւորք·
իշխանք երկրի՝ և դատա ւորք·
12 Երիտասարդք՝ ծերք և տը ղայք·
զտէր օրհնեցէք տն ծա ռայք·

13 Բարձր է յերկինս՝ անուն նո   րին.
ընա՛ւք նմա՝ խոստովա   նին։
14 Տէր բարձր առնէ զեղջիւր ազ   գին.
և օրհնութի՟ սրբ՟ց նո   ցին.
ժողովք յորդւոյն՝ Իսրայէ   լին.
և ոյք առ տ՟ր մերձ եղի   ցին։

Տուն. 14։

Սաղմոս. ՃԽԹ։

Ալէլուիա՝ սաղմոս վա՛ն բայ.
Երգս Անգեայ՝ և Զաքար իայ։

Զտ՟ր օրհնեցէք՝ նոր յօրհնութի.
յեկեղեցիս՝ նմա գովու   թի։
2 Ուրախասցեալ՝ Իսրայէ   լին.
յիւր արարիչն՝ ս՟բ երկնայ   ին.
յայժ ցնծասցեն՝ ո՟րք սիով   նին.
՚ի թագաւորն՝ իւրեանց վե   րին։
3 Երգով զանունն՝ միշտ օրհնես   ցեն.
նմա քաղցրութ՟բ՝ երգս ասաս   ցեն.
4 Ընդ ժողովուրդս՝ իւր տ՟ր հա   ճի.
և բարձր առնէ՝ զհեզս յերկ   րի։
5 Փառօք նորա՝ ս՟բք պարծես   ցեն.
յիւրեանց հանգիստս՝ յայժ ցնծասցեն։
նմա բերանօք՝ երգս ասաս   ցեն.
զա՟ծ իւրեանց՝ բա՛րձր արաս   ցեն։
6 Սուր երկսայրի՝ ՚ի ձեռս նո   ցին.

եւ

Եւ հատուցումն՝ առնուլ նո մին·
ը հեթանոսաց՝ անտի նո ցին·
Կշտամբութի՝ ժողովր դին:
7 Կապել զարքայս՝ չար կապա նօք·
Եւ զօրավորսն՝ ձեռնակա պօք:
8 Զդատաստանս՝ առնել ՚ի գրոյ·
Այս ամենայն՝ են փառք սր բոյ:

Տունք· 8:

Սաղմոս· ՃԾ:

՚Ի չափարած՝ ալէլու իա·
ալզօրէ անգէայ՝ և ղափար իայ:

Զտր օրհնեցէք՝ ՚ի սուրբս թէ·
Եւ զնա յիւրում՝ հաստատութե
Զտր օրհնեցէք՝ ՚ի զօրութե·
Զնա ՚ի բազում յիւր մեծու թեան:
3 Զնա օրհնեցէք՝ ձայնիւ հնչ մամբ·
Եւ սաղմոսիւք՝ օրհներգու թեամբ:
4 Զնա օրհնեցէք՝ միշտ ցնծու թբ·
Եւ գովեցէք՝ ուրախու թբ:
5 Զտր օրհնեցէք՝ քաղցր ձայ նիւ·
Զնա գովեցէք՝ յայտնի բա նիւ:
6 Զտր օրհնեցէք՝ ը ձայն գոհու թե·
Զնա օրհնեցէք՝ հոգիք հա մայն:

Տունք· 6: գուբղայս· 28:

Կանոնա

Կանոնս. 348: Զորք կանոնս, տունք՝ 1342:

Միահամուռ սաղմոսս, գոբղայս՝ 56:

Սաղմոս. 150: տունք՝ նոցա 2462:

Այս ինքնագիր՝ սաղմոս դաւթայ.

Մինչ ել ընդդէմ Գողիաթ Բայ.

Յեղբարցս իմ՝ ես փոքր է   ի.
և կրտսեր՝ ըն ամենայ   նի.
Ի տան հօր իմ՝ ես մեկու   սի.
զնորին խաշինս՝ արածէ   ի:
2 Ձեռքս արարին՝ սաղմոսա   րան.
կազմեալ մատունս՝ քնար օրհնու   թեն:
3 Զայս տն իմում՝ ո՞ պատմես   ցէ.
ըն ամենայնի տր լուի   ցէ:
4 Տէր զհրեշտակ՝ իւր առա   քեաց.
ըն հօտէ խաշանց՝ նա զիս համ բարձ.
և զիս էօծ՝ իւղով շնոր   հաց.
յօծումն իւղոյ՝ իւր ընտրե   լեաց:
5 Ինձ մեծամեծք՝ եղբարք է   ին.
ոչ հաճեցան՝ տէր ըն նո   սին:
6 Ես այլազգւոյն՝ ըն առաջ ե   լի.
զկուռս նորին՝ նզովե   ցի:
7 Ես զուսերին՝ յորմէ հա   նի.
զնորին գլուխն՝ նովաւ հա   տի.

և

Եւ զնախատինս խայտառ բար ձին.
Համայն յորդւոյն՝ իսրայէ լին:

Տուն. 7:

Նախագուշակ՝ զետոն մարգա րէ.
ինքն ամենակալ՝ շաշօրս էր գէ:
(Ամբակ՝՝. 3. I Դնչւ 19:)

Զլուր քո լուայ՝ որ յոյժ երկեայ.
Հայեցայ ՚ի գործդ՝ զարհուրեցայ:

2 Ընդ մէջ կենդանեաց երկուց նո ցին.
Խոկ ծանիցիս՝ դու առան ձին.
Եւ յայտնեսցիս՝ ՚ի գալ ա մին.
Երեւեսցիս՝ ՚ի ժամանա կին:

3 ՚Ի խռովել՝ իմոյ ան ձին.
՚Ի բարկութեն՝ ժամանա կին.
ողորմութի՝ քո յիշես ցին.
որով հոգեք՝ մեր փրկես ցին:

4 ՚Ի Հարաւոյ՝ որ եկես ցէ.
սրբն ՚ի փառան՝ անտառ լեռ նէ:

5 Անդ յայտնեսցեն՝ երկինք լինք նին.
զվայելչութի՝ փառաց նո րին.
Եւ օրհնութեն՝ բանիւ նո վին.
լցաւ երկիր՝ ամենեւ ին.

6 Յոյժ Ճառագայթք՝ ոչ զար փին.
՚ի նմանէ՝ հաստան ուժ. գին.
դատան եղջիւրք յորոյ ձե ռին.

Հառ

Հաստատեցաւ՝ փառքն իւր նո վլին։
7 'Ի յերեսաց՝ ան առան ձլին.
ելցեն հարուածք՝ յոյժ ահա գլին.
զհետ երթիցեն՝ շաւղայ նո բլին.
յոյժ մեծամեծք՝ թռչնոց նո ցլին.
8 Եկաց, չափեաց՝ զերկիր ինք նլին.
և զհեթանոսս՝ դիտեաց ուժ գլին։
9 Լերինք ոտք՝ մոմ հալեա ցլին.
անտառք իբրև՝ յորդ այրեա ցլին.
յաւիտենից՝ գնայք կուրաս ցլին.
յորմէ երկիրք՝ յոյժ դողաս ցլին։
10 Տեսի զբանակս՝ իսկ քուշայ ւոյ.
խռովեալ բնակչայն՝ եթովպայ ւոյ։
11 Մի թէ գետոյ՝ տր բարկաս ցիս.
կամ առ ծովու՝ սրտմտես ցիս։
12 'Ի կառս քո՝ տր դու ե լեր.
հեծելութեդ՝ զմեզ փրկե ցեր։
13 Ձաղեղն քո՝ տր զալթու ցեր.
զնետս կապարճից՝ քոյ արբու ցեր.
զգետս՝ և զերկիրս՝ դողայու ցեր.
սաստիկ անձրև՝ է սա անցու ցեր։
14 Գոչեաց անդունդք՝ ձայնիւ մեծաւ.
արեգական՝ լոյս արգե լաւ.
լուսնին ծագումն՝ դադարե ցաւ.
աշխարհ համայն՝ խաւարե ցաւ։
15 Ձկայծակունս՝ փայլատա կես.
իբրև զնետս՝ արձակես ցես։

16 Երկրի վերայ՝ դու զարթի ցես·
զհեթանոսս՝ կասեցուս ցես։
17 Զժողովուրդս՝ քո փրկես ցես։
զքո զընտրեալսն՝ ժողովես ցես։
18 Դու նետաձիգ՝ չարին ե ղեր·
մինչև յանդունդս՝ ընկղմե ցեր։
19 Զվրէժ խնդրեցեր՝ յոյժ սաստկագին·
ա̅ զօրագլխայն՝ մեղաւո րին·
է̅ յանդգնութիւս ոյք յուսայ լին·
դաղտնի զաղքատն՝ կերան նո քին։
20 Քո զերիվարս՝ ՚ի ծով հա ներ·
զջուրս անդնդոց՝ խռովեցու ցեր։
21 Գեղան ալիք՝ իմ առաւն ձին·
՚ի բերանոյս՝ ձայնէ նո րին·
եմուտ դողումն՝ յոսկերս ուժ գին·
յոյժ խռովեցայ՝ յիմում ան ձին։
22 Զայս պահեսցես՝ անձել յազ գին·
է̅ ժողովրդեանդ՝ որ մարտըն չին։
23 Զի ոչ տայէ՝ զպտուղ թզե նին·
և մի տայէ՝ զբերս այ գին·
մի ձիթենիք՝ ստացին յերկ րին·
բուսուցանել՝ զդալա րին։
24 Հօտք ՚ի Ճարակս՝ պակասես ցին·
մի աւ մսուրս՝ եզինք գըր ցին։
25 Այլ ես ՚ի տր՝ իմ յուսա ցայց·
յած փրկիչ՝ իմ ցնծա ցայց։
26 Տէր տէր ես ինձ՝ կար զօրու թե·

զօրու

զօրած կացոյց՝ ը՟ հաստատու Թեան·
՚ի Թշնամւոյն՝ վերայ է Հան·
երագ հանգչիլ՝ ինձ ՚ի վախ Ճան։

Տունք· 26։

Փառք համագոյ՝ երրորդու Թեան·
Հօր և որդւոյ՝ հոգւոյն բըղխ ման։
Այժմ և յաւէտ՝ և յանվախ Ճան·
յաւիտենից՝ ՚ի յաւէ տեան։

Ամէն։

ՄԱՂԹԱՆՔ·

Լուր մեզ ած՟՝ տր՟ երկնայ ին·
ողորմութբ՟՝ քով անքըն նին·
եւ գթութբ՟՝ քով առատա ձին·
միշտ յարարածս՝ խնայեա՛ քոյ ին։
Մ՛արդասէր տր՟՝ բան Հօր որ դի·
վասն անարատ՝ մօր քո կու սի·
վասն խաչիդ՝ պատուա՛կա նի·
ընկա՛լ պաղաչանս՝ մեր վշտա լի·

Զքարոզն և պաղօթս ՚ի վերջն ողորմեայ կանոնին փոխեա· ՚ի 166։ երեսն։

Հայր մեր յերկինս։

Ամէն·

ԵՐԵՔ ՄԱՆԿԱՆՑՆ Ի ՄԷՋ ՀՆՈ ՑԻՆ·
ՈՐ ՓԵՐ ՅԵՐԿԻՆՍ՝ ԵՐԳՍ ՕՐՀՆԷ ԻՆ։
(ԴԱՆԻԷԼ. 3. 26 ՄԻՆՉԵ 88։)

Օրհնեալ ես Տէր՝ Ած յեր կին·
հարցն մերոյ՝ խորայէ լին·
փառաւորեալ՝ օրհնեալ ինք նին·
է յաւիտեան՝ անուն նո րին։

2 Զի յիրաւունս՝ զայս ամե նայն·
խոկ անցուցեր՝ յազգս մարդ կան·
զի դու ես Տէր՝ արդար մի այն·
են ճշմարիտ՝ գործք քո հա մայն։

3 Են ճանապարհքդ՝ ուղիղ մարդ կան·

և.

և դատաստանքդ՝ որ ամե   նայն։
4 Բան իրաւանցդ՝ դատաստա   նի.
՚ի մեր վերայ՝ ածեր յերկ   րի.
զոր ինչ ածեր՝ ա̅ծ ամենայ   նի.
՚ի մեր վերայ՝ և քաղա   քի։
5 Արդարութե̅՝ և յիրա   ւի.
զայս տ̅մ՝ չարիս յայտ   նի.
՚ի մեր վերայ՝ ածեր յերկ   րի.
վասն մեղաց՝ մերոց չա   րի։
6 Ապստամբեալ՝ ՚ի քէն դաւ   ճաք.
պատուիրանացդ՝ ոչ անսա   ցաք։
7 Զքո պատուիրանս՝ ոչ պահե   ցաք.
զբարիս ՚ի քէն՝ ընդունե   աք։
8 Արդ զտ̅մ՝ զոր արա   րեր.
զոր ինչ ՚ի մեր՝ վերայ ա   ծեր.
արդար և մեզ՝ զի անվե   հեր.
դատաստանաւ՝ քո արա   րեր։
9 Զմեզ մատնեցեր՝ մեր թշնա   մեաց.
յոյժ խստաւորտ՝ ամբարշ   տաց։
10 Ընդ ձեռս անօրէն՝ թագաւո   րի.
քան զտ̅մ՝ չարայ երկ   րի։
11 Եւ ոչ գոյ մեզ՝ ժամաղօ   թից.
զբերանս մեր՝ բանալ սր   տից.
եղաք ամօթ՝ քոյ ծառա   յից.
և նախատինք՝ պաշտօնէ   ից։
12 Տէր մի խայտառ՝ զմեզ մատ   ներ.
և կամ ՚ի մէնջ՝ զուխտ քո ցը   րեր.

զողոր

զօրութիւն՝ քո անբաւ ուեր,
մի՛ ի բացեայ՛ ի մէնջ առ ներ։
13 Վասն սիրոյ՝ աբրահա մուն,
իսահակայ՝ և յակով բուն։
14 Զոր խոստացար՝ բանիւ քոյ ին,
բազմապատկել՝ զաւակ նո ցին,
որպ զաստեղս՝ երկնից վե րին,
և զերթ զաւազ՝ զեզերբ ծո վին։
15 Նուաղեցաք՝ մեք ոք ուժ գին,
քան զամ՝ ազգս յերկ րին,
եմք տառապեալ՝ ամենև ին,
վասն մեղաց՝ մեր չարա գին։
16 Ո՛չ գոյ յայսմիկ՝ ժամանա կին,
մեզ մարգարէ՝ իշխան յերկ րին,
ո՛չ ողջակէզ՝ խունկ օրի նին,
մատուցանել՝ քո առա ջին։
17 Այլ սրտիւ անձամբք՝ խոկ բեկե լով,
ընդունելի՛ լիցուք հոգ ւով,
անձամբք յանձնիւ՝ խոնարհե լով,
զմեզ ողջակէզ՝ քեզ նուիրե լով։
18 Այնպէս լիցին՝ ընդունե լի,
մեր պատարագ՝ քո առա ջի,
զի կատարեալ՝ գոյուք լիլ կնի,
յուսացելոյս՝ ի քեզ յերկ րի։
19 Արդ գամք զհետ՝ քո կամօ վին,
և երկնչիմք՝ ի քէն ուժ գին,
խնդրեմք զերեսս՝ քո առան ձին,
մի

մի զմեզ յամօթ՝ առնէր յերկ րկին։
20 Որ առ մեզ՝ ա̄ծ քում հեզու թեան·
ա̄ծ քում բազում՝ ողորմու թեան·
փրկեա զմեզ՝ ա̄ծ քում ան ուան·
օրհնել զանուն՝ քո յաւէ տեան։
21 Յամօթ լիցին՝ ամենե քին,
որ զքո ծառայս՝ չարչարե ցին·
չար բռնութիւքն՝ յեսս դարձ ցին·
և զօրութիւքն՝ խորտակես ցին։
22 Եւ ծանիցեն՝ ամենե քին·
զի դու ես տ̄ր՝ ա̄ծ լինք նլին·
փառաւորեալ՝ ամենև ին·
դու՝ ի վերայ՝ համայն երկ րին։
23 Օրհնեալ ես տ̄ր՝ ա̄ծ մի այն·
հարցն որբոց՝ մեր ամե նայն·
գովեալ ես միշտ՝ փառօք հա մայն·
յոյժ բարձրացեալ՝ ՚ի յաւէ տեան։
24 Օրհնեալ է քո՝ անուն մի այն·
յոյժ բարձրացեալ՝ ՚ի յաւէ տեան։
25 Օրհնեալ ես դու՝ ՚ի սրբու թեան·
յոյժ բարձրացեալ՝ ՚ի յաւէ տեան։
26 Օրհնեալ ես քո՝ յարքայու թեան·
յոյժ բարձրացեալ՝ ՚ի յաւէ տեան։
27 Որ ՚ի քրովբէս՝ նստիս մի այն·
յոյժ բարձրացեալ՝ ՚ի յաւէ տեան։
28 Օրհնեալդ յերկնից՝ հաստատու թե·
յոյժ բարձրացեալ՝ ՚ի յաւէ տեան։

29 Զտէր օրհնեցէք՝ գործք ամենայն.
բարձր արարէք՝ զնա յաւիտեանս։
30 Զտր օրհնեցէք՝ երկինք համայն.
բարձր արարէք՝ զնա յաւիտեանս։
31 Զտր օրհնեցէք՝ հրեշտակք համայն.
բարձր արարէք՝ զնա յաւիտեանս։
32 Զտր օրհնեցէք՝ զօրք ամենայն.
բարձր արարէք՝ զնա յաւիտեանս։
33 Զտր օրհնեցէք՝ աստեղք համայն.
բարձր արարէք՝ զնա յաւիտեանս։
34 Զտր օրհնեցէք՝ հողմք ամենայն.
բարձր արարէք՝ զնա յաւիտեանս։
35 Զտր օրհնեցէք՝ ցուրտ տօթ համայն.
բարձր արարէք՝ զնա յաւիտեանս։
36 Զտր օրհնեցէք՝ եղեամն եւ ձեան.
բարձր արարէք՝ զնա յաւիտեանս
37 Զտր օրհնեցէք՝ լոյսք տուընջեան.
բարձր արարէք՝ զնա յաւիտեանս։
38 Զտր օրհնեցէք՝ երկիր համայն.
բարձր արարէք՝ զնա յաւիտեանս։
39 Զտր օրհնեցէք՝ բոյսք ամենայն.
բարձր արարէք՝ զնա յաւիտեանս։
40 Զտր օրհնեցէք՝ ծով գետք համայն.
բարձր արարէք՝ զնա յաւիտեանս։
41 Զտր օրհնեցէք՝ կէտք ամենայն.
բարձր արարէք՝ զնա յաւիտեանս։
42 Զտր օրհնեցէք՝ որդիք մարդկան.

բա՛րձր արարէք՝ զնա յաւի՛ տեան.
43 Զտէր օրհնեցէք ազգ յակո բեան.
բա՛րձր արարէք՝ զնա յաւի՛ տեան.
44 Զտէր օրհնեցէք՝ ազգ ղևտա կան.
բա՛րձր արարէք՝ զնա յաւի՛ տեան.
45 Զտէր օրհնեցէք՝ ծառայք նո րայն.
բա՛րձր արարէք՝ զնա յաւի՛ տեան.
46 Զտէր օրհնեցէք՝ հոգիք հա մայն.
բա՛րձր արարէք զնա յաւի՛ տեան.
47 Զտէր օրհնեցէք՝ սուրբք ամե նայն.
բա՛րձր արարէք՝ զնա յաւի՛ տեան.
48 Զտէր օրհնեցէք՝ դուք միա բան.
անանխանք՝ երգս օրհնու թեան.
և՛ գովեցէք՝ զա՛ծ մի այն.
բա՛րձր արարէք՝ զնա յաւի՛ տեան:

Տունք. 48:

Երգս օրհնութեան՝ սրբոյ կուսի ածին.
Մարիամու՝ աստուածած նին.
(Ղուկաս. I. 46 մինչև 55:)

Անձն իմ զՏէր՝ մեծացուս ցէ.
հոգիս յԱծ՝ իմ ցնծաս ցէ:
2 Ընդ խոնարհութի՛ իմ հայե ցաւ.
իւր աղախնոյ՝ յոյժ հաճե ցաւ.
յայսմ հետէ՝ նա կամե ցաւ.
երանիցեն ինձ ազգ բոլ նաւ:

3

3 Ինձ մեծամեծս՝ հզօրն ա րար.
է իւր անուն՝ սբ բարե րար.
4 Ողորմութի՝ յազգս ազ գաց.
որոց իւրոց՝ երկիւղա ծաց.
եւ զօրութե՝ իւրով բազ կաց.
զթշնամիս՝ իւր սատա կեաց:
5 Զամբարտաւանս՝ ի բաց ցրը ուեաց.
և յաթոռոյ՝ հզօրս քա կեաց:
6 Տէր զխոնարհս՝ յոյժ բարձրա ցոյց.
և զկարօտեալս բարեօք լը ցոյց.
նա զմեծատունս՝ ունայնա ցոյց.
զամբարտաւանս՝ խոնարհե ցոյց.
7 Պաշտպանեաց՝ իւր ծառայ ից.
զուխտն իւր յիշեաց՝ յաւիտե նից:
8 Որ առ հարսն՝ մեր խօսե ցաւ.
աբրահամու՝ նախ խոստա ցաւ.
եւ զաւակի՝ նորին երդ ուաւ.
ուխտն իւր առհա՝ կատարե ցաւ:

Տունք. 8:

Երգս օրհնութե՝ երգեալ նորոյն.
Զաքարիայ՝ հօրն յովհաննու նոյն:
(Ղուկաս. I. 68 մինչև 79:)

Օրհնեալ է տէրն՝ իսրայէ լին.
որ յայց եկն՝ մեզ առաւ ձին.
եւ փրկութի՝ արար յերկ րին.

ժողո

ժողովրդեանն՝ իսրայէ   լին։
2 Յարոյց զեղջիւր՝ տանէ դաւ   թին.
մեզ փրկութիւն՝ արար նո   վին.
զոր խօսեցաւ՝ կանխաւ յերկ   րին.
մարգարէիւքն՝ իւր առա   ջին։
3 Փրկել զմեզ ՚ի թշնա   մեաց.
և ՚ի ձեռաց՝ մեր ատե   լեաց։
4 Ողորմութիւն՝ ընդ հարանց առ   նել.
զկտակարանն՝ իւր սուրբ յի   շել։
5 Աբրահամու՝ հօր մեր երդ   ուաւ.
մեզ փրկութիւն՝ տալ խոստա   ցաւ։
6 Պաշտել զնա՝ թարց երկիւ   ղի.
կալ սրբութեամբ՝ տեառն առա   ջի։
7 Եւ դու մանուկ կոչիս յան   ձին.
մեծ մարգարէ՝ տեառն առան   ձին.
որ երթիցես՝ իւր առա   ջին.
զի զշաւիղս՝ ուղղել նո   րին։
8 Տալ գիտութիւն՝ ժողովր   դոց.
՚ի թողութիւն մեղաց մե   րոց։
9 Վասն գթոյ՝ ողորմու   թեան.
տեառն Աստուծոյ՝ մեր յայտնու   թեան.
որով և մեզ՝ այց արա   րան.
յերկնից ծագել՝ արեգա   կան։
10 Լոյս ՚ի վերայ՝ ծագել նո   ցին.
՚ի խաւարի՝ որք նստէ   ին.
եւ զոտս մեր՝ ուղղել նո   վին.
ընդ խաղաղութեան՝ ճանապար   հին։

Տունք. 10։

Աղօթք ծերոյն՝ Սիմէո նին.
Մինչ ընկալաւ՝ զՏ̄ր որ ւին:
(Ըստ Ղուկայ. 2. 29 և 32:)

Արդ արձակեա՛ զծառայս յերկ րին.
Տ̄ր խաղաղութի՝ ը̄ս քում բա նին.
Զքո փրկութի՝ աչք իմ տե սին:
Ժողովրդեան՝ քո առա ջին.
2 Հեթանոսաց՝ լոյս յայտնե ցար.
Ժողովրդեանդ՝ փառք ծագե ցար:
Տունք. 2:

Աղօթք զղջման՝ բախծեալ ան ձին.
Մանասէի՝ թագաւո րին:

Ամենակալ՝ Տէ՛ր երկնա յին.
Ա̄ծ՝ հզօր՝ Իսրայէ լին.
Եւ զաւակի՝ սրբոց նո ցին.
Թո՛ղ Տ̄ր Ա̄ծ՝ զմեղս իմ ան ձին:
2 Որ արարեր՝ զերկիր զեր կին.
Եւ զամենայն՝ զարդս նո ցին.
Ամենակալ՝ Տ̄ր երկնա յին.
Թո՛ղ վշտալի՝ զմեղս իմ ան ձին:
3 Զծով կապեցեր՝ բանի̄ւ քո յին.
Եւ կնքեցեր՝ զխորս անդըն դին.
Փառաւորեալ՝ անուամբ քո յին.
Թո՛ղ Տ̄ր Ա̄ծ՝ զմեղս իմ ան ձին:

4

4 Սարսեալ դողան՝ ամենե քին.
յաւէտ փառաւորդ՝ ա̄ծայ ին.
ամենակա́լ՝ ո̄ր երկնայ ին.
Թո́ղ վշտագնեալ՝ զմեղս իմ ան ձին։
5 Մեծ են փառք ո̄նդ՝ ա̄ծայ ին.
սպառնալիքդ՝ յոյժ ահա գին.
ողորմութի̄դ՝ է անքն նին.
Թո́ղ ո̄ր ա̄ծ՝ զմեղս իմ ան ձին։
6 Դու ո̄ր բարձրեալ՝ գթած ինք նին.
երկայնամիտ՝ մեղաւո րին.
որ զղջանաս՝ չարեաց նո րին.
Թո́ղ ո̄ր ա̄ծ՝ զմեղս իմ ան ձին։
7 Ո՛չ է պատժօք՝ արկեր խո րին.
Հարցն մե̄ց՝ իսրայէ լին.
զի ո՛չ մեղան՝ քեզ ո̄ր նո քին.
Թո́ղ ո̄ր ա̄ծ՝ զմեղս իմ ան ձին։
8 Զիս է պատժօք՝ արկեր ուժ գին.
մեղայ յոյժ քա́ն՝ զաւազ ծո վին.
յիս բազմացան՝ մեղք իմ նո վին.
Թո́ղ ինձ ա̄ծ՝ զմեղս իմ ան ձին։
9 Ձեմ արժանի՝ հայել յեր կին.
զբարձրութի́ս՝ դիտել նո րին.
վա̄ մեղաց՝ իմ չարա գին.
Թո́ղ ո̄ր ա̄ծ՝ զմեղս իմ ան ձին։
10 Եմ կորուսեալ՝ զի ես ուժ գին.
՚ի կապանաց՝ իմոյ ան ձին.
չիք ինձ հանգիստ՝ ամենև ին.

Թո́ղ

Թո՛ղ տ̅ր ա̅ծ՝ զմեղս իմ ան ձին։
11 Բազմացուցի՝ զպասումն յան ձին·
և կանգնեցի՝ պատկեր յերկ րին·
Չար արարի՝ քո առա ջին·
Թո՛ղ տ̅ր ա̅ծ՝ զմեղս իմ ան ձին։
12 Ե՜ւ արդ անկեալ՝ յերկիր ինք. նին·
Ծունր կրկնեմ՝ քո առա ջին·
՚ի քէն հայցեմ՝ արտասու՜ա գին·
Թո՛ղ ինձ զմեղս՝ տ̅ր իմ ան ձին։
13 Մեղայ քեզ տ̅ր՝ կարի ուժ գին·
մեղայ յերկինս՝ քո առա ջին·
գիտեմ ինձէն՝ զմեղս իմ խառ րին·
Թո՛ղ տ̅ր ա̅ծ՝ զմեղս իմ ան ձին։
14 ՚ի քէն խնդրեմ՝ արտասու՜ա գին·
Թո՛ղ ինձ զմեղս՝ իմ ցա՜ւա գին·
Եւ մի զիս տար՝ գերի չա րին·
Թո՛ղ տ̅ր ա̅ծ՝ զմեղս իմ ան ձին։
15 Մի բարկանար՝ տ̅ր ինձ ուժ գին·
մի զչարիս՝ յեչեր կր կին·
զիս մի մատներ՝ ը̅ ձեռս նեղ չին·
Թո՛ղ ինձ զմեղս՝ տ̅ր իմ ան ձին·
16 Զի դու ես տ̅ր՝ ա̅ծ՝ նո ցին·
որք զղջացեալ՝ առ քեզ դարձ ցին·
ողորմութի̅դ՝ ցո՛յց ինձ կր կին·
Թո՛ղ տ̅ր զմեղս՝ իմոյ ան ձին։
17 Կեցո՛ զիս տ̅ր՝ դու վերս տին·

ը̅

յ̅ը ողորմութե՛ քում առաւն ծին.
զքեզ օրհնեցից՝ եւ միշտ յերկ րին.
Թող տր ա̅ծ՝ զմեղս իմ ան ծին.
18 Զքեզ տր օրհնեն՝ զօրք երկնայ ին.
և ամենայն՝ զուարթունք վե րին.
անզրաւելի՝ են փառք քո ին.
՚ի յաւիտեանս՝ յաւիտե նին:

Ամէն:

Փառք համագոյ՝ երրորդու թեան.
հօր և որդւոյ՝ հոգւոյն հա մայն:
այժմ և յաւէտ՝ և յանվախ ճան.
յաւիտենից՝ ՚ի յաւի տեան:

Ամէն:

Յաւելուած

Ի քէն հայցեմ՝ և աղա չեմ.
Թող ինձ զմեղս՝ քեզ տղէր սեմ:
2 Բազում ողորմ՝ առ քեզ դե չեմ.
ինձ ողորմեա՛ քեզ պաղա տեմ:
3 Առ քեզ գոչեմ՝ յ̅ը մաքաւո րին.
ա̅ծ քաւեա՛ զմեղս իմ ան ծին:
4 Յոյս իմ ա̅ծ՝ գթա՛ ծառայ իս.
և ողորմեա՛ բազմամե ղիս:
5 Ամէնօրհնեալ՝ սբ̅ տիրու հի.
ա̅ծածին՝ մայր քրիստո սի.

բարե

բարեխօսեա՛` քոյդ միած   նի․
վասն իմ անձինս` մեղաւո   րի։
6 Սբ̅ք աստուծոյ ամենե   քին․
դուք բարեխօս` լերուք ինք   նին․
առ տր̅ յերկինս` 'ի վեր   սին․
վս̅ մեղաց` մեր աւան   ձին։
7 Քս̅ ա̅ծ` բան հօր որ   դի․
ընկա՛լ զաղաչանս մեր ողբա   լի․
ապաւինիմք իքեզ յերկ   րի․
թո՛ղ զյանցանս` մեր վշտա   լի․
8 Յաղթօղ հզօր` և պատուա   կան․
քո սբ̅ խաչիւդ տէրունա   կան․
պահեա՛ զմեզ` միշտ անսա   սան․
յայսմ հետէ` 'ի յաւ̅ի   տեան։
9 Զհրեշտակ իւր տր̅` առաքեա   ցէ․
պա՛հ անխռով` զմեզ պահես   ցէ․
'ի գիշերի` և 'ի տւ   ու̅է․
'ի փորձութեց` զմեզ փրկես   ցէ․
10 Յիշեա՛ զմեզ տր̅` քո՛յ թագաւորու   թե̅․
յիշեա՛ քոյ սբ̅` ողորմու   թե̅․
յորժամ գայցես` արքայու   թե̅․
զմեզ ողորմեա՛` քոյ գթու   թե̅։
Փառք և պատիւ` անզուգա   կան․
երրորդութե̅ն` միասնա   կան․
հօր և որդւոյ` հոգւոյն հա   մայն․
յաւիտենից` 'ի յաւ̅ի   տեան․
Ամէն։

Երգ աղօթից վասն նո ցէն.
ոյք 'ի քե՛ հաւատա ցէն.
Շնոր ապաշխարութեան տեառն մե հէն.
տառբք Ներսէսի՝ հայրապետ փէն.

Տ հաւատով՝ խոստովա նիմ.
անկեալ յերկիր՝ քեզ պագանիմ.
Հայր և որդի՝ և սուրբ հո գի.
անեղ անմահ՝ բնութի բա րի.
որ արարիչ՝ երկնի երկ րի.
և եղելոյս՝ ամենայ նի.
արարածոց՝ քոց խնայ եա.
բազմամեղիս՝ տէր ողոր մեա.
2 Տէր հաւատով՝ խոստովա նիմ.
անկեալ յերկիր՝ քեզ պագա նիմ.
ան անջրպետ՝ լոյս համա բուն.
միասնական՝ երրորդու թիւն.
մի տիրական՝ իշխանու թիւն.
անճառելի՝ ածու թիւն.
տէր արարիչ՝ լուսոյ մե րին.
և հալածիչ՝ չար խաւա րին.
յոգւոյ իմմէ՝ մերժեա՛ ուժ գին.
զանգիտութե՝ խաւար չա րին.
լուսաւորեա՛ զմիտս 'ի ժա մուս.
քեզ աղօթել՝ միշտ 'ի հա ճոյս.
և՛ ընդունիլ՝ 'ի քէն հոգ ւոյս.
զխնդրուածս՝ տէր իմ յի սուս.
Արարածոց՝ քոց". 3

3 Հայր երկնաւոր՝ տէր մե րին.
որ Ճշմարիտ՝ ամենե ին:
առաքեցեր՝ զբան քո զոր դին.
ի մարմնելոյ՝ քո ուշխա րին.
գոչեմ առ քեզ՝ տէ անառա կին.
մեղայ յերկինս՝ քո առա ջին.
ընկալ զիս տէր՝ նման նո րին.
զգեցո՛ հանդերձն՝ իմ զառա ջին.
զոր մերկացայ՝ մեղօք չա րին.
յառաջագոյն անդ՝ ի դրախ տին:
Արարածոց՝ քոց՝՝:

4 Բան այ՝ աստուած լոյ նին.
եւ Ճշմարիտ՝ տր երկնայ ին:
խոնարհեցար՝ յերկնից վե րին.
ի հայրական՝ ծոցոյ նո րին.
ի սբ կուսէն՝ առեր մար մին.
զգեցար բնութիւն՝ ադամայ ին.
չարչարեցար՝ մարմնով նո վին.
ի փրկութն՝ մարդկան ազ գին.
բեւեռեցար՝՝ ի փայտ խա չին.
եւ թաղեցար՝՝ ի սիրտ երկ րին.
յետ եռօրեայ՝ ժամանա կին.
ի մեռելոց՝ յարեար կր կին.
եւ համբարձար՝ առ հայր յեր կին.
նստար յաթոռ՝ ածայ ին.
առ քեզ գոչեմ տր երկնայ ին.
մեղայ յերկինս՝ քո առա ջին.

յիշեա

յիշեա զիս որ՝ ընդ աւագա կին։
յորժամ գայցես՝ փառօք վե րին։

Արարածոց՝ քոց։

5 Հոգի անեղ՝ Աստուծոյ ին։
որ Աշխարհիս՝ ամենայն ին։
՚ի յորդանան՝ իջեր ինք նին։
վկայեցեր՝ վն բա նին։
՚ի վերնատան՝ զոգիս նո ցին։
լցեր շնորհօքդ՝ Աստուծոյ ին։
եւ սրբեցեր՝ զիս վերըստ տին։
շնորհիւ քո՝ աւագա նին։
առ քեզ գոչեմ՝ արտասուա գին։
մեղայ յերկինս՝ քո առա ջին։
մաքրագործեա՝ զիս որ կըր կին։
քո սբ Հոգւդ՝ Աստուծոյ ին։
ոպ Հրեղէն՝ լեզուօք քոյ ին։
՚ի վերնատանն՝ լցան նո քին։

Արարածոց՝ քոց։

6 Անեղ բնութիւն՝ անճառե լի։
ստեղծող էիցս ամենայ նի։
մեղայ յերկինս քո առա ջի։
Հոգւով մարմնով՝ իմ զգա լի։
տէր մի յիշեր՝ զմեղս յերկ րի։
վն անուան՝ քո սքանչե լի։

Արարածոց՝ քոց։

7 Տեսող թաքնոյ՝ ամենայ նի։
մեղայ յերկինս՝ քո առա ջի։

բանիւ

քանիւ գործովն՝ զի ես յայտ նի.
և խորհրդովս՝ մեղայ գաղտ նի.
ջնջեա զգիր իմ յանցա նաց.
'ի դպրութեանդ՝ գրեա զիս կե նաց:

Արարածոյ՝ քոյ.

8 Քննօղ գաղտնեաց՝ ամենայ նի.
մեղայ կամաւ՝ զի ես յերկ րի.
տէր թողութիւն շնորհեա ձր րի.
անձին իմումս՝ մեղաւո րի.
'ի ծննդենէս՝ աւաղա նի.
մինչ 'ի յայժմոյս՝ ժամանա կի.
զգայարանօքս՝ հինգ զգա լի.
և անդամօքս՝ ամենայ նի.
եմ մեղուցեալ՝ քո առա ջի.
ածութեան՝ տուր մե ծի:

Արարածոյ՝ քոյ:

9 Ամենախնամ՝ տէր անսահ ման.
զերկիւղ քո սէր՝ զգաստու թեան.
աչաց իմոց՝ դիր պահա պան.
չ'հայել արատ՝ 'ի գեղ մարդ կան.
ոչ ախորժիլ՝ իմոյ ուն կան.
զի 'ի լսել՝ զբան չարու թեան.
եւ բերանոյս՝ իմոյ մի այն.
մի ընտանի խօսել՝ զբան նանրու թե.
սրտի իմոյ՝ մի յանձի տեան.
խորհել զբան՝ ասելու թեան.
ձեռաց իմոց՝ շօշափա կան.

մի

մի այլ գործել՝ զգործ չարու   թէ.
ոտից իմոց՝ չե՛րթալ ու   նայն.
՚ի Ճանապարհս՝ ամբարշտու   թեան.
այլ զշաւղումն՝ սոցին հա   մայն.
առաջնորդեա՛ ՚ի յուղղու   թեան։

Արարածոց՝ քոց։

10 Հուր կենդանի՝ բան հօր վե   րին.
զհուր քո սիրոյ՝ տեղայ   ին.
արկեր յերկիր՝ զոր առան   ձին.
արդ բորբոքեա՝ յանձն իմ ուժ   գին.
զախտս այրեսցէ՝ իմոյ ան   ձին.
զի սրբեսցի՝ հոգիս նո   վին.
միշտ վառեսցէ՝ յիմում սըր   տին.
զգիտութի՝ լոյս քո բա   նին։

Արարածոց՝ քոց։

11 Իմաստութի՝ բան հօր յի՛   սուս.
իմաստութի՝ տուր իմ հոգ   ւոյս.
խօսել խորհել՝ զբարիս յան   ձին.
և միշտ գործել՝ քո առա   ջին.
փրկեա զիս տէր՝ ՚ի չար գոր   ծոց.
՚ի զուր բանից՝ և խորհըր   դոց։

Արարածոց՝ քոց։

12 Տէ՛ր կամարար՝ սէգ սըր   տին.
և կամեցող՝ բարեաց նո   ցին
զիս մի թողուր՝ ամենև   ին.
գնալ ՚ի կամս՝ իմոյ ան   ձին.
առաջնորդեա՛ ինձ ՚ի բա   րին.

քինեա

լինել ամ քում՝ պատուիրա   նին.
Արարածոյ՝ քոյ.
13 Քս արքայ՝ որ երկնայ   ին.
զարքայութիւն՝ տուր ինձ վե   րին.
եւ զօրացո՝ զախտ իմ նո   վին.
ատել զմեղս՝ իմոյ ան   ձին.
սիրել զքեզ՝ միշտ առան   ձին.
առնել զկամս՝ քո բնա   ւին.
Արարածոյ՝ քոյ.
14 Արարածոյս՝ խնամող ինք   նին.
քով նշանաւ՝ որ յ խա   չին.
պահեա զոգիս՝ եւ զիմ մար   մին.
'ի պատրանաց՝ մեղաց չա   րին.
ամ փորձութեանց՝ հնարից դի   ւին.
եւ յամ՝ վտանգից նո   րին.
Արարածոյ՝ քոյ.
15 Տէր պահապան՝ ամենայ   նի.
աջ քո արամ՝ ինձ հովա   նի.
միշտ 'ի տուէ՝ 'ի գիշե   րի.
նստիլ 'ի տան՝ գնալ 'ի յու   ղի.
եւ 'ի ննջել՝ յառնել յերկ   րի.
մի բնաւ հոգիս՝ սատանե   կի.
Արարածոյ՝ քոյ.
16 Տէր որ բանաս՝ զձեռս ինք   նին.
եւ զարարածս՝ լնուս նո   վին.
քեզ յանձն առնեմ զանձն իմ յերկ   րին.
յայսմ հետէ՝ մինչ յօր վեր   ջին.

գու

զու պատրաստեամ՝ զպէտ նո րին.
՚ի յաւիտեանս՝ յաւիտե նին:

Արարածոց՝ քոց:

17 Մոլորելոյս դարձո կըր կին.
՚ի չարութեց՝ է վարս բա րին.
եւ բեւեռեամ յոգիս ուժ գին.
զօր սոսկալի՝ մահուս վեր ջին.
խորհել զերկիւղ՝ հրոյ գեհե նին.
զարքայութե՝ սէր քո վե րին.
ինձ ՚ի մեղայս՝ զզջալ նո վին.
եւ միշտ գործել՝ զգործս բա րին:

Արարածոց՝ քոց:

18 Անմահութե՝ աղբիւր վե րին.
աղբերայս՝ յիս առան ձին.
զի՚ի սրտէս՝ ելցէ ուժ գին.
ջերմ արտասուս՝ զերթ պտուղը կին.
եւ լուանայէ՝ զմեղս իմ ան ձին.
նախ քան փոխելն՝ յիմոյս տա տին:

Արարածոց՝ քոց:

19 Տէր պարգեւիչ՝ ողորմու թեան.
ինձ պարգեւեա՝ յաւուր մահ ուան.
բարի գործով՝ յուսով հա մայն.
եւ հաւատով՝ ճշմարտու թեան.
հաղորդութե՝ մարմնոյդ արեան.
մտանել ՚ի փառս՝ քո յանկախ ճան:

Արարածոց՝ քոց:

20 Տէր բարերար՝ հրեշտակ բա րի.

առա

առաքեալսն՝ առ խայերկ րի.
զի քաղցրութբ՝ տալ ինձ հո գի.
մնալ անխառնով՝ ընդ ամենայ նի:

Արարածոց՝ քոյ:

21 Լոյս Աշխարհի՝ բան հօր որ դի.
արա հոգւոյս՝ իմ արժա նի.
յանուր կոչման իմոյ յաս տի.
ինձ տեսանել՝ զլոյս քո բա րի.
հանդերձ յուսով ընդ սրբոց երկ նի.
մինչ գալստեան՝ յօր քո մե ծի:

Արարածոց՝ քոյ:

22 Տէր դատաւոր՝ արդարյան ձին.
յորժամ փառօք՝ գաս հայրե նին.
դատել զորդիս՝ մարդկան ազ գին.
զիս մի մատներ՝ իմ սոս խին.
այլ զիս փրկեա՝ ի հրոյ ներ քին.
դասեա ընդ սուրբս՝ քո երկնայ ին:

Արարածոց՝ քոյ:

23 Ամենողորմ՝ տր երկնայ ին.
միշտ ողորմեա՝ քում ծառայ ին.
յուսացելոյս՝ ի քեզ յերկ րին.
որոյ ի քեզ՝ հաւատա ցին.
եւ թշնամեաց՝ իմոց նո ցին.
զթողութիւն՝ տուր լիո վին.
եւ ի չարեացն՝ դարձո զնո սին.
ընդ իմ նոքա՝ զոր ունէ ին.
ողորմութեն՝ քում առաւն ձին.

ամե

ամենեքեան՝ արժանաս   յինէ.

Առարածոյ՝ քոյ.

24 Փառաւորեալ՝ ո՛վ երկնայ   լին.
ընկալ զաղաչանս՝ քո ծառայ   լին.
եւ կատարեա՝ միշտ՛ի բա   րին
զխնդրուածս՝ իմոյ սրր   տին.
միջնորդութբ՝ մօր քո կու   սին.
ամենօրհնեալ՝ Ածած   նին.
սբ Յովհաննու՝ կարապե   տին.
Ստեփաննոսի՝ սբ վկայ   ին.
Հօրն մերոյ՝ սբ Գրիգո   րին.
հայաստանեայց՝ լուսաւոր   չին.
առաքելոյ՝ քոյ առա   ձին.
մարգարէից՝ հարցն առա   ջին.
մարտիրոսաց՝ քոյ ընտ   ելին.
հայրապետաց՝ զմեզ դիտո   ղին.
Ճգնաւորաց՝ սբց նո   ցին.
Եւ կուսանաց՝ ՛ի միա   սին.
երկրաւորաց՝ և երկնայ   ին.
և ամ՝ զօրաց վե   րին:

Փառք Համագոյ՝ և անքըն   նին.
Տծութեդ՝ երրեակ ան   ձին.
Հօր և որդւոյ՝ Հոգւոյն վե   րին.
այժմ յաւիտեան՝ յաւիտե   նին:

Ամէն:

Ցանկ սաղմոսացն՝ յեօթեան պտղոյն Ըեօ
Ըստ այբուբենից՝ եդեալ կարգ Գիծ

Աղաղակեցէք առ Ած ամ. Սաղմոս 65:
Աղաղակեցէք առ Տր ամ երկիր. 99:
Ապրեցո զիս Տր՝ զի նուազեաց սբ. 11:
Ապրեցո զիս Տր՝ ՚ի մարդոյ չարէ. 139:
Առ գետս բաբելացւոց՝ անդ. 136:
Առ քեզ Տր կարդացի Ած իմ մի. 27:
Առ քեզ Տր համբարձի զանձն իմ. 24:
Առ քեզ Տր համբարձի զաչս իմ. 122:
Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում. 13:
Ասաց անզգամն ՚ի սրտի իւրում թէ. 52:
Ասաց Տր ցՏր իմ, նիստ ը աջմէ. 109:
Ասացի թէ պահեցից զճանապարհս. 38:
Ասէ անօրէնն ՚ի մեղանչել ը միտս. 35:
Ած ականջօք մերովք լուաք զոր. 43:
Ած Ած իմ, ես առ քեզ առաւօտ. 62:
Ած Ած իմ նայեաց առ իս ըէր. 21:
Ած աստուածոց Տր խօսեցաւ, կոչեաց. 49:
Ած եկաց ՚ի ժողովս աստուածոց. 81:
Ած զիրաւունս քո արքայի տուր. 71:
Ած մեր ապաւէն և զօրութի. 45:
Ած մերժեցեր և աւերեցեր. 59:
Ած մտին հեթանոսք ՚ի ժառանգ. 78:
Ած յանուն քում կեցո զիս. 53:
Ած յօգնել ինձ նայեաց, և Տր. 69:

Ած

Ած՝ ողորմեա՛ մեզ. և օրհնեա՛ զմեզ. 66։
Ած ո՞ քեզ նմանիցէ, մի՛ լռեր. 82։
Ած վրէժխնդիր տր̅. ած վրէժխնդիր. 93։
Ած օրհնութեան իմոյ՝ մի՛ լռեր. զի. 108։
Ահա օրհնեցէք զամ̅ ծառայք տն̅. 133։
Բազում անգամ մարտեան ը̅դ իս. 128։
Բայց միայն՝ այ̅ հնազանդ լեր անձն. 61։
Բանից իմոց ունկնդիր՝ տր̅. 5։
Բարի է խոստովան լինել տն̅. 91։
Բարձր առնեմ զքեզ ած իմ. 144։
Բարձր առնեմ զքեզ տր̅, զի. 29։
Բղխեաց սիրտ իմ՝ զբան բարի. 44։
Գոհացայց զքէն տր̅ բոլորով. 9։
Գովեա՛ երուսաղէմ զտր̅. 147։
Դա՛տ արա ինձ ած, և իրաւ. 42։
Դատ արա ինձ տր̅ զի. 25։
Դատեա՛ տր̅ զայնոսիկ ոյք դատեն. 34։
Եթէ ո՛չ տր̅ էր առ մեզ. ասասցէ. 123։
Եթէ ո՛չ տր̅ շինէ զտուն, ՚ի նանիր. 126։
Եկայք ցնծասցուք ՚ի տր̅. 94։
Երանեալ են ամբիծք ՚ի ճանա. 118։
Երանեալ է այր, որ երկնչի. 111։
Երանեալ է այր, որ ո՛չ գնաց. 1։
Երանի՛ ամ̅ցուն, ոյք երկնչին ՚ի տնէ. 127։
Երանի՛ որ խորհի զաղքատն. 40։
Երանի ում թողութի եղև մեղաց. 31։
Երկինք պատմեն զփառս այ̅. և 18։

Եթէ

Եթէ արդարև՝ զարդարութի՟. 57:
Զի՛ բարի, կամ զի վայելուչ. 132:
Զի պարծի 'ի չարութե՟ հզօր. 51:
Զողորմութի՟ս քո տէր յաւիտեան. 88:
Ընդէ՞ր խռովեցան հեթանոսք. 2:
Ընդէ՞ր մերժեցեր ա՟ծ՝ իսպառ. 73:
Իբրև զի բարի է իսրայէլի ա՟ծ. 72:
'Ի դարձուցանել տ՟ն զգերութի՟. 125:
'Ի խորոց կարդացի առ քեզ տ՟ր. 129:
'Ի կարդալ իմում լուա՛ւ ինձ ա՟ծ. 4:
'Ի նեղութե՟ իմում ես առ տ՟ր. 119:
'Ի տ՟ր յուսացայ ո՟պ ասիցէք. 10:
'Ի քեզ տէր յուսացայ, մի ամաչեցից. 30:
'Ի քեզ տէր յուսացայ մի ամաչեցից. 70:
Լուարուք զայս, ա՟մ ազգք. 48:
Լուիցէ քեզ տ՟ր յաւուր անձկութե՟. 19:
Լուր ա՟ծ աղօթից իմոց. յաղաչել. 63:
Լուր ա՟ծ աղօթից իմոց, և նայեա՛. 60:
Լուր տ՟ր արդարութե՟, և նայեա՛ց. 16:
Խոնարհեցո՛ տ՟ր զունկն քո, և. 85:
Խոստովա՛ն եղերուք տ՟ն. 104:
Խոստովա՛ն եղերուք տ՟ն՝ զի բարի. 117:
Խոստովա՛ն եղերուք տ՟ն՝ զի. 135:
Խոստովա՛ն եղերուք տ՟ն, զի քաղցր. 105:
Խոստովա՛ն եղերուք տ՟ն, զի քաղցր. 106:
Խոստովան եղէց քեզ տ՟ր բոլորով. 110:
Խոստովան եղէց քեզ տ՟ր, բոլոր. 137:

Խոստովան եղիցուք առ քեզ ա՟ծ· 74։
Ծա՛փս հարէք ա՟մ հեթանոսք· 46։
Կեցո՛ զիս ա՟ծ՝ զի հասին ջուրք· 68։
Հաճեցար տ՟ր ը՟ն երկիր քո· 84։
Համբարձի զաչս իմ 'ի լերինս· 120։
Համբերելով համբերի տ՟ն, և· 39։
Հաւատացի զոր և խօսեցայ· 115։
Հիմունք նորա 'ի լերանն սբ՟· 86։
Ձայնիւ իմով ես առ տ՟ր· 76։
Ձայնիւ իմով ես առ տ՟ր կարդացի· 141։
Մատուցէ՛ք տ՟ն որդիք ա՟յ· 28։
Մեծ է տ՟ր և օրհնեալ է յոյժ· 47։
Մի նախանձիր ը՟ն չարս, և մի· 36։
Մինչև յե՛րբ տ՟ր՝ մոռանաս զիս· 12։
Յայտնի՝ է 'ի հրէաստանի ա՟ծ· 75։
Յարիցէ ա՟ծ, և ցրուեսցին· 67։
Յելանելն իսրայէլի յեգիպտոսէ· 113։
Յիշեա՛ տ՟ր զդաւիթ և զա՟մ· 131·
Յողորմութ՟ի և յիրաւունս· 100։
Նայեցարուք ժողովուրդք· 77։
Ողորմեաց ինձ ա՟ծ, զի կոխեաց· 55։
Ողորմեա՛ց ինձ ա՟ծ, ողորմեա՛ց ինձ· 56։
Ողորմեա՛ց ինձ ա՟ծ, ը՟ս մեծի ողոր· 50։
Որ յուսայ 'ի տ՟ր՛ ո՟պ լեառն· 124։
Ո բնակեալն է յօգնութ՟ի, բարձր 90։
Ո հովուեսդ իսրայէլի, նայեա՛ց· 79։
Ո՟պ սիրելի են յարկք քո տ՟ր· 83։

Ո՟պ

Ո՟պ փափաքի եղջերու յաղբերս։ 41։
Ունկնդիր ա՟ծ՝ աղօթից իմոց։ 54։
Ուրախ եղէ՝ որք ասէին ցիս։ 121։
Պահեա՛ զիս ա՟ծ իմ, զի ես՚ի քեզ։ 15։
Պատրաստ է սիրտ իմ ա՟ծ։ 107։
Սիրեցի զի լուիցէ տ՟ր ըզ։ 114։
Սիրեցից զքեզ տ՟ր՝ զօրութի՟ իմ։ 17։
Տեառն է երկիր լրի՟ իւրով։ 23։
Տ՟ր ապաւէն եղեր մեր։ 89։
Տ՟ր ա՟ծ իմ՚ի քեզ յուսացայ։ 7։
Տ՟ր՝ ա՟ծ փրկութե՟ իմոյ՚ի տուէ։ 87։
Տ՟ր զի բազմացեալ են նեղիչք իմ։ 3։
Տ՟ր թագաւորեաց բարկացան ժողո՟։ 98։
Տ՟ր թագաւորեաց զվայելչութի։ 92։
Տ՟ր թագաւորեաց՝ ցնծասցէ երկիր 96։
Տ՟ր՚ի զօրութե՟ քում ուրախ։ 20։
Տ՟ր լոյս իմ և կեանք իմ։ 26։
Տ՟ր լուր աղօթից իմոց, ունկն։ 142։
Տ՟ր՝ լուր աղօթից իմոց աղաղակ իմ։ 101։
Տ՟ր՝ կարդացի առ քեզ։ և լուր։ 140։
Տ՟ր հովուեսցէ զիս, և ինձ ինչ, 22։
Տ՟ր՝ մի սրտմտութե՟ քով յանդի։ 6։
Տ՟ր՝ մի սրտմտութե՟ քով։ 37։
Տ՟ր՝ ոչ բարձրացաւ սիրտ իմ։ 130։
Տ՟ր՝ ով կայցէ՚ի խորանի քում։ 14։
Տ՟ր՝ տր մեր՝ զի՟ սքանչելի է։ 8։
Տ՟ր՝ փորձեցեր զիս, և ծանեար։ 138։

Ցնծա

Ցնծացէք առ ած, օգնականն. 80։
Ցնծացէք արդարք ՚ի տր. 32։
Փրկեա՛ զիս ՚ի թշնամեաց իմոց ած. 58։
Քեզ վայելէ օրհնութի ած ՚ի. 64։
Օրհնեա՛ անձն իմ զտր և ած. 102։
Օրհնեա անձն իմ զտր, տր ած. 103։
Օրհնեա անձն իմ զ_տր օրհնեցից. 145։
Օրհնեալ տր ած իմ, որ ուսոյից. 143։
Օրհնեցէք զանուն տն, օրհնե. 134։
Օրհնեցէք զած ՚ի սրբութե նորա. 150։
Օրհնեցէք զտր ամ ազինք. 116։
Օրհնեցէք զտր՝ զի բարի է. 146։
Օրհնեցէք զտր յերկնից. 148։
Օրհնեցէք զտր օրհնութի. 149։
Օրհնեցէք զտր յօրհնութի նոր զի 97։
Օրհնեցէք զտէր օրհնութի նոր 95։
Օրհնեցէք մանկունք զտէր. 112։
Օրհնեցից զտէր յամ ժամ. 33։

ՕՐՀՆՈՒԹԻՒՆՔ.

Արդ՝ արձակեա զծառայս քո 346։
Ես ասացի ՚ի վերանալ յինէն 248։
Զի հուր բորբոքեցաւ 122։
՚Ի գիշերայ կանխէ հոգի 209։
՚Ի նեղութե իմում ես առ տէր 290։
Ծաներուք և տեսէք զի 124։
Հաստատեցաւ սիրտ իմ ՚ի տէր. 163։

Հաւա

Հաւատով խոստովանիմ 351։
Մեծացուցէ անձն իմ զտէր 343։
Նայեցարուք երկինք 76։
Տէ՛ր զլուր քո լուայ 334։
Տէ՛ր ամենակալ ա̅ծ 346։
Փոքր էի ես յեղբարս իմ 333։
Օրհնեալ ես տէր ա̅ծ հարցն մերոց 338։
Օրհնեալ տէր ա̅ծ Իսրայէլի. 344։
Օրհնեցուք զտէր, զի փառօք 32։
Օրհնեցէ՛ք զա̅ծ յօրհնութ̅ի նոր 289։

ՎԱԽՃԱՆ։

ՅԱՌԱՋԱԲԱՆՈՒԹԻՒՆ։

Առ մանկտանս որբոց եկեղեցւոյս հայաստանեայց։

Բնածին է բարուց մարդկան հետևիլ
միշտ բարւոյն, և յանկալ նմին 'ի ժառան
գութի յաւիտենական բարեացն ածայնոյ·
և այս որով կարէ գոլ, եթէ ոչ 'ի ձեռն
գիտութե, ըստ որում գիտութիւն է լոյս
ուղղիչ մարդոյն 'ի շաւիղս արդարութե,
'ի Ճանաչումն բարւոյ և չարի։ Ուստի և այ-
սու յայտ է՝ թէ համօրէն մանկանց նորոյ
ուխտին՝ հարկ և պարտականութի է որո՛յ
հետևիլ, և յո՞րոյ խորշիլ, կամ զո՞րս
գործել, և յո՞րոց 'ի բաց կալ։
Յայն սակս յորդորէ զմեզ սուրբն Պօղոս,
նախանձաւոր լինել շնորհաց՝ որք լաւքն I· Կորն·
են· խորշեցուցանէ և յայլոց իրաց 'ի գրեն 12· 31։
առ Տիմոթէոս թէ 'ի պիղծ բանից ա- I· Տիմ·
ռասպելաց պառաւանաց հրաժարեսջիր· 4· 7։
և կրթեա՛ զանձն քո յածպաշտութիս
և սակս յառաջադիմութե գործոց բա-
րեաց ասէ՝ զբարիս գործել մի ձանձրա-
ցուք, զի 'ի ժամանակի իւրում հնձեսցուք Գաղ·
առանց լքանելոյ։ և փրկիչն աշխարհի 6· 9։
յայտնապէս ծանոյց զայսպիսեաց գործա-
նութեց, թէ զոր պարտիմք գործել՝ և

յորոց

Յովհ. յորմէ 'ի բաց կայ. զի ա̅մ ասէ. որ զչար
3. 20: գործէ ատեայ զլոյս, եւ ո՛չ գայ առ լոյսն,
զի մի յանդիմանեսցին գործք նորա. Իսկ
որ առնէ զճշմարտութի̅ գայ առ լոյսն,
զի յայտնի լիցին գործք նորա թէ ա̅յ գոր-
ծեցեալ են: Նմին իրի եւ այսպիսի ընտրութի̅
բանի՝ պարտի լինել 'ի յա̅մ անդամս ք̅նի,
զի այսոքիկեն, որք առնեն զմարդն հաճոյ
ա̅յ. եւ այս լինի ի ձրի շնորհաց հոգւոյն
Յովհ. ս̅յ ա̅ռ ընտրութե̅ ենթակային ա̅ռ որում
15. 5: ասաց՝ առանց իմ ո՛չ ինչ կարէք առնել:
Արդ՝ մի ոմն 'ի յազնուական բարեկամաց մե-
րոյ սիրելեաց ա̅ծայնոյն փափագողդ՝ գոլով
միշտ տարփացող ընթերցմանն հոգւո-
բուղխ սաղմոսացն դաւթի, խնդիր արար
'ի մէնջ զբոլոր սաղմոսն հոմերական տա-
ղաչափութ̅ե յօրինել (որ է իսկ բնագիրն
հեբրայական, նոյնպ̅ գոյ 'ի լատինս, եւ
յայլս.) զի յարաժամ առ ինքն ունելով
ընթերցմամբ. Նորին զմայլելի հոգեպէս,
եւ քաղցրասցի 'ի միտս իւր ասելով ա̅ռ եր-
Սաղմ. գողին բանի՝ երջանկին դաւթի թէ քաղցր
118. են 'ի քիմս իմ բանք քո, քան զմեղր բե-
103: րանոյ իմոյ: Յիրաւի է՝ ;թէ թուղթ,
տառ, եւ բառ. ո՛չ երբէք քրիստոնեայս
առնեն զմարդն, եւ ո՛չ զանազան լեզուաց
կամ գրոց վերահասութիւնք: այլ որ զհոգին

ա̅յ

ոյ յանձին իւրում ունի բնակեցուցեալ,
նա միայն ունի զմիտս քսի՝ ըստ երանելոյն I. Կորն.
Պօղոսի և կարէ ընդ հոգևորս զհոգևորս 2. 16. և
համեմատել: Արդ՝ ես յետինս բանաւորաց՝ 9. 13.
կրտսերս մանկանց եկեղեցւոյ, Թէպէտ
ունայն և թափուր խոստովանիմ զիս յայս-
ցանէ ամենից, գոլով զբաղեալ հոգօք
աշխարհականօք. բայց սակայն նա որ
զդասս մարգարէից 'ի հովուաց՝ և զառա-
քեալս 'ի ձկնորսաց առ ընկալեալ զօրա-
ցոյց 'ի գործ պաշտաման փառակցին իւրոյ Եսայ.
միածնի բանին. և զ կաղն իբրև զեղջերու 35. 6.
վազեցոյց 'ի վերայ լերանց բարձանց խոր-
հրդականաց՝ ապաւինեալ ինա, ձեռնար-
կաք 'ի յայս գործ ծանրագին. ո՛չ յանդգն-
նօրէն վստահութբ և փքացեալ մտօք,
զի սբ հոգին իմաստութե հեռի է 'ի Իմաստ.
նենգութե ըստ Սողոմոնի: Նաև գիտելով I. 5.
Թէ ըստ ածայնոյն պօղոսի՝ ո՛չ եթէ անձամբ 2. Կորն
բաւականեմք խորհիլ ինչ իբրև 'ի մէնջ. 3. 5.

Այլ բաւականութին մեր յայ է:

Այ արկի զանձն իմ անվարժ 'ի խորս ծովու
և սկսայ լողալ, զոր ո՛չ գիտեմ, և տեսեալ
զհողմն սաստիկ առաջի իմ՝ երկեայ. այսէ
ծանրութի գործոյս. և սկսայ աղաղակեալ
տէ՛ր փրկեա՛ զիս. յորմէ և զօրացեալ Մատթ.
ձրգմամբ ձեռին ածայնոյ՝ հասի 'ի նա- 14. 30.

ւա

ւահանգիստն խաղաղութե. այսինքն է՛ի վախճան գործառնութե բանիս՝ առաջիկայ սաղմոսայն Դաւթիս, փառաւորել զտուիչն ամ բարութեց զՀոգին սբ ած, որոյ ամ ինչ հնրաւորէ, և ո՛չ ինչ անկարանայ, գոլով ամենակարող. և միշտ կարող: Ապաքէն զերեսս ՛ի գետնի եդեալ՝ աղաչեմ խոնարհաբար զՀամօրէն որդիս լուսոյ մօր եկեղեցւոյ. զի զփոքրիկ աշխատանս ծառայի ձերոյ ընդուիլ սիրով, և յիշել ՛ի մաքրափայլ յաղօթս ձեր զիս զյետնեալս հանդերձ իմայնովք նաև՝ զպատճառն տաղաչափութե սբ գրքոյս՝ Ազնուամեծար բարեկամն իմ Պարոն Սեթայ Սեմայն. զի առաւել տէր ՛ի տուրս բարեաց:

Եւ այսու ամենայնիւ յաղագս սխալմանց և պակասութեցն որ ՛ի սմա եթէ գտցի՝ ներել իմում տկարութե. անբաւիր առներլով զհէքս. ո՛չ ՛ի ծանրութե առաջիկայ գործոյս նկատելով, որ արդարև ՛ի վեր է քան զկար մեր: Այլ մանաւանդ ՛ի յօժարութե և ՛ի կամաց իղձ հայելով. ընկալարուք ՛ի գըրկանս սիրոյ և խնամոց ձերոյ:

Որ եմ անարժան և յետին պաշտօնեայ
ձերում Յարութի Սահակեան.
Աղանուրեանց նոր Ջուղայեցի.

Ի քոյդ Սիրոյ՝ Ի՛սգլս Թո զեր·
Սէր քո Իյիս՝ Թա՛նգ Սղա բեր·
Իշաս Թախանձ՝ Սիրոյդ Ե զեր·
Թուղթ Սաղմոսի՝ Երգոյ Մը Թեր·

Բան առ աշխարհային Պարոն Սէրը Սեմոն
խնդրող ապաշխարութեան շահման շարունակութեան
աշխոյ մոփենիր, հովենանակ աղմոտյն փառքիս:

Նուիրեմ քեզ զսոյն երկ իմոյ աշխատութեանս՝ ո՛վ պատուական սիրեցեալդ իմ ՚ի Քրիստոս. իբրև զփունջս անուշահոտ վարդից և պէսպէս ծաղկանց. ո՛չ ՚ի զմայլումն հոտոտելեաց զգալի մտացն. այլ իմանալի մտաց և հոգւոյ: զի և իմ հարկեցեալ ՚ի խնդրոյ ա̅ծասիրիդ՝ ահաւասիկ ե̅ւ բարի ըղձանաց սիրոյդ, կատարեցի զփափագ տենչանաց սրտի քո, ո՛չ ՚ի յակամայս բերեալ ՚ի սոյն, զի յակամայեկն բռնադատելոյ ո՛չ է կատարեալ սէր, ե̅ւ
նարեկացւոյն: այլ մանաւանդ յանձնառու եղէ Նարէ.
յօժարակամ սիրով, առաջնորդութե̅ Բան.
հոգւոյն սրբոյ ՚ի յաճարտ և ՚ի կատա- 27:
րումն գործոյս ժամանեցի. ըստ որում նա Մարկ.
ինքն է որ խլեցս լուեալ տայ, և համրոց 7. 37:
խօսել

խօսիլ, եւ բաշխէ ամենեցուն զպարգեւս
Յակոբ. 'ի յանսպառ շնորհաց իւրոց, յորմէ առա-
1. 5. տապէս՝ եւ ո՛չ նախատէ այլ միենոյն Հոգի
1 Կորն. է որ բաժանէ իւրաքանչիւրոց որպէս եւ կամի՝
12. 11. ըստ երանելոյն Պօղոսի։ Ուրեմն ընկալ-
ցէք իմ զսիրալրական նուէր բանի մերս
աշխատանաց, եւ լե՛ր զուարճացեալ 'ի սր̄
վերառաքելով՝ զփառս եւ զգոհութիւն
1 Կորն. տուողին ամենայն շնորհաց, յորմէ է ամ. եւ
2. 10. ո՛չ ինչ 'ի մէնջ. զի նա է որ քննէ զամենայն եւ
զխորս Աստուծոյ. որում փառք յաւիտեանս.
ամէն։

Մնամ Ձերում ազնուութեդ
պատրաստական. Ծառայ
Յարութիւն Սահակեան.
Աշտանոցեանց Նոր Ջուղայեցի։

ՅԻՇԱՏԱԿԱՐԱՆ:

Օժանդակութեամբ և շնորհիւ ամենասուրբ Երրորդութեան՝ Հօր և որդւոյ և հոգւոյն սրբոյ, և բարեխօսութեամբ Ամենօրհնուհւոյ կուսին Մարիամու, յանգ ելեալ՝ աւարտեցաւ տպագրումն այս համբարական տաղաչափութեան Սաղմոս դաւթի, որ յօրինեալ էր [illegible]քաջ Ջոռումբեան Պարոն Յարութեան Սահակեանց՝ ի պայծառ քաղաքի յամին կենարարին մերոյ 1808: Իսկ այժմ տպագրեցաւ՝ ի Կալկաթայ քաղաքիս արդեամբք և ծախիւք զուարթամիտ և առատաձեռն ազգիս մերոյ:

Արդ որք հանդիպիք ընթեռնելով և վայելելով զքաղցրագոյն Մատեանս յիշեսջիք՝ ի մաքուր յաղօթս ձեր վերն յիշեցեալ պարոն Յարութիւն Սահակեանց և ծախող Օժանդակքն գործարանիս իմոյ հանդերձ կենդանեօք և հանգուցելովքն որք յանուանէ յիշեցեալ կան՝ ի ներքոյ:

Յովհաննէս Սարգիս և Կոստոմեանն:
Սիմոն և Գէորգ Փանոս. Բաղրամեան:
Կարապետ Մկրտիչ Մուրադեան:
Սարգիս Յովհաննէսեան:

Թադէոս

Թադէոս Յովհաննէսեան։
Իգն և Միքայէլ Յովսէփ Իգնեան։
Զաքարեայ Յովհաննէս Շիրուանեան։
Միքայէլ Զաքարեայ Շիրուանեան։
Մարտիրոս տէր Ստեֆանոսեան։
Մելքոն Մանուչեան։
Մկրտիչ Յարութիւն Սահաչեան։
Պօղոս Կարապետ Ծատուրեան։
Յովսէփ Եփրեմեան։
Խաչիկ Յարութիւնեան։
Սահակ Մօսէս Շամյօնեան։
Անտօն Բաղիչեան։
Ծատուր Առաքեան։
Գէորգ Զօրաբեան։
Մանուէլ Պետրոս Գէրաքեան։
Գէորգ Աճապրեան։
Գաբրիէլ Իղաւ Գրիգորեան։
Կարապետ Խաչիկ Նիազեան։
Գրիգոր, Ղազար, և Յովհաննէս Սէթեան։
Նիկողայոս Յարութիւնեան։

Հուսկ՝ յետոյ ՚ի վախճանի ցուցես զիք դաշխստատաւոր գործարանիս յետնել ծառայն [illegible] Զ ընծըլուլ աւետաեանս՝ որ հա[illegible] աշխատութեան ընծիմ ՚ի յայ[illegible] հայցեմ եթէ ոխա [illegible] ՚ի սմա հայելով զիւայ

փխրայնականութե և զծանրութե տաղտկալի խմոյ ներումն ընթերցասջիք,) այլ և մի զանց առնիցէք յիշել զանդրանիկ որդեակն իմ, և զտէր տպարանիս՝ Աւետ Ջլնթլումեանն• որ պատճառ հասակաւ իւրով՝ ոչ սակաւ աշխատի՝ի վերայ սոյն այս գործոյ, ընդ նմին և զայլ մտաւնակից աշխատաւորս յիշման արժանի առնելով զուք սիրելիքդ իմ, վարձս արդեան պարգևողէն ընկալջիք•

Արդ զտուրան սիրելի ազգիդ իմոյ՝ և զուարթամիտ առատաձեռնութե յայս գործ ազգաօգուտ ինքնակամ օգնողացն• ամենամեծն Ած ՝ի փառս՝ և ՝ի պատիւ իւր ընկալցի, զքարի նպատակն յուսոյ՝ և ակնկալութենս ամենեցուն, ՝ի յանկհանցէ• և բարի յիշատակս իւրաքանչիւրոյն՝ ՝ի յանջնջելի երանական մատենի իւրում գրեսցէ• և համայն հաւատացել քրիստոնէիցն՝ զտէր և զմխաբանութե պարգևելով, յարաժամ ՝ի յողջութե և յաջողութե պահեսցէ ։ Եւ ձեզ բարեմտութեամբ յիշողացդ՝ մասն բարեաց պարգևեսցէ ամէն ։

Մնամ ջերմ Աղօթարարեան
Ձեզ պատուարժան ազգիս Աենից
խոնարհ ծառայ
Ջլնթլում Աւետիսեան ։